Europeiska unionens
officiella tidning

L 20

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofemte årgången

31 januari 2022

Innehållsförteckning

I *Lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/123 av den 25 januari 2022 om en förstärkt roll för Europeiska läkemedelsmyndigheten vid krisberedskap och krishantering avseende läkemedel och medicintekniska produkter** ([1]) 1

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

★ **Rådets beslut (EU) 2022/124 av den 25 januari 2022 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet om ändring av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater** 38

FÖRORDNINGAR

★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/125 av den 19 november 2021 om ändring av bilagorna I–V till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 691/2011 om europeiska miljöräkenskaper** ([1]) 40

★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/126 av den 7 december 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 med ytterligare krav för vissa interventionstyper som anges av medlemsstaterna i deras strategiska GJP-planer för perioden 2023–2027 enligt den förordningen samt om andelen för norm 1 för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC)** 52

([1]) Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/127 av den 7 december 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 med bestämmelser om utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron** 95

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/128 av den 21 december 2021 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 om utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, kontroller, säkerheter och öppenhet** 131

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/129 av den 21 december 2021 om fastställande av regler för interventionstyper avseende oljeväxtfrön, bomull och biprodukter från vinframställning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 och för informations-, offentlighets- och synlighetskrav som rör unionsstöd och de strategiska GJP-planerna** 197

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/130 av den 24 januari 2022 om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar "Bračko maslinovo ulje" (SUB)** 206

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/131 av den 24 januari 2022 om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ("Carne Ramo Grande" [SUB])** 207

★ **Kommissionens förordning (EU) 2022/132 av den 28 januari 2022 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 om energistatistik, vad gäller genomförandet av uppdateringar av den årliga och månatliga energistatistiken samt av den kortfristiga månatliga energistatistiken** ([1]) 208

BESLUT

★ **Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/133 av den 25 januari 2022 om bemyndigande för Frankrike att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt** 272

★ **Europeiska centralbankens beslut (EU) 2022/134 av den 19 januari 2022 om gemensamma regler för Europeiska centralbankens överföring av tillsynsinformation till myndigheter och organ för att utföra de uppgifter som ECB tilldelats genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (ECB/2022/2)** 275

Rättelser

★ **Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1 av den 20 oktober 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 vad gäller förteckningen över produkter med dubbla användningsområden** (EUT L 3, 6.1.2022) 282

([1]) Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/123

av den 25 januari 2022

om en förstärkt roll för Europeiska läkemedelsmyndigheten vid krisberedskap och krishantering avseende läkemedel och medicintekniska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 168.4 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artiklarna 9 och 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) ska unionen vid utformningen och genomförandet av all unionspolitik och alla unionsåtgärder säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor.

(2) Covid-19-pandemin har belyst sambanden mellan människors, djurs och ekosystemens hälsa och vilka risker förlusten av biologisk mångfald medför. Världshälsoorganisationen har konstaterat att samma mikrober ofta infekterar både djur och människor, så insatser som endast fokuserar på människors hälsa eller endast på djurs hälsa kan varken förebygga eller eliminera problemet med överföring av sjukdomar. Sjukdomar kan överföras från människor till djur eller tvärtom och måste därför åtgärdas hos både människor och djur, varvid nytta dras av potentiella synergier inom forskning och behandlingar. Ungefär 70 % av de nya sjukdomarna, och nästan alla kända pandemier, nämligen influensa, hiv/aids och covid-19, är zoonoser. Dessa sjukdomar har under de senaste 60 åren ökat över hela världen. Faktorer som har bidragit till den ökningen är ändrad markanvändning, avskogning, urbanisering, ett jordbruk som breder ut sig och intensifieras, olaglig handel med vilda djur och växter samt konsumtionsmönster. Zoonotiska patogener kan vara bakteriella, virala eller parasitära och kan inkludera okonventionella agenser som kan sprida sig till människor genom direktkontakt eller via livsmedel, vatten eller

([1]) EUT C 286, 16.7.2021, s. 109.
([2]) EUT C 300, 27.7.2021, s. 87.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 januari 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 januari 2022.

miljön. Covid-19-pandemin är ett tydligt exempel på behovet av att stärka tillämpningen av One health-modellen i unionen för att uppnå bättre resultat på folkhälsoområdet, eftersom människors hälsa, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 ([4]), ”är kopplad till djurs hälsa och till miljön, och åtgärder för att hantera hot mot hälsan måste ta hänsyn till dessa tre dimensioner”.

(3) De mycket speciella erfarenheterna av covid-19-pandemin har också tydliggjort unionens och medlemsstaternas svårigheter när det gäller att hantera ett sådant hot mot folkhälsan. I det avseendet har erfarenheterna visat att unionen måste få en starkare roll för att den på ett mer verkningsfullt sätt ska kunna hantera tillgången på läkemedel och tillgången på medicintekniska produkter och medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik och deras respektive tillbehör (tillsammans *medicintekniska produkter*) och utveckla medicinska motåtgärder för att hantera hoten mot folkhälsan i ett tidigt skede och på ett harmoniserat sätt som säkerställer samarbete och samordning mellan unionen, behöriga nationella och regionala myndigheter, industrin för läkemedel och medicintekniska produkter och andra aktörer inom försörjningskedjorna för läkemedel och medicintekniska produkter, inbegripet hälso- och sjukvårdspersonal. Unionen måste ge högre prioritet åt hälsa, men samtidigt har dess förmåga att säkerställa kontinuerligt tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet och att vara redo att hantera pandemier och andra hälsohot kraftigt försvagats på grund av att det inte finns något klart definierat regelverk för att hantera dess insatser mot pandemier och på grund av att dess hälsomyndigheter har begränsade mandat och resurser, liksom på grund av unionens och medlemsstaternas bristande beredskap för hot mot folkhälsan som påverkar en majoritet av medlemsstaterna.

(4) Brister på läkemedel och medicintekniska produkter har olika och komplexa bakomliggande orsaker som ytterligare måste kartläggas, förstås och analyseras tillsammans med de olika intressenterna för att de ska kunna hanteras på ett heltäckande sätt. En bättre förståelse av de bristerna bör inbegripa identifiering av sårbarheter i försörjningskedjan. I det specifika fallet med covid-19-pandemin hade bristen på behandlingar av sjukdomen en rad olika orsaker, från produktionssvårigheter i tredjeländer till logistiska svårigheter eller produktionssvårigheter inom unionen, där bristen på vacciner berodde på otillräcklig produktionskapacitet.

(5) Störningar i de ofta komplexa försörjningskedjorna för läkemedel och medicintekniska produkter, nationella exportrestriktioner och exportförbud, stängda gränser som hindrar den fria rörligheten för sådana varor, osäkerhet om tillgången och efterfrågan på sådana varor i samband med covid-19-pandemin samt avsaknaden av produktion i unionen av vissa läkemedel eller aktiva substanser har lagt betydande hinder i vägen för en välfungerande inre marknad och för hanteringen av de allvarliga hoten mot folkhälsan i hela unionen, med allvarliga konsekvenser för unionens medborgare.

(6) Medlemsstaterna och Europaparlamentet har under lång tid prioriterat frågan om hur problemet med brister på läkemedel ska hanteras, vilket framgår av flera rapporter från Europaparlamentet såsom Europaparlamentets resolution av den 17 september 2020 om läkemedelsbristen – att hantera ett växande problem ([5]) och av diskussioner som förts inom Europeiska unionens råd. Frågan är dock fortfarande inte löst.

(7) Brister på läkemedel utgör ett allt större hot mot folkhälsan, med allvarliga konsekvenser för hälso- och sjukvårdssystemen och för patienternas rätt till lämplig medicinsk behandling. Ökad global efterfrågan på läkemedel, som förstärktes av covid-19-pandemin, har lett till ytterligare brister på läkemedel, något som försvagat medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem och medfört betydande risker för patienthälsan och patientvården, särskilt i form av sjukdomsprogression och förvärrade symptom, större förseningar med eller avbrott i vård eller behandling, längre sjukhusvistelser, ökad risk för exponering för förfalskade läkemedel, medicineringsfel, biverkningar till följd av att läkemedel som inte finns att tillgå ersätts med alternativa läkemedel, betydande psykiskt lidande för patienter och ökade kostnader för hälso- och sjukvårdssystem.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 av den 24 mars 2021 om inrättande av ett program för unionens åtgärder på hälsoområdet (programmet EU för hälsa) för perioden 2021–2027 och om upphävande av förordning (EU) nr 282/2014 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 1).

([5]) EUT C 385, 22.9.2021, s. 83.

(8) Covid-19-pandemin har förvärrat problemet med brister på vissa läkemedel som betraktas som kritiska för att hantera pandemin, och den har belyst unionens beroende av omvärlden vad gäller inhemsk produktion av läkemedel och medicintekniska produkter, bristen på samordning samt de strukturella begränsningarna i unionens och medlemsstaternas förmåga att snabbt och effektivt reagera på sådana utmaningar under hot mot folkhälsan. Den har också belyst behovet av att stödja och stärka industrins kapacitet att producera dessa läkemedel och medicintekniska produkter genom lämplig politik samt behovet av att unionens institutioner, organ och byråer mer aktivt och i större utsträckning blir delaktiga i arbetet med att skydda unionsmedborgarnas hälsa.

(9) Den snabba utvecklingen av covid-19 och virusets spridning ledde till en starkt ökad efterfrågan på medicintekniska produkter som respiratorer, kirurgiska munskydd och testkit för covid-19, samtidigt som produktionsstörningar eller begränsad kapacitet att snabbt öka produktionen liksom den komplexa och globala karaktären hos försörjningskedjan för medicintekniska produkter ledde till stora leveranssvårigheter, och ibland allvarliga brister på medicintekniska produkter. Den har även lett till att medlemsstaterna hamnat i konkurrens med varandra när de försökt tillgodose sina medborgares legitima behov, vilket har bidragit till okoordinerade åtgärder på nationell nivå, exempelvis nationell hamstring och lagring. Dessa problem medförde dessutom att nya enheter kom att delta i den påskyndade produktionen av sådana medicintekniska produkter, vilket medförde förseningar i samband med bedömningar av överensstämmelse och till en utbredd förekomst av medicintekniska produkter som såldes till överpris och som inte uppfyllde kraven, inte var säkra och i vissa fall var förfalskade. Det är därför lämpligt och brådskande att inrätta långsiktiga strukturer inom Europeiska läkemedelsmyndigheten (*läkemedelsmyndigheten*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ([6]), för att säkerställa en mer solid och ändamålsenlig övervakning av sådana brister på medicintekniska produkter som kan uppstå under ett hot mot folkhälsan och samordning av hanteringen av dessa brister, samt en utökad och tidig dialog med industrin för medicintekniska produkter och med hälso- och sjukvårdspersonal för att förebygga och begränsa sådana brister.

(10) Covid-19-pandemin och det efterföljande hotet mot folkhälsan visade att det finns behov av en mer samordnad unionsstrategi för krishantering. Även om situationens akuta karaktär förklarar varför kommissionens förslag till denna förordning inte åtföljdes av någon konsekvensbedömning bör tillräcklig resursfördelning vad gäller personal och finansiering säkras, med beaktande av särdragen i de olika medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssektorer.

(11) Osäker tillgång och efterfrågan och risken för brister på läkemedel och medicintekniska produkter under ett hot mot folkhälsan såsom covid-19-pandemin kan få medlemsstaterna att vidta exportrestriktioner och andra nationella skyddsåtgärder som kan få allvarliga konsekvenser för den inre marknadens funktion, vilket förvärrar konsekvenserna för folkhälsan och skapar ett behov av tillfälliga transparens- och tillståndmekanismer för export. Brister på läkemedel kan dessutom allvarligt äventyra hälsan för patienter i unionen; om läkemedel inte finns tillgängliga kan det leda till medicineringsfel, längre sjukhusvistelser, biverkningar och ökad risk för dödsfall till följd av administrering av olämpliga läkemedel som används som ersättning för läkemedel som inte är tillgängliga. När det gäller medicintekniska produkter kan brister leda till att det saknas diagnostiska resurser, med negativa konsekvenser för folkhälsoåtgärder, eller till att en sjukdom förvärras eller inte behandlas, och kan också medföra att hälso- och sjukvårdspersonal inte kan utföra sitt arbete korrekt eller att de inte är skyddade när de gör det, vilket framkommit under covid-19-pandemin, med allvarliga konsekvenser för deras hälsa. Sådana brister, t.ex. otillräcklig tillgång till testkit för covid-19, kan också ha en betydande inverkan på hur spridningen en viss patogen kontrolleras. Därför är det viktigt att ha en lämplig ram på unionsnivå för att samordna unionens åtgärder mot brister på läkemedel och medicintekniska produkter och att stärka och formalisera övervakningen av kritiska läkemedel och medicintekniska produkter så effektivt som möjligt och på ett sätt som undviker att skapa onödiga bördor för intressenter som kan belasta resurser och orsaka ytterligare förseningar.

(12) Säkra och effektiva läkemedel som behandlar, förebygger eller diagnosticerar sjukdomar som orsakar hot mot folkhälsan bör identifieras, utvecklas, särskilt genom gemensamma insatser av offentliga myndigheter, den privata sektorn och den akademiska världen, och göras tillgängliga för unionsmedborgarna så snart som möjligt under sådana hot. Covid-19-pandemin har också belyst behovet av att samordna bedömningar och slutsatser om multinationella kliniska prövningar, i linje med vad som gjordes på frivillig grund av experter på kliniska

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av unionsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

prövningar i medlemsstaterna före tillämpningsdatumet för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 536/2014 ([7]), och behovet av rådgivning på unionsnivå om användning av läkemedel inom ramen för nationella program för användning av humanitära skäl eller användning av läkemedel för indikationer som inte omfattas av godkännandet för försäljning inom unionen, i syfte att undvika förseningar i genomförandet av forskningsresultat och i utvecklingen av och tillgången på nya läkemedel eller läkemedel med nya användningsområden.

(13) Under covid-19-pandemin har det varit nödvändigt att hitta tillfälliga lösningar, såsom tillfälliga arrangemang mellan kommissionen, läkemedelsmyndigheten, innehavare av godkännanden för försäljning, tillverkare eller andra aktörer i försörjningskedjan för läkemedel, å ena sidan, och medlemsstater, och andra sidan, för att göra säkra och effektiva läkemedel för att behandla eller hindra spridningen av covid-19 tillgängliga och för att underlätta och påskynda utveckling och godkännande för försäljning av behandlingar och vacciner.

(14) För att säkerställa att den inre marknaden för dessa produkter fungerar bättre för säkra och effektiva läkemedel för behandling av covid-19 eller att dess spridning förhindras och för att bidra till en hög hälsoskyddsnivå för människor är det lämpligt att tillnärma och stärka reglerna om övervakning av brister på läkemedel och medicintekniska produkter, och att underlätta forskning om och utveckling av läkemedel som potentiellt kan behandla, förebygga eller diagnosticera sjukdomar som orsakar hot mot folkhälsan, i syfte att strategiskt komplettera kommissionens insatser, inbegripet myndigheten för beredskap och insatser vid hälsokriser (*Hera*) ([8]), som inrättats genom kommissionens beslut av den 16 september 2021, och unionens byråer, för detta ändamål.

(15) För att stödja bedömningen av den ram för krisberedskap och krishantering som föreskrivs i denna förordning när det gäller brister på läkemedel och medicintekniska produkter bör kommissionen kunna använda resultaten av riktade stresstester som utförts av kommissionen, läkemedelsmyndigheten, medlemsstaterna eller andra relevanta aktörer. Sådana stresstester omfattar en simulering av ett hot mot folkhälsan eller en större händelse där vissa eller alla delar av de processer och förfaranden som fastställs i denna förordning testas.

(16) Denna förordning syftar till att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor genom att säkerställa att den inre marknaden för läkemedel och medicintekniska produkter fungerar väl. Ett annat syfte med denna förordning är att säkerställa kvaliteten, säkerheten och effekten hos läkemedel som potentiellt kan avhjälpa hot mot folkhälsan. Båda dessa mål eftersträvas samtidigt och är oskiljaktiga och lika viktiga. Med avseende på artikel 114 i EUF-fördraget skapar denna förordning en ram för övervakning och rapportering av brister på läkemedel och medicintekniska produkter under hot mot folkhälsan och större händelser. Med avseende på artikel 168.4 c i EUF-fördraget bör denna förordning tillhandahålla en stärkt unionsram för att säkerställa läkemedels och medicintekniska produkters kvalitet och säkerhet.

(17) I denna förordning bör en ram för att hantera problemet med brister på läkemedel och medicintekniska produkter under hot mot folkhälsan och större händelser fastställas. De bristerna är dock ett ihållande problem som i allt högre grad har påverkat unionsmedborgares hälsa och liv under årtionden. Denna förordning bör därför vara ett första steg mot att förbättra unionens svar på detta ihållande problem. Kommissionen bör därefter överväga en utvidgning av den ramen för att säkerställa hanteringen av problemet med brister på läkemedel och medicintekniska produkter.

(18) För att krisberedskapen och krishanteringen med avseende på läkemedel och medicintekniska produkter ska förbättras och för att resiliensen och solidariteten inom unionen ska öka, bör förfarandena och de olika berörda enheternas roller och skyldigheter klargöras. Den ram som inrättas genom denna förordning bör bygga på de tillfälliga lösningar som hittills identifierats som svar på covid-19-pandemin och som har visat sig verkningsfulla, liksom på erfarenheter, bästa praxis och exempel från tredjeländer, samtidigt som den bör vara tillräckligt flexibel för att hantera eventuella framtida hot mot folkhälsan och större händelser så effektivt som möjligt till förmån för folkhälsan och patienterna.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 536/2014 av den 16 april 2014 om kliniska prövningar av humanläkemedel och om upphävande av direktiv 2001/20/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 1).

([8]) EUT C 393 I, 29.9.2021, s. 3.

(19) Det bör inrättas ett harmoniserat system för övervakning av brister på läkemedel och medicintekniska produkter. Detta skulle främja en adekvat tillgång till kritiska läkemedel och medicintekniska produkter under hot mot folkhälsan och större händelser, vilka kan få allvarliga följder för folkhälsan. Systemet bör kompletteras med förbättrade strukturer för att säkerställa adekvat hantering av hot mot folkhälsan och större händelser och för att samordna och tillhandahålla rådgivning om forskning och utveckling avseende läkemedel som har potential att begränsa hot mot folkhälsan eller större händelser. För att underlätta övervakning och rapportering av faktiska eller potentiella brister på läkemedel och medicintekniska produkter bör läkemedelsmyndigheten kunna begära och få information och uppgifter från berörda innehavare av godkännande för försäljning och från tillverkare och medlemsstater via utsedda kontaktpunkter, samtidigt som dubblering av den information som begärs in och lämnas undviks. Detta bör inte inverka på skyldigheten för innehavare av godkännande för försäljning enligt artikel 23a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG ([9]) att meddela en medlemsstat när försäljningen av ett läkemedel upphör i den medlemsstaten eller skyldigheten enligt artikel 81 i det direktivet för innehavare av godkännande för försäljning och partihandlare att säkerställa tillräckliga och fortlöpande leveranser av det läkemedlet till personer och juridiska enheter som har behörighet eller tillstånd att lämna ut läkemedel, så att patienterna i den berörda medlemsstaten får sina behov tillgodosedda.

(20) För att underlätta förebyggande, övervakning och rapportering av brister på läkemedel bör läkemedelsmyndigheten inrätta en it-plattform kallad den europeiska plattformen för övervakning av brister (*European shortages monitoring platform*, *ESMP*), som kan behandla information om tillgången och efterfrågan på kritiska läkemedel under hot mot folkhälsan eller större händelser och, i andra situationer, för att göra det möjligt att rapportera om brister på läkemedel som sannolikt kommer att leda till hot mot folkhälsan eller större händelser. För att underlätta utvecklingen av ESMP bör befintliga it-system utnyttjas och användas där så är möjligt. ESMP bör tillåta nationella behöriga myndigheter att lämna och övervaka information om efterfrågan som inte tillgodosetts, inbegripet information från innehavare av godkännande för försäljning, partihandlare och andra personer eller juridiska enheter som har behörighet eller tillstånd att lämna ut läkemedel till allmänheten, i syfte att förekomma brister på läkemedel. ESMP skulle också kunna behandla ytterligare information från innehavare av godkännande för försäljning, partihandlare och andra personer eller juridiska enheter som har behörighet eller tillstånd att lämna ut läkemedel till allmänheten, i syfte att avvärja ett hot mot folkhälsan eller en större händelse. När ESMP är fullt genomförd bör den fungera som den enda portalen där innehavare av godkännande för försäljning tillhandahåller den information som krävs vid hot mot folkhälsan och större händelser, i syfte att öka effektiviteten och förutsebarheten under hot mot folkhälsan och större händelser och påskynda beslutsprocessen samtidigt som dubbelarbete och omotiverade bördor undviks för alla intressenter. För att underlätta läkemedelsmyndighetens samordnande roll är interoperabilitet mellan uppgifter och medlemsstaternas befintliga it-plattformar för övervakning av brister, och andra system, i förekommande fall, av grundläggande betydelse om det ska vara möjligt att dela relevant information med ESMP, som bör förvaltas av läkemedelsmyndigheten.

(21) Om den faktiska framtida efterfrågan inte är känd på grund av ett hot mot folkhälsan eller en större händelse är det viktigt att göra pragmatiska prognoser om efterfrågan på vissa läkemedel på grundval av bästa tillgängliga information. I detta sammanhang bör information och uppgifter om tillgängliga lager och planerade minimilager samlas in av medlemsstater och läkemedelsmyndigheten och beaktas när efterfrågan fastställs så långt möjligt. Denna information och dessa uppgifter är väsentliga för att tillverkningen av läkemedel ska kunna anpassas korrekt i syfte att undvika eller åtminstone begränsa konsekvenserna av brister på läkemedel. Om uppgifter om lager inte är tillgängliga eller inte kan tillhandahållas på grund av nationella säkerhetsintressen bör medlemsstaterna dock förse läkemedelsmyndigheten med uppskattade uppgifter om efterfrågevolymer.

(22) När det gäller läkemedel bör en verkställande styrgrupp inrättas inom läkemedelsmyndigheten för att säkerställa en robust reaktion på större händelser och för att samordna snabba åtgärder inom unionen med avseende på hantering av problem som rör tillgången på läkemedel (*styrgruppen för läkemedelsbrister*). Styrgruppen för läkemedelsbrister bör fastställa förteckningar över kritiska läkemedel i syfte att säkerställa att dessa läkemedel övervakas, och den bör kunna lämna råd och rekommendationer om de åtgärder som är nödvändiga för att skydda läkemedels kvalitet, säkerhet och effekt samt för att skydda tillgången på läkemedel och säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor.

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

(23) För att underlätta lämplig kommunikation mellan å ena sidan patienter och konsumenter och å andra sidan styrgruppen för läkemedelsbrister skulle medlemsstaterna kunna samla in uppgifter om vilken inverkan brister på läkemedel har på patienter och konsumenter och dela relevant information med styrgruppen för läkemedelsbrister i syfte att bidra till strategier för hantering av brister på läkemedel.

(24) För att säkerställa att arbetet i styrgruppen för läkemedelsbrister är inkluderande och transparent bör lämpligt samarbete ske mellan styrgruppen för läkemedelsbrister och relevanta tredje parter, inbegripet företrädare för intressegrupper i läkemedelsbranschen, innehavare av godkännande för försäljning, partihandlare, andra lämpliga aktörer i försörjningskedjan för läkemedel, samt företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal, för patienter och konsumenter.

(25) Styrgruppen för läkemedelsbrister bör dra nytta av läkemedelsmyndighetens omfattande vetenskapliga expertis när det gäller utvärdering av och tillsyn över läkemedel, och den bör vidareutveckla läkemedelsmyndighetens framträdande roll när det gäller att samordna och stödja åtgärderna mot brister på läkemedel under covid-19-pandemin.

(26) För att säkerställa att läkemedel som är av hög kvalitet, säkra och effektiva, och som potentiellt kan avhjälpa hot mot folkhälsan, kan utvecklas och göras tillgängliga inom unionen så snabbt som möjligt under hot mot folkhälsan, bör en krisarbetsgrupp inrättas inom läkemedelsmyndigheten som tillhandahåller rådgivning om sådana läkemedel (*krisarbetsgruppen*). Krisarbetsgruppen bör tillhandahålla avgiftsfri rådgivning om vetenskapliga frågor avseende utveckling av behandlingar och vacciner och om kliniska prövningsprotokoll till de enheter som deltar i utvecklingen av dessa, såsom innehavare av godkännande för försäljning, sponsorer av kliniska prövningar, folkhälsoorgan och den akademiska världen, oberoende av deras roll vid utvecklingen av dessa läkemedel. Beslut om ansökningar om kliniska prövningar bör ligga kvar inom medlemsstaternas behörighet, i enlighet med förordning (EU) nr 536/2014.

(27) Krisarbetsgruppens arbete bör hållas åtskilt från arbetet i läkemedelsmyndighetens vetenskapliga kommittéer och bör utföras utan att det påverkar dessa kommittéers vetenskapliga bedömningar. Krisarbetsgruppen bör tillhandahålla rådgivning och rekommendationer om användningen av läkemedel i kampen för att övervinna hot mot folkhälsan. Den kommitté för humanläkemedel (*Committee for Medicinal Products for Human Use*, *CHMP*) som inrättats genom artikel 5 i förordning (EG) nr 726/2004 bör kunna använda dessa rekommendationer när den utarbetar vetenskapliga yttranden om användning av humanitära skäl eller om annan tidig användning av ett läkemedel innan ett godkännande för försäljning har beviljats. Styrgruppen för läkemedelsbrister skulle även kunna dra nytta av krisarbetsgruppens arbete när den utarbetar förteckningarna över kritiska läkemedel.

(28) Inrättandet av krisarbetsgruppen bör bygga på det stöd som läkemedelsmyndigheten tillhandahållit under covid-19-pandemin, särskilt när det gäller vetenskaplig rådgivning om kliniska prövningars utformning och om produktutveckling och löpande utvärdering av nya evidens, för att möjliggöra en effektivare bedömning av läkemedel, inklusive vacciner, under hot mot folkhälsan, samtidigt som en hög hälsoskyddsnivå för människor garanteras.

(29) För att säkerställa att den inre marknaden för läkemedel fungerar bättre och för att bidra till en hög hälsoskyddsnivå för människor bör krisarbetsgruppen samordna och tillhandahålla rådgivning till utvecklare som deltar i forskningen om och utvecklingen av läkemedel som potentiellt kan behandla, förebygga eller diagnosticera sjukdomar som orsakar hot mot folkhälsan.

(30) Krisarbetsgruppen bör tillhandahålla rådgivning om kliniska prövningsprotokoll och, till utvecklare av kliniska prövningar som utförs i unionen, ge vägledning om kliniskt relevanta resultatmått och mål för vacciner och behandlingar i syfte att främja utformningen av kliniska prövningar som uppfyller kriterierna för ändamålsenliga folkhälsoinsatser.

(31) Erfarenheter av kliniska prövningar under covid-19-pandemin har avslöjat en oerhört stor mängd dubblering av undersökningar av samma interventioner, ett stort antal mindre prövningar, underrepresentation av viktiga befolkningsundergrupper med avseende på kön, ålder, etnicitet eller medicinsk komorbiditet, och en brist på samarbete, som leder till en risk för att forskningen går till spillo. Internationella tillsynsmyndigheter har lyft fram behovet av att förbättra agendan för klinisk forskning för att generera gedigen evidens i fråga om läkemedels kvalitet, säkerhet och effekt. Det främsta sättet att erhålla tillförlitlig evidens är genom samordnade, väl utformade

och lämpligt underbyggda stora, randomiserade och kontrollerade prövningar. Prövningsresultat och kliniska data som producerats efter det att det relevanta försäljningstillståndet har meddelats bör göras allmänt tillgängliga med erforderlig skyndsamhet. Ett offentliggörande av prövningsprotokollet i inledningen av den kliniska prövningen skulle möjliggöra offentlig granskning.

(32) Med tanke på att humanläkemedel kan påverka den veterinärmedicinska sektorn bör vid behov nära kontakt med de nationella behöriga myndigheterna för veterinärmedicinska läkemedel övervägas.

(33) Även om enskilda forskningsenheter kan komma överens sinsemellan eller med en annan part om att fungera som sponsor för att förbereda ett gemensamt harmoniserat unionstäckande kliniskt prövningsprotokoll har erfarenheterna av covid-19-pandemin visat att det är svårt att förverkliga initiativ till stora multinationella prövningar eftersom det saknas en gemensam enhet som har möjlighet att åta sig en sponsors samtliga ansvars- och verksamhetsområden inom unionen samt samverka med flera medlemsstater. I syfte att hantera dessa svårigheter har ett nytt unionsomfattande och unionsfinansierat nätverk för kliniska prövningar av vacciner, Vaccelerate, lanserats mot bakgrund av kommissionens meddelande av den 17 februari 2021 *Hera-inkubatorn: tillsammans förutse hot från covid-19-varianter*. Läkemedelsmyndigheten bör identifiera och underlätta sådana initiativ genom rådgivning om möjligheterna att fungera som sponsor eller i förekommande fall fördela respektive ansvar som medsponsorer i enlighet med artikel 72 i förordning (EU) nr 536/2014 och samordna utvecklingen av kliniska prövningsprotokoll. Ett sådant tillvägagångssätt skulle stärka forskningsmiljön i unionen, främja harmonisering och undvika vidare förseningar när det gäller tillgång till forskningsresultat med avseende på godkännanden för försäljning. En sponsor i unionen skulle kunna dra nytta av forskningsfinansiering från unionen tillgänglig vid tiden för hotet mot folkhälsan liksom av befintliga nätverk för kliniska prövningar för att underlätta utveckling, ansökan, inlämning och genomförande av prövningar. Detta kan vara särskilt värdefullt för prövningar som initierats av folkhälsoorganisationer eller forskningsorganisationer på unionsnivå eller internationellt.

(34) Läkemedelsmyndigheten publicerar offentliga europeiska utredningsprotokoll (EPAR) över läkemedel som godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004, som innehåller information om prövningen av de läkemedlen i form av beskrivningar av de data som bedömts och skälen till att rekommendera huruvida ett läkemedel bör godkännas. EPAR innehåller detaljerad information om alla relevanta steg innan ansökan lämnas in enligt den förordningen, inbegripet de deltagande samordnarnas och experternas namn och, om en läkemedelsutvecklare har begärt vetenskaplig rådgivning innan ansökan lämnades in, en översikt över de vetenskapliga frågor som diskuterades inför den rådgivningen.

(35) När det gäller medicintekniska produkter bör en verkställande styrgrupp för brister på medicintekniska produkter inrättas som ska samordna snabba åtgärder inom unionen med avseende på hantering av frågor som rör tillgång och efterfrågan på medicintekniska produkter och för att fastställa en förteckning över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan (*styrgruppen för brister på medicintekniska produkter*). För att säkerställa sådan samordning bör styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, när så är lämpligt, även samarbeta med den samordningsgrupp för medicintekniska produkter som inrättats genom artikel 103 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 ([10]). I det avseendet bör medlemsstaterna kunna utse samma företrädare till både styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och samordningsgruppen för medicintekniska produkter.

(36) Den operativa fasen av arbetet i styrgruppen för läkemedelsbrister, styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och krisarbetsgruppen bör aktiveras genom ett erkännande av ett hot mot folkhälsan i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU ([11]) och, när det gäller styrgruppen för läkemedelsbrister, även genom ett erkännande av en större händelse. En fortlöpande övervakning av risken för folkhälsan på grund av större händelser, såsom tillverkningsproblem, naturkatastrofer och bioterrorism, som potentiellt kan påverka tillgången på läkemedel eller deras kvalitet, säkerhet eller effekt bör också säkerställas. Dessutom bör sådan övervakning beakta One Health-modellen.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).

([11]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (EUT L 293, 5.11.2013, s. 1).

(37) Rekommendationer, råd, vägledning och yttranden som föreskrivs i denna förordning är icke-bindande till sin natur. Avsikten med vart och ett av dessa instrument är att göra det möjligt för kommissionen, läkemedelsmyndigheten, styrgruppen för läkemedelsbrister, styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och krisarbetsgruppen att tillkännage sina synpunkter och föreslå en handlingslinje utan att ålägga dem som dessa instrument riktar sig till några rättsliga skyldigheter.

(38) Det är av största vikt att ha robusta åtgärder och standarder för insyn när det gäller läkemedelsmyndighetens tillsynsverksamhet avseende läkemedel och medicintekniska produkter som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Åtgärderna bör omfatta skyndsamt offentliggörande av all relevant information om godkända läkemedel och medicintekniska produkter och av kliniska data, inbegripet fullständiga kliniska prövningsprotokoll. Läkemedelsmyndigheten bör medge stor insyn vad gäller i medlemskapet i och rekommendationerna, yttrandena och besluten från styrgruppen för läkemedelsbrister, styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och krisarbetsgruppen. Ledamöterna i styrgruppen för läkemedelsbrister, styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och krisarbetsgruppen bör inte ha några ekonomiska eller andra intressen i läkemedelsindustrin eller industrin för medicintekniska produkter som skulle kunna påverka deras opartiskhet.

(39) I syfte att upprätta förteckningen över kategorier av kritiska medicintekniska produkter i syfte att underlätta processen för övervakning av brister bör tillverkarna av dessa medicintekniska produkter, eller deras auktoriserade representanter och, vid behov, relevanta anmälda organ tillhandahålla information som läkemedelsmyndigheten begärt. I särskilda situationer, närmare bestämt när en medlemsstat överväger behovet av att bevilja tillfälliga undantag enligt artikel 59.1 i förordning (EU) 2017/745 eller artikel 54.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 ([12]) i syfte att minska faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter, bör även importören och distributören spela en roll när det gäller att tillhandahålla den begärda informationen, om tillverkaren utanför EU inte har utsett någon auktoriserad representant.

(40) Denna förordning bör ge läkemedelsmyndigheten en roll när det gäller att stödja de expertpaneler för medicintekniska produkter som utsetts i enlighet med artikel 106.1 i förordning (EU) 2017/745 (*expertpanelerna*) när de tillhandahåller oberoende vetenskapligt och tekniskt stöd till medlemsstaterna, kommissionen, samordningsgruppen för medicintekniska produkter, anmälda organ och tillverkare, samtidigt som största möjliga insyn upprätthålls som en förutsättning för att främja tilltron och tilliten till unionens regelverk.

(41) Förutom expertpanelernas roll vid bedömning av kliniska utvärderingar och prestandautvärderingar avseende vissa medicintekniska högriskprodukter i enlighet med förordning (EU) 2017/745 respektive (EU) 2017/746, och när det gäller att lämna yttranden efter att ha hört tillverkare och anmälda organ, ska expertpanelerna ge vetenskapligt, tekniskt och kliniskt stöd till medlemsstaterna, kommissionen och samordningsgruppen för medicintekniska produkter. Expertpanelerna ska särskilt bidra till utarbetandet av vägledningar i olika frågor, inklusive kliniska aspekter och prestandaaspekter avseende specifika medicintekniska produkter, kategorier eller grupper av medicintekniska produkter, eller särskilda risker förknippade med en kategori eller grupp av medicintekniska produkter, utarbeta vägledningar för klinisk utvärdering och prestandautvärdering i linje med det senaste tekniska utvecklingsstadiet, samt bidra till att identifiera farhågor och nya problem i fråga om säkerhet och prestanda. I detta sammanhang skulle expertpanelerna kunna spela en relevant roll vid beredskap för och hantering av hot mot folkhälsan som rör medicintekniska produkter, särskilt högriskprodukter, inklusive medicintekniska produkter som potentiellt kan avhjälpa hot mot folkhälsan, utan att det påverkar uppgifter och skyldigheter enligt förordningarna (EU) 2017/745 och (EU) 2017/746.

(42) Med tanke på läkemedelsmyndighetens långvariga och dokumenterade expertis på läkemedelsområdet och dess erfarenhet av arbete med ett stort antal expertgrupper, är det lämpligt att upprätta lämpliga strukturer inom läkemedelsmyndigheten för övervakning av potentiella brister på medicintekniska produkter i samband med ett hot mot folkhälsan och föreskriva att läkemedelsmyndigheten ska tillhandahålla expertpanelernas sekretariat. Det skulle säkerställa att expertpanelerna arbetar hållbart på lång sikt och ge tydliga synergieffekter med det närliggande arbetet med krisberedskap på området för läkemedel. Dessa strukturer skulle inte på något sätt ändra det regelverk eller de beslutsförfaranden på området för medicintekniska produkter som redan finns i unionen och som bör förbli klart åtskilda från dem som gäller för läkemedel. För att säkerställa en smidig övergång till läkemedelsmyndigheten bör kommissionen tillhandahålla stöd åt expertpanelerna till och med den 1 mars 2022.

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

(43) För att underlätta arbetet och informationsutbytet i enlighet med den här förordningen bör bestämmelser fastställas om upprättande och förvaltning av it-infrastrukturer och för att skapa synergieffekter med andra befintliga it-system och it-system under utveckling, inklusive Europeiska databasen för medicintekniska produkter (Eudamed) som avses i artikel 33 i förordning (EU) 2017/745, tillsammans med förstärkt skydd av datainfrastruktur och avskräckande åtgärder mot möjliga it-attacker. Inom Eudamed bör den europeiska nomenklaturen för medicintekniska produkter, som föreskrivs i artikel 26 i förordning (EU) 2017/745 och artikel 23 i förordning (EU) 2017/746, användas som hjälp vid insamling av relevant information om kategorisering av medicintekniska produkter. Detta arbete skulle också kunna underlättas vid behov genom ny digital teknik som datormodeller och simuleringar för kliniska prövningar, och genom uppgifter från unionens rymdprogram som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 ([13]), till exempel från Galileos geolokaliseringstjänster och Copernicus jordobservationsdata.

(44) Till dess att Eudamed är fullt fungerande, för att säkerställa att den information och de uppgifter som erhålls från läkemedelsmyndigheten är fullständiga och med beaktande av sektorn för medicintekniska produkters särskilda karaktär, bör det vara möjligt att upprätta den förteckning över kontaktpunkter för övervakning av brister på medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan genom att använda relevanta databaser eller organisationer för medicintekniska produkter på unionsnivå eller nationell nivå som källa till information.

(45) För att effektivt kunna hantera hot mot folkhälsan och andra större händelser är det av största vikt att snabbt få tillgång till och utbyta hälsodata, inklusive real world-data, det vill säga hälsodata som genererats utanför kliniska studier. Denna förordning bör ge läkemedelsmyndigheten möjlighet att använda och underlätta sådana utbyten och att delta i upprättandet och driften av den interoperabla infrastrukturen för ett europeiskt hälsodataområde och därvid utnyttja all den potential som superdatorer, artificiell intelligens och stordatavetenskap erbjuder för att utveckla prognosmodeller och fatta bättre och mer ändamålsenliga beslut i rätt tid, utan att äventyra rätten till integritet.

(46) För att underlätta ett tillförlitligt utbyte av information om läkemedel på ett gediget och enhetligt sätt bör identifieringen av läkemedel baseras på de standarder som utvecklats av Internationella standardiseringsorganisationens standarder för identifiering av humanläkemedel.

(47) Hanteringen av känsliga uppgifter, som är avgörande för att bemöta potentiella hot mot folkhälsan, kräver en hög skyddsnivå mot it-angrepp. Under covid-19-pandemin har också hälso- och sjukvårdsorganisationer upplevt ökade hot mot it-säkerheten. Även läkemedelsmyndigheten utsattes för ett it-angrepp som ledde till olaglig åtkomst till vissa dokument tillhörande tredjeparter om läkemedel och vacciner mot covid-19, och vissa av dokumenten läckte ut på internet. Läkemedelsmyndigheten måste därför vara utrustad med en hög grad av säkerhetskontroller och säkerhetsprocesser mot it-angrepp så att läkemedelsmyndighetens normala funktion alltid kan säkerställas, framför allt under hot mot folkhälsan och större händelser. I det syftet bör läkemedelsmyndigheten fastställa en plan för att förebygga, upptäcka, begränsa och motverka it-angrepp så att dess drift i alla situationer säkerställs samtidigt som olaglig åtkomst till dokumentation som innehas av läkemedelsmyndigheten förebyggs.

(48) På grund av hälsodatas känsliga karaktär bör läkemedelsmyndigheten skydda sin uppgiftsbehandling och säkerställa att den respekterar dataskyddsprinciperna om laglighet, rättvisa, öppenhet, ändamålsbegränsning, uppgiftsminimering, korrekthet, lagringsbegränsning, integritet och konfidentialitet. Om det vid tillämpningen av denna förordning är nödvändigt att behandla personuppgifter bör sådan behandling ske i enlighet med unionsrätten om skydd av personuppgifter. All behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 ([14]) och (EU) 2018/1725 ([15]).

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 av den 28 april 2021 om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå och om upphävande av förordningarna (EU) nr 912/2010, (EU) nr 1285/2013 och (EU) nr 377/2014 och beslut nr 541/2014/EU (EUT L 170, 12.5.2021, s. 69).

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(49) Myndighetens trovärdighet och allmänhetens förtroende för dess beslut är beroende av en hög grad av insyn. Därför bör användningen av lämpliga verktyg för proaktiv kommunikation med allmänheten föreskrivas. För att vinna och behålla allmänhetens förtroende är det även ytterst viktigt att skyndsamt stärka och påskynda standarder och åtgärder för insyn i läkemedelsmyndighetens arbetsorgan och i de kliniska data som har bedömts för utvärderingen och övervakningen av läkemedel och medicintekniska produkter. Genom denna förordning bör en ram för sådana stärkta standarder och åtgärder för insyn inrättas, på grundval av de standarder och åtgärder för insyn som läkemedelsmyndigheten införde under covid-19-pandemin.

(50) Vid hot mot folkhälsan eller i samband med större händelser bör läkemedelsmyndigheten säkerställa samarbete med Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (*ECDC*), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004 ([16]), och andra unionsbyråer efter behov. Detta samarbete bör omfatta utbyte av uppgifter, inklusive uppgifter om epidemiprognoser, regelbunden kommunikation på verkställande nivå, inbjudningar till företrädare för ECDC och andra unionsbyråer att delta i möten i krisarbetsgruppen, styrgruppen för läkemedelsbrister och styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, beroende på vad som är lämpligt. Samarbetet bör även omfatta strategiska diskussioner med relevanta unionsenheter som har möjlighet att bistå vid forskning om och utveckling av lämpliga lösningar och tekniker för att begränsa effekterna av hotet mot folkhälsan eller den större händelsen eller förebygga framtida liknande hot mot folkhälsan eller större händelser.

(51) Vid hot mot folkhälsan eller i samband med större händelser bör läkemedelsmyndigheten kunna möjliggöra regelbundna informationsutbyten med medlemsstaterna, innehavare av godkännande för försäljning, relevanta aktörer i försörjningskedjan för läkemedel samt företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal, för patienter och konsumenter för att säkerställa tidiga diskussioner om potentiella brister på läkemedel på marknaden och begränsad tillgång och därigenom möjliggöra bättre samordning och synergier för att begränsa och motverka hotet mot folkhälsan eller den större händelsen.

(52) Eftersom covid-19-pandemin inte är över och det är osäkert hur länge hot mot folkhälsan såsom pandemier pågår och utvecklas bör det föreskrivas en översyn av ändamålsenligheten i de strukturer och mekanismer som inrättas i enlighet med denna förordning. Mot bakgrund av den översynen bör strukturerna och mekanismerna vid behov justeras.

(53) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ensamma på grund av den gränsöverskridande dimensionen av hot mot folkhälsan och större händelser utan snarare på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(54) För att säkerställa att det finns tillräckliga resurser, inbegripet lämplig personal och adekvat sakkunskap, för att utföra de uppgifter som föreskrivs i denna förordning bör läkemedelsmyndighetens utgifter täckas av unionsbidraget till myndighetens inkomster. Dessa utgifter bör inbegripa ersättning till rapportörer som utsetts för att tillhandahålla tjänster av vetenskaplig natur med anknytning till krisarbetsgruppen och, i enlighet med allmän praxis, ersättning av kostnader för resa, logi och uppehälle med koppling till möten i styrgruppen för läkemedelsbrister, styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, krisarbetsgruppen och deras arbetsgrupper.

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004 av den 21 april 2004 om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (EUT L 142, 30.4.2004, s. 1).

(55) Programmet EU för hälsa, som inrättats genom förordning (EU) 2021/522, eller faciliteten för återhämtning och resiliens, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 ([17]), ingår bland de verktyg som kan ge ytterligare stöd till nationella behöriga myndigheter när det gäller brister, inbegripet genom åtgärder för att minska brister på läkemedel och förbättra försörjningstryggheten. Medlemsstaterna bör kunna begära ekonomiskt stöd från unionen specifikt för att genomföra sina skyldigheter enligt den här förordningen.

(56) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav formella kommentarer den 4 mars 2021.

(57) I enlighet med artikel 168.7 i EUF-fördraget respekterar denna förordning fullt ut medlemsstaternas ansvar för att besluta om sin hälso- och sjukvårdspolitik samt för att organisera och ge hälso- och sjukvård, samt de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i stadgan, inklusive skyddet av personuppgifter.

(58) Ett av syftena med denna förordning är att säkerställa en stärkt ram för övervakning av och rapportering om brister på läkemedel vid hot mot folkhälsan och större händelser. Som aviserats i kommissionens meddelande av den 25 november 2020 om en läkemedelsstrategi för Europa kommer kommissionen att föreslå en översyn av läkemedelslagstiftningen för att stärka försörjningstryggheten och hantera brister på läkemedel med hjälp av riktade åtgärder. Den lagstiftningen skulle kunna inbegripa en ytterligare samordnande roll för läkemedelsmyndigheten vid övervakning och hantering av brister på läkemedel. Om det till följd av denna översyn krävs stärkta åtgärder för övervakning av och rapportering om tillgång och efterfrågan på läkemedel på unionsnivå bör ESMP betraktas som ett lämpligt system för underlättande av nya bestämmelser om övervakning av och rapportering om brister på läkemedel. Som ett led i rapporteringen om denna förordning bör kommissionen beakta behovet av att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till veterinärmedicinska läkemedel och personlig skyddsutrustning, att ändra definitioner och att införa åtgärder på unionsnivå eller nationell nivå för att stärka efterlevnaden av skyldigheterna enligt denna förordning. Den översynen bör även omfatta frågan om vilket uppdrag och vilken funktion ESMP ska ha. Om nödvändigt bör en utvidgning av ESMP:s funktion och behovet av nationella system för övervakning av brister beaktas. För att förbereda inför brister på läkemedel vid hot mot folkhälsan och större händelser och för att stödja övervakningen av sådana brister bör kapacitetsuppbyggnad med stöd från unionens finansieringsmekanismer övervägas i syfte att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna. Detta skulle kunna innefatta undersökning av bästa praxis samt samordning av utvecklingen av it-verktyg för att övervaka och hantera brister på läkemedel i medlemsstaterna och ansluta till ESMP. För att säkerställa att ESMP:s hela potential utnyttjas och för att identifiera och förutse problem vad gäller tillgången och efterfrågan på läkemedel bör ESMP i lämpliga fall främja användning av stordatateknik och artificiell intelligens.

(59) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning snabbt ska kunna tillämpas bör den träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning föreskrivs, inom Europeiska läkemedelsmyndigheten (*läkemedelsmyndigheten*), en ram och medlen för

a) förberedelse inför, förebyggande, samordning och hantering av konsekvenserna av hot mot folkhälsan för läkemedel och för medicintekniska produkter och konsekvenserna av större händelser för läkemedel och för medicintekniska produkter på unionsnivå,

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

b) övervakning och förebyggande av och rapportering om brister på läkemedel och brister på medicintekniska produkter,

c) inrättande av en interoperabel it-plattform på unionsnivå för övervakning av och rapportering om brister på läkemedel,

d) tillhandahållande av rådgivning om läkemedel som potentiellt kan avhjälpa hot mot folkhälsan,

e) tillhandahållande av stöd till de expertpaneler som avses i artikel 106.1 i förordning (EU) 2017/745.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *hot mot folkhälsan*: en situation där det råder ett hot mot folkhälsan, som erkänts av kommissionen i enlighet med artikel 12.1 i beslut nr 1082/2013/EU.

b) *större händelse*: en händelse som med avseende på läkemedel sannolikt kommer att utgöra en allvarlig risk för folkhälsan i fler än en medlemsstat, som gäller ett livshotande eller på annat sätt allvarligt hot mot hälsan av biologiskt, kemiskt, miljörelaterat eller annat ursprung, eller en allvarlig incident som kan påverka tillgången eller efterfrågan på läkemedel, eller läkemedels kvalitet, säkerhet eller effekt, som kan leda till brister på läkemedel i fler än en medlemsstat och som ställer krav på snabb samordning på unionsnivå i syfte att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor.

c) *läkemedel*: ett läkemedel enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2001/83/EG.

d) *veterinärmedicinskt läkemedel*: ett veterinärmedicinskt läkemedel enligt definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 ([18]).

e) *medicinteknisk produkt*: en medicinteknisk produkt enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2017/745 eller en medicinteknisk produkt för *in vitro*-diagnostik enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2017/746; medicinteknisk produkt inkluderar tillbehör till sådana produkter enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2017/745 respektive artikel 2.4 i förordning (EU) 2017/746.

f) *tillgång*: total lagervolym för ett visst läkemedel, eller en viss medicinteknisk produkt, som släpps ut på marknaden av en innehavare av godkännande för försäljning eller en tillverkare.

g) *efterfrågan*: begäran om ett läkemedel eller en medicinteknisk produkt av en hälso- och sjukvårdsanställd eller en patient på grund av ett kliniskt behov; efterfrågan har tillgodosetts på ett tillfredsställande sätt när läkemedlet eller den medicintekniska produkten förvärvas i tillräckligt god tid och i tillräcklig mängd för att patienterna fortsatt ska kunna få bästa möjliga vård.

h) *brist*: en situation där tillgången på ett läkemedel som är godkänt och har släppts ut på marknaden i en medlemsstat eller tillgången på en CE-märkt medicinteknisk produkt är lägre än efterfrågan på nationell nivå på det läkemedlet eller den medicintekniska produkten, oavsett skäl.

i) *utvecklare*: juridisk eller fysisk person som strävar efter att generera vetenskapliga uppgifter om ett läkemedels kvalitet, säkerhet och effekt som ett led i utvecklingen av det läkemedlet.

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43).

KAPITEL II

ÖVERVAKNING OCH BEGRÄNSNING AV BRISTER PÅ KRITISKA LÄKEMEDEL OCH HANTERING AV STÖRRE HÄNDELSER

Artikel 3

Verkställande styrgruppen för läkemedelsbrister och läkemedelssäkerhet

1. Härmed inrättas den verkställande styrgruppen för läkemedelsbrister och läkemedelssäkerhet (*styrgruppen för läkemedelsbrister*) inom läkemedelsmyndigheten.

Styrgruppen för läkemedelsbrister ska ansvara för att fullgöra de uppgifter som anges i artiklarna 4.3, 4.4 och 5–8.

Styrgruppen för läkemedelsbrister ska regelbundet, och även när omständigheterna påkallar det, sammanträda fysiskt eller på distans, som förberedelse inför eller under ett hot mot folkhälsan eller när en angelägen fråga tagits upp med styrgruppen för läkemedelsbrister eller när kommissionen har erkänt en större händelse i enlighet med artikel 4.3.

Läkemedelsmyndigheten ska tillhandahålla sekretariatet för styrgruppen för läkemedelsbrister.

2. Ledamöterna i styrgruppen för läkemedelsbrister ska bestå av en företrädare för läkemedelsmyndigheten, en företrädare för kommissionen och en företrädare utsedd av var och en av medlemsstaterna.

Vid sammanträden i styrgruppen för läkemedelsbrister får dess ledamöter åtföljas av experter inom specifika vetenskapliga eller tekniska områden.

Förteckningen över ledamöterna i styrgruppen för läkemedel ska offentliggöras på läkemedelsmyndighetens webbportal.

En företrädare för läkemedelsmyndighetens arbetsgrupp med patient- och konsumentorganisationer (*PCWP*) samt en företrädare för läkemedelsmyndighetens arbetsgrupp med vårdpersonalsorganisationer (*HCPWG*) får närvara som observatörer vid sammanträden i styrgruppen för läkemedel.

3. Ordförandeskapet i styrgruppen för läkemedelsbrister ska utövas gemensamt av läkemedelsmyndighetens företrädare och en av medlemsstaternas företrädare, som ska väljas av och bland medlemsstaternas företrädare i styrgruppen för läkemedelsbrister.

Medordförandena i styrgruppen för läkemedelsbrister får, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera ledamöter i styrgruppen för läkemedelsbrister, bjuda in företrädare för nationella behöriga myndigheter för veterinärmedicinska läkemedel, företrädare för andra relevanta behöriga myndigheter och tredje parter, inbegripet företrädare för intressegrupper i läkemedelsbranschen, innehavare av godkännande för försäljning, partihandlare, andra lämpliga aktörer i försörjningskedjan för läkemedel, samt företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal, för patienter och konsumenter, att efter behov närvara vid dess sammanträden som observatörer och för att tillhandahålla expertrådgivning.

4. Styrgruppen för läkemedelsbrister ska i samordning med de nationella behöriga myndigheterna för läkemedel underlätta lämplig kommunikation med innehavare av godkännande för försäljning eller deras företrädare, tillverkare, andra relevanta aktörer i försörjningskedjan för läkemedel och företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal, för patienter och konsumenter, i syfte att inhämta relevant information om faktiska eller potentiella brister på läkemedel som betraktas som kritiska under ett hot mot folkhälsan eller en större händelse såsom föreskrivs i artikel 6.

5. Styrgruppen för läkemedelsbrister ska själv fastställa sin arbetsordning, inklusive förfarandena för den arbetsgrupp som avses i punkt 6 i denna artikel och förfarandena för antagande av de förteckningar över kritiska läkemedel, de uppsättningar information och de rekommendationer som avses i artikel 8.3 och 8.4.

Den arbetsordning som avses i första stycket ska träda i kraft sedan styrgruppen för läkemedelsbrister mottagit ett positivt yttrande från kommissionen och läkemedelsmyndighetens styrelse.

6. Styrgruppen för läkemedelsbrister ska i sitt arbete biträdas av en arbetsgrupp som inrättas i enlighet med artikel 9.1 d.

Den arbetsgrupp som avses i första stycket ska bestå av företrädare för de nationella behöriga myndigheterna för läkemedel, som ska vara kontaktpunkterna när det gäller brister på läkemedel.

7. Styrgruppen för läkemedelsbrister får samråda med kommittén för veterinärmedicinska läkemedel (*CVMP*), som inrättats genom artikel 56.1 b i förordning (EG) nr 726/2004, när styrgruppen för läkemedelsbrister anser att detta är nödvändigt, särskilt i syfte att hantera hot mot folkhälsan eller större händelser med koppling till zoonoser eller sjukdomar som påverkar endast djur och som har, eller kan få, stora konsekvenser för människors hälsa, eller om användning av aktiva substanser för veterinärmedicinska läkemedel kan vara till nytta för att hantera hotet mot folkhälsan eller den större händelsen.

Artikel 4

Övervakning av händelser och beredskap för hot mot folkhälsan och större händelser

1. Läkemedelsmyndigheten ska i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande övervaka varje händelse som sannolikt kommer att leda till ett hot mot folkhälsan eller en större händelse. Vid behov ska läkemedelsmyndigheten samarbeta med Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (*ECDC*) och, i förekommande fall, med andra unionsbyråer.

2. För att underlätta den övervakning som avses i punkt 1 ska de nationella behöriga myndigheterna för läkemedel, genom de kontaktpunkter som avses i artikel 3.6 eller den plattform som avses i artikel 13 (*ESMP*) när denna är fullt fungerande, med erforderlig skyndsamhet rapportera till läkemedelsmyndigheten om varje händelse som sannolikt kommer att leda till ett hot mot folkhälsan eller en större händelse, inbegripet en faktisk eller potentiell brist på ett läkemedel i en viss medlemsstat. Rapporteringen ska grundas på de metoder och kriterier för rapportering som avses i artikel 9.1 b.

I fall då en nationell behörig myndighet underrättar läkemedelsmyndigheten om en brist på ett läkemedel enligt första stycket ska den ge läkemedelsmyndigheten all information som den fått från innehavaren av godkännandet för försäljning enligt artikel 23a i direktiv 2001/83/EG om den informationen inte finns tillgänglig via ESMP.

I fall då läkemedelsmyndigheten mottar en rapport om en händelse från en nationell behörig myndighet för läkemedel får läkemedelsmyndigheten, i syfte att bedöma händelsens konsekvenser i andra medlemsstater, begära information från de nationella behöriga myndigheterna via den arbetsgrupp som avses i artikel 3.6.

3. Om läkemedelsmyndigheten anser att en pågående eller omedelbart nära förestående större händelse behöver åtgärdas ska den ta upp den angelägna frågan med styrgruppen för läkemedelsbrister.

Efter ett positivt yttrande från styrgruppen för läkemedelsbrister får kommissionen erkänna den större händelsen.

Kommissionen eller minst en medlemsstat får ta upp den angelägna frågan med styrgruppen för läkemedelsbrister på eget initiativ.

4. När styrgruppen för läkemedelsbrister anser att den större händelsen har åtgärdats i tillräcklig grad och att dess bistånd inte längre behövs ska den informera kommissionen och läkemedelsmyndighetens verkställande direktör.

Kommissionen eller den verkställande direktören får på grundval av den information som avses i första stycket eller på eget initiativ bekräfta att den större händelsen har åtgärdats i tillräcklig grad och att bistånd från styrgruppen för läkemedelsbrister inte längre behövs.

5. Efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts eller en större händelse har erkänts i enlighet med punkt 3 i den här artikeln ska artiklarna 5–12 tillämpas enligt följande:

a) Om hotet mot folkhälsan eller den större händelsen kan påverka läkemedels kvalitet, säkerhet eller effekt ska artikel 5 tillämpas.

b) Om hotet mot folkhälsan eller den större händelsen kan leda till brister på läkemedel i fler än en medlemsstat ska artiklarna 6–12 tillämpas.

Artikel 5

Utvärdering av information och lämnande av rekommendationer om åtgärder avseende läkemedels kvalitet, säkerhet och effekt i samband med hot mot folkhälsan och större händelser

1. Efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts eller en större händelse har erkänts i enlighet med artikel 4.3 ska styrgruppen för läkemedelsbrister utvärdera information avseende hotet mot folkhälsan eller den större händelsen och överväga om det behövs snabba och samordnade åtgärder när det gäller de berörda läkemedlens kvalitet, säkerhet och effekt.

2. Styrgruppen för läkemedelsbrister ska lämna rekommendationer till kommissionen och medlemsstaterna om alla lämpliga åtgärder som den anser behöver vidtas på unionsnivå när det gäller de berörda läkemedlen, i enlighet med direktiv 2001/83/EG eller förordning (EG) nr 726/2004.

3. Styrgruppen för läkemedel får samråda med CVMP när den anser att detta är nödvändigt, särskilt för att hantera hot mot folkhälsan eller större händelser med koppling till zoonoser eller sjukdomar som påverkar endast djur och som har, eller kan få, stora konsekvenser för människors hälsa, eller om användning av aktiva substanser i veterinärmedicinska läkemedel kan vara till nytta för att hantera hotet mot folkhälsan eller den större händelsen.

Artikel 6

Förteckningar över kritiska läkemedel och information som ska tillhandahållas

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska styrgruppen för läkemedelsbrister upprätta en förteckning med de centrala terapeutiska grupper av läkemedel som är nödvändiga för akutvård, kirurgi och intensivvård, så att de kan ligga till grund för utarbetandet av de förteckningar över kritiska läkemedel som avses i punkterna 2 och 3, vilka ska användas för att motverka ett hot mot folkhälsan eller en större händelse. Förteckningen ska upprättas senast den 2 augusti 2022 och ska uppdateras årligen och vid behov.

2. Omedelbart efter det att en större händelse har erkänts i enlighet med artikel 4.3 i denna förordning ska styrgruppen för läkemedelsbrister samråda med den arbetsgrupp som avses i artikel 3.6 i denna förordning. Omedelbart efter det samrådet ska styrgruppen för läkemedelsbrister anta en förteckning över läkemedel som godkänts i enlighet med direktiv 2001/83/EG eller förordning (EG) nr 726/2004 och som den betraktar som kritiska under den större händelsen (*förteckningen över kritiska läkemedel vid en större händelse*).

Styrgruppen för läkemedelsbrister ska vid behov uppdatera förteckningen över kritiska läkemedel vid en större händelse till dess att den större händelsen har åtgärdats i tillräcklig grad och det har bekräftats att bistånd från styrgruppen för läkemedel inte längre behövs enligt artikel 4.4 i denna förordning.

3. Omedelbart efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts ska styrgruppen för läkemedelsbrister samråda med den arbetsgrupp som avses i artikel 3.6 i denna förordning. Omedelbart efter det samrådet ska styrgruppen för läkemedelsbrister anta en förteckning över läkemedel som godkänts i enlighet med direktiv 2001/83/EG eller förordning (EG) nr 726/2004 och som den betraktar som kritiska under hotet mot folkhälsan (*förteckningen över kritiska läkemedel vid ett hot mot folkhälsan*). Styrgruppen för läkemedelsbrister ska vid behov uppdatera förteckningen över kritiska läkemedel vid ett hot mot folkhälsan till dess att erkännandet av hotet mot folkhälsan har upphävts. Förteckningen över kritiska läkemedel vid ett hot mot folkhälsan får när så är lämpligt uppdateras i syfte att ta hänsyn till resultatet från översynsförfarandet enligt artikel 18 i den här förordningen. I sådana fall ska styrgruppen för läkemedelsbrister samverka med den krisarbetsgrupp som avses i artikel 15 i denna förordning (*krisarbetsgruppen*).

4. För tillämpningen av artikel 9.2 ska styrgruppen för läkemedelsbrister anta, och göra allmänt tillgänglig, den uppsättning information som avses i artikel 9.2 c och d som är nödvändig för att övervaka tillgång och efterfrågan på läkemedel som ingår i de förteckningar som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln (*förteckningarna över kritiska läkemedel*) och underrätta den arbetsgrupp som avses i artikel 3.6 om denna uppsättning information.

5. Efter antagandet av förteckningar över kritiska läkemedel i enlighet med punkterna 2 och 3 ska läkemedelsmyndigheten omedelbart offentliggöra dessa förteckningar och eventuella uppdateringar av förteckningarna på den webbportal som avses i artikel 26 i förordning (EG) nr 726/2004.

6. Läkemedelsmyndigheten ska inom sin webbportal inrätta en offentlig webbsida som tillhandahåller information om faktiska brister på läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel i fall där läkemedelsmyndigheten har bedömt bristen och lämnat rekommendationer till hälso- och sjukvårdspersonal och patienter. Webbsidan ska tillhandahålla information om åtminstone följande:

a) Namnet och den gängse benämningen på läkemedlet på förteckningarna över kritiska läkemedel.

b) Terapeutiska indikationer för läkemedlet på förteckningarna över kritiska läkemedel.

c) Orsaken till bristen på läkemedlet på förteckningarna över kritiska läkemedel.

d) Start- och slutdatum för bristen på läkemedlet på förteckningarna över kritiska läkemedel.

e) Vilka medlemsstater som påverkas av bristen på läkemedlet på förteckningarna över kritiska läkemedel.

f) Annan relevant information till hälso- och sjukvårdspersonal och patienter, inbegripet information om huruvida alternativa läkemedel finns tillgängliga.

Den webbsida som avses i första stycket ska även tillhandahålla hänvisningar till nationella register över brister på läkemedel.

Artikel 7

Övervakning av brister på läkemedel på förteckningarna över kritiska läkemedel

Efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts eller en större händelse har erkänts i enlighet med artikel 4.3 ska styrgruppen för läkemedelsbrister övervaka tillgång och efterfrågan på läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel, i syfte att identifiera faktiska eller potentiella brister på dessa läkemedel. Styrgruppen för läkemedelsbrister ska utföra sådan övervakning med användning av förteckningarna över kritiska läkemedel och den information och de uppgifter som tillhandahållits i enlighet med artiklarna 10 och 11 och som är tillgängliga via ESMP när denna är fullt fungerande.

Vid den övervakning som avses i första stycket i denna artikel ska styrgruppen för läkemedel i relevanta fall samverka med den hälsosäkerhetskommitté som inrättats genom artikel 17 i beslut nr 1082/2013/EU (*hälsosäkerhetskommittén*) och, i händelse av ett hot mot folkhälsan, med varje annan relevant rådgivande kommitté för hot mot folkhälsan som inrättats enligt unionsrätten samt med ECDC.

Artikel 8

Rapportering och rekommendationer avseende brister på läkemedel

1. Under den tid som ett hot mot folkhälsan föreligger eller efter det att en större händelse har erkänts enligt artikel 4.3 och till dess att det har bekräftats att den större händelsen har åtgärdats i tillräcklig grad enligt artikel 4.4, ska styrgruppen för läkemedelsbrister regelbundet rapportera resultaten av den övervakning som avses i artikel 7 till kommissionen och de kontaktpunkter som avses i artikel 3.6 och särskilt påtala faktiska eller potentiella brister på läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel eller varje händelse som sannolikt kommer att leda till en större händelse.

De rapporter som avses i första stycket får också i lämpliga fall göras tillgängliga för andra aktörer i försörjningskedjan för läkemedel, i enlighet med konkurrensrätten.

2. På begäran av kommissionen eller en eller flera av de kontaktpunkter som avses i artikel 3.6 ska styrgruppen för läkemedelsbrister tillhandahålla aggregerade uppgifter och efterfrågeprognoser till stöd för sina resultat och slutsatser. I det avseendet ska styrgruppen för läkemedelsbrister

a) använda uppgifter från ESMP, när denna är fullt fungerande,

b) samverka med ECDC för att inhämta epidemiologiska data, modeller och utvecklingsscenarier som hjälp för att förutse läkemedelsbehov, och

c) samverka med den verkställande styrgrupp för brister på medicintekniska produkter som avses i artikel 21 (*styrgruppen för brister på medicintekniska produkter*) i fall då läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel används tillsammans med en medicinteknisk produkt.

De aggregerade uppgifter och efterfrågeprognoser som avses i första stycket får också, när så är lämpligt och i enlighet med konkurrensrätten, göras tillgängliga för andra aktörer i försörjningskedjan för läkemedel, i syfte att på ett bättre sätt förebygga eller begränsa faktiska eller potentiella brister på läkemedel.

3. Som ett led i den rapportering som avses i punkterna 1 och 2 får styrgruppen för läkemedelsbrister lämna rekommendationer om åtgärder som kommissionen, medlemsstaterna, innehavare av godkännande för försäljning och andra enheter, inbegripet företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal och för patienter, skulle kunna vidta för att förebygga eller begränsa faktiska eller potentiella brister på läkemedel.

Medlemsstaterna får begära att styrgruppen för läkemedelsbrister lämnar rekommendationer om de åtgärder som avses i första stycket.

Vid tillämpning av andra stycket ska styrgruppen för läkemedelsbrister i relevanta fall samverka med hälsosäkerhetskommittén och, i händelse av ett hot mot folkhälsan, med varje annan rådgivande kommitté för hot mot folkhälsan som inrättats enligt unionsrätten.

4. Styrgruppen för läkemedelsbrister får på eget initiativ eller på begäran av kommissionen eller en medlemsstat lämna rekommendationer om åtgärder som kommissionen, medlemsstater, innehavare av godkännande för försäljning, företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal och andra enheter skulle kunna vidta för att säkerställa att det finns beredskap när det gäller att hantera faktiska eller potentiella brister på läkemedel som orsakats av hot mot folkhälsan eller större händelser.

5. Om kommissionen så begär får styrgruppen för läkemedelsbrister samordna åtgärder som vidtas av de nationella behöriga myndigheterna, innehavarna av godkännande för försäljning och andra enheter, inbegripet företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal och för patienter, i relevanta fall, för att förebygga eller begränsa faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter i samband med ett hot mot folkhälsan eller en större händelse.

Artikel 9

Arbetsmetoder och tillhandahållande av information om läkemedel

1. Som förberedelse för fullgörandet av de uppgifter som avses i artiklarna 4–8 ska läkemedelsmyndigheten

a) specificera förfarandena och kriterier och för att fastställa och se över förteckningarna över kritiska läkemedel,

b) specificera metoderna och kriterierna för den övervakning, uppgiftsinsamling och rapportering som föreskrivs i artiklarna 4, 7 och 8, med en grundläggande minimiuppsättning uppgifter,

c) i samordning med de relevanta nationella behöriga myndigheterna utveckla effektiva it-system för övervakning och rapportering som underlättar interoperabiliteten med andra befintliga it-system och it-system under utveckling, till dess att ESMP är fullt fungerande, på grundval av datafält som är harmoniserade mellan medlemsstaterna,

d) inrätta den arbetsgrupp som avses i artikel 3.6 och säkerställa att varje medlemsstat är företrädd i den arbetsgruppen,

e) upprätta och underhålla en förteckning över kontaktpunkter för innehavare av godkännande för försäljning av alla läkemedel som är godkända i unionen, genom den databas som föreskrivs i artikel 57.1 l i förordning (EG) nr 726/2004,

f) specificera metoderna för att lämna rekommendationer enligt artiklarna 5.2, 8.3 och 8.4 och för samordning av åtgärder enligt artikel 8.5,

g) offentliggöra den information som täcks av leden a, b och f på en särskild webbsida på sin webbportal.

Vid tillämpningen av första stycket a får samråd hållas efter behov med medlemsstaterna, innehavare av godkännande för försäljning, andra relevanta aktörer i försörjningskedjan för läkemedel och representanter för hälso- och sjukvårdspersonal och för patienter och konsumenter.

2. Efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts eller en större händelse har erkänts i enlighet med artikel 4.3 ska läkemedelsmyndigheten

a) upprätta en förteckning över kontaktpunkter för innehavarna av godkännande för försäljning av de läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel,

b) underhålla den förteckning över kontaktpunkter som avses i led a under den tid som hotet mot folkhälsan eller den större händelsen föreligger,

c) begära relevant information om läkemedel på förteckningarna över kritiska läkemedel från de kontaktpunkter som avses i led a och ange en tidsfrist för inlämning av den informationen om den informationen inte redan finns att tillgå på ESMP,

d) begära information om läkemedel som ingår i förteckningen över kritiska läkemedel från de kontaktpunkter som avses i artikel 3.6 på grundval av den uppsättning information som avses i artikel 6.4 och ange en tidsfrist för inlämning av den informationen om den informationen inte redan finns att tillgå på ESMP.

3. Den information som avses i punkt 2 c ska innehålla åtminstone

a) namnet på innehavaren av godkännandet för försäljning av läkemedlet,

b) läkemedlets namn,

c) en identifiering av aktiva tillverkningsställen för färdiga produkter och aktiva substanser i läkemedlet,

d) den medlemsstat i vilken godkännandet för försäljning är giltigt och försäljningsstatusen för läkemedlet i varje medlemsstat,

e) närmare uppgifter om den faktiska eller potentiella bristen på läkemedlet, såsom faktiskt eller uppskattat start- och slutdatum och misstänkt eller känd orsak,

f) uppgifter om försäljning och marknadsandel för läkemedlet,

g) tillgängliga lager av läkemedlet,

h) prognosen om tillgång på läkemedlet, inbegripet information om potentiella sårbarheter i försörjningskedjan, kvantiteter som redan levererats och planerade leveranser,

i) prognoser om efterfrågan på läkemedlet,

j) närmare uppgifter om tillgängliga alternativa läkemedel,

k) planer för förebyggande och begränsning av brister som inkluderar åtminstone information om produktions- och försörjningskapacitet, godkända produktionsplatser för det färdiga läkemedlet och för aktiva substanser, potentiella alternativa produktionsplatser och miniminivåer för lager av läkemedlet.

4. Läkemedelsmyndigheten och nationella behöriga myndigheter för läkemedel kan för att komplettera de planer för förebyggande och begränsning för kritiska läkemedel som avses i punkt 3 k begära information från partihandlare och andra relevanta aktörer angående eventuella logistiska utmaningar som uppstått i partihandelskedjan.

Artikel 10

Skyldigheter för innehavare av godkännande för försäljning

1. Innehavare av godkännande för försäljning av läkemedel som är godkända i unionen ska tillhandahålla den information som krävs för tillämpningen av artikel 9.1 e i denna förordning senast den 2 september 2022 i elektroniskt format till den databas som avses i artikel 57.1 l i förordning (EG) nr 726/2004. Dessa innehavare av godkännande för försäljning ska tillhandahålla uppdateringar vid behov.

2. För att underlätta den övervakning som avses i artikel 7 får läkemedelsmyndigheten begära att innehavare av godkännande för försäljning av läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel lämnar den information som avses i artikel 9.2 c.

De innehavare av godkännande för försäljning som avses i första stycket i denna punkt ska lämna den begärda informationen inom den tidsfrist som läkemedelsmyndigheten angett, genom de kontaktpunkter som avses i artikel 9.2 b, med användning av de metoder och system för övervakning och rapportering som inrättats enligt artikel 9.1 b respektive c. Dessa innehavare av godkännande för försäljning ska tillhandahålla uppdateringar vid behov.

3. De innehavare av godkännande för försäljning som avses i punkterna 1 och 2 ska, i förekommande fall, motivera varför den begärda informationen inte lämnats och, i förekommande fall, varför den inte lämnats in inom den tidsfrist som läkemedelsmyndigheten angett.

4. Om innehavare av godkännande för försäljning som avses i punkt 2 anger att den information de lämnat på begäran av läkemedelsmyndigheten eller de nationella behöriga myndigheterna för läkemedel innehåller uppgifter som rör affärshemligheter, ska de identifiera de relevanta delarna av den informationen som innehåller sådana uppgifter och redogöra för varför dessa uppgifter rör affärshemligheter.

I samtliga fall då det anges att vissa uppgifter rör affärshemligheter ska läkemedelsmyndigheten ta ställning till detta och skydda sådana uppgifter som rör affärshemligheter mot oberättigat utlämnande.

5. Om de innehavare av godkännande för försäljning som avses i punkt 2 eller andra relevanta aktörer i försörjningskedjan för läkemedel förfogar över information utöver den som krävs enligt punkt 2 andra stycket som styrker att det föreligger en faktisk eller potentiell brist på läkemedel ska de omedelbart lämna sådan information till läkemedelsmyndigheten.

6. Efter rapporteringen av resultaten av övervakningen enligt artikel 7 och eventuella rekommendationer om förebyggande eller begränsande åtgärder som lämnats i enlighet med artikel 8.3 och 8.4 ska de innehavare av godkännande för försäljning som avses i punkt 2

a) lämna eventuella synpunkter de har till läkemedelsmyndigheten,

b) beakta eventuella rekommendationer enligt artikel 8.3 och 8.4 och eventuella riktlinjer enligt artikel 12 c,

c) följa eventuella åtgärder som vidtagits på unions- eller medlemsstatsnivå enligt artiklarna 11 och 12,

d) underrätta styrgruppen för läkemedelsbrister om eventuella åtgärder som vidtagits och rapportera om övervakningen och resultaten av dessa åtgärder, inbegripet tillhandahålla information om hur den faktiska eller potentiella bristen på läkemedel har lösts.

Artikel 11

Medlemsstaternas roll vid övervakning och begränsning av brister på läkemedel

1. För att underlätta den övervakning som avses i artikel 7 får läkemedelsmyndigheten begära att en medlemsstat ska

a) lämna in den uppsättning information som avses i artikel 6.4, inklusive tillgängliga och uppskattade uppgifter om efterfrågevolym och efterfrågeprognoser, genom den kontaktpunkt som avses i artikel 3.6 och med användning av de metoder och system för rapportering som inrättats enligt artikel 9.1 b respektive c,

b) i förekommande fall ange att det föreligger uppgifter som rör affärshemligheter och redogöra för varför de uppgifterna rör affärshemligheter, i enlighet med artikel 10.4,

c) i förekommande fall ange att begärd information saknas och huruvida det föreligger förseningar när det gäller att lämna den informationen inom den tidsfrist som läkemedelsmyndigheten angett i enlighet med artikel 10.3.

Medlemsstaterna ska tillmötesgå läkemedelsmyndighetens begäran inom den tidsfrist som läkemedelsmyndigheten anger.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska partihandlare och andra personer eller juridiska enheter som har behörighet eller tillstånd att lämna ut läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel till allmänheten, på begäran av den medlemsstaten tillhandahålla medlemsstaten relevant information och relevanta uppgifter, inbegripet information och uppgifter om lagernivåer för dessa läkemedel.

3. I fall då medlemsstaterna förfogar över eventuell information utöver den information som ska tillhandahållas i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel om försäljnings- och förskrivningsvolymer för läkemedel som styrker att det föreligger en faktisk eller potentiell brist på ett läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel, inbegripet uppgifter och upplysningar enligt artikel 23a tredje stycket i direktiv 2001/83/EG, ska de omedelbart lämna sådan information till styrgruppen för läkemedelsbrister via sina respektive kontaktpunkter enligt artikel 3.6 i denna förordning.

4. Efter rapporteringen av resultaten av den övervakning som avses i artikel 7 och eventuella rekommendationer om förebyggande eller begränsande åtgärder som lämnats i enlighet med artikel 8.3 och 8.4 ska medlemsstaterna

a) ta hänsyn till eventuella rekommendationer och riktlinjer enligt artikel 12 c samt samordna sina insatser med avseende på eventuella åtgärder som vidtagits på unionsnivå enligt artikel 12 a,

b) underrätta styrgruppen för läkemedelsbrister om eventuella åtgärder som vidtagits och rapportera om resultaten av de åtgärder som avses i led a, inbegripet tillhandahålla information om hur den faktiska eller potentiella bristen på läkemedel har lösts.

Vid tillämpningen av första stycket a och b ska medlemsstater som vidtar en alternativ åtgärd på nationell nivå med erforderlig skyndsamhet informera styrgruppen för läkemedelsbrister om skälen till detta.

De rekommendationer, riktlinjer och åtgärder som avses i första stycket a och en sammanfattande rapport om de lärdomar som dragits ska göras allmänt tillgängliga via den webbportal som avses i artikel 14.

Artikel 12

Kommissionens roll med avseende på övervakning och begränsning av brister på läkemedel

Kommissionen ska beakta den information och de rekommendationer från styrgruppen för läkemedelsbrister som avses i artikel 8.1 och 8.2 respektive 8.3 och 8.4 och ska

a) vidta alla nödvändiga åtgärder, inom ramen för de befogenheter som kommissionen har tilldelats, för att begränsa faktiska eller potentiella brister på läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel,

b) vid behov underlätta samordningen mellan innehavare av godkännande för försäljning och andra relevanta enheter för att hantera plötsliga ökningar i efterfrågan,

c) överväga om det behövs riktlinjer och rekommendationer som riktar sig till medlemsstater, innehavare av godkännande för försäljning och andra enheter, inbegripet relevanta enheter från försörjningskedjan för läkemedel, i förekommande fall,

d) underrätta styrgruppen för läkemedelsbrister om eventuella åtgärder som vidtagits av kommissionen och rapportera om resultaten av dessa åtgärder,

e) begära att styrgruppen för läkemedelsbrister lämnar rekommendationer eller samordnar åtgärder i enlighet med artikel 8.3, 8.4 och 8.5,

f) överväga om det behövs medicinska motåtgärder i enlighet med beslut nr 1082/2013/EU och annan tillämplig unionsrätt,

g) samverka med tredjeländer och relevanta internationella organisationer, när så är lämpligt, för att begränsa faktiska eller potentiella brister på läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel eller deras aktiva substanser, i fall då dessa läkemedel eller aktiva substanser importeras till unionen och sådana faktiska eller potentiella brister får konsekvenser på internationell nivå, och rapportera om därmed relaterade åtgärder och resultaten av dessa åtgärder till styrgruppen för läkemedel, i relevanta fall.

Artikel 13

Europeiska plattformen för övervakning av brister

1. Myndigheten ska inrätta, underhålla och förvalta en it-plattform, kallad den europeiska plattformen för övervakning av brister (*European shortages monitoring platform*, *ESMP*), som ska vara kopplad till den databas som avses i artikel 57.1 l förordning (EG) nr 726/2004.

ESMP ska användas för att underlätta insamling av information om brister, tillgång och efterfrågan på läkemedel, inbegripet information om huruvida läkemedlet släpps ut på marknaden eller försäljningen av det upphör i en medlemsstat.

2. Den information som samlas in via ESMP ska användas för att övervaka, förebygga och hantera

a) faktiska eller potentiella brister på läkemedel på förteckningarna över kritiska läkemedel under hot mot folkhälsan och större händelser, och

b) faktiska eller potentiella brister på läkemedel som sannolikt kommer att leda till ett hot mot folkhälsan eller en större händelse i enlighet med artikel 4.2.

3. Vid tillämpningen av punkt 2, under hot mot folkhälsan och större händelser

a) ska innehavare av godkännande för försäljning använda ESMP för att rapportera information om läkemedel på förteckningarna över kritiska läkemedel till läkemedelsmyndigheten, genom de kontaktpunkter som avses i artikel 9.2 a, i enlighet med artiklarna 9 och 10,

b) ska medlemsstaterna använda ESMP för att rapportera information om läkemedel på förteckningarna över kritiska läkemedel till läkemedelsmyndigheten, genom de kontaktpunkter som avses i artikel 9.1 d, i enlighet med artiklarna 9 och 11.

Den rapportering som avses i första stycket b ska innefatta information utöver den som avses i det ledet som erhållits från innehavare av godkännande för försäljning och partihandlare, eller andra personer eller juridiska enheter som har behörighet eller tillstånd att lämna ut läkemedel som ingår i förteckningarna över kritiska läkemedel till allmänheten, i relevanta fall.

4. Vid tillämpningen av punkt 2, och med avseende på säkerställande av beredskap för hot mot folkhälsan och större händelser

a) ska innehavare av godkännande för försäljning använda ESMP för att till läkemedelsmyndigheten rapportera

   i) den information som avses i artikel 13.4 i förordning (EG) nr 726/2004, för godkännanden som beviljats i enlighet med den förordningen,

   ii) information på grundval av de kategorier som anges i artikel 9.3 som rör faktiska eller potentiella brister på läkemedel som sannolikt kommer att leda till ett hot mot folkhälsan eller en större händelse, när så är lämpligt,

b) ska medlemsstaterna använda ESMP för att till läkemedelsmyndigheten rapportera om brister på läkemedel som sannolikt kommer att leda till ett hot mot folkhälsan eller en större händelse i enlighet med artikel 4.2, genom de kontaktpunkter som avses i artikel 9.1 e.

5. Den rapportering som avses i punkt 4 b

a) ska inbegripa den information som avses i artikel 23a i direktiv 2001/83/EG som rapporterats till de nationella behöriga myndigheterna för läkemedel för godkännanden som beviljats i enlighet med det direktivet,

b) får inbegripa ytterligare information som erhållits från innehavare av godkännande för försäljning, partihandlare och andra personer eller juridiska enheter som har tillstånd eller behörighet att lämna ut läkemedel till allmänheten.

6. För att säkerställa en optimal användning av ESMP ska läkemedelsmyndigheten

a) i samarbete med styrgruppen för läkemedelsbrister utforma tekniska specifikationer och funktionsspecifikationer för ESMP, inbegripet mekanismen för utbyte av uppgifter med de befintliga nationella systemen och formatet för elektronisk inlämning,

b) kräva att uppgifter som lämnas till ESMP överensstämmer med de standarder som utarbetats av Internationella standardiseringsorganisationen för identifiering av läkemedel och baseras på domänerna för masterdata i godkännande-processer för läkemedel, nämligen substans-, produkt-, organisations- och referensdata, i relevanta fall,

c) i samarbete med styrgruppen för läkemedelsbrister utarbeta en standardiserad terminologi för rapportering att användas av innehavare av godkännande för försäljning och medlemsstaterna när de rapporterar till ESMP,

d) i samarbete med styrgruppen för läkemedelsbrister fastställa relevant vägledning för rapporteringen via ESMP,

e) säkerställa att uppgifter är kompatibla med ESMP, medlemsstaternas it-system och andra relevanta it-system och databaser, utan dubbelrapportering,

f) säkerställa att kommissionen, läkemedelsmyndigheten, nationella behöriga myndigheter och styrgruppen för läkemedelsbrister har lämpliga nivåer för åtkomst till informationen i ESMP,

g) säkerställa att uppgifter som rör affärshemligheter som lämnats i systemet är skyddad mot oberättigat utlämnande,

h) säkerställa att ESMP är helt operativ senast den 2 februari 2025.

Artikel 14

Information rörande styrgruppen för läkemedelsbrister

1. Läkemedelsmyndigheten ska, via en särskild webbsida på sin webbportal och på andra lämpliga sätt, i samarbete med nationella behöriga myndigheter, med erforderlig skyndsamhet informera allmänheten och intressegrupper om arbetet i styrgruppen för läkemedelsbrister, och på lämpligt sätt motverka desinformation riktad mot arbetet i styrgruppen för läkemedelsbrister.

2. Förfaranden i styrgruppen för läkemedelsbrister ska vara transparenta.

Sammanfattningarna av dagordningen och protokollen från sammanträden i styrgruppen för läkemedelsbrister samt den arbetsordning som avses i artikel 3.5 och de rekommendationer som avses i artikel 8.3 och 8.4 ska dokumenteras och göras allmänt tillgängliga på den särskilda webbsidan på läkemedelsmyndighetens webbportal.

Om den dagordning som avses i artikel 3.5 tillåter att avvikande ståndpunkter hos ledamöterna i styrgruppen för läkemedelsbrister noteras ska styrgruppen göra sådana avvikande ståndpunkter med motivering tillgängliga för nationella behöriga myndigheter för läkemedel på deras begäran.

KAPITEL III

LÄKEMEDEL SOM POTENTIELLT KAN AVHJÄLPA HOT MOT FOLKHÄLSAN

Artikel 15

Krisarbetsgruppen

1. Härmed inrättas krisarbetsgruppen inom läkemedelsmyndigheten.

Krisarbetsgruppen ska sammankallas som förberedelse inför och under hot mot folkhälsan, fysiskt eller på distans.

Läkemedelsmyndigheten ska tillhandahålla krisarbetsgruppens sekretariat.

2. Under hot mot folkhälsan ska krisarbetsgruppen fullgöra följande uppgifter:

a) I samverkan med läkemedelsmyndighetens vetenskapliga kommittéer, arbetsgrupper och rådgivande grupper med vetenskapliga experter ge vetenskaplig rådgivning och se över tillgängliga vetenskapliga uppgifter om läkemedel som potentiellt kan avhjälpa hotet mot folkhälsan, inbegripet genom att begära uppgifter från utvecklare och involvera dem i inledande diskussioner.

b) Tillhandahålla rådgivning om de huvudsakliga aspekterna av kliniska prövningsprotokoll och tillhandahålla utvecklare rådgivning om kliniska prövningar avseende läkemedel som är avsedda att behandla, förebygga eller diagnosticera den sjukdom som är orsaken till hotet mot folkhälsan, i enlighet med artikel 16 i denna förordning, utan att det påverkar medlemsstaternas uppgifter när det gäller bedömning av inlämnade ansökningar om kliniska prövningar som ska genomföras inom deras territorier i enlighet med förordning (EU) nr 536/2014.

c) Bidra med vetenskapligt stöd för att underlätta kliniska prövningar avseende läkemedel som är avsedda att behandla, förebygga eller diagnosticera den sjukdom som är orsaken till hotet mot folkhälsan.

d) Bidra till arbetet i läkemedelsmyndighetens vetenskapliga kommittéer, arbetsgrupper och rådgivande grupper med vetenskapliga experter.

e) I samverkan med läkemedelsmyndighetens vetenskapliga kommittéer, arbetsgrupper och rådgivande grupper med vetenskapliga experter lämna vetenskapliga rekommendationer om användningen av läkemedel som potentiellt kan avhjälpa hot mot folkhälsan, i enlighet med artikel 18.

f) Efter behov samarbeta med nationella behöriga myndigheter, unionens organ och byråer, Världshälsoorganisationen, tredjeländer och internationella vetenskapliga organisationer, när det gäller vetenskapliga och tekniska frågor avseende hotet mot folkhälsan och läkemedel som potentiellt kan avhjälpa hot mot folkhälsan.

Det stöd som avses i första stycket c ska inkludera rådgivning till sponsorer av planerade kliniska prövningar som är likartade eller har kopplingar till varandra om inrättande av gemensamma kliniska prövningar, och får inkludera rådgivning om ingående av avtal om att fungera som sponsor eller medsponsor i enlighet med artiklarna 2.2.14 och 72 i förordning (EU) nr 536/2014.

3. Krisarbetsgruppens ledamöter ska utgöras av

a) ordförande eller vice ordförande, eller bådadera, för läkemedelsmyndighetens vetenskapliga kommittéer, och andra företrädare från de kommittéerna,

b) företrädare för läkemedelsmyndighetens arbetsgrupper, inbegripet företrädare för PCWP och företrädare för HCPWG,

c) personal från läkemedelsmyndigheten,

d) företrädare för den samordningsgrupp som inrättats i enlighet med artikel 27 i direktiv 2001/83/EG,

e) företrädare för den samordnande och rådgivande grupp för kliniska prövningar som inrättats i enlighet med artikel 85 i förordning (EU) nr 536/2014, och

f) andra experter inom klinisk prövning som företräder nationella behöriga myndigheter för läkemedel.

Krisarbetsgruppens ledamöter ska nomineras av de enheter de företräder.

Externa experter får efter behov utses till krisarbetsgruppen på tillfällig basis, särskilt i de fall som avses i artikel 5.3.

Företrädare för andra unionsorgan och unionsbyråer ska efter behov inbjudas på tillfällig basis för att delta i krisarbetsgruppens arbete, särskilt i de fall som avses i artikel 5.3.

Ordförandeskapet i krisarbetsgruppen ska innehas av läkemedelsmyndighetens företrädare, och medordförande ska vara ordföranden eller vice ordföranden i CHMP.

4. Krisarbetsgruppens sammansättning ska godkännas av läkemedelsmyndighetens styrelse, med beaktande av den särskilda sakkunskap som är relevant för det terapeutiska svaret på hotet mot folkhälsan.

Läkemedelsmyndighetens verkställande direktör eller dennes företrädare samt företrädare för kommissionen och läkemedelsmyndighetens styrelse ska ha rätt att delta i samtliga sammanträden i krisarbetsgruppen.

Krisarbetsgruppens sammansättning ska göras allmänt tillgänglig.

5. Medordförandena i krisarbetsgruppen får bjuda in andra företrädare för medlemsstater, ledamöter i läkemedelsmyndighetens vetenskapliga kommittéer och arbetsgrupper, samt tredje parter, inklusive företrädare för intressegrupper i läkemedelsbranschen, innehavare av godkännande för försäljning, utvecklare, sponsorer av kliniska prövningar, företrädare för nätverk för kliniska prövningar, oberoende experter och forskare avseende kliniska prövningar, samt företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal och för patienter, att närvara vid dess sammanträden.

6. Krisarbetsgruppen ska själv fastställa sin arbetsordning, inklusive regler för antagande av rekommendationer.

Den arbetsordning som avses i första stycket ska träda i kraft sedan krisarbetsgruppen mottagit ett positivt yttrande från kommissionen och läkemedelsmyndighetens styrelse.

7. Krisarbetsgruppen ska, som ett organ för råd och stöd separat från och utan att det påverkar läkemedelsmyndighetens vetenskapliga kommittéers uppgifter, fullgöra sina uppgifter i fråga om godkännande, tillsyn och farmakovigilans av de berörda läkemedlen och relaterade regleringsåtgärder för att säkerställa dessa läkemedels kvalitet, säkerhet och effekt.

CHMP och andra relevanta vetenskapliga kommittéer vid läkemedelsmyndigheten ska beakta krisarbetsgruppens rekommendation när de antar sina yttranden.

Krisarbetsgruppen ska beakta vetenskapliga yttranden som de kommittéer som avses i andra stycket i denna punkt avgett i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004 och direktiv 2001/83/EG.

8. Artikel 63 i förordning (EG) nr 726/2004 är tillämplig på krisarbetsgruppen när det gäller insyn och ledamöternas oberoende.

9. Läkemedelsmyndigheten ska offentliggöra information om de läkemedel som enligt krisarbetsgruppen potentiellt kan avhjälpa hot mot folkhälsan samt eventuella uppdateringar på sin webbportal. Läkemedelsmyndigheten ska informera medlemsstater och hälsosäkerhetskommittén, beroende på vad som är lämpligt, om alla sådana offentliggöranden utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter före ett sådant offentliggörande.

Artikel 16

Rådgivning om kliniska prövningar

1. Under ett hot mot folkhälsan ska krisarbetsgruppen tillhandahålla rådgivning om de huvudsakliga aspekterna av kliniska prövningar och kliniska prövningsprotokoll som utvecklare lämnat eller avser att lämna i en ansökan om klinisk prövning som en del i en påskyndad process för vetenskaplig rådgivning, utan att det påverkar den eller de berörda medlemsstaternas ansvar enligt förordning (EU) nr 536/2014.

2. Om en utvecklare deltar i en påskyndad process för vetenskaplig rådgivning ska krisarbetsgruppen tillhandahålla den rådgivning som avses i punkt 1 kostnadsfritt senast 20 dagar efter det att utvecklaren lämnat in en komplett uppsättning begärd information och begärda uppgifter till läkemedelsmyndigheten. Rådgivningen ska godkännas av CHMP.

3. Krisarbetsgruppen ska fastställa förfaranden för och vägledning avseende begäran om och inlämning av den uppsättning information och de uppgifter som krävs, inklusive information om den eller de medlemsstater där en ansökan om tillstånd för klinisk prövning lämnas in eller avses att lämnas in.

4. Vid utarbetandet av den vetenskapliga rådgivningen ska krisarbetsgruppen involvera företrädare för medlemsstaterna med sakkunskap inom klinisk prövning, i synnerhet i fall där en ansökan om tillstånd för klinisk prövning lämnas in eller avses att lämnas in.

5. När medlemsstaterna godkänner en ansökan om klinisk prövning avseende vilken krisarbetsgruppen har tillhandahållit vetenskaplig rådgivning ska de beakta den rådgivningen. Den vetenskapliga rådgivning som krisarbetsgruppen har tillhandahållit ska inte påverka den etiska granskning som föreskrivs i förordning (EU) nr 536/2014.

6. När en utvecklare har fått den vetenskaplig rådgivning som avses i punkt 5 i denna artikel ska den utvecklaren därefter lämna in uppgifterna från kliniska prövningar till läkemedelsmyndigheten om läkemedelsmyndigheten begär dessa uppgifter enligt artikel 18.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–6 i denna artikel ska den vetenskapliga rådgivning som avses i punkt 5 i denna artikel annars tillhandahållas i enlighet medförfarandena i artikel 57 i förordning (EG) nr 726/2004.

Artikel 17

Offentlig information rörande kliniska prövningar och beslut om godkännande för försäljning

1. Under den tid som det föreligger ett hot mot folkhälsan ska sponsorer av kliniska prövningar som utförs i unionen särskilt göra följande information allmänt tillgänglig genom den EU-portal och den EU-databas som inrättats genom artikel 80 respektive 81 i förordning (EU) nr 536/2014:

a) Prövningsprotokollet, när prövningen inleds, för alla prövningar som är godkända enligt förordning (EU) nr 536/2014 och undersöker läkemedel som potentiellt kan avhjälpa hotet mot folkhälsan.

b) Sammanfattningen av resultaten, inom en tidsfrist som anges av läkemedelsmyndigheten och som är kortare än den tidsfrist som fastställs i artikel 37 i förordning (EU) nr 536/2014.

2. Om ett läkemedel som är relevant med avseende på hotet mot folkhälsan får ett godkännande för försäljning ska läkemedelsmyndigheten särskilt offentliggöra

a) produktinformationen med detaljer om användningsvillkoren, vid tidpunkten för godkännandet för försäljning,

b) de offentliga europeiska utredningsprotokollen, så snart som möjligt och i möjligaste mån inom sju dagar från godkännandet för försäljning,

c) de kliniska data som lämnats till läkemedelsmyndigheten till stöd för ansökan, om så är möjligt inom två månader efter kommissionens godkännande för försäljning,

d) den fullständiga riskhanteringsplan som avses i artikel 1.28c i direktiv 2001/83/EG och alla uppdaterade versioner av denna.

Vid tillämpningen av första stycket c ska läkemedelsmyndigheten anonymisera alla personuppgifter och redigera uppgifter som rör affärshemligheter.

Artikel 18

Översyn av läkemedel och rekommendationer om hur de ska användas

1. Efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts ska krisarbetsgruppen göra en översyn av de tillgängliga vetenskapliga uppgifterna om läkemedel som potentiellt kan användas för att avhjälpa hotet mot folkhälsan. Översynen ska uppdateras när så behövs under hotet mot folkhälsan, inbegripet när krisarbetsgruppen och CHMP kommer överens om arbetet med bedömningen av en ansökan om godkännande för försäljning.

2. Vid arbetet med den översyn som avses i punkt 1 får krisarbetsgruppen begära information och uppgifter från innehavare av godkännande för försäljning och från utvecklare och involvera dem i de inledande diskussionerna. Krisarbetsgruppen får också använda hälsodata som genererats utanför kliniska studier, i förekommande fall, beroende på hur tillförlitliga dessa data är.

Krisarbetsgruppen får samverka med läkemedelsmyndigheter i tredjeländer vad gäller ytterligare utbyte av information och data.

3. Efter en begäran från en eller flera medlemsstater eller kommissionen ska krisarbetsgruppen lämna rekommendationer till CHMP om att avge ett yttrande i enlighet med punkt 4 om

a) användning av humanitära skäl (*compassionate use*) av läkemedel som omfattas av direktiv 2001/83/EG eller förordning (EG) nr 726/2004, eller

b) användning och distribution av ett icke godkänt läkemedel i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2001/83/EG.

4. Efter att ha tagit emot en rekommendation som lämnats enligt punkt 3 ska CHMP anta sitt yttrande om de villkor som ska gälla för användning och distribution av det berörda läkemedlet och för patientmålgruppen. Yttrandet ska uppdateras vid behov.

5. Medlemsstaterna ska beakta de yttranden som avses i punkt 4 i denna artikel. Artikel 5.3 och 5.4 i direktiv 2001/83/EG ska tillämpas vid användningen av ett sådant yttrande.

6. Vid utarbetandet av rekommendationer enligt punkt 3 får krisarbetsgruppen samråda med den berörda medlemsstaten och begära att den tillhandahåller information eller uppgifter som finns tillgängliga och som den medlemsstaten använde för sitt beslut att göra läkemedlet tillgängligt för användning av humanitära skäl. Medlemsstaten ska efter en sådan begäran tillhandahålla all begärd information och alla begärda uppgifter.

Artikel 19

Information rörande krisarbetsgruppen

Läkemedelsmyndigheten ska, via en särskild webbsida på sin webbportal och på andra lämpliga sätt, i samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, med erforderlig skyndsamhet informera allmänheten och relevanta intressegrupper om arbetet i krisarbetsgruppen, och på lämpligt sätt motverka desinformation riktad mot arbetet i krisarbetsgruppen.

Läkemedelsmyndigheten ska på sin webbportal regelbundet offentliggöra förteckningen över ledamöterna i krisarbetsgruppen, den arbetsordning som avses i artikel 15.6 och förteckningen över läkemedel som ses över samt de yttranden som antagits enligt artikel 18.4.

Artikel 20

It-verktyg och data

För att förbereda och stödja krisarbetsgruppens arbete under hot mot folkhälsan ska läkemedelsmyndigheten göra följande:

a) Utveckla och förvalta it-verktyg, inbegripet en interoperabel it-plattform, för inlämning av information och uppgifter, inklusive elektroniska hälsodata som genererats utanför kliniska studier, som underlättar interoperabiliteten med andra befintliga it-verktyg och it-verktyg under utveckling och tillhandahåller de nationella behöriga myndigheterna tillräckligt stöd.

b) Samordna oberoende monitoreringsstudier avseende användning, effekt och säkerhet för läkemedel som är avsedda att behandla, förebygga eller diagnostisera sjukdomar som sammanhänger med hotet mot folkhälsan, med användning av relevanta data, i relevanta fall inbegripet data som innehas av offentliga myndigheter.

c) Som en del av sina tillsynsuppgifter använda digitala infrastrukturer eller it-verktyg för att underlätta snabb tillgång till eller analys av tillgängliga elektroniska hälsodata som genererats utanför kliniska studier och för att underlätta utbyte av dessa data mellan medlemsstaterna, läkemedelsmyndigheten och andra unionsorgan.

d) Ge krisarbetsgruppen tillgång till externa källor till elektroniska hälsodata som läkemedelsmyndigheten har tillgång till, inklusive hälsodata som genererats utanför kliniska studier.

Vid tillämpningen av första stycket b ska samordning när det gäller vacciner genomföras tillsammans med ECDC, särskilt genom en ny it-plattform för vaccinövervakning.

KAPITEL IV

ÖVERVAKNING OCH BEGRÄNSNING AV BRISTER PÅ KRITISKA MEDICINTEKNISKA PRODUKTER OCH STÖD TILL EXPERTPANELER

Artikel 21

Verkställande styrgruppen för brister på medicintekniska produkter

1. Härmed inrättas den verkställande styrgruppen för brister avseende medicintekniska produkter (*styrgruppen för brister på medicintekniska produkter*) inom läkemedelsmyndigheten.

Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska ansvara för att fullgöra de uppgifter som avses i artiklarna 22, 23 och 24.

Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska regelbundet, och även när omständigheterna påkallar det, sammanträda fysiskt eller på distans, som förberedelse inför eller under ett hot mot folkhälsan.

Läkemedelsmyndigheten ska tillhandahålla sekretariatet för styrgruppen för brister på medicintekniska produkter.

2. Ledamöterna i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska bestå av en företrädare för läkemedelsmyndigheten, en företrädare för kommissionen och en företrädare utsedd av var och en av medlemsstaterna.

Företrädarna för medlemsstaterna ska ha relevant sakkunskap på området för medicintekniska produkter. Dessa företrädare får i lämpliga fall vara desamma som de företrädare som utsetts till samordningsgruppen för medicintekniska produkter, som inrättats genom artikel 103 i förordning (EU) 2017/745.

Vid sammanträden i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter får dess ledamöter åtföljas av experter inom specifika vetenskapliga eller tekniska områden.

Förteckningen över ledamöterna i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska offentliggöras på läkemedelsmyndighetens webbportal.

En företrädare för PCWP och en företrädare för HCPWG får närvara som observatörer vid sammanträden i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter.

3. Ordförandeskapet i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska utövas gemensamt av läkemedelsmyndighetens företrädare och en av medlemsstaternas företrädare, som ska väljas av och bland medlemsstaternas företrädare i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter.

Medordförandena i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter får, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera ledamöter i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, bjuda in tredje parter, inklusive företrädare för intressegrupper inom branschen för medicintekniska produkter, såsom företrädare för tillverkare och anmälda organ, eller andra relevanta aktörer i försörjningskedjan för medicintekniska produkter, samt företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal, för patienter och konsumenter, att efter behov närvara vid dess sammanträden som observatörer och för att tillhandahålla expertrådgivning.

4. Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska själv fastställa sin arbetsordning, inklusive förfarandena för den arbetsgrupp som avses i punkt 5 i denna artikel och förfarandena för antagande av de förteckningar som avses i artikel 22 och de uppsättningar information och de rekommendationer som avses i artikel 24.3 och 24.4.

Den arbetsordning som avses i första stycket ska träda i kraft sedan styrgruppen för brister på medicintekniska produkter mottagit ett positivt yttrande från kommissionen och läkemedelsmyndighetens styrelse.

5. Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska i sitt arbete biträdas av en arbetsgrupp som inrättas i enlighet med artikel 25.1.

Den arbetsgrupp som avses i första stycket ska bestå av företrädare för de nationella behöriga myndigheter som har ansvar för bristövervakning och hantering av medicintekniska produkter, som ska vara kontaktpunkterna när det gäller brister på medicintekniska produkter.

Artikel 22

Förteckning över kritiska medicintekniska produkter och information som ska tillhandahållas

1. Omedelbart efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter samråda med den arbetsgrupp som avses i artikel 21.5. Omedelbart efter det samrådet ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter anta en förteckning över kategorier av kritiska medicintekniska produkter som den betraktar som kritiska under hotet mot folkhälsan (*förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan*).

Relevant information om kritiska medicintekniska produkter och därmed relaterade tillverkare ska i möjligaste mån samlas in från Eudamed när den är fullt fungerande. Informationen ska även samlas in från importörer och distributörer, beroende på vad som är lämpligt. Fram till dess att Eudamed är fullt fungerande får tillgänglig information även samlas in från nationella databaser eller andra tillgängliga källor.

Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska vid behov uppdatera förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan till dess att erkännandet av hotet mot folkhälsan har upphävts.

2. För tillämpningen av artikel 25.2 ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter anta, och göra allmänt tillgänglig, den uppsättning information som avses i artikel 25.2 b och c som är nödvändig för att övervaka tillgång och efterfrågan på medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan och underrätta den arbetsgrupp som avses i artikel 21.5 om denna uppsättning information.

3. Läkemedelsmyndigheten ska på en särskild sida på sin webbportal offentliggöra

a) förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan, samt eventuella uppdateringar av den förteckningen, och

b) information om faktiska brister på kritiska medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan.

Artikel 23

Övervakning av brister på medicintekniska produkter på förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan

1. Under ett hot mot folkhälsan ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter övervaka tillgång och efterfrågan på medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan, i syfte att identifiera faktiska eller potentiella brister på dessa medicintekniska produkter. Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska utföra sådan övervakning med användning av förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan och den information och de uppgifter som tillhandahållits i enlighet med artiklarna 26 och 27.

Vid den övervakning som avses i första stycket i denna punkt ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter i relevanta fall samverka med samordningsgruppen för medicintekniska produkter, hälsosäkerhetskommittén och varje annan relevant rådgivande kommitté för hot mot folkhälsan som inrättats enligt unionsrätten.

2. Vid den övervakning som avses i punkt 1 i denna artikel får styrgruppen för brister på medicintekniska produkter använda uppgifter från produktregister och databaser i fall då läkemedelsmyndigheten har tillgång till sådana uppgifter. Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter får därvid beakta de uppgifter som genererats enligt artikel 108 i förordning (EU) 2017/745 och artikel 101 i förordning (EU) 2017/746.

Artikel 24

Rapportering och rekommendationer avseende brister på medicintekniska produkter

1. Under den tid som ett hot mot folkhälsan föreligger ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter regelbundet rapportera resultaten av den övervakning som avses i artikel 23 till kommissionen och de kontaktpunkter som avses i artikel 25.2 a och särskilt påtala faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan.

2. På begäran av kommissionen, medlemsstaterna eller en eller flera av de kontaktpunkter som avses i artikel 25.2 a ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter tillhandahålla aggregerade uppgifter och efterfrågeprognoser till stöd för sina resultat och slutsatser.

Vid tillämpning av första stycket ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter samverka med ECDC för att inhämta epidemiologiska data som hjälp för att förutse behov av medicintekniska produkter, och med styrgruppen för läkemedelsbrister i fall då de medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan används tillsammans med ett läkemedel.

De resultat och slutsatser från styrgruppen för brister på medicintekniska produkter som avses i första stycket får, när så är lämpligt och i enlighet med konkurrensrätten, göras tillgängliga för andra aktörer inom sektorn för medicintekniska produkter, i syfte att bättre förebygga eller begränsa faktiska eller potentiella brister.

3. Som ett led i den rapportering som avses i punkterna 1 och 2 får styrgruppen för brister på medicintekniska produkter lämna rekommendationer om åtgärder som kommissionen, medlemsstaterna, tillverkare av medicintekniska produkter, anmälda organ och andra enheter skulle kunna vidta för att förebygga eller begränsa faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter.

Vid tillämpning av första stycket ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter i relevanta fall samverka med samordningsgruppen för medicintekniska produkter, hälsosäkerhetskommittén och varje annan relevant rådgivande kommitté för hot mot folkhälsan som inrättats enligt unionsrätten.

4. Styrgruppen för brister på medicintekniska produkter får på eget initiativ eller på begäran av kommissionen lämna rekommendationer om åtgärder som kommissionen, medlemsstater, tillverkare av medicintekniska produkter, anmälda organ och andra enheter skulle kunna vidta för att säkerställa att det finns beredskap när det gäller att hantera faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter som orsakats av hot mot folkhälsan.

5. Om kommissionen så begär får styrgruppen för brister på medicintekniska produkter samordna åtgärder som vidtas av de nationella behöriga myndigheterna för medicintekniska produkter, tillverkare av medicintekniska produkter, anmälda organ och andra enheter, i relevanta fall, för att förebygga eller begränsa faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter i samband med ett hot mot folkhälsan eller en större händelse.

Artikel 25

Arbetsmetoder och tillhandahållande av information om medicintekniska produkter

1. Som förberedelse för fullgörandet av de uppgifter som avses i artiklarna 22, 23 och 24 ska läkemedelsmyndigheten

a) specificera förfarandena och kriterierna för att fastställa och se över förteckningarna över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan,

b) i samordning med de relevanta nationella behöriga myndigheterna utveckla effektiva it-system för övervakning och rapportering som underlättar interoperabiliteten med befintliga it-verktyg och Eudamed, när den är fullt fungerande, och tillhandahålla tillräckligt stöd till nationella behöriga myndigheter för övervakning och rapportering,

c) inrätta den arbetsgrupp som avses i artikel 21.5 och säkerställa att varje medlemsstat är företrädd i den arbetsgruppen,

d) specificera metoderna för att lämna rekommendationer enligt artikel 24.3 och 24.4 och för att samordna åtgärder enligt artikel 24.

Vid tillämpningen av första stycket a får samråd hållas efter behov med samordningsgruppen för medicintekniska produkter, företrädare för tillverkare, andra relevanta aktörer i försörjningskedjan inom sektorn för medicintekniska produkter samt företrädare för hälso- och sjukvårdspersonal, för patienter och konsumenter.

2. Efter det att ett hot mot folkhälsan har erkänts ska läkemedelsmyndigheten

a) upprätta en förteckning över kontaktpunkter för tillverkarna av medicintekniska produkter eller deras auktoriserade representanter, importörer och anmälda organ, för de medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan,

b) underhålla den förteckning över kontaktpunkter som avses i led a under den tid som hotet mot folkhälsan föreligger,

c) begära relevant information om medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan från de kontaktpunkter som avses i led a på grundval av den uppsättning information som styrgruppen för brister på medicintekniska produkter antagit och ange en tidsfrist för inlämning av den informationen,

d) begära relevant information om medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan från de kontaktpunkter som avses i artikel 21.5 andra stycket på grundval av den uppsättning information som styrgruppen för brister på medicintekniska produkter antagit i enlighet med artikel 22.2 och ange en tidsfrist för inlämning av den informationen;

Läkemedelsmyndigheten får använda andra källor än dem som avses i första stycket, inbegripet befintliga databaser och databaser som håller på att utvecklas, för att samla in den information som krävs enligt punkt 3.

Vid tillämpningen av första stycket a får, när det anses relevant, nationella databaser eller unionsdatabaser, inbegripet Eudamed när den är fullt fungerande, eller organisationer för medicintekniska produkter, användas som informationskällor.

3. Den information som avses i punkt 2 c ska innehålla åtminstone

a) namnet på tillverkaren av den medicintekniska produkten och i tillämpliga fall namnet på dess auktoriserade representant,

b) den information som identifierar den medicintekniska produkten och det avsedda ändamålet, och vid behov den medicintekniska produktens särskilda egenskaper,

c) i tillämpliga fall det anmälda organets namn och nummer och information om det eller de relevanta intygen,

d) närmare uppgifter om den faktiska eller potentiell bristen på den medicintekniska produkten, såsom faktiska eller uppskattade start- och slutdatum och den misstänkta eller kända orsaken,

e) uppgifter om försäljning och marknadsandel för den medicintekniska produkten,

f) tillgängliga lager av den medicintekniska produkten,

g) prognosen om tillgång på den medicintekniska produkten, inbegripet information om potentiella sårbarheter i försörjningskedjan,

h) kvantiteter som redan levererats och planerade leveranser av den medicintekniska produkten,

i) prognosen om efterfrågan på den medicintekniska produkten,

j) planer för förebyggande och begränsning av brister som inkluderar åtminstone information om produktions- och försörjningskapacitet,

k) information från relevanta anmälda organ avseende deras kapacitet att inom en lämplig period med hänsyn till hur brådskande läget är behandla ansökningar och göra och slutföra bedömningar av överensstämmelse avseende medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan,

l) information om antalet ansökningar som relevanta anmälda organ mottagit avseende medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan och om relevanta förfaranden för bedömning av överensstämmelse,

m) i händelse av pågående bedömningar av överensstämmelse, status för de relevanta anmälda organens bedömning av överensstämmelse avseende medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan, och eventuella frågor som är kritiska för slutresultatet av bedömningen och som måste beaktas för att bedömningen av överensstämmelse ska kunna slutföras.

Vid tillämpning av första stycket k ska de relevanta anmälda organen meddela vilket datum bedömningen förväntas vara slutförd. Anmälda organ ska i detta avseende prioritera bedömningar av överensstämmelse för medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan,

Artikel 26

Skyldigheter för tillverkare av medicintekniska produkter, auktoriserade representanter, importörer, distributörer och anmälda organ

1. För att underlätta den övervakning som avses i artikel 23 får läkemedelsmyndigheten begära att tillverkare av medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan eller, i tillämpliga fall, deras auktoriserade representanter, och, i förekommande fall, importörer och distributörer, och vid behov relevanta anmälda organ, lämnar in den begärda informationen inom en tidsfrist som läkemedelsmyndigheten angett.

De tillverkare av medicintekniska produkter eller, i tillämpliga fall, deras auktoriserade representanter, och, i förekommande fall, importörer och distributörer, som avses i första stycket, ska lämna den begärda informationen genom de kontaktpunkter som avses i artikel 25.2 a med användning av de system för övervakning och rapportering som fastställts i enlighet med artikel 25.1 b. De ska tillhandahålla uppdateringar vid behov.

2. Tillverkare av medicintekniska produkter, eller i tillämpliga fall deras auktoriserade representanter, anmälda organ och, i förekommande fall, importörer eller distributörer ska, i förekommande fall, motivera varför den begärda informationen inte lämnats och, i förekommande fall, varför den inte lämnats in inom den tidsfrist som läkemedelsmyndigheten angett.

3. Om tillverkare av medicintekniska produkter, eller deras auktoriserade representanter, anmälda organ, eller, i förekommande fall, importörer eller distributörer anger att den information de lämnat innehåller uppgifter som rör affärshemligheter, ska de identifiera de relevanta delarna av den informationen som innehåller sådana uppgifter och redogöra för varför dessa uppgifter rör affärshemligheter.

I samtliga fall då det anges att vissa uppgifter rör affärshemligheter ska läkemedelsmyndigheten ta ställning till detta och skydda sådana uppgifter som rör affärshemligheter mot oberättigat utlämnande.

4. Om tillverkare av medicintekniska produkter, eller deras auktoriserade representanter, anmälda organ eller, i förekommande fall, importörer eller distributörer förfogar över information utöver den som krävs enligt punkt 1 som styrker att det föreligger en faktisk eller potentiell brist på medicintekniska produkter ska de omedelbart lämna sådan information till läkemedelsmyndigheten.

5. Efter rapporteringen av resultaten av övervakningen enligt artikel 23 och eventuella rekommendationer om förebyggande eller begränsande åtgärder som föreskrivits i enlighet med artikel 24 ska tillverkare av medicintekniska produkter, eller deras auktoriserade representanter, och, i förekommande fall, importörer och distributörer som avses i punkt 1

a) lämna eventuella synpunkter de har till läkemedelsmyndigheten,

b) beakta eventuella rekommendationer enligt artikel 24.3 och 24.4 och eventuella riktlinjer enligt artikel 28 b,

c) följa eventuella åtgärder som vidtagits på unions- eller medlemsstatsnivå enligt artikel 27 eller 28,

d) underrätta styrgruppen för brister på medicintekniska produkter om eventuella åtgärder som vidtagits och rapportera om resultaten av de åtgärderna, inbegripet tillhandahålla information om hur den faktiska eller potentiella bristen på medicintekniska produkter har lösts.

6. När sådana tillverkare av medicintekniska produkter som avses i punkt 1 är etablerade utanför unionen ska den information som begärts i enlighet med denna artikel lämnas av de auktoriserade representanterna eller, i förekommande fall, av importörer eller distributörer.

Artikel 27

Medlemsstaternas roll vid övervakning och begränsning av brister på medicintekniska produkter

1. För att underlätta den övervakning som avses i artikel 23 får läkemedelsmyndigheten begära att en medlemsstat ska

a) lämna in den uppsättning information som avses i artikel 22.2, inklusive tillgänglig information om behov avseende de medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan samt tillgängliga och uppskattade uppgifter om efterfrågevolym och efterfrågeprognoser för de medicintekniska produkterna, genom den respektive kontaktpunkt som avses i artikel 25.2 a och med användning av de metoder och system för övervakning och rapportering som fastställts enligt artikel 25.1 b,

b) i förekommande fall anger att det föreligger uppgifter som rör affärshemligheter och redogöra för varför de uppgifterna rör affärshemligheter, i enlighet med artikel 26.3,

c) i förekommande fall ange att begärd information saknas och huruvida det föreligger förseningar när det gäller att lämna den begärda informationen inom den tidsfrist som läkemedelsmyndigheten angett i enlighet med artikel 26.2.

Medlemsstaterna ska tillmötesgå läkemedelsmyndighetens begäran inom den tidsfrist som läkemedelsmyndigheten anger.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna samla in information från tillverkare av medicintekniska produkter och deras auktoriserade representanter, vårdgivare, importörer och distributörer, beroende på vad som är tillämpligt, och anmälda organ om medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan.

3. I fall då medlemsstaterna förfogar över eventuell information utöver den information som ska tillhandahållas i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel som styrker att det föreligger en faktisk eller potentiell brist på medicintekniska produkter ska de omedelbart lämna sådan information till styrgruppen för brister på medicintekniska produkter via sina respektive kontaktpunkter enligt artikel 25.2 a.

4. Efter rapporteringen av resultaten av den övervakning som avses i artikel 23 och eventuella rekommendationer om förebyggande eller begränsande åtgärder som lämnats i enlighet med artikel 24 ska medlemsstaterna

a) överväga behovet av att bevilja tillfälliga undantag på medlemsstatsnivå enligt artikel 59.1 i förordning (EU) 2017/745 eller artikel 54.1 i förordning (EU) 2017/746 för att begränsa faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan, samtidigt som en hög nivå av patient- och produktsäkerhet säkerställs,

b) ta hänsyn till eventuella rekommendationer enligt artikel 24.3 och eventuella riktlinjer enligt artikel 28 b samt samordna sina åtgärder med avseende på de åtgärder som vidtagits på unionsnivå enligt artikel 12 a,

c) underrätta styrgruppen för brister på medicintekniska produkter om eventuella åtgärder som vidtagits och rapportera om resultaten av de åtgärder som avses i led b, inbegripet tillhandahålla information om hur den faktiska eller potentiella bristen på berörda medicintekniska produkter har lösts.

Vid tillämpningen av första stycket b och c ska medlemsstater som vidtar en alternativ åtgärd på nationell nivå informera styrgruppen för brister på medicintekniska produkter om skälen till detta.

De rekommendationer, riktlinjer och åtgärder som avses i första stycket b i denna punkt och en sammanfattande rapport om de lärdomar som dragits ska göras allmänt tillgängliga via den webbportal som avses i artikel 29.

Artikel 28

Kommissionens roll med avseende på övervakning och begränsning av brister på medicintekniska produkter

Kommissionen ska beakta informationen och rekommendationerna från styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och ska

a) vidta alla nödvändiga åtgärder, inom ramen för de befogenheter som kommissionen har tilldelats, för att begränsa faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan, inbegripet, i nödvändiga fall, bevilja tillfälliga undantag på unionsnivå enligt artikel 59.3 i förordning (EU) 2017/745 eller artikel 54.3 i förordning (EU) 2017/746, samtidigt som villkoren i de artiklarna iakttas och säkerställande av både patient- och produktsäkerhet eftersträvas,

b) överväga om det behövs riktlinjer och rekommendationer som riktar sig till medlemsstater, tillverkare av medicintekniska produkter, anmälda organ och andra enheter, i förekommande fall,

c) begära att styrgruppen för brister på medicintekniska produkter lämnar rekommendationer eller samordnar åtgärder i enlighet med artikel 24.3, 24.4 och 24.5,

d) överväga om det behövs medicinska motåtgärder i enlighet med beslut nr 1082/2013/EU och annan tillämplig unionsrätt,

e) samverka med tredjeländer och relevanta internationella organisationer, när så är lämpligt, för att begränsa faktiska eller potentiella brister på medicintekniska produkter som ingår i förteckningen över kritiska medicintekniska produkter vid hot mot folkhälsan eller deras komponentdelar, i fall då dessa produkter eller delar importeras till unionen och sådana faktiska eller potentiella brister får konsekvenser på internationell nivå, och rapportera om därmed relaterade åtgärder och resultaten av dessa åtgärder till styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, i relevanta fall.

Artikel 29

Information rörande styrgruppen för brister på medicintekniska produkter

1. Läkemedelsmyndigheten ska, via en särskild webbsida på sin webbportal och på andra lämpliga sätt, i samarbete med nationella behöriga myndigheter för medicintekniska produkter, med erforderlig skyndsamhet informera allmänheten och relevanta intressegrupper om arbetet i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och på lämpligt sätt motverka desinformation riktad mot arbetet i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter.

2. Förfaranden i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska vara transparenta.

Sammanfattningarna av dagordningen och protokollen från sammanträden i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter samt den arbetsordning som avses i artikel 21.4 och de rekommendationer som avses i artikel 24.3 och 24.4 ska dokumenteras och göras allmänt tillgängliga på den särskilda webbsidan på läkemedelsmyndighetens webbportal.

Om den dagordning som avses i artikel 21.4 tillåter att avvikande ståndpunkter hos ledamöterna i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter noteras ska styrgruppen för brister på medicintekniska produkter göra sådana avvikande ståndpunkter med motivering tillgängliga för nationella behöriga myndigheter på deras begäran.

Artikel 30

Stöd till expertpanelerna för medicintekniska produkter

Från och med den 1 mars 2022 ska läkemedelsmyndigheten på kommissionens vägnar tillhandahålla sekretariatet för de expertpaneler som utsetts i enlighet med artikel 106.1 i förordning (EU) 2017/745 (*expertpanelerna*) och tillhandahålla det stöd som behövs för att säkerställa att dessa expertpaneler effektivt kan fullgöra de uppgifter som avses i artikel 106.9 och 106.10 i den förordningen.

Läkemedelsmyndigheten ska

a) tillhandahålla administrativt och tekniskt stöd till expertpanelerna i samband med deras vetenskapliga yttranden, synpunkter och rådgivning,

b) underlätta och anordna möten på distans och fysiska möten i expertpanelerna,

c) säkerställa att expertpanelerna utför sitt arbete på ett oberoende sätt i enlighet med artikel 106.3 andra stycket och artikel 107 i förordning (EU) 2017/745 och med de system och förfaranden som kommissionen fastställt enligt den förordningen för att aktivt hantera och förebygga potentiella intressekonflikter i enlighet med artikel 106.3 tredje stycket i den förordningen,

d) underhålla och regelbundet uppdatera en webbsida för expertpanelerna och på den webbsidan göra all nödvändig information tillgänglig för allmänheten som inte redan är tillgänglig för allmänheten i Eudamed i syfte att säkerställa insyn i expertpanelernas verksamhet, inklusive tillhandahålla motiveringar från anmälda organ i fall där dessa organ inte följde de råd som expertpanelerna lämnat i enlighet med artikel 106.9 i förordning (EU) 2017/745,

e) offentliggöra expertpanelernas vetenskapliga yttranden, synpunkter och råd, och samtidigt säkerställa konfidentialiteten i enlighet med artikel 106.12 andra stycket och artikel 109 i förordning (EU) 2017/745,

f) säkerställa att experterna får ersättning för arbete och kostnader i enlighet med de genomförandeakter som kommissionen antagit enligt artikel 106.1 i förordning (EU) 2017/745,

g) övervaka efterlevnaden av expertpanelernas gemensamma arbetsordning och de tillgängliga riktlinjer och metoder som är relevanta för expertpanelernas funktion,

h) överlämna årliga rapporter till kommissionen och samordningsgruppen för medicintekniska produkter om det arbete som utförts i expertpanelerna, inklusive information om antalet avgivna yttranden och om de synpunkter och råd som tillhandahållits av expertpanelerna.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Samarbete mellan styrgruppen för läkemedelsbrister, styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, krisarbetsgruppen och expertpanelerna

1. Läkemedelsmyndigheten ska säkerställa att styrgruppen för läkemedelsbrister och styrgruppen för brister på medicintekniska produkter samarbetar när det gäller åtgärder för att hantera hot mot folkhälsan och större händelser.

2. Ledamöter i styrgruppen för läkemedelsbrister respektive styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och ledamöter i de arbetsgrupper som avses i artikel 3.6 respektive artikel 25.2 a får närvara vid varandras sammanträden och arbetsgrupper, och vid behov samarbeta i fråga om övervakning, rapportering och utarbetande av yttranden.

3. I samförstånd mellan de respektive ordförandena och medordförandena får styrgruppen för läkemedelsbrister och styrgruppen för brister på medicintekniska produkter hålla gemensamma sammanträden.

4. I relevanta fall ska läkemedelsmyndigheten säkerställa samarbete mellan krisarbetsgruppen och expertpanelerna i fråga om beredskap för och hantering av hot mot folkhälsan.

Artikel 32

Insyn och intressekonflikter

1. Styrgruppen för läkemedelsbrister och styrgruppen för brister på medicintekniska produkter ska utföra sin verksamhet på ett oberoende, opartiskt och transparent sätt.

2. Ledamöterna i styrgruppen för läkemedelsbrister och i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och, i förekommande fall, observatörer, får inte ha några ekonomiska eller andra intressen i läkemedelsindustrin eller industrin för medicintekniska produkter som skulle kunna påverka deras oberoende eller opartiskhet.

3. Ledamöterna i styrgruppen för läkemedelsbrister och styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och, i förekommande fall, observatörer, ska lämna en förklaring om sina ekonomiska och andra intressen och uppdatera dessa intresseförklaringar årligen och vid behov.

De intresseförklaringar som avses i första stycket ska göras allmänt tillgängliga på läkemedelsmyndighetens webbportal.

4. Ledamöterna i styrgruppen för läkemedelsbrister och i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och, i förekommande fall, observatörer, ska upplysa om alla övriga omständigheter som de känner till och som i god tro rimligen kan förväntas innebära eller ge upphov till en intressekonflikt.

5. Före varje sammanträde ska de ledamöter i styrgruppen för läkemedelsbrister och i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och, i förekommande fall, observatörer som deltar i sammanträden i styrgruppen för läkemedelsbrister och i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter lämna en förklaring om alla intressen som skulle kunna anses vara till men för deras oberoende i förhållande till punkterna på dagordningen.

6. Om läkemedelsmyndigheten beslutar att ett intresse som uppgetts i en förklaring i enlighet med punkt 5 utgör en intressekonflikt, får den berörda ledamöten eller observatören inte delta i diskussioner eller beslutsfattande eller ta del av information som rör den punkten på dagordningen.

7. De förklaringar och de beslut av läkemedelsmyndigheten som avses i punkt 5 respektive 6, ska tas med i det sammanfattande sammanträdesprotokollet.

8. Ledamöterna i styrgruppen för läkemedelsbrister och i styrgruppen för brister på medicintekniska produkter och, i förekommande fall, observatörer, ska omfattas av ett krav på tystnadsplikt, även efter det att deras uppdrag har upphört.

9. Krisarbetsgruppens ledamöter ska uppdatera den årliga förklaring om ekonomiska eller andra intressen som avses i artikel 63 i förordning (EG) nr 726/2004 så snart en relevant förändring i förhållande till deras förklaring inträffar.

Artikel 33

Skydd mot it-angrepp

Läkemedelsmyndigheten ska utrusta sig med en hög grad av säkerhetskontroller och säkerhetsprocesser mot it-angrepp, it-spionage och andra dataintrång så att skyddet av hälsodata och läkemedelsmyndighetens normala funktion alltid kan säkerställas, särskilt under hot mot folkhälsan eller större händelser på unionsnivå.

Vid tillämpning av första stycket ska läkemedelsmyndigheten aktivt identifiera och genomföra sådan bästa it-säkerhetspraxis som antagits inom unionens institutioner, organ och byråer för att förebygga, upptäcka, begränsa och motverka it-angrepp.

Artikel 34

Konfidentialitet

1. Om inget annat föreskrivs i denna förordning, och utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ([19]) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 ([20]) och befintliga nationella bestämmelser och praxis i medlemsstaterna rörande konfidentialitet, ska alla parter som är involverade i tillämpningen av den här förordningen iaktta konfidentialiteten när det gäller den information och de data som de erhåller när de fullgör sina uppgifter, i syfte att skydda fysiska eller juridiska personers affärshemligheter och företagshemligheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 ([21]), inklusive immateriella rättigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska alla parter som är involverade i tillämpningen av denna förordning säkerställa att inga uppgifter som rör affärshemligheter delges på ett sätt som potentiellt skulle kunna göra det möjligt för företag att begränsa eller snedvrida konkurrensen i den mening som avses i artikel 101 i EUF-fördraget.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska information som på konfidentiell basis utbyts mellan nationella behöriga myndigheter och mellan nationella behöriga myndigheter och kommissionen och läkemedelsmyndigheten inte lämnas ut utan föregående medgivande från den myndighet från vilken informationen härrör.

4. Punkterna 1, 2 och 3 påverkar inte de rättigheter och skyldigheter som kommissionen, läkemedelsmyndigheten, medlemsstaterna och andra aktörer som avses i denna förordning har när det gäller att utbyta information och utfärda varningar och de påverkar inte heller de berörda personernas straffrättsliga skyldighet att lämna information.

5. Kommissionen, läkemedelsmyndigheten och medlemsstaterna får utbyta uppgifter som rör affärshemligheter med de tillsynsmyndigheter i tredjeländer med vilka de har ingått bilaterala eller multilaterala avtal om konfidentialitet.

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

([20]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

([21]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

Artikel 35

Skydd av personuppgifter

1. Överföring av personuppgifter enligt denna förordning ska omfattas av förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Vad gäller överföring av personuppgifter till ett tredjeland får kommissionen, läkemedelsmyndigheten och medlemsstaterna, i avsaknad av ett beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder, i den mening som avses i artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 respektive artikel 48 i förordning (EU) 2018/1725, överföra vissa personuppgifter till tillsynsmyndigheter i tredjeländer, med vilka de har ingått arrangemang om konfidentialitet, om dessa överföringar är nödvändiga av viktiga skäl av allmänt intresse, till exempel för att skydda folkhälsan. Sådana överföringar ska göras i överensstämmelse med de villkor som anges i artikel 49 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 50 i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 36

Rapportering och översyn

1. Senast den 31 december 2026, och därefter vart fjärde år, ska kommissionen överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska främst vara inriktad på en översyn av

a) ramen för krisberedskap och krishantering när det gäller läkemedel och medicintekniska produkter, inbegripet resultaten av återkommande stresstester,

b) förekomster av bristande efterlevnad av skyldigheterna i artiklarna 10 och 26 av innehavare av godkännande för försäljning, tillverkare av medicintekniska produkter, auktoriserade representanter, importörer, distributörer och anmälda organ,

c) ESMP:s uppdrag och funktion.

2. Trots punkt 1 ska kommissionen med erforderlig skyndsamhet efter ett hot mot folkhälsan eller en större händelse överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de förekomster som avses i punkt 1 b.

3. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen, vid behov, lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning. Kommissionen ska särskilt beakta behovet av att

a) utvidga denna förordnings tillämpningsområde till veterinärmedicinska läkemedel och personlig skyddsutrustning för medicinskt bruk,

b) ändra artikel 2,

c) införa åtgärder för att på unionsnivå eller nationell nivå stärka efterlevnaden av skyldigheterna i artiklarna 10 och 26, och

d) utvidga ESMP:s uppdrag, behovet av att ytterligare underlätta ESMP:s interoperabilitet med nationella it-system och it-system på unionsnivå, behovet av nationella plattformar för bristövervakning och behovet av att uppfylla eventuella ytterligare krav för att hantera strukturella brister på läkemedel som kan införas i samband med en översyn av direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004.

Artikel 37

Unionsfinansiering

1. Unionen ska tillhandahålla finansieringen av läkemedelsmyndighetens verksamhet till stöd för arbetet i styrgruppen för läkemedelsbrister och styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, krisarbetsgruppen, de arbetsgrupper som avses i artiklarna 3.6 och 25.1 c och expertpanelerna, vilket inbegriper dess samarbete med kommissionen och ECDC.

Unionens ekonomiska stöd till verksamheten enligt den här förordningen ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([22]).

2. Utöver att ersätta utgifterna för medlemsstaternas företrädare och experter i samband med sammanträdena i styrgruppen för läkemedelsbrister, styrgruppen för brister på medicintekniska produkter, krisarbetsgruppen och de arbetsgrupper som avses i artiklarna 3.6 och 21.5, ska läkemedelsmyndigheten i enlighet med finansiella arrangemang som fastställs av läkemedelsmyndighetens styrelse, ge ersättning för rapportörernas bedömningsverksamhet när det gäller krisarbetsgruppen enligt denna förordning. Sådan ersättning ska betalas till de relevanta nationella behöriga myndigheterna.

3. Det bidrag från unionen som föreskrivs i artikel 67 i förordning (EG) nr 726/2004 ska täcka läkemedelsmyndighetens uppgifter enligt den här förordningen och täcka hela det belopp som utgår i ersättning till nationella behöriga myndigheter för läkemedel i fall då avgiftsbefrielse tillämpas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 297/95 ([23]).

Artikel 38

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 mars 2022.

Dock ska, med undantag av artikel 30, kapitel IV tillämpas från och med den 2 februari 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 januari 2022.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	C. BEAUNE
Ordförande	*Ordförande*

([22]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([23]) Rådets förordning (EG) nr 297/95 av den 10 februari 1995 om de avgifter som skall betalas till Europeiska läkemedelsmyndigheten för värdering av läkemedel (EGT L 35, 15.2.1995, s. 1).

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/124

av den 25 januari 2022

om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet om ändring av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ([1]), och

av följande skäl:

(1) I enlighet med beslut 2010/465/EU ([2]) av rådet och företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, undertecknades protokollet om ändring av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, undertecknat den 25 och 30 april 2007 (nedan kallat *protokollet*), den 24 juni 2010, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

(2) Protokollet har ratificerats av samtliga medlemsstater, med undantag för Republiken Kroatien. Republiken Kroatien ska ansluta sig till protokollet i enlighet med artikel 6.2 i 2012 års anslutningsakt.

(3) Avtalet bör godkännas.

(4) Eftersom artikel 5 i beslut 2010/465/EU, om informationsskyldigheter för medlemsstaterna, inte längre är nödvändig bör den artikeln upphöra att gälla från och med den dag då det här beslutet träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet om ändring av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, undertecknat den 25 och 30 april 2007 (nedan kallat *protokollet*) godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar ([3]).

([1]) Godkännande av den 14 december 2021 (ännu inte offentliggjort i EUT).

([2]) Beslut 2010/465/EU av rådet och företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, av den 24 juni 2010 om undertecknande och provisorisk tillämpning av protokollet om ändring av luftfartsavtalet mellan Amerikas förenta stater, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (EUT L 223, 25.8.2010, s. 1).

([3]) Texten till protokollet har offentliggjorts i EUT L 223, 25.8.2010, s. 3, tillsammans med beslutet om protokollets undertecknande.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar fortgå med utväxling av diplomatiska noter i enlighet med artikel 10 i protokollet.

Artikel 3

Artikel 5 i beslut 2010/465/EU ska upphöra att gälla från och med den dag då det här beslutet träder i kraft.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 25 januari 2022.

På rådets vägnar
C. BEAUNE
Ordförande

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/125

av den 19 november 2021

om ändring av bilagorna I–V till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 691/2011 om europeiska miljöräkenskaper

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 691/2011 av den 6 juli 2011 om europeiska miljöräkenskaper ([1]), särskilt artikel 3.3, och

av följande skäl:

(1) För att kunna utföra sina uppgifter enligt fördragen, särskilt uppgifter som rör miljö, hållbarhet och klimatförändringar, bör kommissionen ha tillgång till fullständig, aktuell och tillförlitlig information. Genom förordning (EU) nr 691/2011 fastställs en gemensam ram för europeiska miljöräkenskaper, inklusive förteckningar över de variabler för vilka uppgifter ska sammanställas och överföras, samt regler om frekvens och tidsfrister för överföring för sammanställningen av räkenskaperna.

(2) Förteckningarna över variabler för miljöräkenskaper är nödvändiga för att säkerställa att statistiska uppgifter är jämförbara mellan medlemsstaterna. De behöver nu uppdateras för att anpassas till uppdateringar i datakällorna för räkenskaperna och för att de ska fortsätta att vara relevanta för användarna.

(3) För att bättre kunna övervaka framstegen i riktning mot en grön, konkurrenskraftig och motståndskraftig cirkulär ekonomi ([2]) och mot de mål för hållbar utveckling som är relevanta för EU krävs ytterligare aktuella uppgifter om kopplingarna mellan miljö och ekonomi.

(4) Förteckningarna över variabler för miljöräkenskaper är nödvändiga för att säkerställa att statistiska uppgifter är jämförbara mellan medlemsstaterna.

(5) Förteckningen över luftföroreningar i bilaga I till förordning (EU) nr 691/2011 bör uppdateras för att anpassas till förteckningen över växthusgaser som rapporteras enligt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, som reviderades efter Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, samt till riktlinjerna för inventeringarna av utsläpp till luft enligt konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar och definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar (*direktivet om nationella utsläppstak*) ([3]).

(6) För att bättre genomföra klimatpolitiken bör medlemsstaterna vara skyldiga att lämna en uppdelning av de skatter som bokförs som offentliga intäkter från EU:s utsläppshandelssystem och övriga koldioxidskatter. Dessa skatter bör därför ingå i förteckningen över variabler i bilaga II till förordning (EU) nr 691/2011.

([1]) EUT L 192, 22.7.2011, s. 1.

([2]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa* (COM(2020) 98 final).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar och om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

(7) Informationen i tabellerna C och E i bilaga III till förordning (EU) nr 691/2011 är inte längre nödvändig för att ta fram unionsaggregat, eftersom Eurostat har utvecklat en ny metod som bygger på andra lättillgängliga uppgifter. Dessa tabeller bör därför utgå.

(8) För att bättre genomföra de tematiska miljöpolitiska åtgärderna för den europeiska gröna given ska räkenskaperna för miljöskyddskostnader för alla sektorer ange miljöändamålen för följande klasser i Klassifikation av miljöskyddsaktiviteter (CEPA): skydd av luft och klimat (CEPA 1), avloppshantering (CEPA 2), avfallshantering (CEPA 3), skydd och återställande av mark, grundvatten och ytvatten (CEPA 4), buller- och vibrationsdämpning (CEPA 5), skydd av biologisk mångfald och landskap (CEPA 6), strålskydd, forskning och utveckling samt andra miljöskyddsaktiviteter (CEPA 7–9). Bilaga IV till förordning (EU) nr 691/2011 bör därför uppdateras för att återspegla dessa ändringar.

(9) Information om marknadsdelen av sektorn för miljövänliga varor och tjänster räcker inte för att genomföra miljöpolitiken. Bilaga V till förordning (EU) nr 691/2011 bör därför uppdateras så att det krävs att medlemsstaterna lämnar information om hela sektorns storlek.

(10) För att göra det lättare för användarna att tolka uppgifterna och för att medlemsstaterna ska kunna garantera kvalitet vid sammanställningen av uppgifter bör medlemsstaterna lämna information om alla komponenter i de nationella kostnaderna för miljöskydd. Detta inbegriper beräkningar och information om insatsförbrukning av miljöskyddstjänster. Baserat på räkenskapskopplingar mellan andra obligatoriska rapporteringskategorier visar Eurostats erfarenheter av att validera medlemsstaternas uppgifter att Eurostat inte kan härleda uppgifter om insatsförbrukning av miljöskyddstjänster, såsom kostnader för avfallsdisponerings- eller avloppsreningstjänster som uppstår för företag, av tillräcklig kvalitet för alla medlemsstater. Bilaga IV till förordning (EU) nr 691/2011 bör därför uppdateras så att medlemsstaterna kan sammanställa och rapportera uppgifter för denna post och vidta alla relevanta kvalitetssäkringsåtgärder.

(11) För att korrekt kunna mäta de totala nationella kostnaderna för miljöskydd är det nödvändigt att fastställa alla kostnader för miljöskyddstjänster som har uppstått för ändamålet att producera andra miljöskyddstjänster och som därför redan ingår i värdet för de relevanta slutprodukterna. Det är därför viktigt att medlemsstaterna rapporterar all insatsförbrukning av miljöskyddstjänster för produktion av miljöskyddstjänster, oavsett om producenterna är specialiserade eller inte.

(12) Tidsfristerna för rapportering av de europeiska miljöräkenskaperna bör förkortas för att göra räkenskaperna mer användbara för beslutsfattande.

(13) För att minska rapporteringsbördan för medlemsstaterna bör den erfordrade detaljnivån för indelningen Nace sänkas för sektorn för miljövänliga varor och tjänster och för räkenskaper för miljöskyddskostnader för Nace-kategorin ”tillverkning”. Detta är en kostnadseffektiv åtgärd som också gör uppgifterna mer tillgängliga för användarna genom att minska antalet sekretessmarkeringar och begränsningar för utlämnande av uppgifter. Bilagorna IV och V till förordning (EU) nr 691/2011 bör därför uppdateras.

(14) För att kompensera för den börda som tillkommer genom de kortare rapporteringsfristerna och de uppdaterade förteckningarna över variabler bör en minskning av bördan införas i form av ett tröskelvärde på 1 % för uppdelningar per näringsgren i räkenskaperna för miljöskyddskostnader.

(15) Det första referensåret för de uppdaterade uppgifterna måste fastställas.

(16) Förordning (EU) nr 691/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I–V till förordning (EU) nr 691/2011 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 november 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Bilagorna I–V till förordning (EU) nr 691/2011 ska ändras på följande sätt:

(1) Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Avsnitt 3 ska ersättas med följande:

”Avsnitt 3

VARIABELFÖRTECKNING

Medlemsstaterna ska producera statistik över utsläppen av följande luftföroreningar:

Benämning	**Kemisk formel**	Rapporteringsenhet
Koldioxid exklusive utsläpp från biomassa	CO_2	1 000 ton (Gg)
Koldioxid från biomassa	CO_2 från biomassa	1 000 ton (Gg)
Dikväveoxid	N_2O	ton (Mg)
Metan	CH_4	ton (Mg)
Perfluorkarboner	PFC	ton (Mg) CO_2-ekvivalenter
Fluorkolväten	HFC	ton (Mg) CO_2-ekvivalenter
Svavelhexafluorid och kvävetrifluorid	SF_6 NF_3	ton (Mg) CO_2-ekvivalenter
Kväveoxider	NO_X	ton (Mg) NO_2-ekvivalenter
Flyktiga organiska föreningar utom metan	NMVOC	ton (Mg)
Kolmonoxid	CO	ton (Mg)
Partiklar < 10 μm	PM_{10}	ton (Mg)
Partiklar < 2,5 μm	$PM_{2,5}$	ton (Mg)
Svaveloxider	SO_X	ton (Mg) SO_2-ekvivalenter
Ammoniak	NH_3	ton (Mg)

Alla uppgifter ska anges med en decimal.”

b) Avsnitt 5 ska ersättas med följande:

”Avsnitt 5

RAPPORTERINGSTABELLER

1. För varje variabel som avses i avsnitt 3 ska uppgifter tas fram genom en hierarkisk näringsgrensindelning, Nace rev. 2 (aggregeringsnivå A*64), som är helt förenlig med ENS 95. Dessutom ska uppgifter tas fram för följande:

— Hushållens utsläpp till luft.

— Avstämningsposter, med vilket avses poster som tydligt överbryggar skillnaderna mellan räkenskaperna över utsläpp till luft i enlighet med denna förordning och uppgifterna från officiella nationella inventeringar av utsläpp till luft.

2. Den hierarkiska indelning som avses i punkt 1 är följande:

Utsläpp till luft per bransch – Nace rev. 2 (A*64)

Hushållens utsläpp till luft

— Transporter

— Uppvärmning/kylning

— Övrigt

Avstämningsposter

Räkenskaper över utsläpp till luft totalt (produktiv verksamhet + hushåll) för varje variabel som avses i avsnitt 3

Minus inhemska enheter utomlands

— Inhemska fiskebåtar i drift utomlands

— Landtransport

— Sjötransport

— Lufttransport

Plus utländska enheter inom landet

+ Landtransport

+ Sjötransport

+ Lufttransport

(+ eller –) Övriga justeringar och statistisk avvikelse

= Totala utsläpp av förorening X enligt rapport till UNFCCC ([1])/CLRTAP ([2])".

(2) I bilaga II ska avsnitten 3 och 4 ersättas med följande:

"Avsnitt 3

VARIABELFÖRTECKNING

Medlemsstaterna ska producera statistik om miljörelaterade skatter enligt följande variabler:

— Skatt på energi.

— Skatt på transport.

— Skatt på föroreningar.

— Skatt på naturresurser.

Medlemsstaterna ska också rapportera, som en särskild variabel, de offentliga skatteintäkter som bokförs i det europeiska nationalräkenskapssystemet med koppling till deras deltagande i EU:s utsläppshandelssystem.

Medlemsstaterna ska också rapportera, som en särskild variabel, övriga miljörelaterade skatter som ingår i de totala energi-, transport-, förorenings- eller resursskatterna och som tas ut på kolinnehåll i bränslen (övriga koldioxidskatter).

Alla uppgifter ska anges i miljoner nationella valutaenheter."

"Avsnitt 4

FÖRSTA REFERENSÅR, FREKVENS OCH TIDSFRISTER FÖR ÖVERFÖRING

1. Statistik ska sammanställas och överföras årligen.

2. Statistik ska överföras senast 16 månader efter referensårets slut. Detta gäller från och med referensåret 2020.

3. För att uppfylla användarnas behov av fullständiga och aktuella uppgifter ska kommissionen (Eurostat) så snart tillräckliga uppgifter från länderna finns tillgängliga, ta fram beräkningar av totalerna för EU-27 för denna moduls huvudaggregat. Kommissionen (Eurostat) ska i möjligaste mån ta fram och offentliggöra beräkningar av uppgifter som medlemsstaterna inte har överfört inom den tidsfrist som anges i punkt 2.

([1]) Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring.

([2]) Konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar.

4. Det första referensåret är 2020.

5. Vid varje dataöverföring till kommissionen ska medlemsstaterna lämna årsdata för åren n-4, n-3, n-2, n-1 och n, där n är referensåret. Medlemsstaterna får lämna tillgängliga data för de år som föregår 2016.”

(3) I bilaga III ska avsnitten 4 och 5 ersättas med följande:

”Avsnitt 4

FÖRSTA REFERENSÅR, FREKVENS OCH TIDSFRISTER FÖR ÖVERFÖRING

1. Statistik ska sammanställas och överföras årligen.

2. Statistik ska överföras senast 16 månader efter referensårets slut. Detta gäller från och med referensåret 2021.

3. För att uppfylla användarnas behov av fullständiga och aktuella uppgifter ska kommissionen (Eurostat) så snart tillräckliga uppgifter från länderna finns tillgängliga, ta fram beräkningar av totalerna för EU-27 för denna moduls huvudaggregat. Kommissionen (Eurostat) ska i möjligaste mån ta fram och offentliggöra beräkningar av uppgifter som medlemsstaterna inte har överfört inom den tidsfrist som anges i punkt 2.

4. Det första referensåret är 2021.

5. Vid varje dataöverföring till kommissionen ska medlemsstaterna lämna årsdata för åren n-4, n-3, n-2, n-1 och n, där n är referensåret. Medlemsstaterna får lämna tillgängliga data för de år som föregår 2017.”

”Avsnitt 5

RAPPORTERINGSTABELLER

Uppgifter uttryckta i massenheter ska tas fram för variablerna i följande tabeller:

Tabell A – Inhemsk utvinning efter materialflöde

1 Biomassa

1.1 Grödor (utom fodergrödor)

1.1.1 Spannmål

1.1.2 Rötter och rotknölar

1.1.3 Sockergrödor

1.1.4 Baljväxter

1.1.5 Nötter

1.1.6 Oljeväxter

1.1.7 Grönsaker

1.1.8 Frukter

1.1.9 Fibrer

1.1.A Övriga grödor (utom fodergrödor)

1.2 Skörderester (använda), fodergrödor och betad biomassa

1.2.1 Skörderester (använda)

1.2.1.1 Halm

1.2.1.2 Övriga skörderester (blast från socker- och foderbetor, övrigt)

1.2.2 Foderväxter och betad biomassa

1.2.2.1 Foderväxter (inklusive skörd av biomassa från gräsmark)

1.2.2.2 Betad biomassa

1.3 Trä

1.3.1 Timmer (industriellt rundvirke)

1.3.2 Träbränsle och annan utvinning

1.4 Fångst av vildlevande fisk, vattenväxter och vattenlevande djur, jakt och skörd

1.4.1 Fångst av vildlevande fisk

1.4.2 Övriga vattenlevande djur och vattenväxter

1.4.3 Jakt och skörd

2 Metallmalm (råmalm)

2.1 Järn

2.2 Andra metaller än järn

2.2.1 Koppar

2.2.2 Nickel

2.2.3 Bly

2.2.4 Zink

2.2.5 Tenn

2.2.6 Guld, silver, platina och andra ädla metaller

2.2.7 Bauxit och andra typer av aluminium

2.2.8 Uran och torium

2.2.9 Övriga andra metaller än järn

3 Icke-metalliska mineraliska produkter

3.1 Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt och annan natur- eller byggnadssten (utom skiffer)

3.2 Krita och dolomit

3.3 Skiffer

3.4 Mineral för framställning av kemikalier och gödselmedel

3.5 Salt

3.6 Kalksten och gipssten

3.7 Leror och kaolin

3.8 Sand och grus

3.9 Övriga icke-metalliska mineraliska produkter

3.A Utvunna markmaterial (inklusive jord), endast om använda (frivillig rapportering)

4 Fossila bränslen/bärare

4.1 Kol och andra fasta bränslen/bärare

4.1.1 Lignit (brunkol)

4.1.2 Stenkol

4.1.3 Oljeskiffer och oljesand

4.1.4 Torv

4.2 Flytande och gasformiga bränslen/bärare

4.2.1 Råolja, kondensat och naturgasvätskor (NGL)

4.2.2 Naturgas

Tabell B (Import – total handel) och D (Export – total handel)

1 Biomassa

1.1 Grödor (utom fodergrödor)

1.1.1 Spannmål

1.1.2 Rötter och rotknölar

1.1.3 Sockergrödor

1.1.4 Baljväxter

1.1.5 Nötter

1.1.6 Oljeväxter

1.1.7 Grönsaker

1.1.8 Frukter

1.1.9 Fibrer

1.1.A Övriga grödor (utom fodergrödor)

1.2 Skörderester (använda), fodergrödor och betad biomassa

1.2.1 Skörderester (använda)

1.2.1.1 Halm

1.2.1.2 Övriga skörderester (blast från socker- och foderbetor, övrigt)

1.2.2 Foderväxter och betad biomassa

1.2.2.1 Foderväxter (inklusive skörd av biomassa från gräsmark)

1.3 Trä

1.3.1 Timmer (industriellt rundvirke)

1.3.2 Träbränsle och annan utvinning

1.4 Fångst av vildlevande fisk, vattenväxter och vattenlevande djur, jakt och skörd

1.4.1 Fångst av vildlevande fisk

1.4.2 Övriga vattenlevande djur och vattenväxter

1.5 Levande djur och animaliska produkter (utom vildlevande fisk, vattenväxter och vattenlevande djur, jagade och skördade djur)

1.5.1 Levande djur (utom vildlevande fisk, vattenväxter och vattenlevande djur, jagade och skördade djur)

1.5.2 Kött och köttberedningar

1.5.3 Mejerivaror, fåglar, ägg och honung

1.5.4 Andra animaliska produkter (fibrer, skinn, pälsar, läder m.m.)

1.6 Produkter framställda huvudsakligen ur biomassa

2 Metallmalm (råmalm)

2.1 Järn

2.2 Andra metaller än järn

2.2.1 Koppar

2.2.2 Nickel

2.2.3 Bly

2.2.4 Zink

2.2.5 Tenn

2.2.6 Guld, silver, platina och andra ädla metaller

2.2.7 Bauxit och andra typer av aluminium

2.2.8 Uran och torium

2.2.9 Övriga andra metaller än järn

2.3 Produkter huvudsakligen av metall

3 Icke-metalliska mineraliska produkter

3.1 Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt och annan natur- eller byggnadssten (utom skiffer)

3.2 Krita och dolomit

3.3 Skiffer

3.4 Mineral för framställning av kemikalier och gödselmedel

3.5 Salt

3.6 Kalksten och gipssten

3.7 Leror och kaolin

3.8 Sand och grus

3.9 Övriga icke-metalliska mineraliska produkter

3.B Produkter huvudsakligen av icke metallisk mineral

4 Fossila bränslen/bärare

4.1 Kol och andra fasta bränslen/bärare

4.1.1 Lignit (brunkol)

4.1.2 Stenkol

4.1.3 Oljeskiffer och oljesand

4.1.4 Torv

4.2 Flytande och gasformiga bränslen/bärare

4.2.1 Råolja, kondensat och naturgasvätskor (NGL)

4.2.2 Naturgas

4.2.3 Bränsle som bunkras (import: av inhemska enheter utomlands, export: av utländska enheter på inhemsk nivå)

4.2.3.1 Bränsle för landtransport

4.2.3.2 Bränsle för sjötransport

4.2.3.3 Bränsle för lufttransport

4.3 Produkter framställda huvudsakligen ur fossil energi

5 Andra produkter

6 Avfall för slutbehandling och bortskaffande”.

(4) I bilaga IV ska avsnitten 3, 4 och 5 ersättas med följande:

”Avsnitt 3

VARIABELFÖRTECKNING

Medlemsstaterna ska sammanställa räkenskaper för miljöskyddskostnader enligt följande variabler som definieras i enlighet med ENS:

— Produktion av miljöskyddstjänster. Åtskillnad görs mellan marknadsproduktion, icke-marknadsproduktion och produktion inom hjälpaktiviteter.

— Insatsförbrukning av miljöskyddstjänster.

— Insatsförbrukning av miljöskyddstjänster för produktion av miljöskyddstjänster.

— Import och export av miljöskyddstjänster.

— Mervärdesskatt (moms) och andra skatter minus produktsubventioner på miljöskyddstjänster.

— Fasta bruttoinvesteringar samt anskaffning minus avyttring av icke-finansiella icke-producerade tillgångar för produktion av miljöskyddstjänster.

— Slutlig användning av miljöskyddstjänster.

— Miljöskyddstransfereringar (inbetalt/utbetalt).

Alla uppgifter ska anges i miljoner nationella valutaenheter."

"Avsnitt 4

FÖRSTA REFERENSÅR, FREKVENS OCH TIDSFRISTER FÖR ÖVERFÖRING

1. Statistik ska sammanställas och överföras årligen.

2. Statistik ska överföras senast 24 månader efter referensårets slut. Detta gäller från och med referensåret 2020.

3. För att uppfylla användarnas behov av fullständiga och aktuella uppgifter ska kommissionen (Eurostat) så snart tillräckliga uppgifter från länderna finns tillgängliga, ta fram beräkningar av totalerna för EU-28 för denna moduls huvudaggregat. Kommissionen (Eurostat) ska i möjligaste mån ta fram och offentliggöra beräkningar av uppgifter som medlemsstaterna inte har överfört inom den tidsfrist som anges i punkt 2.

4. Det första referensåret är 2020.

5. Vid varje dataöverföring till kommissionen ska medlemsstaterna lämna årsdata för åren n-2, n-1 och n, där n är referensåret. Medlemsstaterna får lämna tillgängliga data för de år som föregår 2018."

"Avsnitt 5

RAPPORTERINGSTABELLER

1. För de variabler som avses i avsnitt 3 ska uppgifter rapporteras uppdelade enligt följande:

— Typer av producenter/konsumenter av miljöskyddstjänster enligt avsnitt 2.

— Klasser i Klassifikation av miljöskyddsaktiviteter (CEPA) uppdelade på följande sätt:

— CEPA 1

— CEPA 2

— CEPA 3

— CEPA 4

— CEPA 5

— CEPA 6

— Summan av CEPA 7, CEPA 8 och CEPA 9

— Följande uppdelningar enligt Nace för produktion av miljöskyddstjänster inom hjälpaktiviteter: Nace Rev. 2 B, C, D, huvudgrupp 36. Uppgifter för avdelning C ska uppdelas enligt följande:

— Nace C 10–12 – framställning av livsmedel, drycker och tobak

— Nace C 17 – pappers- och pappersvarutillverkning

— Nace C 19–20 – tillverkning av stenkolsprodukter, kemikalier, raffinerade petroleumprodukter och kemiska produkter

— Nace C 21–23 – tillverkning av läkemedel, gummi, plastvaror och andra icke metalliska produkter

— Nace C 24 – stål- och metallframställning

— Nace C 25–30 – tillverkning av metallvaror inkl. maskiner och apparater

— Nace C 13–16, 18, 31–33 – annan tillverkning

Medlemsstater där den totala omsättningen eller det totala antalet anställda inom en eller flera av dessa Nace-uppdelningar utgör mindre än 1 % av totalvärdet för unionen behöver inte samla in uppgifter för dessa Nace-uppdelningar.

2. De CEPA-klasser som avses i punkt 1 är följande:

CEPA 1 – Skydd av luft och klimat

CEPA 2 – Avloppshantering

CEPA 3 – Avfallshantering

CEPA 4 – Skydd och återställande av mark, grundvatten och ytvatten

CEPA 5 – Buller- och vibrationsdämpning

CEPA 6 – Skydd av biologisk mångfald och landskap

CEPA 7 – Strålskydd

CEPA 8 – Miljörelaterad forskning och utveckling

CEPA 9 – Andra miljöskyddsaktiviteter".

(5) I bilaga V ska avsnitten 3, 4 och 5 ersättas med följande:

"Avsnitt 3

VARIABELFÖRTECKNING

Medlemsstaterna ska sammanställa statistik om sektorn för miljövänliga varor och tjänster enligt variablerna

— produktion inom hela sektorn för miljövänliga varor och tjänster och av marknadsaktiviteter,

— export inom hela sektorn för miljövänliga varor och tjänster,

— förädlingsvärde inom hela sektorn för miljövänliga varor och tjänster och av marknadsaktiviteter,

— sysselsättning inom hela sektorn för miljövänliga varor och tjänster och inom marknadsaktiviteter.

Alla uppgifter ska anges i miljoner nationella valutaenheter, utom variabeln "sysselsättning" som ska anges i "heltidsekvivalenter"".

"Avsnitt 4

FÖRSTA REFERENSÅR, FREKVENS OCH TIDSFRISTER FÖR ÖVERFÖRING

1. Statistik ska sammanställas och överföras årligen.

2. Statistik ska överföras senast 22 månader efter referensårets slut. Detta gäller från och med referensåret 2020.

3. För att uppfylla användarnas behov av fullständiga och aktuella uppgifter ska kommissionen (Eurostat) så snart tillräckliga uppgifter från länderna finns tillgängliga, ta fram beräkningar av totalerna för EU-28 för denna moduls huvudaggregat. Kommissionen (Eurostat) ska i möjligaste mån ta fram och offentliggöra beräkningar av uppgifter som medlemsstaterna inte har överfört inom den tidsfrist som anges i punkt 2.

4. Det första referensåret är 2020.

5. Vid varje dataöverföring till kommissionen ska medlemsstaterna lämna årsdata för åren n-2, n-1 och n, där n är referensåret. Medlemsstaterna får lämna tillgängliga data för de år som föregår 2018."

"Avsnitt 5

RAPPORTERINGSTABELLER

1. För de variabler som avses i avsnitt 3 ska uppgifter rapporteras korsklassificerade efter

— näringsgrensindelningen Nace Rev. 2 enligt följande:

— Nace A

— Nace B

— Nace C

— Nace D

— Nace E

— Nace F

— Nace J

— Nace M

— Nace O

— Nace P

— Summan av Nace G + Nace H + Nace I + Nace K + Nace L + Nace N + Nace Q + Nace R + Nace S + Nace T + Nace U

— klasser i Klassifikation av miljöskyddsaktiviteter (CEPA) och Klassifikation av resurshanteringsaktiviteter (CReMA) enligt följande:

— CEPA 1

— CEPA 2

— CEPA 3

— CEPA 4

— CEPA 5

— CEPA 6

— Summan av CEPA 7, CEPA 8 och CEPA 9

— CReMA 10

— CReMA 11

— CReMA 13

— CReMA 13A

— CReMA 13B

— CReMA 13C

— CReMA 14

— Summan av CReMA 12, CReMA 15 och CReMA 16

2. De CEPA-klasser som avses i punkt 1 är de som anges i bilaga IV. De CreMA-klasser som avses i punkt 1 är följande:

CReMA 10 – Vattenhantering

CReMA 11 – Hantering av skogsresurser

CReMA 12 – Hantering av vilda växter och djur

CReMA 13 – Hantering av energiresurser

CReMA 13A – Produktion av energi från förnybara källor

CReMA 13B – Värme/energibesparingar och -hantering

CReMA 13C – Minimering av användningen av fossil energi som råvara

CReMA 14 – Mineralhantering

CReMA 15 – Forskning och utveckling inom resurshantering

CReMA 16 – Andra resurshanteringsaktiviteter”.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/126

av den 7 december 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 med ytterligare krav för vissa interventionstyper som anges av medlemsstaterna i deras strategiska GJP-planer för perioden 2023–2027 enligt den förordningen samt om andelen för norm 1 för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ([1]), särskilt artiklarna 4.8, 13.3, 37.5, 38.5, 39.3, 45 a–i, 56 a, b och c samt 84 a och b, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2021/2115 fastställs en ny rättslig ram för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) för att förbättra dess resultat när det gäller unionens mål som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Förordningen innehåller en ytterligare specificering av dessa mål, som ska uppnås genom den gemensamma jordbrukspolitiken, och definierar de interventionstyper och de gemensamma unionskrav som är tillämpliga på medlemsstaterna, samtidigt som medlemsstaterna ges flexibilitet i utformningen av de interventioner som ska anges i deras strategiska GJP-planer.

(2) För att säkerställa den gemensamma jordbrukspolitikens och den inre marknadens gemensamma karaktär ger förordning (EU) 2021/2115 kommissionen befogenhet att anta ytterligare krav för utformningen av de interventioner som ska anges i de strategiska GJP-planerna när det gäller direktstöd, vissa jordbrukssektorer enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([2]) och landsbygdsutveckling samt gemensamma regler för dessa områden vad gäller andelen för norm 1 för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC). Samtliga dessa ytterligare krav måste beaktas av medlemsstaterna när de utformar sina strategiska GJP-planer, som omfattar alla berörda områden och därför bör fastställas i denna förordning.

(3) Vad gäller de interventioner som medlemsstaterna ska ange i sina strategiska GJP-planer på området direktstöd, bör ytterligare krav för interventionerna avseende hampa och bomull fastställas. Stöd bör beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa hampsorter används.

(4) Dessutom bör förfarandet för fastställande av hampsorter samt verifiering av deras tetrahydrokannabinolhalt (*THC-halt*) enligt artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115 fastställas. Verifieringen av THC-halten är nödvändig för att skydda unionens ekonomiska intressen, men är också strategisk för att skydda folkhälsan och för att säkerställa samstämmighet med andra rättsliga ramar, nämligen straffrätten på området olaglig narkotikahandel och åtagandena enligt internationella skyldigheter, såsom den allmänna narkotikakonventionen ([3]). Det är därför lämpligt att fastställa regler som harmoniserar medlemsstaternas metoder och förfaranden för verifiering av hampsorter och kvantitativ bestämning av THC-halten i hampa, så att jämförbara resultat kan säkerställas.

([1]) EUT L 435, 6.12.2021, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

([3]) https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/single-convention.html.

(5) Det är nödvändigt att föreskriva en tidsperiod under vilken hampa som odlas för fiberproduktion inte får skördas efter blomningen, för att möjliggöra en effektiv och tillförlitlig bestämning av THC-halten i hampa.

(6) Om en sort överskrider den THC-halt som anges i artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115 under två år i följd bör medlemsstaterna för tydlighetens och rättssäkerhetens skull vidta nödvändiga åtgärder för att i god tid informera aktörerna om att odling av den sorten inte skulle ge rätt till direktstöd.

(7) I reglerna för verifiering av hampsorter och kvantitativ bestämning av THC-halten bör hänsyn tas till att hampa kan odlas antingen som huvudgröda eller som fånggröda. I det sammanhanget är det också lämpligt att definiera hampa som odlas som fånggröda.

(8) I avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 i förordning (EU) 2021/2115 föreskrivs ett grödspecifikt stöd för bomull. Det är lämpligt att fastställa regler och villkor för godkännande av jordbruksmark och sorter i samband med detta stöd. Vidare bör ytterligare villkor fastställas för att säkerställa att en minimiverksamhet bedrivs i linje med stödets mål.

(9) De medlemsstater som anges i artikel 36 i förordning (EU) 2021/2115 bör godkänna bomullsproducerande branschorganisationer på grundval av objektiva kriterier som hänför sig till deras storlek och interna organisation. En branschorganisations storlek bör fastställas med hänsyn till hur viktigt det är för de rensningsföretag som tillhör organisationen att få tillgång till tillräckliga kvantiteter orensad bomull.

(10) Särskilda skyldigheter för jordbrukarna i egenskap av medlemmar i branschorganisationer bör fastställas. Dessa syftar till att underlätta administrationen och kontrollen av jordbrukarnas medlemskap samt till att öka organisationernas potentiella effektivitetsvinster till följd av medlemmarnas antal och engagemang.

(11) Ytterligare krav när det gäller investeringar, interventioner avseende miljö- och klimatvänligt jordbruk, rådgivning, främjande åtgärder, kommunikation och marknadsföring, gemensamma fonder, återplantering av fruktträdgårdar, olivlundar eller vinodlingar efter obligatorisk röjning, grön skörd och obärgad skörd, skörde- och produktionsförsäkring, tillbakadraganden från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning och gemensam lagring bör fastställas för de interventioner som medlemsstaterna ska ange i sina strategiska GJP-planer inom sektorn för frukt och grönsaker, biodlingssektorn, vinsektorn, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver samt inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115. Det bör dessutom fastställas bestämmelser om stödformer och typer av utgifter, inbegripet användandet av schablonsatser och standardiserade skalor för enhetskostnader eller klumpsummor samt administrativa kostnader och personalkostnader. Av skäl som rör sund ekonomisk förvaltning och rättssäkerhet bör en förteckning över de utgifter som inte får omfattas av de strategiska GJP-planerna och en icke uttömmande förteckning över utgifter som får omfattas inom sektorerna för frukt och grönsaker, biodling, vin, humle, olivolja och bordsoliver samt övriga sektorer upprättas.

(12) Dessutom bör det fastställas särskilda regler avseende vissa sektorsspecifika interventionstyper, nämligen inom sektorerna för frukt och grönsaker, biodling, vin, humle och djuruppfödning, för att ta hänsyn till vissa särdrag hos dessa sektorer.

(13) När det gäller sektorsspecifika interventionstyper som förvaltas av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationer, gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer eller producentgrupper genom operativa program inom sektorerna för frukt och grönsaker, olivolja och bordsoliver samt övriga sektorer, bör särskilda regler fastställas för produkttäckningen och tillbakadraganden från marknaden för gratisutdelning, nämligen kostnader för transport och iordningställande, med beaktande av interventionens potentiella betydelse. Det bör särskilt fastställas maximinivåer för stödet för tillbakadraganden från marknaden, för att säkerställa att sådana tillbakadraganden inte används som ett permanent avsättningsalternativ till utsläppande på marknaden. I samtliga fall är det av liknande skäl lämpligt att ange kvantitativa begränsningar för tillbakadragandena per produkt och producentorganisation. Dessutom bör särskilda regler fastställas avseende ändamålen för tillbakadragna produkter, villkoren för mottagarna av tillbakadragna produkter och de relevanta normer som de tillbakadragna produkterna ska uppfylla.

(14) För att underlätta användningen av sektorsspecifika interventioner genom operativa program bör metoden för beräkning av värdet av producentorganisationernas saluförda produktion fastställas, inbegripet användningen av en schablonsats för beräkning av värdet av frukt och grönsaker avsedda för bearbetning. Metoden för beräkning av värdet av saluförd produktion bör dämpa årliga fluktuationer eller otillräckliga data för nyligen erkända organisationer eller grupper. För att förhindra att systemet missbrukas bör producentorganisationerna i regel inte tillåtas att ändra metoderna för beräkning av referensperioden under pågående program.

(15) För att säkerställa att interventionstyperna inom sektorn för frukt och grönsaker fungerar väl är det lämpligt att fastställa specifika mål för interventioner avseende miljö- och klimatvänligt jordbruk.

(16) Regler bör fastställas beträffande det nationella ekonomiska stöd som medlemsstaterna får bevilja i regioner där organisationsgraden för producenter av frukt och grönsaker är särskilt låg, däribland regler om hur organisationsgraden beräknas och hur en låg organisationsgrad fastställs.

(17) För att säkerställa att interventionstyperna inom biodlingssektorn fungerar väl bör det fastställas regler för bikupor.

(18) För att säkerställa att interventionstyperna för vin fungerar väl är det lämpligt att upprätta en icke uttömmande förteckning över aktörer som kan vara mottagare av stödet för de olika interventionstyperna för vin. Det är också nödvändigt att föreskriva vissa särskilda stödberättigandekrav för stödmottagare för interventionstyperna omstrukturering och omställning av vinodlingar, grön skörd och skördeförsäkring samt för offentligrättsliga organ och privata företag. Det är också lämpligt att producenter med olagliga planteringar eller otillåtna planterade arealer undantas från unionsstöd.

(19) För att säkerställa att unionens medel används på rätt sätt är det lämpligt att fastställa regler för utgifter för återplantering av vinodlingar av hälso- eller växtskyddsskäl inom vinsektorn. Det är i synnerhet lämpligt att föreskriva att sådana utgifter inte får överstiga ett visst belopp av de totala årliga utgifter för omstrukturering och omställning av vinodlingar som betalats av den berörda medlemsstaten under ett givet budgetår. Det bör också klargöras att kostnaderna för röjning och för ersättning för inkomstbortfall inte bör utgöra stödberättigande utgifter inom denna intervention, som endast syftar till att täcka kostnaderna för återplantering efter obligatoriska växtskyddsåtgärder.

(20) För interventionerna avseende omstrukturering och omställning av vinodlingar och grön skörd är det lämpligt att fastställa regler för mätning av areal, särskilt för att definiera vad som motsvarar den areal som planterats med vinstockar, vilket är särskilt viktigt när stödet betalas ut på grundval av arealbaserade standardiserade skalor för enhetskostnader.

(21) För att säkerställa att interventionstyperna inom humlesektorn fungerar väl är det lämpligt att fastställa regler för beräkningen av unionens ekonomiska stöd.

(22) För att säkerställa att interventionstyperna inom djuruppfödningssektorn fungerar väl är det lämpligt att fastställa regler för återställande av djurbesättningar efter nödslakt eller efter förluster till följd av naturkatastrofer.

(23) De villkor som är tillämpliga på åtaganden om bevarande på jordbruksföretaget av utrotningshotade raser och växtsorter som hotas av genetisk utarmning och på verksamhet för bevarande, hållbar användning och utveckling av genetiska resurser inom jord- och skogsbruket bör bidra till de specifika miljö- och klimatrelaterade mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i artikel 6.1 d, e och f i förordning (EU) 2021/2115. De bör särskilt beakta behovet av att säkerställa att den genetiska mångfalden skyddas, bevaras och främjas.

(24) Nivåerna för djurskyddet bör höjas genom stöd till jordbrukare som åtar sig att anta högre standarder för djurhållningen som går utöver tillämpliga obligatoriska krav. Det bör definieras inom vilka områden åtagandena om djurskydd bör innebära strängare standarder för produktionsmetoder. I det sammanhanget bör man undvika att åtagandena om djurskydd överlappar med gängse jordbruksmetoder, särskilt vad gäller sjukdomsförebyggande vaccination.

(25) Nationellt erkända kvalitetssystem kan ge konsumenterna garantier för produkternas och produktionsmetodernas kvalitet och egenskaper. Kriterier för slutproduktens särdrag, tillgången till systemet, kontrollen av bindande produktspecifikationer, systemets öppenhet och produkternas spårbarhet bör fastställas i syfte att optimera deras stöd inom ramen för interventioner avseende landsbygdsutveckling. Mot bakgrund av de särdrag som bomull har i egenskap av jordbruksprodukt bör även nationella kvalitetssystem för bomull omfattas.

(26) För att stödja frivilliga certifieringssystem som erkänns av medlemsstaterna inom ramen för interventioner avseende landsbygdsutveckling och som är anpassade till sektorsspecifika interventioner bör vissa objektiva kriterier fastställas.

(27) För att säkerställa lika villkor när det gäller andelen för norm 1 för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC) som avses i bilaga III till förordning (EU) 2021/2115 bör det tillhandahållas regler för metoden för fastställande av både referensandelen och den årliga andelen permanent gräsmark samt den nivå på vilken dessa kan fastställas.

(28) För att säkerställa att andelen permanent gräsmark skyddas är det också lämpligt att fastställa att medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att säkerställa omställning av arealer i fall där andelen permanent gräsmark har minskat till under gränsen på 5 %. Undantag bör dock medges för de fall där den absoluta arealen permanent gräsmark förblir relativt stabil eller där minskningen av andelen till under gränsen beror på omställningar av arealer för miljö- och klimatvänliga mål, särskilt beskogning och restaurering av våtmark.

(29) Eftersom medlemsstaterna måste ta hänsyn till de krav som fastställs i denna förordning när de utarbetar sina strategiska GJP-planer, bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INNEHÅLL

Artikel 1

Innehåll

Denna förordning kompletterar förordning (EU) 2021/2115 med

a) ytterligare krav för vissa interventionstyper som anges av medlemsstaterna i deras strategiska GJP-planer för perioden 1 januari 2023–31 december 2027

   i) i form av direktstöd för odling av hampa och bomull,

   ii) inom de jordbrukssektorer som avses i artikel 42 i förordning (EU) 2021/2115,

   iii) för genetiska resurser och djurskydd inom ramen för miljö- och klimatåtaganden och andra förvaltningsåtaganden och för kvalitetssystem på området landsbygdsutveckling,

b) regler om andelen för norm 1 för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC).

AVDELNING II

YTTERLIGARE KRAV FÖR VISSA INTERVENTIONSTYPER I FORM AV DIREKTSTÖD

KAPITEL I

Hampa

Artikel 2

Ytterligare krav för stödberättigande

När medlemsstaterna anger definitionerna enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2021/2115 i sina strategiska GJP-planer ska medlemsstaterna ställa som villkor för beviljandet av stöd för produktion av hampa att det används utsäde av hampsorter som uppfyller följande krav:

a) De ingår i den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter den 15 mars det år för vilket stödet beviljas och offentliggörs i enlighet med artikel 17 i rådets direktiv 2002/53/EG ([4]).

b) Deras Δ9-tetrahydrokannabinolhalt (*THC-halt*) har under två år i följd inte överskridit den gräns som anges i artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115.

c) De är certifierade enligt rådets direktiv 2002/57/EG ([5]) eller i enlighet med artikel 10 i kommissionens direktiv 2008/62/EG ([6]) när det gäller bevarandesorter.

Artikel 3

Verifiering av hampsorter och kvantitativ bestämning av THC-halten

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett verifieringssystem för bestämning av THC-halten i hampsorter som ger dem möjlighet att använda den verifieringsmetod för hampsorter och kvantitativ bestämning av THC-halten i hampsorter som anges i bilaga I.

2. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska bevara dokumentation över resultaten av kontrollerna av THC-halten. Dokumentationen ska, som ett minimikrav, för varje sort innehålla uppgifter om resultatet av analysen av THC-halten, uttryckt i procentandelar med två decimaler, samt uppgifter om den metod som har använts, om hur många analyser som har gjorts, om vid vilken tidpunkt provet togs och om de åtgärder som har vidtagits på nationell nivå.

3. Om ett genomsnitt av alla prov avseende en viss sort överskrider den THC-halt som anges i artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115 ska medlemsstaten tillämpa förfarande B som beskrivs i bilaga I till den här förordningen avseende den berörda sorten under nästa ansökningsår. Det förfarandet ska också tillämpas under de efterföljande ansökningsåren utom om samtliga analysresultat för den aktuella sorten visar en THC-halt som är lägre än den som anges i artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115.

([4]) Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 1).

([5]) Rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 74).

([6]) Kommissionens direktiv 2008/62/EG av den 20 juni 2008 om vissa undantag för godkännande av lantsorter och andra sorter av lantbruksväxter som är naturligt anpassade till lokala och regionala betingelser och som hotas av genetisk utarmning, samt saluföring av utsäde och utsädespotatis av dessa lantsorter och andra sorter (EUT L 162, 21.6.2008, s. 13).

4. Om ett genomsnitt av alla prov avseende en viss sort under det andra året överskrider den THC-halt som anges i artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115 ska medlemsstaten underrätta kommissionen om namnet på den berörda sorten senast den 15 januari efterföljande ansökningsår. Från och med det ansökningsåret ska odlingen av den berörda sorten inte berättiga till direktstöd i den berörda medlemsstaten.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att hampproducenterna i god tid informeras om namnen på hampsorter som inte berättigar till direktstöd i enlighet med artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115 efter en underrättelse enligt punkt 4 i den här artikeln genom att de offentliggör denna information senast den dag då den samlade ansökan lämnas in.

Artikel 4

Fånggröda

I detta kapitel avses med *hampa som odlas som fånggröda* hampa som såtts efter den 30 juni ett visst år.

Artikel 5

Odlingskrav

För att möjliggöra de kontroller som krävs för tillämpningen av denna artikel ska hampan fortsätta att odlas under normala odlingsförhållanden enligt lokal praxis i minst tio dagar efter det att blomningen har upphört.

Hampa som odlas som fånggröda ska fortsätta att odlas under normala odlingsförhållanden enligt lokal praxis minst fram till slutet av vegetationsperioden.

Medlemsstaterna får tillåta att hampa skördas före utgången av perioden på tio dagar efter det att blomningen har upphört, på villkor att skörden äger rum efter det att blomningen har börjat och att inspektörerna för varje berört skifte markerar representativa delar som ska fortsätta att odlas i minst tio dagar efter det att blomningen upphör för att kunna kontrolleras i enlighet med den metod som fastställs i bilaga I.

KAPITEL II

Bomull

Artikel 6

Godkännande av jordbruksmark för bomullsproduktion

De medlemsstater som anges i artikel 36 i förordning (EU) 2021/2115 ska i sina strategiska GJP-planer fastställa objektiva kriterier för godkännande av jordbruksmark i enlighet med artikel 37.3 i den förordningen.

Kriterierna ska vara grundade på en eller flera av följande faktorer:

a) De ekonomiska förhållandena inom jordbruket i de regioner som har en betydande bomullsproduktion.

b) Jordmånen och klimatförhållandena i de berörda områdena.

c) Förvaltningen av bevattningsresurser.

d) Växtföljder och odlingstekniker som sannolikt är miljövänliga.

Artikel 7

Godkännande av sorter för sådd

De medlemsstater som anges i artikel 36 i förordning (EU) 2021/2115 ska i sina strategiska GJP-planer ange vilka sorter som är godkända för sådd av de sorter som finns registrerade i den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter antagen genom direktiv 2002/53/EG och som är anpassade till deras marknadsbehov.

Artikel 8

Ytterligare villkor för att få grödspecifikt stöd för bomull

För det grödspecifika stöd för bomull som avses i artikel 37.1 i förordning (EU) 2021/2115 ska de medlemsstater som anges i artikel 36 i den förordningen i sina strategiska GJP-planer ange en lägsta planteringstäthet på den besådda arealen, som ska fastställas på grundval av jordmåns- och klimatförhållandena och, i tillämpliga fall, regionala särdrag.

Artikel 9

Godkännande av branschorganisationer

1. Godkännandet av en branschorganisation i den mening som avses i artikel 39.1 i förordning (EU) 2021/2115 ska beviljas av den medlemsstat i vilken rensningsföretagen finns och för en period på ett år, med början i god tid före sådden det året, förutsatt att organisationen uppfyller följande kriterier:

a) Den omfattar en sammanlagd areal på minst 4 000 ha som uppfyller de kriterier för godkännande som fastställs i artikel 6 i den här förordningen.

b) Den har antagit en intern arbetsordning, särskilt angående villkor för medlemskap och avgifter, i enlighet med unionens regler och nationella regler.

2. Om det konstateras att en godkänd branschorganisation inte längre uppfyller kriterierna för godkännande enligt punkt 1 ska medlemsstaten som beviljade godkännandet återkalla det, såvida inte den bristande efterlevnaden avhjälps inom en tidsfrist som fastställs av den berörda medlemsstaten i beslutet om återkallandet. Den ansvariga medlemsstatens behöriga myndighet ska meddela branschorganisationen i förväg om sin avsikt att återkalla ett godkännande, och ange skälen till återkallandet. Den ska ge branschorganisationen möjlighet att inkomma med synpunkter inom en tidsfrist som anges i meddelandet om det planerade återkallandet.

Jordbrukare som är medlemmar i en godkänd branschorganisation som får sitt godkännande återkallat i enlighet med första stycket i denna punkt ska inte vara berättigade till ökningen av det grödspecifika stödet för bomull enligt artikel 40.2 i förordning (EU) 2021/2115.

Artikel 10

Skyldigheter för jordbrukare som producerar bomull

1. En jordbrukare får inte vara medlem i mer än en godkänd branschorganisation som avses i artikel 39.1 i förordning (EU) 2021/2115.

2. En jordbrukare som är medlem i en godkänd branschorganisation får endast leverera sin bomull till ett rensningsföretag som tillhör samma organisation.

3. Jordbrukarnas medlemskap i en godkänd branschorganisation ska vara frivilligt.

AVDELNING III

YTTERLIGARE KRAV FÖR VISSA INTERVENTIONSTYPER INOM DE SEKTORER SOM AVSES I ARTIKEL 42 I FÖRORDNING (EU) 2021/2115

KAPITEL I

Gemensamma regler för interventioner inom sektorn för frukt och grönsaker, biodlingssektorn, vinsektorn, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver samt de övriga sektorer som avses i avdelning III kapitel III i förordning (EU) 2021/2115

Avsnitt 1

Gemensamma regler för investeringar, interventionstyper avseende miljö- och klimatvänligt jordbruk, handledning, främjande åtgärder och kommunikation, gemensamma fonder, återplantering, grön skörd och obärgad skörd, skördeförsäkring, tillbakadraganden från marknaden samt gemensam lagring

Artikel 11

Investeringar i materiella och immateriella tillgångar

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar investeringar i materiella och immateriella tillgångar inom sektorn för frukt och grönsaker, biodlingssektorn, vinsektorn, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 ska de föreskriva följande:

a) De materiella och immateriella tillgångar som förvärvats ska användas av stödmottagaren i enlighet med deras karaktär, mål och avsedda användning, enligt beskrivningen i de berörda interventionerna i den strategiska GJP-planen och, i förekommande fall, i det godkända operativa programmet.

b) Utan att det påverkar punkt 10 ska de materiella och immateriella tillgångar som förvärvats kvarstå både i stödmottagarens ägo och besittning antingen fram till utgången av avskrivningsperioden eller under av en period på minst fem år som ska fastställas av medlemsstaterna med beaktande av tillgångarnas karaktär. Var och en av dessa perioder ska beräknas från och med den dag då tillgången förvärvades eller från och med den dag då tillgången ställdes till stödmottagarens förfogande.

   Medlemsstaterna får dock tillåta en kortare period under vilken tillgången ska kvarstå i stödmottagarens ägo och besittning, men denna period får inte vara kortare än tre år, i syfte att bevara investeringar eller arbetstillfällen som skapats av mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ([7]).

De investeringar i materiella tillgångar som avses i första stycket ska göras i stödmottagarens lokaler eller, i förekommande fall, i dess producentmedlemmars eller dotterbolags lokaler som uppfyller det krav på 90 % som anges i artikel 31.7 i denna förordning. Inom biodlingssektorn får emellertid medlemsstaterna också i sina strategiska GJP-planer föreskriva investeringar i materiella tillgångar som gjorts utanför stödmottagarens lokaler.

Om investeringen görs på mark som arrenderas enligt särskilda nationella egendomsbestämmelser behöver kravet på att investeringarna ska vara i stödmottagarens ägo inte tillämpas under förutsättning att tillgången varit i stödmottagarens besittning under minst den period som krävs enligt första stycket b.

2. Medlemsstaterna får i sina strategiska GJP-planer föreskriva att stöd till investeringar i materiella och immateriella tillgångar, inbegripet sådana som omfattas av leasingkontrakt, får finansieras med ett enda belopp eller med delbetalningar som i förekommande fall godkänts i det operativa programmet eller enligt vad som anges av medlemsstaterna i de relevanta interventionerna.

([7]) Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

Om den period som avses i punkt 1 första stycket b överskrider det operativa programmets löptid för en viss investering ska medlemsstaterna säkerställa att den kan överföras till ett påföljande operativt program.

Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer föreskriver stöd för investeringar i materiella och immateriella tillgångar, i syfte att uppnå de mål för miljö- och klimatvänligt jordbruk som avses i artiklarna 46 e och f samt 57 b i förordning (EU) 2021/2115, ska sådana investeringar syfta till ett eller flera av de mål som anges i artikel 12.1 i den här förordningen.

3. Medlemsstaterna får i sina strategiska GJP-planer föreskriva stöd till investeringar i materiella tillgångar bestående av system som genererar energi, förutsatt att den mängd energi som genereras inte överstiger den mängd energi som kan användas på årsbasis för stödmottagarens normala verksamhet.

4. Medlemsstaterna får föreskriva stöd till investeringar i bevattning i sina strategiska GJP-planer förutsatt

a) att procentsatser avseende minimimål för stödmottagarens vattenbesparing fastställs, både i fråga om potentiell och faktisk minskning av vattenanvändningen, och den strategiska GJP-planen visar att sådana vattenbesparingsmål har fastställts med beaktande av de behov som anges i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ([8]),

b) att ett vattenmätningssystem som gör det möjligt att mäta vattenanvändningen vid jordbruksföretaget eller den relevanta produktionsenheten finns eller installeras som en del av investeringen,

c) när det gäller särskilda investeringar i bevattning enligt punkterna 5–8, att villkoren i de punkterna är uppfyllda.

5. Stöd till investeringar för att förbättra en befintlig bevattningsanläggning eller en del av bevattningsinfrastruktur får föreskrivas på villkor

a) att investeringarna enligt stödmottagarens förhandsbedömning potentiellt kan ge en vattenbesparing som återspeglar de tekniska parametrarna för befintliga anläggningar eller infrastrukturer,

b) att investeringarna påverkar grund- eller ytvattenförekomster som i den relevanta förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet enligt direktiv 2000/60/EG bedömts inte nå god status på grund av vattenmängden, och en faktisk minskning av vattenanvändningen kommer att uppnås som bidrar till att dessa vattenförekomster uppnår god status, i enlighet med artikel 4.1 i det direktivet.

Villkoren i första stycket a och b ska inte vara tillämpliga på sådana investeringar till stöd för förbättringar av en befintlig bevattningsanläggning eller del av bevattningsinfrastruktur i samband med uppförandet av en reservoar eller användningen av återvunnet vatten som inte påverkar en grund- eller ytvattenförekomst.

6. Stöd till sådana investeringar i bevattning som medför en nettoutvidgning av den bevattnade arealen och som påverkar en viss grund- eller ytvattenförekomst får endast föreskrivas på villkor

a) att vattenförekomsten i förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet inte har bedömts nå sämre än god status på grund av vattenmängden,

b) att en miljökonsekvensanalys visar att investeringen inte kommer att ha någon avsevärd negativ miljöpåverkan; denna miljökonsekvensanalys ska antingen genomföras av eller godkännas av den behöriga myndigheten.

7. Stöd till investeringar som avser användningen av återvunnet vatten som en alternativ vattenkälla får föreskrivas på villkor att användningen av sådant vatten är förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/741 ([9]).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/741 av den 25 maj 2020 om minimikrav för återanvändning av vatten (EUT L 177, 5.6.2020, s. 32).

8. Stöd till investeringar i uppförandet eller utbyggnaden av en reservoar för bevattning får föreskrivas på villkor att detta inte ger upphov till någon avsevärd negativ miljöpåverkan.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att unionens ekonomiska stöd återkrävs från stödmottagaren om någon av följande situationer uppstår inom den period som avses i punkt 1 första stycket b:

a) Stödmottagarens verksamhet upphör eller överlåts till en annan enhet.

b) Stödmottagarens eller, i förekommande fall, dess medlemmars produktionsverksamhet flyttas utanför det geografiska odlingsområdet.

c) Ägandeförhållandena förändras, särskilt när det innebär att ett företag eller ett offentligt organ får en otillbörlig fördel.

d) Någon annan väsentlig förändring inträffar som påverkar den berörda interventionens karaktär, mål eller villkoren för dess genomförande och som skulle resultera i att dess ursprungliga mål undermineras.

Om stödmottagaren inte uppfyller de villkor som medlemsstaterna föreskriver i sina strategiska GJP-planer enligt punkterna 1–8 och första stycket i denna punkt, ska medlemsstaterna säkerställa att unionens ekonomiska stöd återkrävs i förhållande till hur länge den bristande efterlevnaden varar.

Medlemsstaterna får välja att inte återkräva unionens ekonomiska stöd om stödmottagarens produktionsverksamhet upphör på grund av en konkurs där det inte rör sig om bedrägeri.

Om en producentmedlem lämnar sin organisation eller producentgrupp ska medlemsstaterna säkerställa att stödmottagaren återkräver investeringen eller dess restvärde och att restvärdet läggs till driftsfonden.

I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna föreskriva att stödmottagaren inte ska behöva återkräva investeringen eller dess restvärde.

10. Om de tillgångar för vilka investeringarna fick stöd ersätts ska restvärdet av den ersatta investeringen

a) läggas till producentorganisationens driftsfond, eller

b) dras av från kostnaden för ersättningen.

Trots vad som sägs i första stycket får medlemsstaterna inte föreskriva en ren ersättning av investeringar med identiska tillgångar i sina strategiska GJP-planer.

11. Medlemsstaterna får inte föreskriva stöd till investeringar som de anger som interventioner i sina strategiska GJP-planer, om de investeringarna får stöd i enlighet med artikel 58.1 första stycket h–k i den förordningen.

Artikel 12

Interventioner som rör målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner som syftar till att uppnå målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk inom sektorn för frukt och grönsaker, biodlingssektorn, vinsektorn, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 ska de i sina strategiska GJP-planer föreskriva att de interventioner som omfattas syftar till något av följande mål:

a) Att de leder till en minskning av nuvarande användning av insatsvaror för produktion, utsläpp av föroreningar eller avfall från produktionsprocessen.

b) Att de leder till att användningen av fossila energikällor ersätts med förnybara energikällor.

c) Att de leder till en minskning av miljöriskerna i samband med användningen av vissa insatsvaror för produktion eller produktion av vissa restprodukter, inklusive växtskyddsmedel, gödselmedel, stallgödsel eller annan djurspillning.

d) Att de leder till en minskning av vattenanvändningen.

e) Att de är kopplade till icke-produktiva investeringar som krävs för att uppnå målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk, särskilt när dessa mål avser skyddet av livsmiljöer och biologisk mångfald.

f) Att de leder till en effektiv och mätbar minskning av växthusgasutsläppen eller varaktig koldioxidbindning.

g) Att de leder till en ökning av produktionens motståndskraft mot risker kopplade till klimatförändringar, såsom jorderosion.

h) Att de leder till bevarande, hållbar användning och utveckling av genetiska resurser.

i) Att de leder till en förbättring av miljön.

Medlemsstaterna ska säkerställa att stödmottagarna lämnar underlag för det förväntade positiva bidraget till ett eller flera miljömål vid tidpunkten då det föreslagna operativa programmet, interventionen eller ändringen av ett sådant program eller en sådan intervention lämnas in för godkännande.

2. De interventioner som avses i punkt 1 ska göras i stödmottagarens lokaler eller, i förekommande fall, i dess producentmedlemmars eller dotterbolags lokaler som uppfyller det krav på 90 % som avses i artikel 31.7 i denna förordning. Inom biodlingssektorn får medlemsstaterna dock även föreskriva sådana interventioner som gjorts utanför stödmottagarens lokaler i sina strategiska GJP-planer. Den förväntade nyttan och de ytterligare effekterna av interventionen som rör målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk ska påvisas på förhand genom projektspecifikationer eller andra tekniska dokument som stödmottagaren ska lägga fram vid tidpunkten då insatsen, det operativa programmet eller ändringen av ett sådant program eller en sådan insats lämnas in för godkännande och som visar vilka resultat som kan uppnås om interventionen genomförs.

3. Medlemsstaterna ska vid fastställandet av de utgifter som ska omfattas beakta de merkostnader och det inkomstbortfall som de genomförda interventionerna rörande målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk gett upphov till samt de mål som satts upp.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att stödmottagare som genomför interventioner som rör målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk har tillgång till den relevanta kunskap och information som krävs för att genomföra sådana interventioner och att lämplig fortbildning görs tillgänglig för dem som behöver det samt att tillgång till expertis ges för att hjälpa jordbrukare som åtar sig att förändra sina produktionssystem.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att en översynsklausul införs i de operativa programmen för insatser som genomförs inom interventioner som rör målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk inom sektorn för frukt och grönsaker, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver samt inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 för att säkerställa att de anpassas vid ändringar av tillämpliga bindande normer, krav eller skyldigheter.

Artikel 13

Handledning

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner avseende handledning inom sektorn för frukt och grönsaker, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 ska de i sina strategiska GJP-planer föreskriva att de interventioner som omfattas syftar till något av följande mål:

a) Att utbyta bästa praxis om interventioner inom krisförebyggande och krishantering som hjälper stödmottagare att dra nytta av erfarenhet från genomförande av interventioner inom krisförebyggande och krishantering.

b) Att främja inrättandet av nya producentorganisationer, sammanslagningen av befintliga producentorganisationer eller göra det möjligt för enskilda producenter att ansluta sig till en befintlig producentorganisation eller ge råd till producentgrupper som är på väg att bli erkända som producentorganisationer enligt förordning (EU) nr 1308/2013.

c) Att skapa nätverksmöjligheter för tillhandahållare och mottagare av handledning, framför allt marknadsföringskanaler som ett instrument för krisförebyggande och krishantering.

2. Tillhandahållaren av handledning ska vara en producentorganisation, en sammanslutning av producentorganisationer, en gränsöverskridande producentorganisation, en gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer eller en producentgrupp. Tillhandahållaren av handledning ska få stöd för handledningsinterventionen.

3. Mottagaren av handledning ska vara en producentorganisation, en sammanslutning av producentorganisationer, en gränsöverskridande producentorganisation, en gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer eller en producentgrupp, enskilda producentmedlemmar eller icke-medlemmar i en producentorganisation, deras sammanslutningar eller en producentgrupp.

4. Alla stödberättigande kostnader i samband med handledningen ska betalas till den som tillhandahåller handledningen och som innefattar denna intervention i sitt operativa program.

5. Handledningsinterventioner får inte läggas ut på underleverantörer.

Artikel 14

Främjande, kommunikation och marknadsföring

Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner avseende främjande, kommunikation och marknadsföring inom sektorn för frukt och grönsaker, vinsektorn, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 ska de i sina strategiska GJP-planer föreskriva att de interventioner som omfattas syftar till något av följande mål:

a) Att öka medvetenheten om fördelarna med unionens jordbruksprodukter och om de höga standarder som är tillämpliga på produktionsmetoderna i unionen.

b) Att öka konkurrenskraften för och konsumtionen av unionens jordbruksprodukter och vissa bearbetade produkter som produceras i unionen och stärka deras profil både inom och utanför unionen för andra sektorer än vinsektorn.

c) Att öka medvetenheten om unionens kvalitetssystem både inom och utanför unionen.

d) Att öka marknadsandelen för unionens jordbruksprodukter och vissa bearbetade produkter som produceras i unionen, med särskild inriktning på de marknader i tredjeländer som har störst tillväxtpotential.

e) Att, i förekommande fall, bidra till att återställa normala marknadsvillkor på unionens marknad vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem.

f) Att öka medvetenheten om hållbar produktion.

g) Att öka konsumenternas medvetenhet om märken eller varumärken som tillhör producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationer, eller gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker.

h) Att diversifiera, öppna och konsolidera marknaderna för unionens viner i tredjeländer och öka medvetenheten om de inneboende egenskaperna hos unionens viner på dessa marknader. Hänvisningar till viners ursprung och märken får endast användas om de kompletterar främjandet av, kommunikationen om och marknadsföringen av unionens viner i tredjeländer.

i) Att informera konsumenterna om ansvarsfull vinkonsumtion. Medlemsstaterna ska säkerställa att marknadsföringsmaterial för generisk marknadsföring och marknadsföring av kvalitetsmärken bär unionens emblem och innehåller följande text: ”Finansierat av Europeiska unionen”. Unionens emblem och texten om finansieringen ska återges i enlighet med de tekniska krav som fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 821/2014 ([10]).

Artikel 15

Gemensamma fonder

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner avseende gemensamma fonder inom sektorn för frukt och grönsaker, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 ska de föreskriva genomförandevillkoren för de administrativa kostnaderna för inrättande av, tillförsel till och, i tillämpliga fall, förnyad tillförsel till gemensamma fonder.

2. De stödberättigande utgifterna avseende administrativa kostnader för inrättande av gemensamma fonder inom sektorn för frukt och grönsaker, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver och inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 ska omfatta både unionens ekonomiska stöd och bidraget från stödmottagaren. Beloppet för de stödberättigande utgifterna får inte överskrida 20 %, 16 % eller 8 % av stödmottagarens bidrag till den gemensamma fondens kapital under dess första, andra respektive tredje verksamhetsår.

3. En stödmottagare får endast ta emot stöd för administrativa kostnader för inrättandet av gemensamma fonder inom sektorn för frukt och grönsaker, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver samt inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 en gång och endast under den gemensamma fondens tre första verksamhetsår.

Om en stödmottagare endast ansöker om det stödet under de gemensamma fondernas andra och tredje år ska stödet vara 16 % eller 8 % av stödmottagarens bidrag till den gemensamma fondens kapital under dess andra respektive tredje verksamhetsår.

4. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner avseende gemensamma fonder inom vinsektorn enligt artikel 58.1 första stycket led l i förordning (EU) 2021/2115 ska de begränsa unionens stöd till administrativa kostnader för inrättandet av gemensamma fonder inom vinsektorn till

a) 20 % av producenternas bidrag till den gemensamma fonden under det första året,

b) 16 % av producenternas bidrag till den gemensamma fonden under det andra året,

c) 8 % av producenternas bidrag till den gemensamma fonden under det tredje året.

Stödperioden får inte överstiga tre år.

Artikel 16

Återplantering av fruktträdgårdar, olivlundar eller vinodlingar efter obligatorisk röjning

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner inom sektorn för frukt och grönsaker, sektorn för olivolja och bordsoliver, vinsektorn eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 i form av återplantering av fruktträdgårdar, olivlundar eller vinodlingar efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl eller, när det gäller fruktodlingar och olivodlingar, för anpassning till klimatförändringar, ska de säkerställa att stödmottagarna följer Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 ([11]) när dessa interventioner genomförs.

([10]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 821/2014 av den 28 juli 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller närmare bestämmelser för överföring och förvaltning av programbidrag, rapportering om finansieringsinstrument, tekniska krav på informations- och kommunikationsåtgärder gällande verksamheter och systemet för registrering och lagring av uppgifter (EUT L 223, 29.7.2014, s. 7).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

2. Utgifterna för återplantering av fruktträdgårdar eller olivlundar får inte överstiga 20 % av de totala utgifterna inom varje operativt program eller berörd intervention.

Artikel 17

Grön skörd och obärgad skörd

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner inom sektorn för frukt och grönsaker, vinsektorn, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 i form av grön skörd för dessa sektorer och obärgad skörd för dessa sektorer med undantag för vin, ska medlemsstaterna säkerställa att dessa interventioner är ett komplement till och skiljer sig från ordinarie odlingssätt och att de omfattar 100 % av den förväntade produktionen av den berörda produkten på ett visst skifte.

Grön skörd ska innebära fullständig skörd i ett visst område av omogna och oavsättbara produkter som inte har skadats före den gröna skörden. *Obärgad skörd* ska innebära avbrytande av pågående produktionscykel i det berörda området, om produkten är välutvecklad och av sund, god och marknadsmässig kvalitet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att interventioner avseende grön skörd genomförs under växtperioderna i förväg innan produkten når ett säljbart stadium och att de inte genomförs för de produkter för vilka den normala skörden redan har påbörjats.

3. Medlemsstaterna ska i sina strategiska GJP-planer fastställa maximala tidsfrister under produktionssäsongen för tillämpningen av interventionerna avseende grön skörd för varje produkt som omfattas av sådana interventioner samt andra villkor för stödberättigande för grön skörd och obärgad skörd, inbegripet sorter och produktkategorier i förekommande fall.

4. Medlemsstaterna ska undanta ekonomisk ersättning för interventioner avseende obärgad skörd som vidtas där kommersiell produktion redan tagits ut från arealen i fråga under den ordinarie produktionscykeln.

5. Stöd för grön skörd ska endast omfatta produkter som fysiskt finns på fälten och som faktiskt skördas som grön skörd. För andra sektorer än vinsektorn ska ersättningsbelopp, som omfattar såväl unionens ekonomiska stöd som bidraget från producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen, för grön skörd och obärgad skörd fastställas av medlemsstaten som stöd per hektar på en nivå som motsvarar högst 90 % av den maximala stödnivå för tillbakadraganden från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning som är tillämplig på produkten i fråga.

6. Medlemsstaterna ska föreskriva att stödmottagaren måste meddela medlemsstatens behöriga myndigheter skriftligen eller på elektronisk väg i förväg om de har för avsikt att tillämpa grön skörd eller obärgad skörd.

7. Medlemsstaterna ska fastställa följande i sina strategiska GJP-planer:

a) Närmare bestämmelser om genomförandet av interventionerna och deras innehåll och tidsfrister, om de ersättningsbelopp som ska betalas ut och om tillämpningen av interventionerna, samt en förteckning över vilka produkter som är stödberättigande inom ramen för interventionerna.

b) Bestämmelser för att säkerställa att genomförandet av interventionerna inte får någon negativ miljöpåverkan eller några negativa fytosanitära konsekvenser.

c) Ett förbud mot beviljande av stöd inom sektorn för frukt och grönsaker när det gäller grön skörd, om en betydande del av den normala skörden har klarats av och, när det gäller obärgad skörd, en betydande del av den kommersiella produktionen redan tagits ut.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

a) Att den berörda arealen är väl underhållen, att ingen skörd redan har ägt rum, att produkten är välutvecklad, inte skadad och att den i allmänhet skulle vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet.

b) Att de skördade produkterna inte denaturerats.

c) Att det inte har uppstått någon negativ miljöpåverkan eller några negativa fytosanitära konsekvenser som kan tillskrivas interventionen för vilken producentorganisationen är ansvarig.

d) Att arealen för ett skifte med vinstockar som har genomgått grön skörd inte beaktas vid beräkningen av de avkastningsgränser som anges i de tekniska specifikationerna för viner med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning.

e) Att, genom undantag från punkterna 2 och 4 inom sektorn för frukt och grönsaker och om grönsaksplantor och fruktbärande växter har en skördeperiod på mer än en månad, grön skörd kan vidtas efter det att den normala skörden redan har inletts och obärgad skörd kan vidtas även om kommersiell produktion redan tagits ut från arealen i fråga under den ordinarie produktionscykeln. I sådana fall ska den ekonomiska ersättningen endast kompensera för den produktion som skulle skördats under de sex veckorna efter insatsen för grön skörd och obärgad skörd, och som inte saluförs till följd av sådana insatser. Sådana grönsaksplantor och fruktbärande växter får inte användas för ytterligare produktionssyften under samma växtsäsong.

f) Att interventioner avseende grön skörd och obärgad skörd, inom sektorn för frukt och grönsaker och utom i det fall som avses i led e, inte kan gälla samtidigt för samma produkt och för samma areal under ett visst år.

Artikel 18

Skörde- och produktionsförsäkring

Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar skörde- och produktionsförsäkring som en intervention inom sektorn för frukt och grönsaker, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 får de bidra med ytterligare nationell finansiering av skörde- och produktionsförsäkringsåtgärder som finansieras genom driftsfonden. Det totala offentliga stödet får inte överstiga 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenterna betalar för att försäkra sig mot förluster.

Skörde- och försäkringsinterventioner får inte omfatta försäkringsbetalningar som kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras inkomstbortfall, medräknat eventuell ersättning som producenterna får från andra stöd- eller försäkringssystem i samband med den försäkrade risken.

Artikel 19

Tillbakadraganden från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning

Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner i form av tillbakadraganden från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning ska de säkerställa att en viss produkt slutgiltigt dras tillbaka från marknaden på ett sådant sätt att den inte kan återgå till marknaden för livsmedelsändamål.

Medlemsstaterna får i sina strategiska GJP-planer endast föreskriva interventioner i form av tillbakadraganden från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning inom sektorn för frukt och grönsaker samt inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115, och endast i fråga om lättfördärvliga varor som inte kan lagras varaktigt i sitt normala handelsled utan kylning.

Medlemsstaterna får i sina strategiska GJP-planer inte föreskriva interventioner i form av tillbakadraganden från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning i fråga om animaliska produkter och produkter från sockersektorn enligt artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 20

Gemensam lagring

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner avseende gemensam lagring enligt artikel 47.2 c i förordning (EU) 2021/2115 ska de tillåta ett tillfälligt tillbakadragande av en produkt från marknaden under perioder av visst marknadstryck och anta regler för att säkerställa att produkten lagras under stödmottagarens ansvar under sådana förhållanden att produktens normala handelsvärde bibehålls och med beaktande av tillämpliga sanitära bestämmelser. För produkter med kort hållbarhetstid i färskt tillstånd ska medlemsstaterna föreskriva lagring av produkten i fryst eller i bearbetad form. Produkter för vilka en viss mognadsperiod krävs i den normala produktionsprocessen, eller för vilka en sådan mognadsprocess ökar produktens värde, kan endast komma i fråga för gemensam lagring när en sådan mognadsperiod är helt avslutad.

2. Medlemsstaterna ska för varje produkt för vilken denna intervention föreskrivs i deras strategiska GJP-planer fastställa minsta lagringstid och högsta ersättningsbelopp per produktenhet och lagringsdag samt relevanta lagringsvillkor. Det högsta belopp som kan finansieras med driftsfonden får inte vara högre än summan av kostnaderna för den fysiska lagringen, i förekommande fall i fryst eller bearbetad form, och kostnaden för att bibehålla produktens värde vid aktuella marknadspriser. Detta högsta belopp ska inte omfatta eventuella frys- eller bearbetningskostnader eller eventuell värdeminskning av produkten. Medlemsstaterna ska också fastställa kontrollförfaranden, däribland kontroller på plats, för att säkerställa att produkterna inte byts ut samt att lagringsvillkoren och lagringsperioden iakttas.

Avsnitt 2

Stödformer och typer av utgifter

Artikel 21

Stödformer

1. Inom de sektorer som avses i artikel 42 i förordning (EU) 2021/2115 ska medlemsstaterna föreskriva utbetalning av stöd på grundval av de faktiska kostnader som uppstått för stödmottagaren, styrkta med handlingar, t.ex. fakturor, som stödmottagarna lämnar in för genomförandet av en intervention som anges i deras strategiska GJP-planer.

Medlemsstaterna får dock välja att föreskriva utbetalning av stöd på grundval av schablonsatser, skalor för enhetskostnader eller klumpsummor. När medlemsstaterna fastställer dessa schablonsatser, skalor och klumpsummor ska de ta hänsyn till regionala eller lokala särdrag och basera beräkningen på underlag som visar att beräkningen återspeglar marknadspriset för de insatser eller åtgärder som omfattas av den berörda interventionen.

2. När det gäller sektorn för frukt och grönsaker ska medlemsstaterna rätta sig efter de högsta belopp för utgifter och kostnader för iordningställande som får betalas i samband med de relevanta interventioner som anges i deras strategiska GJP-planer enligt bilagorna V och VII.

3. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer föreskriver utbetalning av stöd i form av schablonsatser, skalor för enhetskostnader eller klumpsummor ska dessa regelbundet ses över för att ta hänsyn till indexering eller ekonomiska förändringar.

4. Om medlemsstaterna använder den rättvisa och kontrollerbara beräkningsmetod som fastställts enligt artikel 44.2 a i förordning (EU) 2021/2115 ska de bevara alla underlag som rör fastställandet av de schablonsatser, skalor för enhetskostnader eller klumpsummor och den översyn av dessa som avses i punkt 3 i den här artikeln.

5. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner inom vinsektorn i samband med omstrukturering och omställning av vinodlingar samt investeringar i materiella och immateriella tillgångar ska följande regler gälla:

a) Om medlemsstaterna beslutar att beräkna stödbeloppet på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader baserade på en areaenhet, ska beloppet motsvara den faktiska area som mätts i enlighet med artikel 42 i den här förordningen.

b) Om medlemsstaterna beslutar att beräkna stödbeloppet på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader baserade på andra måttenheter eller på grundval av de faktiska kostnader som följer av de verifikationer som stödmottagarna ska lämna in, ska de fastställa regler om lämpliga kontrollmetoder för att fastställa i vilken utsträckning insatsen faktiskt genomförts.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på unionens ekonomiska stöd för destillation av biprodukter från vinframställning som har utförts i enlighet med begränsningarna i del II avsnitt D i bilaga VIII till förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 22

Typer av utgifter

1. De typer av utgifter som omfattas av de interventionstyper som avses i avdelning III kapitel III i förordning (EU) 2021/2115 ska inte kompensera mervärdesskatten för stödmottagarens stödberättigande utgifter, utom när den inte kan återkrävas enligt nationell momslagstiftning.

2. De typer av utgifter som avses i punkt 1 ska inte omfatta de typer av utgifter som förtecknas i bilaga II.

3. De typer av utgifter som förtecknas i bilaga III ska betraktas som stödberättigande av medlemsstaterna när de definierar de berörda interventionerna och får omfattas av de operativa programmen eller på det sätt som anges av medlemsstaterna i de berörda interventionerna. Medlemsstaterna får betrakta andra typer av utgifter som stödberättigande i sina strategiska GJP-planer, förutsatt att de inte förtecknas i bilaga II.

4. Medlemsstaterna ska i sina strategiska GJP-planer fastställa på vilka villkor utgifter i samband med de interventioner som avses i artiklarna 11 och 12 får räknas som bidragande till målen på 15 % och 2 % av utgifterna inom de operativa programmen enligt artikel 50.7 a respektive c i förordning (EU) 2021/2115 och 5 % av utgifterna inom inventionerna enligt artikel 60.4 i den förordningen. Villkoren ska säkerställa att dessa interventioner på ett ändamålsenligt sätt syftar till de relaterade mål som anges i artiklarna 46 och 57 i den förordningen, för sektorn för frukt och grönsaker respektive vinsektorn.

Artikel 23

Administrativa kostnader och personalkostnader

1. Personalkostnader som uppstår för stödmottagaren, för dotterbolag i den mening som avses i artikel 31.7 eller, under förutsättning av medlemsstaternas godkännande, för ett kooperativ som är medlem i en producentorganisation ska betraktas som stödberättigande om de uppstår i samband med förberedelse, genomförande eller uppföljning av en viss intervention som får stöd.

Sådana personalkostnader ska bland annat omfatta kostnader för personal som anlitats av stödmottagaren och kostnader som motsvarar den andel av arbetstiden som dess fast anställda personal har lagt på genomförandet av en intervention.

Medlemsstaterna ska säkerställa att stödmottagaren lämnar in verifikationer med närmare uppgifter om det arbete som faktiskt utförts i samband med den aktuella interventionen och att värdet av de därmed sammanhängande personalkostnaderna kan bedömas och verifieras på ett oberoende sätt. Värdet av de personalkostnader som hänförs till en viss intervention får inte överstiga de kostnader som allmänt accepteras på marknaden i fråga för samma typ av tjänst.

För att fastställa personalkostnaderna för stödmottagarens fast anställda personal i samband med genomförandet av en intervention får den tillämpliga timkostnaden beräknas genom att de senaste dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna för de anställda som arbetat med genomförandet av insatsen divideras med 1 720 timmar, eller beräknas proportionellt när det gäller deltidsanställda.

När det gäller interventionerna främjande, kommunikation och marknadsföring samt kommunikationsåtgärder enligt artikel 47.1 f och 47.2 l i förordning (EU) 2021/2115 och de åtgärder som vidtas av branschorganisationer samt främjande åtgärder och kommunikationsåtgärder som utförs i tredjeländer enligt artikel 58.1 första stycket i, j och k i den förordningen, får utgifterna som betalats för de administrativa kostnader och personalkostnader som direkt uppstått för stödmottagarna inte överstiga 50 % av den totala kostnaden för interventionen.

2. Administrativa kostnader som uppstår för stödmottagaren, för dotterbolag i den mening som avses i artikel 31.7 eller, under förutsättning av medlemsstatens godkännande, för ett kooperativ som är medlem i en producentorganisation ska betraktas som stödberättigande om de uppstår i samband med förberedelse, genomförande eller uppföljning av en viss intervention som får stöd.

De administrativa kostnaderna ska betraktas som stödberättigande om de inte överstiger 4 % av de totala stödberättigande kostnaderna för den genomförda interventionen.

Kostnaderna för externa revisioner ska betraktas som stödberättigande om sådana revisioner utförs av ett oberoende och kvalificerat externt organ.

3. Medlemsstaterna får i sina strategiska GJP-planer för sektorn för frukt och grönsaker, humlesektorn, sektorn för olivolja och bordsoliver eller för de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 föreskriva en schablonsats för personalkostnader och administrativa kostnader kopplade till förvaltning av driftsfonden eller till förberedelse, genomförande och uppföljning av det operativa programmet upp till högst 2 % av den godkända driftsfonden, som omfattar såväl unionens ekonomiska stöd som bidraget från producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen.

KAPITEL II

Särskilda regler som är tillämpliga på sektorn för frukt och grönsaker, sektorn för olivolja och bordsoliver samt de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115

Avsnitt 1

Omfattade produkter och transportkostnader

Artikel 24

Omfattade produkter

Endast produkter för vilka producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer, eller producentgruppen är erkänd får omfattas av interventionstypen, förutsatt att värdet av de produkter som omfattas av det operativa programmet utgör mer än 50 % av värdet av alla produkter som saluförs av den organisationen inom den sektor som omfattas av det operativa programmet. Dessutom ska de berörda produkterna komma från producentorganisationens medlemmar eller från producentmedlemmar i en annan producentorganisation eller sammanslutning av producentorganisationer.

Artikel 25

Krav avseende transportkostnader och iordningställande för gratisutdelning

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner i form av tillbakadragande från marknaden för gratisutdelning eller annat ändamål enligt artikel 47.2 f i förordning (EU) 2021/2115 ska de fastställa transportkostnaderna för gratisutdelning för alla produkter som dragits tillbaka från marknaden inom ramen för operativa program på grundval av skalor för enhetskostnader som fastställs utifrån avståndet mellan platsen för tillbakadragandet och leveransplatsen för gratisutdelning. Endast transportkostnader på upp till 750 km kan ersättas.

2. Ersättningen för transportkostnaderna ska betalas till den part som faktiskt har burit kostnaderna för transporten i fråga. Ersättningen ska endast betalas ut mot uppvisande av verifikationer innehållande

a) namnet på producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen,

b) uppgift om kvantiteter av de berörda produkterna,

c) bevis för att mottagarna enligt artikel 52.6 a i förordning (EU) 2021/2115 har övertagit produkterna och uppgift om vilka transportmedel som använts,

d) uppgift om avståndet mellan platsen för tillbakadragandet och leveransplatsen.

3. För iordningställande av produkter som dras tillbaka från marknaden för gratisutdelning enligt operativa program ska följande gälla:

a) Förpackningar med produkter för gratisutdelning ska vara försedda med det unionsemblem som avses i artikel 15.2, tillsammans med en eller flera av angivelserna i bilaga IV; ersättningen ska endast betalas ut mot uppvisande av verifikationer innehållande

   i) namnet på producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer,

   ii) uppgift om kvantiteter av de berörda produkterna.

b) Bevis ska uppvisas för att mottagarna enligt artikel 52.6 a i förordning (EU) 2021/2115 har övertagit produkterna med uppgift om produkternas presentationsform.

Avsnitt 2

Maximinivå för unionens ekonomiska stöd för tillbakadraganden från marknaden

Artikel 26

Stöd

1. För interventionstypen tillbakadragande från marknaden för gratisutdelning eller annat ändamål enligt artikel 47.2 f i förordning (EU) 2021/2115 i samband med de produkter som förtecknas i bilaga V får summan av kostnader för transport och de kostnader för iordningställande av produkter som dragits tillbaka för gratisutdelning som avses i artikel 33 i den här förordningen, utöver stödbeloppet för tillbakadraganden från marknaden, inte överstiga det genomsnittliga marknadspriset ”fritt producentorganisation” för den berörda produkten under de föregående tre åren, inbegripet efter bearbetning i förekommande fall.

2. För interventionstypen tillbakadragande från marknaden för gratisutdelning eller annat ändamål enligt artikel 47.2 f i förordning (EU) 2021/2115 som är tillämplig på andra produkter än de som förtecknas i bilaga V till denna förordning ska medlemsstaterna fastställa maximala stödbelopp, som omfattar unionens ekonomiska stöd, det nationella bidraget i förekommande fall samt bidraget från producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen, på en nivå som inte överstiger 40 % av det genomsnittliga marknadspriset ”fritt producentorganisation” under de föregående fem åren i fråga om gratisutdelning och på en nivå som inte överstiger 30 % av det genomsnittliga marknadspriset ”fritt producentorganisation” under de föregående fem åren för andra ändamål än gratisutdelning.

3. Om producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen har fått ersättning från tredje part för tillbakadragna produkter ska det stöd som avses i första stycket minskas med ett belopp motsvarande den ersättning som erhållits. För att komma i fråga för stöd får de berörda produkterna inte släppas ut på den kommersiella marknaden igen.

4. För andelen tillbakadraganden från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning av en viss produkt från en viss producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisation, gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp under ett visst år ska följande gälla:

a) Den får inte överstiga 10 % av den genomsnittliga volymen saluförd produktion från den producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationen, gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen under de tre föregående åren.

b) För frukt och grönsaker får den totala summan av procentandelarna under tre år i följd inte överstiga 15 % när den andel som beräknats i enlighet med led a för det innevarande året och de andelar tillbakadraganden från marknaden för de två föregående åren som beräknats på grundval av volymen av producentorganisationens saluförda produktion under dessa två år läggs till.

Om uppgifter om volymen av saluförd produktion under något av eller samtliga föregående år inte finns tillgängliga, ska den volym saluförd produktion för vilken producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen erkändes användas.

Kvantiteter av tillbakadraganden för gratisutdelning som avyttras på något av de sätt som avses i artikel 52.6 i förordning (EU) 2021/2115, eller för något annat motsvarande ändamål som godkänts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 27.2 i den här förordningen, får emellertid inte medräknas i andelen tillbakadraganden från marknaden.

5. Vad gäller de produkter som förtecknas i bilaga V får stödet till tillbakadraganden från marknaden, bestående av både unionens ekonomiska stöd och producentorganisationens bidrag, uppgå till högst de belopp som anges i den bilagan.

Unionens ekonomiska stöd för tillbakadraganden från marknaden av frukt och grönsaker som avyttras genom gratisutdelning till de välgörenhetsorganisationer, välgörenhetsstiftelser och institutioner som avses i artikel 52.6 i förordning (EU) 2021/2115 ska endast täcka betalningen för de produkter som avyttras i enlighet med punkt 1 eller 2 i den här artikeln, och kostnaderna för iordningställande ska vara de som avses i artikel 33 i den här förordningen.

Artikel 27

Ändamål för tillbakadragna produkter

1. Om medlemsstaterna i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner i form av tillbakadragande från marknaden för gratisutdelning eller annat ändamål inom sektorn för frukt och grönsaker, sektorn för olivolja och bordsoliver och inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115 ska de fastställa tillåtna ändamål för produkter som dras tillbaka från marknaden och säkerställa att tillbakadragandet eller ändamålet inte får någon negativ miljöpåverkan eller några negativa fytosanitära konsekvenser.

2. På begäran av de välgörenhetsorganisationer, välgörenhetsstiftelser eller institutioner som avses i artikel 52.6 a i förordning (EU) 2021/2115 får medlemsstaterna tillåta att välgörenhetsorganisationerna, välgörenhetsstiftelserna eller institutionerna begär ett bidrag från slutmottagarna av de produkter som dras tillbaka från marknaden.

När de berörda välgörenhetsorganisationer, välgörenhetsstiftelser eller institutioner som avses i artikel 52.6 a i förordning (EU) 2021/2115 har fått ett sådant tillstånd ska de föra affärsbokföring över de berörda transaktionerna.

Medlemsstaterna får tillåta betalning in natura från mottagarna av gratisutdelning till de som bearbetar produkterna, om betalningen endast kompenserar för bearbetningskostnaderna och om den medlemsstat i vilken betalningen erläggs har antagit regler som säkerställer att de bearbetade produkterna är avsedda att konsumeras av de slutmottagare som avses i andra stycket.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att underlätta kontakt och samarbete mellan producentorganisationer och de välgörenhetsorganisationer, välgörenhetsstiftelser eller institutioner som avses i artikel 52.6 a i förordning (EU) 2021/2115.

3. Det ska vara möjligt att avyttra produkter som dragits tillbaka till industrin för bearbetning till andra produkter än livsmedel. Medlemsstaterna ska anta närmare bestämmelser för att säkerställa att det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen när det gäller den industri inom unionen som berörs eller när det gäller importerade produkter och för att säkerställa att tillbakadragna produkter inte släpps ut på den kommersiella livsmedelsmarknaden igen. Den alkohol som framställs genom destillering av tillbakadragna produkter får endast användas för industriella eller energirelaterade ändamål.

Artikel 28

Villkor för mottagarna av tillbakadragna produkter

1. Mottagarna av tillbakadragna produkter för gratisutdelning inom de sektorer som avses i artikel 42 a, e och f i förordning (EU) 2021/2115 ska åta sig att

a) följa de regler om handelsnormer som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013,

b) föra separat lagerbokföring för tillbakadragandena i fråga,

c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i unionslagstiftningen och nationell lagstiftning,

d) tillhandahålla verifikationer om det slutliga användningsområdet för var och en av de berörda produkterna, i form av ett övertagandeintyg eller motsvarande dokument som bekräftar att de tillbakadragna produkterna övertagits av en tredje part för gratisutdelning.

Medlemsstaterna får besluta att mottagarna inte behöver föra sådan redovisning som avses första stycket b om de endast tar emot kvantiteter under ett maximum som de ska fastställa på grundval av en dokumenterad riskanalys.

2. Mottagarna av tillbakadragna produkter för andra ändamål än gratisutdelning ska åta sig att

a) följa de regler om handelsnormer som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013,

b) föra separat lagerbokföring och affärsbokföring för transaktionerna i fråga, om medlemsstaten anser att det är nödvändigt trots att produkten har denaturerats före leverans,

c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i unionslagstiftningen och nationell lagstiftning,

d) inte begära ytterligare stöd för den alkohol som framställs av produkterna i fråga när det gäller produkter som dragits tillbaka från marknaden för att destilleras.

Artikel 29

Handelsnormer för tillbakadragna produkter

1. En produkt som dras tillbaka från marknaden för andra ändamål än gratisutdelning inom de sektorer som avses i artikel 42 a, e och f i förordning (EU) 2021/2115 ska uppfylla de relevanta normer och regler för saluföring av den produkten som anges i förordning (EU) nr 1308/2013, med undantag för reglerna om presentation och märkning av produkterna.

Om frukt och grönsaker dras tillbaka i bulk ska minimikraven för klass II enligt definitionen i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 ([12]) vara uppfyllda.

Miniprodukter från sektorn för frukt och grönsaker, enligt definitionen i den relevanta handelsnormen, ska dock överensstämma med den tillämpliga handelsnormen, inbegripet bestämmelserna om presentation och märkning av produkten.

([12]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, 15.6.2011, s. 1).

2. Om en särskild handelsnorm inte har fastställts för en viss frukt eller grönsak ska minimikraven enligt bilaga VI vara uppfyllda. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare regler som kompletterar dessa minimikrav.

Avsnitt 3

Beräkningsgrund för unionens ekonomiska stöd

Artikel 30

Värdet av saluförd produktion för nyligen erkända organisationer eller grupper

Om historiska uppgifter om saluförd produktion för en producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisation, gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp inom de sektorer som avses i artikel 42 a, e och f i förordning (EU) 2021/2115 under de tre år som följer på dess erkännande inte finns tillgängliga för de tre föregående åren, ska medlemsstaterna godta det värde av den saluförda eller avsättningsbara produktionen under en period på tolv månader i följd som meddelats av producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen för vilken den berörda organisationen eller producentgruppen på ett för medlemsstaten tillfredsställande sätt kan bevisa att den har faktisk kapacitet att saluföra på dess producentmedlemmars vägnar.

Om producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen har meddelat värdet av den saluförda produktionen med avseende på erkännandet, ska dock endast detta värde godtas av medlemsstaten.

Artikel 31

Beräkningsgrund för värdet av den saluförda produktionen

1. Värdet av den saluförda produktionen för en producentorganisation, gränsöverskridande producentorganisation eller producentgrupp inom de sektorer som avses i artikel 42 a, e och f i förordning (EU) 2021/2115 ska beräknas på grundval den produktion som producentorganisationen, den gränsöverskridande producentorganisationen eller producentgruppen själv, och dess producentmedlemmar, har släppt ut på marknaden, och ska endast omfatta produktionen av de produkter för vilka producentorganisationen, den gränsöverskridande producentorganisationen eller producentgruppen är erkänd. I den saluförda produktionens värde får produkter som inte behöver uppfylla handelsnormerna ingå, i de fall sådana normer inte är tillämpliga.

Värdet av den saluförda produktionen för en sammanslutning av producentorganisationer eller gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer ska beräknas på grundval av den produktion som sammanslutningen av producentorganisationer eller den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer själv, och dess medlemsproducentorganisationer, har salufört, och ska endast omfatta produktionen av de produkter för vilka sammanslutningen av producentorganisationer eller den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer är erkänd. Om operativa program godkänns för en sammanslutning av producentorganisationer eller en gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer och separat för dess medlemsproducentorganisationer, ska emellertid värdet av saluförd produktion som ingår i medlemmarnas operativa program inte beaktas vid beräkningen av värdet av sammanslutningens saluförda produktion.

För de sektorer som förtecknas i artikel 42 e och f i förordning (EU) 2021/2115 får dessutom värdet av den saluförda produktionen innefatta värdet av den produktion som omfattas av avtal som förhandlats fram av producentorganisationen, den gränsöverskridande producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen på dess medlemmars vägnar.

2. Värdet av saluförd produktion ska beräknas när produkten är färsk eller vid det första bearbetningsskede i vilket produkten normalt saluförs, i bulk om produkterna får saluföras i bulk, och får inte omfatta kostnaden för ytterligare bearbetning eller iordningställande, eller värdet av färdigbearbetade produkter. Medlemsstaterna ska ange hur värdet av den salufördа produktionen beräknas för varje sektor i sina strategiska GJP-planer.

Värdet av den salufördа produktionen av frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, som har förädlats till någon av de bearbetade frukt- och grönsaksprodukter som anges i del X i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013 eller någon annan bearbetad produkt enligt denna punkt, av antingen en producentorganisation, en sammanslutning av producentorganisationer eller dessas producentmedlemmar, eller dotterbolag som uppfyller kraven i punkt 7 i denna artikel, antingen av dem själva eller på entreprenad, ska beräknas med hjälp av en schablonprocentsats som tillämpas på det fakturerade värdet för dessa bearbetade produkter. Denna schablonsats ska vara följande:

a) 53 % för frukt- och bärsaft.

b) 73 % för koncentrerad saft.

c) 77 % för tomatkoncentrat.

d) 62 % för frysta frukter, bär och grönsaker.

e) 48 % för frukter, bär och grönsaker på burk.

f) 70 % för svamp på burk av arten *Agaricus bisporus* och andra odlade svampar konserverade i saltvatten.

g) 81 % för frukter och bär tillfälligt konserverade i saltvatten.

h) 81 % för torkade frukter och bär.

i) 27 % för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, förutom de som avses i leden a–h.

j) 12 % för bearbetade kryddörter.

k) 41 % för paprikapulver.

3. Medlemsstaterna får tillåta att stödmottagaren räknar med värdet av biprodukter i värdet av den salufördа produktionen.

4. Värdet av saluförd produktion ska innefatta värdet av tillbakadraganden från marknaden för gratisutdelning. Värdet av tillbakadraganden för gratisutdelning ska beräknas på grundval av genomsnittspriset för dessa produkter som saluförs av producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen under den berörda perioden.

5. Endast den produktion från producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer, producentgruppen eller dess producentmedlemmar som saluförs av den producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationen, gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen ska räknas in i värdet av den salufördа produktionen.

Den produktion från producentmedlemmarna i producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen som saluförs av en annan producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisation, gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp ska räknas in i värdet av den salufördа produktionen från den organisation, sammanslutning eller grupp som salufördе produktionen. Dubbelräkning ska vara förbjuden.

6. Utom i de fall där punkt 7 är tillämplig ska den salufördа produktionen från producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen faktureras ”fritt producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen” då den är klar för saluföring, exklusive

a) moms,

b) kostnader för transport inom producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen.

7. Värdet av den salufördа produktionen får dock även beräknas ”fritt dotterbolag” på de villkor som anges i punkt 6, förutsatt att minst 90 % av andelarna eller kapitalet i dotterbolaget innehas

a) av en producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisation, gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp, eller

b) under förutsättning av medlemsstatens godkännande, av producentmedlemmar i producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen, om detta bidrar till de mål som anges i artikel 152.1 c i förordning (EU) nr 1308/2013.

8. Vid utläggning på entreprenad ska värdet av den salufördа produktionen beräknas ”fritt producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen” och i värdet ska ingå det ekonomiska mervärdet för den verksamhet som producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen lagt ut på entreprenad hos sina medlemmar, tredje part eller ett annat dotterbolag än det som avses i punkt 7.

9. Om produktionen minskar på grund av naturkatastrofer, väderförhållanden, växt- eller djursjukdomar eller skadedjursangrepp får även ersättning som, till följd av dessa händelser, erhållits från en skörde- eller produktionsförsäkringsinsats enligt artikel 18 eller genom någon likvärdig insats som förvaltas av producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen, eller dess producentmedlemmar, räknas med i värdet av den salufördа produktionen under den referensperiod på tolv månader då den faktiskt betalas ut.

Artikel 32

Referensperiod och tak för ekonomiskt stöd från unionen

1. Medlemsstaterna ska för varje producentorganisation, sammanslutning av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisation, gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer eller producentgrupp fastställa en referensperiod på tolv månader, som börjar tidigast den 1 januari det år som infaller tre år före det år för vilket stöd begärs och senast löper ut den 31 december det år som föregår det år för vilket stöd begärs.

Referensperioden på tolv månader ska vara räkenskapsperioden för den berörda producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationen, gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen.

Den metod som används för att fastställa referensperiod får inte ändras under ett program, utom i välmotiverade fall.

2. Medlemsstaterna ska besluta huruvida taket för unionens ekonomiska stöd till driftsfonden ska beräknas varje år, antingen

a) utifrån värdet av den salufördа produktionen under referensperioden för de producenter som den 1 januari det år för vilket stödet begärs är medlemmar i producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen, eller

b) utifrån det faktiska värdet av den salufördа produktionen under referensperioden i fråga för den berörda producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, gränsöverskridande producentorganisationen, gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen; i detta fall ska regeln tillämpas på alla stödmottagare i den medlemsstaten som inte är gränsöverskridande.

3. Om det för en produkt har skett en minskning med minst 35 % av värdet av den salufördа produktionen under ett visst år i förhållande till genomsnittet för tre föregående referensperioder på tolv månader, ska följande gälla:

a) Om minskningen skedde av orsaker som faller utanför ansvaret och kontrollen hos producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen, ska värdet av den salufördа produktionen av produkten i fråga anses motsvara minst 65 % av dess genomsnittliga värde under de tre föregående referensperioderna på tolv månader.

b) Om minskningen orsakades av naturkatastrofer, väderförhållanden, växt- eller djursjukdomar eller skadedjursangrepp som faller utanför ansvaret och kontrollen hos producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen, ska värdet av den salufördа produktionen av produkten i fråga anses motsvara minst 85 % av dess genomsnittliga värde under de tre föregående referensperioderna på tolv månader.

I båda fallen ska producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen bevisa för den berörda medlemsstatens behöriga myndighet att dessa orsaker faller utanför dess ansvar och kontroll.

Om producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen bevisar för den berörda medlemsstatens behöriga myndighet att dessa orsaker faller utanför dess ansvar och kontroll och att den har vidtagit nödvändiga förebyggande åtgärder, ska värdet av den salufördа produktionen av produkten i fråga anses motsvara 100 % av dess genomsnittliga värde under de tre föregående referensperioderna på tolv månader.

KAPITEL III

Sektorn för frukt och grönsaker

Artikel 33

Kostnader för iordningställande för gratisutdelning

Betalningar av utgifter till producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer, den gränsöverskridande producentorganisationen, den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer eller producentgruppen kopplade till kostnader för iordningställande av frukt och grönsaker som dragits tillbaka från marknaden för gratisutdelning inom operativa program fastställs i bilaga VII.

Artikel 34

Beräkning av andelen organiserade producenter vid tillämpningen av det nationella ekonomiska stödet

1. Vid fastställandet av nivån på det nationella ekonomiska stödet inom sektorn för frukt och grönsaker i enlighet med artikel 53 i förordning (EU) 2021/2115 ska organisationsgraden i en region i en medlemsstat beräknas på grundval av värdet av frukt och grönsaker som produceras i den berörda regionen och saluförs av organisationerna, och ska endast omfatta produkter för vilka dessa organisationer är erkända. Artikel 31 i den här förordningen ska gälla i tillämpliga delar.

2. Endast frukt och grönsaker som produceras i den region som avses i punkt 3 ska beaktas vid tillämpningen av denna artikel.

3. Medlemsstaterna ska definiera regionerna som distinkta delar av sitt nationella territorium i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, exempelvis deras agronomiska och ekonomiska egenskaper samt deras regionala potential på områdena jordbruk eller frukt och grönsaker, eller deras institutionella eller administrativa struktur och som det finns uppgifter om för att beräkna den organisationsgrad som avses i punkt 1.

Den förteckning över regioner som fastställts av en medlemsstat får inte ändras förrän tidigast efter fem år om inte ändringen objektivt kan motiveras med framför allt skäl som saknar koppling till beräkningen av organisationsgraden hos producenterna i den eller de berörda regionerna.

4. Medlemsstaterna ska senast den 31 januari varje år underrätta kommissionen om förteckningen över de regioner som uppfyller kriterierna i artikel 53.1 och 53.2 i förordning (EU) 2021/2115 och om storleken på det nationella ekonomiska stöd som ska beviljas producentorganisationerna i de regionerna.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om samtliga ändringar av förteckningen över regioner.

5. En producentorganisation som vill ansöka om nationellt ekonomiskt stöd ska vid behov ändra sitt operativa program.

Artikel 35

Treårigt genomsnitt för tillbakadraganden från marknaden av produkter för gratisutdelning

1. Den gräns på 5 % av volymen saluförd produktion som avses i artikel 52.6 a i förordning (EU) 2021/2115 ska beräknas på grundval av genomsnittet av den sammanlagda volymen produkter som producentorganisationen erkänts för och salufört under de tre föregående åren.

2. För nyligen erkända producentorganisationer ska uppgifterna för regleringsåren före erkännandet,

a) om organisationen var en producentgrupp, utgöras av motsvarande uppgifter för den producentgruppen, eller

b) utgöras av den volym som anges i ansökan om erkännande.

KAPITEL IV

Biodlingssektorn

Artikel 36

Definition av bikupa

I detta kapitel avses med *bikupa* den enhet innehållande en koloni honungsbin som används för produktion av honung, andra biodlingsprodukter eller för avelsmaterial för honungsbin samt alla element som krävs för dess överlevnad.

Artikel 37

Metod för beräkning av antalet bikupor

Antalet bikupor som är färdiga för övervintring på medlemsstaternas territorium mellan den 1 september och den 31 december ska beräknas varje år enligt en etablerad och tillförlitlig metod som fastställs i de strategiska GJP-planerna.

Artikel 38

Anmälan av antalet bikupor

Den årliga anmälan av antalet bikupor som avses i artikel 55.7 i förordning (EU) 2021/2115, beräknat i enlighet med artikel 37 i den här förordningen, ska göras senast den 15 juni varje år med början 2023.

Artikel 39

Lägsta unionsbidrag

Det lägsta unionsbidraget till utgifter i samband med genomförandet av de interventionstyper inom biodlingssektorn som avses i artikel 55 i förordning (EU) 2021/2115 och som anges av medlemsstaterna i deras strategiska GJP-planer ska vara 30 %.

KAPITEL V

Vinsektorn

Artikel 40

Stödmottagare

1. Medlemsstaterna ska fastställa vilka aktörer som får omfattas av de interventioner inom vinsektorn som anges i deras strategiska GJP-planer. Dessa aktörer ska inbegripa stödmottagare enligt punkterna 2, 3 och 4 samt yrkesorganisationer, vinproducentorganisationer, sammanslutningar av vinproducentorganisationer, tillfälliga eller permanenta sammanslutningar av två eller flera vinproducenter och branschorganisationer.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att vinodlare ska vara de enda stödmottagarna av interventionstyperna omstrukturering och omställning av vinodlingar, grön skörd och skördeförsäkring enligt artikel 58.1 första stycket a, c respektive d i förordning (EU) 2021/2115.

3. Ett offentligrättsligt organ får inte ta emot stöd inom ramen för interventionstyperna inom vinsektorn. Medlemsstaterna får dock tillåta att ett offentligrättsligt organ tar emot stöd

a) för de åtgärder som genomförs av branschorganisationer som avses i artikel 58.1 första stycket i och j i förordning (EU) 2021/2115,

b) för de informationsåtgärder samt de främjande åtgärder och kommunikationsåtgärder som utförs i tredjeländer som avses i artikel 58.1 första stycket h och k i förordning (EU) 2021/2115, förutsatt att organet inte är den enda mottagaren av det stöd som beviljats för dessa interventioner.

4. Privata företag får vara stödmottagare för de främjande åtgärder och kommunikationsåtgärder som utförs i tredjeländer som avses i artikel 58.1 första stycket k i förordning (EU) 2021/2115.

5. Inget stöd får beviljas producenter med olagliga planteringar och arealer som planterats med vinstockar utan tillstånd enligt artikel 71 i förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 41

Återplantering av vinodlingar av hälso- eller växtskyddsskäl

De årliga utgifter som medlemsstaterna betalar för stöd till interventioner som anges i deras strategiska GJP-planer i samband med återplantering av vinodlingar efter obligatorisk röjning får inte överstiga 15 % av de totala årliga utgifter för omstrukturering och omställning av vinodlingar enligt artikel 58.1 första stycket a i förordning (EU) 2021/2115 som betalats av den berörda medlemsstaten under ett visst budgetår.

Kostnader för röjning och ersättning för inkomstbortfall får inte utgöra stödberättigande utgifter inom denna interventionstyp.

Artikel 42

Planterad areal

1. Vid tillämpningen av artikel 58.1 första stycket a och c i förordning (EU) 2021/2115 ska en areal planterad med vinstockar avgränsas av vinstockarnas yttre omkrets med tillägg av en buffertzon vars bredd motsvarar halva avståndet mellan vinraderna.

2. Om en medlemsstat beslutar att kontrollera de stödberättigande kostnaderna för insatser för omstrukturering och omställning av vinodlingar och grön skörd enbart på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader baserade på ett annat mått än areaenhet eller på grundval av verifikationer som ska lämnas in av stödmottagarna, får de behöriga myndigheterna besluta att inte mäta den planterade arealen enligt punkt 1.

KAPITEL VI

Humlesektorn

Artikel 43

Ekonomiskt stöd från unionen

Det högsta ekonomiska stöd från unionen som fördelas till varje producentorganisation eller producentsammanslutning enligt artikel 62.1 i förordning (EU) 2021/2115 ska beräknas proportionellt på grundval av producentmedlemmarnas stödberättigande humlearealer. För att berättiga till stöd ska humlearealerna vara planterade med en enhetlig täthet på minst 1 500 plantor per hektar vid dubbel uppbindning eller 2 000 plantor per hektar vid enkel uppbindning.

Arealerna ska endast omfatta områden som avgränsas av en linje kring pålarnas yttersidor. Om det står humleplantor på den linjen får ett ytterligare utrymme läggas till på varje sida om området som motsvarar den genomsnittliga bredden på en stig inom det aktuella skiftet. Tilläggsutrymmet får inte utgöra en del av en offentlig väg. De två åkerrenar i slutet av humleraderna som är nödvändiga för att manövrera jordbruksmaskiner får räknas in i arealen under förutsättning att ingen av åkerrenarna är längre än åtta meter, att de endast räknas en gång och att de inte är del av en offentlig väg.

Arealerna får inte omfatta områden som planterats med unga humleplantor som huvudsakligen odlas som plantskoleprodukter.

KAPITEL VII

Djuruppfödningssektorn

Artikel 44

Återställande av djurbesättningar efter nödslakt som föranletts av hälsoskäl eller efter förluster till följd av naturkatastrofer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att interventionstypen återställande av djurbesättningar efter nödslakt som föranletts av hälsoskäl eller efter förluster till följd av naturkatastrofer enligt artikel 47.2 e i förordning (EU) 2021/2115 endast genomförs när åtgärder för sjukdomsbekämpning har vidtagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 ([13]).

2. Utgifter för återställande av djurbesättningar får inte överstiga 20 % av de totala utgifterna inom operativa program.

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa (”djurhälsolag”) (EUT L 84, 31.3.2016, s. 1).

AVDELNING IV

YTTERLIGARE KRAV FÖR VISSA INTERVENTIONSTYPER FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

Artikel 45

Bevarande, hållbar användning och utveckling av genetiska resurser inom jordbruket och skogsbruket

1. Medlemsstater som i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner som rör bevarande, hållbar användning och utveckling av genetiska resurser inom jordbruket och skogsbruket enligt artikel 70 i förordning (EU) 2021/2115 får endast tillhandahålla stöd i form av

a) åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk för bevarande på jordbruksföretaget av utrotningshotade raser och växtsorter som hotas av genetisk utarmning, eller

b) stöd till verksamhet som rör bevarande, hållbar användning och utveckling av genetiska resurser inom jordbruket och skogsbruket.

Verksamhet som omfattas av den typ av åtaganden för miljö- och klimatvänligt jordbruk som avses i första stycket led a ska inte vara berättigade till stöd enligt led b i det stycket.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk för bevarande på jordbruksföretaget av utrotningshotade raser och växtsorter som hotas av genetisk utarmning enligt punkt 1 första stycket a kräver

a) uppfödning av husdjur av lokala raser som av en medlemsstat erkänts som utrotningshotade, som är genetiskt anpassade till ett eller flera traditionella produktionssystem eller till en eller fler miljöer i den medlemsstaten, och som av ett organ med rätt kompetens och rätta kunskaper på området för utrotningshotade raser på vetenskapliga grunder har fastställts vara utrotningshotade, enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1012 ([14]), eller

b) bevarande av växtgenetiska resurser som är naturligt anpassade till lokala och regionala förhållanden och som hotas av genetisk utarmning.

3. Följande arter av de husdjur av lokala raser som avses i punkt 2 a får vara stödberättigande:

a) Nötboskap.

b) Får.

c) Getter.

d) Hästdjur (*Equus caballus* och *Equus asinus*).

e) Svin.

f) Fåglar.

g) Kaniner.

h) Bin.

4. Medlemsstaterna ska endast betrakta sådana lokala raser som avses i punkt 2 a som stödberättigande om följande krav är uppfyllda:

a) Antalet avelsdjur av honkön på nationell nivå anges.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1012 av den 8 juni 2016 om avelstekniska och genealogiska villkor för avel, handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur, hybridavelssvin och avelsmaterial från dem och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014, rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG och om upphävande av vissa akter med avseende på djuravel (förordningen om djuravel) (EUT L 171, 29.6.2016, s. 66).

b) En vederbörligen erkänd och relevant avelsorganisation för in uppgifter i stamboken för rasen och håller denna aktuell.

5. Medlemsstaterna ska betrakta sådana växtgenetiska resurser som avses i punkt 2 b som hotade av genetisk utarmning på villkor att det tillhandahålls tillräckliga bevis för detta, som bygger på vetenskapliga rön eller på indikatorer om att lantsorter eller ursprungliga lokala sorter eller deras populationsdiversitet minskar, samt, i förekommande fall, om förändringar i de lokalt dominerande jordbruksmetoderna.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att insatser för bevarande, hållbar användning och utveckling av genetiska resurser inom jordbruket och skogsbruket enligt punkt 1 första stycket b omfattar följande:

a) Riktade åtgärder som främjar bevarande in situ och ex situ, karakterisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser inom jordbruket och skogsbruket, inbegripet webbaserade förteckningar över genetiska resurser som för närvarande bevaras in situ, inbegripet bevarande på jordbruks- eller skogsbruksföretaget, samt ex situ-samlingar och databaser.

b) Samordnande åtgärder som främjar utbyte av information för bevarande, karakterisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser inom unionens jordbruk och skogsbruk bland behöriga organ i medlemsstaterna.

c) Kompletterande åtgärd: information, informationsspridning, rådgivning, utbildning och utarbetande av tekniska rapporter som omfattar icke-statliga organisationer och andra berörda intressenter.

7. Vid tillämpningen av punkt 1 första stycket b gäller följande definitioner:

a) *in situ-bevarande inom jordbruket*: bevarande av genetiskt material i ekosystem och naturliga livsmiljöer och underhåll och återställande av livskraftiga populationer av arter eller förvildade arter i deras naturliga miljö, och, i fråga om raser av tamdjur eller sorter av odlade växter, i den jordbruksmiljö där de har utvecklat sina särskiljande egenskaper.

b) *in situ-bevarande inom skogsbruket*: bevarande av genetiskt material i ekosystem och naturliga livsmiljöer och underhåll och återställande av livskraftiga populationer av arter i deras naturliga miljö.

c) *bevarande på jordbruks- eller skogsbruksföretag*: bevarande och utveckling in situ på jordbruks- eller skogsbruksföretaget.

d) *ex situ-bevarande*: bevarande av genetiskt material för jordbruket eller skogsbruket på annan plats än i den naturliga livsmiljön.

e) *ex situ-samling*: samling av genetiskt material för jordbruket eller skogsbruket på annan plats än i den naturliga livsmiljön.

Artikel 46

Djurskydd

Medlemsstater som i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner som rör åtaganden om djurskydd enligt artikel 70 i förordning (EU) 2021/2115 ska säkerställa att åtagandena om djurskydd innebär strängare normer för produktionsmetoder inom minst ett av följande områden:

a) Vatten, foder och omvårdnad i enlighet med djurens naturliga behov.

b) Inhysningsförhållanden som förbättrar djurens komfort och deras rörelsefrihet, såsom ökat utrymme, golvytor, naturligt ljus, mikroklimatkontroll samt inhysningsförhållanden såsom fri grisning eller grupphållning, beroende på djurens naturliga behov.

c) Förhållanden som gör det möjligt att uttrycka naturligt beteende, såsom berikning av livsmiljön eller sen avvänjning.

d) Tillträde till utomhusytor och bete.

e) Praxis som ökar djurens robusthet och livslängd, däribland raser som växer långsammare.

f) Praxis som förhindrar stympning eller kastrering av djur. I särskilda fall när stympning eller kastrering av djur anses nödvändigt ska bedövning, smärtlindring och antiinflammatoriska läkemedel eller immunokastrering användas.

g) Sanitära åtgärder för att förebygga icke överförbara sjukdomar som inte kräver användning av medicinska substanser, såsom vacciner, insekticider eller antiparasitära medel.

Artikel 47

Kvalitetssystem

Medlemsstater som i sina strategiska GJP-planer innefattar interventioner som rör kvalitetssystem enligt artikel 77.1 c i förordning (EU) 2021/2115 ska säkerställa att nationella erkända kvalitetssystem omfattar följande:

a) Kvalitetssystem, inbegripet system för certifiering av jordbruksföretag, för jordbruksprodukter, bomull eller livsmedel, som enligt erkännande från medlemsstaterna är förenliga med följande kriterier:

   i) Slutproduktens särdrag inom sådana system ska härröra från otvetydiga skyldigheter att garantera något av följande:

      — Särskilda produktegenskaper.

      — Särskilda jordbruks- eller tillverkningsmetoder.

      — En kvalitet på slutprodukten som är väsentligt högre än vad som krävs enligt handelsnormerna när det gäller folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd, djurskydd eller miljöskydd.

   ii) Systemet ska vara öppet för alla producenter.

   iii) Systemet ska inbegripa bindande produktspecifikationer, och överensstämmelsen med specifikationerna ska kontrolleras av offentliga myndigheter eller ett oberoende inspektionsorgan.

   iv) Systemet ska vara öppet och säkerställa att produkterna kan spåras.

b) De frivilliga certifieringssystem för jordbruksprodukter som enligt erkännande från medlemsstaterna uppfyller unionens riktlinjer för bästa metoder för hantering av frivilliga certifieringssystem enligt kommissionens meddelande av den 16 december 2010 med titeln *EU:s riktlinjer för bästa metoder när det gäller frivilliga certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel* ([15]) i fråga om jordbruksprodukter och livsmedel.

AVDELNING V

REGLER OM ANDELEN FÖR GAEC-NORM 1

Artikel 48

Regler om andelen för GAEC-norm 1

1. När det gäller underhåll av permanent gräsmark i samband med GAEC-norm 1 enligt förteckningen i bilaga III till förordning (EU) 2021/2115 ska medlemsstaterna säkerställa att andelen permanent gräsmark i förhållande till jordbruksarealen inte minskar med mer än 5 % jämfört med en referensandel som ska fastställas av varje medlemsstat i dess strategiska GJP-plan genom att dividera arealer som utgörs av permanent gräsmark med den totala jordbruksarealen.

För fastställandet av den referensandel som avses i första stycket gäller följande:

([15]) EUT C 341, 16.12.2010, s. 5.

a) Med arealer som utgörs av permanent gräsmark avses permanent gräsmark som deklarerats 2018 i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([16]) av jordbrukare som får direktstöd och fastställts i enlighet med artikel 2.1 andra stycket led 23 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 ([17]), vid behov justerad av medlemsstaterna för att ta hänsyn till effekterna av en eventuell ändring, särskilt i den definition av permanent gräsmark som ska fastställas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.3 c i förordning (EU) 2021/2115.

b) Med total jordbruksareal avses den jordbruksareal som deklarerats 2018 i enlighet med artikel 72.1 första stycket a i förordning (EU) nr 1306/2013 av jordbrukare som får direktstöd och fastställts i enlighet med artikel 2.1 andra stycket led 23 i delegerad förordning (EU) nr 640/2014, vid behov justerad av medlemsstaterna, särskilt för att ta hänsyn till effekterna av en eventuell ändring av den definition av jordbruksareal som ska fastställas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) 2021/2115.

2. Andelen permanent gräsmark ska fastställas varje år på grundval av de arealer som deklarerats för det året av stödmottagare som får direktstöd enligt avdelning III kapitel II i förordning (EU) 2021/2115 eller de årliga utbetalningarna enligt artiklarna 70, 71 och 72 i den förordningen i enlighet med artikel 67.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 ([18]).

Medlemsstaterna får fastställa andelen permanent gräsmark och referensandelen på nationell, regional eller subregional nivå, jordbruksföretagsgruppnivå eller jordbruksföretagsnivå.

3. Om det fastställs att den andel som avses i punkt 2 har minskat med mer än 5 % på den nivå där GAEC-norm 1 genomförs, ska den berörda medlemsstaten införa skyldigheter på jordbruksföretagsnivå om att ställa om mark till permanent gräsmark eller anlägga en areal permanent gräsmark för vissa eller alla jordbrukare som har mark som ställts om från permanent gräsmark till mark för annan användning under en tidigare period.

Om arealen permanent gräsmark under ett visst år i absoluta tal underhålls inom 0,5 % av de arealer permanent gräsmark som fastställts i enlighet med punkt 1 andra stycket a, ska emellertid den skyldighet som anges i punkt 1 första stycket anses vara fullgjord.

4. Punkt 3 första stycket ska inte tillämpas om minskningen under tröskelvärdet på 5 % är en följd av gjorda åtaganden eller skyldigheter enligt artikel 4.4 b och c i förordning (EU) 2021/2115, på grund av vilka jordbruksverksamhet inte längre bedrivs på de berörda arealerna och vilka inte omfattar planteringar av julgranar eller odling av grödor eller träd för energiproduktion.

5. För beräkningen av den andel som avses i punkt 2 ska arealer som ställts om till permanent gräsmark eller inrättats som permanent gräsmark i enlighet med punkt 3, eller anlagts som permanent gräsmark som en del av medlemsstaternas genomförande av GAEC-norm 1 betraktas som permanent gräsmark från och med den första dagen för omställningen eller anläggningen. Dessa arealer ska användas för att odla gräs eller annat örtartat foder i enlighet med definitionen i artikel 4.3 c i förordning (EU) 2021/2115 i minst fem år i följd efter omställningen eller anläggningen, eller, när det gäller arealer som redan används för att odla gräs eller annat örtartat foder, i det antal år som återstår för att uppnå fem år i följd.

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

([17]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor (EUT L 181, 20.6.2014, s. 48).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 187).

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 49

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Unionsmetod för verifiering av hampsorter och bestämning av Δ9-tetrahydrokannabinolhalten i hampsorter enligt artikel 3

1. **Tillämpningsområde**

Den metod som fastställs i denna bilaga används för att bestämma halten av Δ9-tetrahydrokannabinol (*THC-halt*) i olika hampsorter (*Cannabis sativa* L.) Beroende på omständigheterna används antingen förfarande A eller B, vilka beskrivs i denna bilaga.

Metoden baseras på kvantitativ bestämning av THC-halten med gaskromatografi efter extraktion med lämpligt lösningsmedel.

1.1 *Förfarande A*

Förfarande A ska användas för kontroller av produktionen av hampa om kontrollurvalet för de kontroller på plats som genomförs varje år omfattar minst 30 % av de arealer som deklarerats för produktion av hampa i enlighet med artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115.

1.2 *Förfarande B*

Förfarande B ska användas om en medlemsstat inför ett system med förhandsgodkännande för odling av hampa, och kontrollurvalet för de kontroller på plats som genomförs varje år omfattar minst 20 % av de arealer som deklarerats för produktion av hampa i enlighet med artikel 4.4 andra stycket i förordning (EU) 2021/2115.

2. **Provtagning**

2.1 *Villkor för provtagning*

Proverna ska tas dagtid enligt ett systematiskt tillvägagångssätt, vilket gör att man får ett urval som är representativt för skiftet; prov får inte tas utefter fältkanterna.

2.1.1 *Förfarande A*

I ett skördemoget bestånd av en viss hampsort tas för varje vald planta en del på 30 cm innehållande minst en honblomställning. Provet ska tas under en period som inleds 20 dagar efter blomningens början och avslutas 10 dagar efter blomningens slut.

Medlemsstaterna får tillåta att provet tas under en period som inleds vid blomningens början och avslutas 20 dagar efter blomningens början, under förutsättning att det för varje odlad sort kontrolleras att andra representativa prov tas i enlighet med första stycket under den period som inleds 20 dagar efter blomningens början och avslutas 10 dagar efter dess slut.

För hampa som odlas som fånggröda ska, vid avsaknad av honblomställningar, de översta 30 centimetrarna av stammen tas. I detta fall ska provtagningen ske alldeles före vegetationsperiodens slut, när bladen visar de första tecknen på att gulna, dock senast före början av en prognostiserad frostperiod.

2.1.2 *Förfarande B*

I ett skördemoget bestånd av en viss hampsort tas övre tredjedelen av varje vald planta. Provet ska tas under de 10 dagar som följer på blomningens slut eller, för hampa som odlas som fånggröda, i avsaknad av honblomställningar, alldeles före vegetationsperiodens slut, när bladen visar de första tecknen på att gulna, dock senast före början av en prognostiserad frostperiod. Om det rör sig om dioika sorter tas endast honväxterna.

2.2 *Provets storlek*

Förfarande A: Provet tas på 50 plantor per skifte.

Förfarande B: Provet tas på 200 plantor per skifte.

Varje prov placeras, utan att pressas samman, i en säck av tyg eller papper och sänds till analyslaboratoriet.

Medlemsstaterna får föreskriva att ett andra prov ska samlas in för eventuell kontrollanalys och bevaras antingen av producenten eller av det organ som ansvarar för analysen.

2.3 *Torkning och lagring av proverna*

Torkningen av proverna påbörjas så snart som möjligt, och senast inom 48 timmar, med en metod där temperaturen är lägre än 70 °C.

Proverna torkas tills vikten är konstant och fukthalten mellan 8 % och 13 %.

De torra proven lagras i mörker, utan att pressas samman, vid en temperatur lägre än 25 °C.

3. **Bestämning av THC-halten**

3.1 *Provberedning*

De torkade proverna befrias från stjälkar och frön större än 2 mm.

De torkade proverna mals till ett halvfint pulver (som kan passera genom en sikt med maskstorlek på 1 mm).

Pulvret lagras under högst 10 veckor i ett torrt, mörkt utrymme med en temperatur under 25 °C.

3.2 *Reagens och extraktionslösning*

Reagens

— Δ9-tetrahydrokannabinol med renhetsgrad för kromatografiskt ändamål.

— Skvalan med renhetsgrad för kromatografiskt ändamål som intern standard.

Extraktionslösning

— 35 mg skvalan per 100 ml hexan.

3.3 *Extraktion av THC*

Ett prov på 100 mg av pulvret vägs in för analys och placeras i ett centrifugeringsrör, och 5 ml av extraktionslösningen med den interna standarden tillsätts.

Provet placeras i ett ultraljudsbad i 20 minuter. Det centrifugeras i 5 minuter med 3 000 varv per minut och sedan avlägsnas THC-supernatanten. Lösningen injiceras i gaskromatografen och en kvantitativ analys genomförs.

3.4 *Gaskromatografi*

a) Utrustning

— Gaskromatografiutrustning försedd med flamjonisationsdetektor och en split/splitless-injektor.

— Kolonn som möjliggör god separering av cannabinoider, exempelvis en kapillärkolonn av glas med en längd på 25 meter och en diameter på 0,22 mm, impregnerad med en opolär fas av 5 % fenyl-metyl-silikon.

b) Kalibrering

Kalibreringskurvan ska innehålla minst tre punkter för förfarande A och minst fem punkter för förfarande B varav två punkter ska motsvara 0,04 respektive 0,50 mg/ml THC i extraktionslösningen.

c) Försöksbetingelser

Följande betingelser anges som exempel för den kolonn som avses i led a:

— Ugnstemperatur: 260 °C.

— Injektortemperatur: 300 °C.

— Detektortemperatur: 300 °C.

d) Injicerad volym: 1 µl.

4. **Resultat**

Resultatet anges med två decimaler i gram THC per 100 g analysprov torkat till konstant vikt. Toleransen är 0,03 g per 100 g.

— Förfarande A: En bestämning per analysprov.

Om det på detta sätt erhållna resultatet överstiger den gräns som anges i artikel 4.4 i förordning (EU) 2021/2115 ska ytterligare en bestämning utföras per analysprov och resultatet utgöras av medelvärdet av dessa båda bestämningar.

— Förfarande B: Resultatet ska motsvara medelvärdet av två bestämningar per analysprov.

BILAGA II

Förteckning över icke stödberättigande typer av utgifter enligt artikel 22.2

DEL I

Inom sektorn för frukt och grönsaker, sektorn för humle, sektorn för olivolja och bordsoliver samt inom de övriga sektorer som avses i artikel 42 f i förordning (EU) 2021/2115

1. Allmänna produktionskostnader, i synnerhet kostnader för mycel, utsäde och icke-perenna växter (även certifierade produkter). Växtskyddsprodukter (inklusive integrerade bekämpningsmedel och material). Gödningsmedel och andra insatsvaror. Kostnader för insamling och transport (intern eller extern). Lagringskostnader. Kostnader för packning (inbegripet användning och hantering av förpackningar), även inom ramen för nya processer. Driftskostnader (särskilt elektricitet, bränsle och underhåll).

2. Återbetalning av lån som tagits för en intervention.

3. Förvärv av obebyggd mark som utgör mer än 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för ifrågavarande insats.

4. Investeringar i transportmedel som stödmottagaren använder inom biodlingssektorn eller som producentorganisationen använder för saluföring eller distribution.

5. Driftskostnader för förhyrda produkter.

6. Utgifter knutna till leasingkontrakt (skatter, ränta, försäkringskostnader m.m.) och driftskostnader.

7. Underleverantörs- eller entreprenadkontrakt rörande insatser eller utgifter som anges som icke stödberättigande i den här förteckningen.

8. Alla nationella eller regionala skatter eller avgifter.

9. Låneräntor, dock inte om bidraget lämnas i någon annan form än direktstöd som inte ska återbetalas.

10. Investeringar i kapital eller andelar i företag om investeringen utgör en finansiell investering.

11. Kostnader som uppstår för andra parter än stödmottagaren, producentorganisationen eller dess medlemmar, sammanslutningarna av producentorganisationer eller deras producentmedlemmar, eller ett dotterbolag eller en enhet i en kedja av dotterbolag i den mening som avses i artikel 31.7 eller, under förutsättning av medlemsstatens godkännande, för ett kooperativ som är medlem i en producentorganisation.

12. Interventioner som inte äger rum på företag och/eller lokaler som tillhör producentorganisationen, sammanslutningen av producentorganisationer eller deras producentmedlemmar, eller ett dotterbolag eller en enhet i en kedja av dotterbolag i den mening som avses i artikel 31.7 eller, under förutsättning av medlemsstatens godkännande, ett kooperativ som är medlem i en producentorganisation.

13. Interventioner som läggs ut på entreprenad eller genomförs av stödmottagaren, producentorganisationen utanför unionen, med undantag för interventionstypen för främjande, kommunikation och marknadsföring enligt artikel 47.1 f i förordning (EU) 2021/2115.

DEL II

Inom vinsektorn

1. Det löpande arbetet på en vinodling.

2. Skydd mot skador som orsakas av vilt, fåglar eller hagel.

3. Uppförande av vindskydd och vindskyddsväggar.

4. Vägar och elevatorer.

5. Inköp av traktorer eller transportfordon.

6. Röjning av smittade vinodlingar och inkomstbortfall till följd av obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl.

BILAGA III

Förteckning över stödberättigande typer av utgifter enligt artikel 22.3

1. Särskilda kostnader för

   — kvalitetshöjande åtgärder,

   — biologiskt material för växtskydd (exempelvis feromoner och predatorer), vare sig det används för ekologisk, integrerad eller konventionell produktion,

   — interventioner avseende miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 12,

   — ekologisk, integrerad eller experimentell produktion, inklusive specifika kostnader för ekologiskt utsäde och småplantor,

   — övervakning av överensstämmelsen med de normer som avses i avdelning II i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 samt med växtsundhetsbestämmelser och gränsvärden för högsta tillåtna restmängder.

   Specifika kostnader är ytterligare kostnader, beräknade som skillnaden mellan konventionella produktionskostnader och faktiska kostnader, och inkomstbortfall till följd av en åtgärd, med undantag av ytterligare inkomster och besparingar.

2. Veterinärmedicinska läkemedel för behandling av angrepp på bikupor och sjukdomar som drabbar bin.

3. Kostnader i samband med förstärkning av bisamhällen och biförädling.

4. Inköp av maskiner och utrustning för förbättring av honungsproduktion och honungsinsamling.

5. Administrativa kostnader och personalkostnader i samband med genomförandet av operativa program eller med berörda interventioner, däribland rapporter, undersökningar, kostnader för bokföring och redovisning, obligatoriska löneavgifter om de direkt belastar stödmottagaren, dotterbolag eller en enhet i en kedja av dotterbolag i den mening som avses i artikel 31.7 eller, under förutsättning av medlemsstatens godkännande, ett kooperativ som är medlem i en producentorganisation.

6. Inköp av obebyggd mark där köpet är nödvändigt för att göra en investering som omfattas av det operativa programmet, förutsatt att det kostar mindre än 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för den berörda insatsen. I undantagsfall och när det är vederbörligen motiverat kan en högre procentsats fastställas för miljöbevarande insatser.

7. Köp eller leasing av materiella tillgångar, inbegripet begagnade materiella tillgångar, förutsatt att de inte har köpts med unionsstöd eller nationellt stöd under en period på fem år före köpet eller leasingen inom gränsen för den materiella tillgångens nettomarknadsvärde.

8. Förhyrning av fysiska tillgångar i stället för köp såvida det är ekonomiskt försvarbart, under förutsättning att det godkänns av medlemsstaten.

9. När det gäller de sektorer som avses i artikel 42 a, d, e och f i förordning (EU) 2021/2115, investeringar i transportfordon, om producentorganisationen vederbörligen motiverar för den berörda medlemsstaten att transportfordonet används för intern transport till producentorganisationens lokaler, och investeringar i extra anordningar på fordonet för kyltransport och transport i kontrollerad atmosfär.

10. Investeringar i andelar eller kapital från företag som direkt bidrar till att det operativa programmets syften uppnås.

BILAGA IV

Angivelse för förpackningar med produkter enligt artikel 25.3 a

— Продукт, предназначен за безвъзмездно разпределяне (Делегиран регламент (ЕС) 2022/126)
— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
— Produkt určený k bezplatné distribuci (nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/126)
— Produkt til gratis uddeling (delegeret forordning (EU) 2022/126)
— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (delegierte Verordnung (EU) 2022/126)
— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [delegeeritud määrus (EL) 2022/126]
— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/126]
— Product for free distribution (Delegated Regulation (EU) 2022/126)
— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement délégué (UE) 2022/126]
— Proizvod za besplatnu distribuciju (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento delegato (UE) 2022/126]
— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Deleģētā regula (ES) 2022/126]
— Nemokamai platinamas produktas (Deleguotasis reglamentas (ES) 2022/126)
— Ingyenes szétosztásra szánt termék ((EU) 2022/126 felhatalmazáson alapuló rendelet)
— Prodott għad-distribuzzjoni bla ħlas (Ir-Regolament Delegat (UE) 2022/126)
— Voor gratis uitreiking bestemd product (Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126)
— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126]
— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento Delegado (UE) 2022/126]
— Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul delegat (UE) 2022/126]
— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [delegované nariadenie (EÚ) 2022/126]
— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (delegoitu asetus (EU) 2022/126)
— Produkt för gratisutdelning (delegerad förordning (EU) 2022/126)
— Táirge lena dháileadh saor in aisce (Rialachán Tarmligthe (AE) 2022/126)

BILAGA V

Maximala belopp för stöd för tillbakadraganden från marknaden enligt artikel 26.1 och 26.4 första stycket

Produkter	Maximistöd (EUR/100 kg)	
	Gratisutdelning	Andra ändamål
Blomkål	21,05	15,79
Tomater (som dragits tillbaka 1 juni–31 oktober)	7,25	7,25
Tomater (som dragits tillbaka 1 november–31 maj)	33,96	25,48
Äpplen	24,16	18,11
Druvor	53,52	40,14
Aprikoser	64,18	48,14
Nektariner	37,82	28,37
Persikor	37,32	27,99
Päron	33,96	25,47
Auberginer	31,2	23,41
Meloner	48,1	36,07
Vattenmeloner	9,76	7,31
Apelsiner	21,00	21,00
Mandariner	25,82	19,50
Klementiner	32,38	24,28
Satsumor	25,56	19,50
Citroner	29,98	22,48

BILAGA VI

Minimikrav för tillbakadraganden av produkter enligt artikel 29.2

1. Produkterna ska vara
   - hela, när det gäller färska obearbetade produkter,
   - friska; de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,
   - rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,
   - praktiskt taget fria från skadedjur och skador orsakade av skadedjur,
   - fria från onormal yttre fuktighet,
   - fria från främmande lukt eller smak.

2. Produkterna ska vara lämpliga för saluföring och konsumtion, i tillämpliga fall tillräckligt utvecklade och mogna, med hänsyn till deras normala egenskaper.

3. Produkterna ska ha de egenskaper som är typiska för sorten och handelstypen eller kvaliteten i tillämpliga fall.

BILAGA VII

Kostnader för behandling enligt artikel 33

Produkt	Kostnader för sortering och förpackning (EUR/ton)
Äpplen	187,70
Päron	159,60
Apelsiner	240,80
Klementiner	296,60
Persikor	175,10
Nektariner	205,80
Vattenmeloner	167,00
Blomkål	169,10
Andra produkter	201,10

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/127

av den 7 december 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 med bestämmelser om utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 ([1]), särskilt artiklarna 11.1, 23.2, 38.2, 40.3, 41.3, 47.1, 52.1, 54.4, 55.6, 64.3, 76.2, 94.5 och 94.6, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2021/2116 fastställs de grundläggande bestämmelserna om bland annat ackreditering av de utbetalande organen och samordningsorganen, de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig intervention, den ekonomiska förvaltningen och avslutande av räkenskaper, säkerheter samt användningen av euron. För att den nya rättsliga ramen ska fungera smidigt bör vissa bestämmelser antas för att komplettera bestämmelserna i den förordningen på de berörda områdena. De nya reglerna bör ersätta de relevanta bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 ([2]).

(2) I enlighet med artikel 9.2 i förordning (EU) 2021/2116 bör utbetalande organ ackrediteras av medlemsstaterna endast om de uppfyller vissa minimikriterier som fastställs på unionsnivå. Dessa kriterier bör täcka fyra grundläggande områden: interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning. Medlemsstaterna bör ha rätt att fastställa ytterligare ackrediteringskriterier, så att de kan ta hänsyn till ett utbetalande organs eventuella särdrag.

(3) I enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EU) 2021/2116 ska en behörig myndighet på ministernivå ansvara för att utfärda, granska och återkalla ackrediteringen av det samordningsorgan som avses i artikel 10 i den förordningen. Samordningsorgan bör endast ackrediteras av medlemsstaterna om de uppfyller vissa minimikriterier som fastställts på unionsnivå och av den behöriga myndigheten. Dessa kriterier bör omfatta samordningsorganets särskilda uppgifter när det gäller behandlingen av den information av ekonomisk natur som avses i artikel 10.1 a och 10.2 i förordning (EU) 2021/2116.

(4) Offentliga interventionsåtgärder får finansieras enbart när utgifterna har uppstått för de utbetalande organ som av medlemsstaterna har tilldelats vissa skyldigheter när det gäller offentlig intervention. Särskilt uppgifter som rör förvaltning och kontroll av interventionsåtgärder får dock, utom om det gäller utbetalning av stöd, delegeras enligt artikel 9.1 andra stycket i förordning (EU) 2021/2116. Uppgifterna bör också kunna utföras av flera utbetalande organ. Det bör också föreskrivas att förvaltningen av vissa offentliga lagringsåtgärder, på det utbetalande organets ansvar, får överlåtas till en tredje part, som kan vara ett offentligt eller ett privat organ. Det är därför lämpligt att

([1]) EUT L 435, 6.12.2021, s. 187.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (EUT L 255, 28.8.2014, s. 18).

fastställa vilket ansvar de utbetalande organen har på detta område, att närmare ange vilka skyldigheter de har och att fastställa på vilka villkor och enligt vilka regler förvaltningen av vissa offentliga lagringsåtgärder får överlåtas till en tredje part, som kan vara ett offentligt eller ett privat organ. I sistnämnda fall bör det också fastställas att de berörda organen måste verka inom ramen för kontrakt som bygger på de allmänna skyldigheter och principer som bör fastställas.

(5) Unionens jordbrukslagstiftning omfattar, när det gäller Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och interventioner som finansieras av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och förvaltas genom det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IAKS), perioder för utbetalning av stöd till stödmottagare, som medlemsstaterna måste följa. Utbetalningar som görs utanför dessa perioder ska inte berättiga till unionsfinansiering. Analyser har dock visat att medlemsstaterna ofta gör försenade utbetalningar av stöd på grund av ytterligare kontroller från medlemsstaternas sida i samband med tvistiga anspråk, överklaganden och andra nationella rättstvister. Därför och i enlighet med proportionalitetsprincipen bör en fast marginal för utgifter fastställas, inom vilken inga minskningar av utbetalningar ska göras i dessa fall. För att budgetkonsekvenserna ska stå i proportion till förseningen av utbetalningen bör det dessutom föreskrivas att kommissionen, när denna marginal överskrids, ska minska unionsutbetalningarna i förhållande till förseningens varaktighet.

(6) Stödutbetalningar före det första möjliga betalningsdatum som fastställs i unionsrätten kan inte motiveras av samma skäl som för utbetalningar efter sista möjliga betalningsdatum. Därför bör inga proportionella minskningar föreskrivas för sådana tidiga utbetalningar. Undantag bör dock göras när unionens jordbrukslagstiftning föreskriver utbetalning av förskott upp till ett visst maximibelopp.

(7) Kommissionen ska göra utbetalningar till medlemsstaterna på grundval av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med artiklarna 21 och 32 i förordning (EU) 2021/2116. Kommissionen bör dock beakta inkomster som de utbetalande organen haft för unionsbudgetens räkning. Det bör därför fastställas villkor för avräkningen av vissa typer av utgifter och inkomster inom ramen för EGFJ och Ejflu.

(8) Om unionens budget inte har antagits i början av budgetåret får betalningar göras månadsvis per kapitel för upp till högst en tolftedel av de anslag som beviljats för kapitlet i fråga i budgeten för det föregående budgetåret, enligt artikel 16.2 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([3]). För att de tillgängliga anslagen ska fördelas rättvist mellan medlemsstaterna bör det föreskrivas att månadsbetalningarna inom ramen för EGFJ och de mellanliggande betalningarna inom ramen för Ejflu i detta fall ska beviljas som en procentsats av de utgiftsdeklarationer som varje medlemsstat lämnat in och att de belopp som under en viss månad inte betalats ut ska omfördelas vid efterföljande månatliga eller mellanliggande betalningar.

(9) Det bör föreskrivas att kommissionen, efter att ha underrättat de berörda medlemsstaterna, får skjuta upp ersättningen för utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål för nästa månadsbetalning om de begärda uppgifterna lämnas in för sent eller om det finns avvikelser som behöver klargöras ytterligare med medlemsstaten.

(10) För att undvika att de medlemsstater som inte har infört euron tillämpar olika växelkurser vid bokföringen av inkomster eller av stöd som betalats till stödmottagarna och som registrerats på det utbetalande organets konto i en annan valuta än euro, å ena sidan, och i den utgiftsdeklaration som upprättas av det utbetalande organet eller det ackrediterade samordningsorganet, å andra sidan, är det nödvändigt att fastställa ytterligare krav.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(11) I de fall där växelkursen för den avgörande faktorn inte har fastställts i unionsrätten behöver det fastställas krav för den växelkurs som de medlemsstater som inte har infört euron måste använda i sina utgiftsdeklarationer och i samband med det finansiella avslutet och prestationsavslutet för inkomster avsatta för särskilda ändamål som härrör från de ekonomiska följderna av utebliven indrivning.

(12) Inom ramen för prestationsavslutet är det lämpligt att fastställa regler om kriterierna för de motiveringar som den berörda medlemsstaten ska lämna och om metoderna och kriterierna för tillämpning av minskningar.

(13) För att kommissionen ska kunna kontrollera att medlemsstaterna fullgör sin skyldighet att skydda unionens ekonomiska intressen och för att effektivt kunna genomföra den kontroll av överensstämmelsen som föreskrivs i artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 bör det fastställas bestämmelser om kriterier och metoder för hur korrigeringar ska göras. De olika typer av korrigeringar som avses i artikel 55 i den förordningen bör definieras och principer bör fastställas för hur omständigheterna i de olika fallen ska beaktas när beloppen för korrigering fastställs. Det bör även fastställas regler för hur de medel som medlemsstaterna drivit in från stödmottagarna ska krediteras EGFJ och Ejflu.

(14) När det gäller de särskilda stödberättiganderegler för det grödspecifika stödet för bomull i avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 ([4]) och det stöd till förtidspensionering som avses i artikel 155.2 i den förordningen, måste fall av bristande efterlevnad bedömas i ett förfarande för kontroll av överensstämmelse, där man skulle bedöma laglighet och korrekthet på stödmottagarnivå.

(15) Enligt den nya genomförandemodellen kommer överensstämmelsen mellan medlemsstaternas system och unionsreglerna att bedömas, och vid allvarliga brister i styrningssystemen kommer kommissionen att föreslå att vissa utgifter undantas från unionsfinansiering i ett förfarande för kontroll av överensstämmelse. Bedömningen ska inte omfatta fall av brist på överensstämmelse med de villkor för stödberättigande för enskilda stödmottagare som fastställs i de nationella strategiska GJP-planerna och i nationella regler. Eftersom bedömningen görs på systemnivå bör förslaget om undantagande av utgifter från unionsfinansiering baseras på schablonkorrigeringar. Om särskilda omständigheter tillåter det kan dock medlemsstaterna tillhandahålla en detaljerad beräkning eller en extrapolerad beräkning av risken för EGFJ eller Ejflu, som ska bedömas av kommissionen i ett förfarande för kontroll av överensstämmelse.

(16) Många bestämmelser i unionens jordbruksförordningar kräver att det ställs en säkerhet för att garantera betalningen av ett utestående belopp, om en skyldighet inte fullgörs. För att undvika ojämlika konkurrensvillkor bör därför villkoren för det kravet fastställas.

(17) Av tydlighets- och rättssäkerhetsskäl bör delegerad förordning (EU) nr 907/2014 upphävas. Artiklarna 5a, 7.3, 7.4, 11.1 andra stycket, 11.2 och 13 i den förordningen bör dock fortsätta att gälla för genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogram i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ([5]) och av verksamhetsprogram som godkänts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([6]), medan artikel 13 i den förordningen bör fortsätta att gälla för pågående indrivningsförfaranden som inletts enligt artikel 54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([7]).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

(18) För att förordning (EU) 2021/2116 ska tillämpas korrekt är det lämpligt att ange att om ett utbetalande organ som ackrediterats i enlighet med förordning (EU) nr 1306/2013 tar ansvar för sådana utgifter som det tidigare inte ansvarat för, bör det ackrediteras för sina nya ansvarsområden före den 1 januari 2023.

(19) Slutligen anser kommissionen, mot bakgrund av punkt 31 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, att det finns en väsentlig koppling mellan befogenheterna i förordning (EU) 2021/2116 när det gäller reglerna för utbetalande organs ackreditering, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning och säkerheter, och att det finns en koppling mellan dem i den dagliga förvaltningen av GJP-utgifterna. Det är därför lämpligt att fastställa dessa regler i samma delegerade akt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Utbetalande organ och andra organ

Artikel 1

Villkor för ackreditering av utbetalande organ

1. Medlemsstaterna ska ackreditera myndigheter eller organ som uppfyller villkoren i denna punkt och de kriterier som avses i punkterna 2 och 3 som utbetalande organ. Utbetalande organ som förvaltar och kontrollerar utgifter enligt artikel 9.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska, i fråga om de utbetalningar de gör och de uppgifter som de lämnar och sparar, lämna tillräckliga garantier för att

a) utgifterna överensstämmer med motsvarande rapporterad output och att de har betalats i enlighet med tillämpliga styrningssystem, vad gäller de interventionstyper som avses i förordning (EU) 2021/2115,

b) betalningarna är lagliga och korrekta när det gäller de åtgärder som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013 ([8]), (EU) nr 229/2013 ([9]), (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1144/2014 ([10]),

c) korrekta och fullständiga räkenskaper förs över de utbetalningar som gjorts,

d) de kontroller som föreskrivs i unionsrätten genomförs,

e) nödvändiga handlingar lämnas in inom den tid och i den form som föreskrivs i unionens regler,

f) handlingarna hålls tillgängliga och bevaras på ett sådant sätt att deras fullständighet, giltighet och läsbarhet garanteras över tiden, även när det gäller handlingar i elektronisk form i den mening som avses i unionens regler.

2. För att ackrediteras ska ett utbetalande organ ha en administrativ organisation och ett system för intern kontroll som uppfyller kriterierna i bilaga I när det gäller

a) interna förhållanden,

b) kontroller,

c) information och kommunikation, och

d) övervakning.

3. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare ackrediteringskriterier för att beakta de utbetalande organens storlek, ansvarsområden och andra särdrag.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 av den 22 oktober 2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 3/2008 (EUT L 317, 4.11.2014, s. 56).

Artikel 2

Villkor för ackreditering av samordningsorgan

1. Om mer än ett utbetalande organ är ackrediterat i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska den berörda medlemsstaten ackreditera sådana organ som uppfyller villkoren i punkt 2 och kriterierna i punkterna 3 och 4 som samordnande organ. Medlemsstaten ska, genom en formell akt på ministernivå, besluta om ackreditering av samordningsorganet efter att ha försäkrat sig om att organets administrativa rutiner garanterar att organet klarar av de uppgifter som avses i den artikeln.

2. För att ackrediteras ska samordningsorganet säkerställa

a) att deklarationer till kommissionen bygger på uppgifter från vederbörligen godkända källor,

b) att den årliga prestationsrapport som avses i artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 och artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115 omfattas av det yttrande som avses i artikel 12.2 i förordning (EU) 2021/2116 och att den när den överlämnas åtföljs av en förvaltningsförklaring med en sammanställning av hela rapporten,

c) att deklarationer till kommissionen är vederbörligen godkända innan de överlämnas,

d) att det finns en fungerande verifieringskedja för den information som överlämnas till kommissionen, och

e) att den information som tas emot eller överförs registreras och lagras på säkert sätt, i elektroniskt format.

3. För att ackrediteras ska ett samordningsorgan ha en administrativ organisation och ett system för intern kontroll för sammanställningen av den årliga prestationsrapporten som uppfyller de krav som fastställts av den behöriga myndigheten när det gäller de berörda förfarandena, och särskilt de kriterier för information och kommunikation som anges i bilaga II.

4. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare ackrediteringskriterier med hänsyn till samordningsorganets storlek, ansvarsområden och andra särdrag.

Artikel 3

De utbetalande organens skyldigheter i fråga om offentlig intervention

1. De utbetalande organ som avses i artikel 9.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska förvalta och säkerställa kontrollen av de insatser som är kopplade till interventionsåtgärder i form av sådan offentlig lagring som de ansvarar för, på de villkor som fastställs i bilaga III till den här förordningen och, i tillämpliga fall, i sektorslagstiftningen inom jordbruket, särskilt på grundval av den lägsta kontrollfrekvens som fastställs i den bilagan.

De utbetalande organen får delegera sina befogenheter när det gäller offentliga interventionsåtgärder till interventionsorgan som uppfyller villkoren för godkännande i punkt 1.D i bilaga I till den här förordningen eller som agerar via andra utbetalande organ.

2. De utbetalande organen eller interventionsorganen får, utan att det påverkar deras övergripande ansvar när det gäller offentlig lagring,

a) överlåta förvaltningen av vissa offentliga lagringsåtgärder till fysiska eller juridiska personer som lagrar inköpta jordbruksprodukter (nedan kallade *lagerhållare*),

b) ge fysiska eller juridiska personer i uppdrag att utföra vissa specifika uppgifter som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket.

Om de utbetalande organen överlåter förvaltningen till lagerhållare i enlighet med första stycket a ska förvaltningen utföras enligt lagringskontrakt och i enlighet med de skyldigheter och allmänna principer som anges i bilaga IV.

3. De utbetalande organens skyldigheter i fråga om offentlig lagring är särskilt följande:

a) Att föra lagerbokföring och affärsbokföring för varje produkt som omfattas av en interventionsåtgärd i form av offentlig lagring, på grundval av de insatser de genomför från och med den 1 oktober ett år till och med den 30 september påföljande år, nedan kallat *räkenskapsår*.

b) Att ha en aktuell förteckning över de lagerhållare med vilka de har ingått kontrakt om offentlig lagring. Förteckningen ska innehålla uppgifter som gör det möjligt att exakt identifiera alla lager, deras kapacitet, antal lagerutrymmen, kylrum och silor samt ritningar och scheman över dessa.

c) Att till kommissionens förfogande ställa de standardkontrakt som används för offentlig lagring, de regler som fastställt för övertagande, lagring och uttag av produkter ur lagerhållarnas lager samt de regler som gäller för lagerhållarnas ansvar.

d) Att föra en central elektronisk lagerbokföring som omfattar alla lagringsplatser, alla produkter och de olika produkternas kvantiteter och kvaliteter och som för var och en av dem anger vikt (i tillämpliga fall netto- och bruttovikt) eller volym.

e) Att utföra alla åtgärder i samband med lagring, förvaring, transport eller överföring av interventionsprodukter i enlighet med unionsrätten och nationell lagstiftning, utan att det påverkar det ansvar som vilar på köparna, på andra utbetalande organ som är involverade i en åtgärd eller på personer som har bemyndigats för detta.

f) Att under hela året genomföra kontroller på platser där interventionslager finns, med oregelbundna intervall och utan förvarning. En kontroll får dock aviseras i förväg med kortast möjliga varsel såvitt det kan ske utan att syftet med kontrollen äventyras. Den får dock inte aviseras mer än 24 timmar i förväg, utom i väl motiverade fall,

g) Att göra en årlig inventering i enlighet med artikel 4.

Om det i en medlemsstat är fler än ett utbetalande organ som ansvarar för bokföringen av offentlig lagring av en eller flera produkter, ska den lagerbokföring och den affärsbokföring som avses i första stycket a och d konsolideras av medlemsstaten innan uppgifterna skickas till kommissionen.

4. De utbetalande organen ska säkerställa

a) att de produkter som är föremål för unionens interventionsåtgärder förvaras på rätt sätt genom kontroll av de lagrade produkternas kvalitet minst en gång om året,

b) att interventionslagren är fullständiga.

5. De utbetalande organen ska utan dröjsmål informera kommissionen om

a) fall där en förlängning av lagringsperioden av en produkt skulle kunna leda till att produktens kvalitet försämras,

b) kvantitativa förluster eller kvalitetsförsämringar hos produkten till följd av naturkatastrofer.

I de situationer som avses i första stycket ska kommissionen anta lämpliga beslut

a) i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 229.2 i förordning (EU) nr 1308/2013, när det gäller de situationer som avses i första stycket a,

b) i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 102.3 i förordning (EU) 2021/2116, när det gäller de situationer som avses i första stycket b.

6. De utbetalande organen ska stå för de ekonomiska konsekvenserna av bristfällig lagring av produkter som omfattas av unionens interventionsåtgärder, särskilt då lagringsmetoderna inte har varit anpassade efter produkten. Utan att det påverkar möjligheten att ställa krav på lagerhållarna ska de utbetalande organen ha det ekonomiska ansvaret om de underlåter att fullgöra sina åtaganden eller skyldigheter.

7. Det utbetalande organet ska, antingen på elektronisk väg eller i det utbetalande organets lokaler, ge kommissionens tjänstemän och personer som har fått bemyndigande av kommissionen ständig tillgång till bokföringen av offentlig lagring och till alla handlingar, kontrakt och filer som upprättats eller tagits emot i samband med interventionsåtgärder.

Artikel 4

Inventering

1. De utbetalande organen ska varje räkenskapsår göra en inventering för varje produkt som har varit föremål för unionens interventioner.

De ska jämföra resultaten av inventeringen med redovisningsuppgifterna. Eventuella skillnader i kvantitet och de belopp på grund av kvalitetsskillnader som konstateras vid kontroll ska redovisas i enlighet med de regler som antagits i enlighet med artikel 47.3 a i förordning (EU) 2021/2116.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska det svinn som följer av normal lagring omfattas av de toleransnivåer som fastställs i bilaga V och vara lika med skillnaden mellan det teoretiska lager som framgår av lagerbokföringen och det faktiska lager som fastställts på grundval av den inventering som föreskrivs i punkt 1, eller det lager som återstår enligt bokföringen när det faktiska lagret i en lagerlokal har uttömts.

KAPITEL II

Ekonomisk förvaltning

Artikel 5

Bristande efterlevnad av sista möjliga betalningsdatum

1. Utbetalningar till en stödmottagare som görs efter sista möjliga betalningsdatum kan anses vara stödberättigande under de omständigheter och på de villkor som anges i punkterna 2–6.

2. Om utgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) enligt artikel 5.2 eller utgifter för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) enligt artikel 6 för interventioner enligt artikel 65.2 i förordning (EU) 2021/2116 som betalats efter den tidsfrist som fastställs i unionsrätten inte överstiger tröskelvärdet på 5 % av de utgifter som betalats före tidsfristerna för EGFJ respektive Ejflu, ska ingen minskning av månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna göras.

Om de EGFJ- eller Ejflu-utgifter som betalats efter de tidsfrister som fastställs i unionsrätten överstiger tröskelvärdet på 5 % för EGFJ respektive Ejflu ska alla ytterligare utgifter som betalats för sent minskas enligt följande regler:

a) För EGFJ-utgifter:

   i) Utgifter som betalas under den första månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 10 %.

   ii) Utgifter som betalas under den andra månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 25 %.

   iii) Utgifter som betalas under den tredje månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 45 %.

   iv) Utgifter som betalas under den fjärde månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 70 %.

   v) Utgifter som betalas senare än den fjärde månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 100 %.

b) För Ejflu-utgifter:

i) Utgifter som betalas mellan den 1 juli och den 15 oktober det år då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 25 %.

ii) Utgifter som betalas mellan den 16 oktober och den 31 december det år då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 60 %.

iii) Utgifter som betalas efter den 31 december det år då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 100 %.

3. Genom undantag från punkt 2 ska följande villkor gälla:

a) Om, när det gäller interventioner i form av direktstöd eller Ejflu-utgifter, det tröskelvärde som avses i punkt 2 första stycket inte har utnyttjats fullt ut för utbetalningar som gjorts för kalenderåret N senast den 15 oktober år N + 1 för EGFJ och senast den 31 december år N + 1 för Ejflu och det som återstår av tröskelvärdet överstiger 2 %, ska återstoden minskas till 2 %.

b) Under budgetår N+1 ska utbetalningar för interventioner i form av direktstöd, utom de utbetalningar som föreskrivs i förordningarna (EU) nr 228/2013 och (EU) nr 229/2013, för kalenderår N-1 eller tidigare, som görs efter betalningsfristen endast berättiga till EGFJ-finansiering om det sammanlagda beloppet för interventioner i form av direktstöd som betalas inom budgetår N+1, vid behov korrigerat till beloppet före den justering som föreskrivs i artikel 17 i förordning (EU) 2021/2116, inte överstiger taket i bilaga V till förordning (EU) 2021/2115 för kalenderår N, i enlighet med artikel 87.1 i den förordningen.

c) Utgifter som överstiger de gränser som avses i leden a eller b ska minskas med 100 %.

Beloppen för de återbetalningar som avses i artikel 17.3 andra stycket i förordning (EU) 2021/2116 ska inte beaktas vid kontrollen av att villkoret i första stycket b i denna punkt uppfylls.

4. Om exceptionella förvaltningsförhållanden har uppstått för vissa interventioner och åtgärder eller om medlemsstaterna har motiverade skäl, ska kommissionen tillämpa antingen andra tidsfrister än vad som anges i punkterna 2 och 3 eller lägre eller inga minskningar.

Första stycket ska dock inte gälla för utgifter som överstiger det tak som avses i punkt 3 första stycket b.

5. Kontrollen av att betalningsfristen iakttas ska utföras en gång per budgetår för utgifter som betalats före den 15 oktober.

Eventuella överskridanden av betalningsfristen ska beaktas senast i det beslut om avslutande av räkenskaperna som avses i artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116.

6. De minskningar som avses i denna artikel ska göras utan att det påverkar tillämpningen av det senare beslut om årligt prestationsavslut som avses i artikel 54 i förordning (EU) 2021/2116 och den kontroll av överensstämmelse som avses i artikel 55 i den förordningen.

Artikel 6

Bristande efterlevnad av tidigast möjliga betalningsdatum

När det gäller EGFJ-utgifter, i de fall då medlemsstaterna får betala ut förskott upp till ett visst maximibelopp före det tidigaste möjliga betalningsdatum som fastställs i unionsrätten, ska utgifterna betraktas som utgifter som berättigar till unionsfinansiering. Utgifter som betalats utöver detta maximibelopp ska inte berättiga till unionsfinansiering, utom i vederbörligen motiverade fall då exceptionella förvaltningsförhållanden har uppstått för vissa interventioner eller åtgärder eller när medlemsstaterna anför motiverade skäl. I sådana fall ska de utgifter som överstiger maximibeloppet berättiga till unionsfinansiering med en minskning på 10 %.

Den motsvarande minskningen ska beaktas senast i det beslut om avslutande av räkenskaperna som avses i artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 7

Utbetalande organs kompensation

1. Kommissionen ska i det beslut om månadsbetalningar som den ska anta enligt artikel 21.3 i förordning (EU) 2021/2116 fastställa det saldo för de utgifter som varje enskild medlemsstat deklarerat i sin månatliga deklaration, med avdrag för de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål och som medlemsstaten tagit med i utgiftsdeklarationen. Denna kvittning ska anses motsvara uppbörd av motsvarande inkomster.

Åtagande- och betalningsbemyndiganden som uppkommer till följd av inkomsterna ska bli tillgängliga så snart inkomsterna har avsatts för en viss budgetpost.

2. Om de belopp som avses i artikel 45.1 b i förordning (EU) 2021/2116 har hållits inne före utbetalningen av det stöd som berörs av oriktigheten eller försummelsen ska de dras av från motsvarande utgifter.

3. De Ejflu-bidrag som drivits in från stödmottagare inom ramen för den berörda medlemsstatens strategiska GJP-plan under varje referensperiod ska i utgiftsdeklarationen för den perioden dras av från det belopp som ska betalas av Ejflu.

4. De högre eller lägre belopp som kan bli resultatet av det årliga finansiella avslutet får användas på nytt inom Ejflu och ska läggas till eller dras av från Ejflus bidrag när den första deklarationen upprättas efter beslutet om avslutande av räkenskaperna.

5. EGFJ:s finansiering ska vara lika med utgifterna, beräknade på grundval av den information som förmedlats av det utbetalande organet, med avdrag för eventuella inkomster från interventionsåtgärderna, godkända via det datasystem som kommissionen inrättat och införda i det utbetalande organets utgiftsdeklaration.

Artikel 8

Sent antagande av unionens budget

1. Om unionens budget inte har antagits vid budgetårets början ska de månadsbetalningar som avses i artikel 21 i förordning (EU) 2021/2116 och de mellanliggande betalningar som avses i artikel 32 i den förordningen göras i proportion till de godkända anslagen, per utgiftskapitel, med en viss procentsats av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna lämnat in för EGFJ respektive Ejflu och inom de gränser som fastställs i artikel 16 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.

Kommissionen ska ta hänsyn till de belopp som inte återbetalats till medlemsstaterna vid senare utbetalningar.

2. När det gäller Ejflu ska, om unionens budget inte har antagits i början av budgetåret vad gäller de budgetåtaganden som avses i artikel 29 i förordning (EU) 2021/2116, de första årliga delbetalningarna efter antagandet av medlemsstaternas strategiska GJP-planer följa den ordning i vilken dessa planer antas. Budgetåtagandena för de efterföljande årliga delbetalningarna ska göras i den ordning som medlemsstaternas strategiska GJP-planer utnyttjat sina åtaganden. Kommissionen får göra årliga delåtaganden till medlemsstaterna strategiska GJP-planer om de disponibla åtagandebemyndigandena är begränsade. Resterande åtaganden för planerna ska göras först när ytterligare åtagandebemyndiganden blir tillgängliga.

Artikel 9

Uppskjutande av månadsbetalningar

De månadsbetalningar som avses i artikel 21 i förordning (EU) 2021/2116 till medlemsstaterna får skjutas upp om de meddelanden som avses i artikel 90.1 c i och ii i den förordningen inkommer sent eller innehåller avvikelser som kräver ytterligare kontroller. Kommissionen ska i god tid underrätta de berörda medlemsstaterna om sin avsikt att skjuta upp betalningar.

Artikel 10

Innehållande av utbetalningar i samband med det årliga avslutet

1. Om kommissionen håller inne de månadsbetalningar som avses i artikel 21.3 i förordning (EU) 2021/2116 i enlighet med artikel 40.1 första stycket i den förordningen ska följande satser för innehållande av utbetalningar tillämpas:

a) Om medlemsstaten inte lämnar in de handlingar som avses i artiklarna 9.3 och 12.2 i förordning (EU) 2021/2116 senast den 1 mars, 1 % av det totala beloppet för de månadsbetalningar som avses i artikel 21.3 i den förordningen.

b) Om medlemsstaten inte lämnar in de handlingar som avses i artiklarna 9.3 och 12.2 i förordning (EU) 2021/2116 senast den 1 april, 1,5 % av det totala beloppet för de månadsbetalningar som avses i artikel 21.3 i den förordningen.

2. Innehållandet ska hävas efter det att alla relevanta handlingar som avses i artiklarna 9.3 och 12.2 i förordning (EU) 2021/2116 har lämnats in.

Artikel 11

Innehållande av utbetalningar i samband med prestationsavslutet

1. Om kommissionen håller inne de månadsbetalningar som avses i artikel 21.3 i förordning (EU) 2021/2116 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 32 i den förordningen i enlighet med artikel 40.2 i den förordningen efter det prestationsavslut som avses i artikel 54 i förordning (EU) 2021/2116, ska innehållandesatsen motsvara skillnaden mellan den minskningssats som tillämpas enligt artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 och 50 procentenheter, multiplicerad med 2. Den innehållandesats som ska tillämpas får inte vara lägre än 10 %.

2. De innehållanden som avses i punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 53 och 55 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 12

Växelkurser som ska användas i utarbetandet av utgiftsdeklarationer

1. Enligt artikel 94.4 i förordning (EU) 2021/2116, när det gäller EGFJ, ska medlemsstater som inte har infört euron tillämpa samma växelkurs i sina utgiftsdeklarationer som den de använde för att göra utbetalningar till stödmottagarna eller för att ta emot inkomster, i enlighet med bestämmelserna i kapitel V i den här förordningen och sektorslagstiftningen inom jordbruket.

2. När det gäller Ejflu, när de upprättar sina utgiftsdeklarationer, ska de medlemsstater som inte har infört euron för varje utbetalning eller indrivning tillämpa den näst sista växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den månad under vilken transaktionerna bokförs i det utbetalande organets räkenskaper.

3. När det gäller de beslut om avslut som avses i artiklarna 53 och 54 i förordning (EU) 2021/2116 och det förfarande för kontroll av överensstämmelse som avses i artikel 55 i den förordningen ska den första växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken efter dagen för antagandet av genomförandeakterna för avslut användas.

4. I andra fall än de som avses i punkterna 1, 2 och 3, liksom när det gäller transaktioner för vilka det inte fastställts någon avgörande faktor i unionsrätten, ska den tillämpliga växelkursen för medlemsstater som inte har infört euron vara den näst sista växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den månad under vilken en utgift eller en inkomst avsatt för särskilda ändamål deklarerats.

KAPITEL III

Avslutande av räkenskaper och andra kontroller

Artikel 13

Kriterier och metoder för tillämpning av minskningar i samband med prestationsavslut

1. För att anta beslutet i enlighet med artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 om de belopp som ska minskas från unionsfinansiering ska kommissionen bedöma de årliga utgifter som deklarerats av medlemsstaten för interventionen i förhållande till motsvarande output som rapporterats i den årliga prestationsrapport som avses i artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 och som lämnats in i enlighet med artikel 9.3 första stycket b och artikel 10.1 b i den förordningen samt artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115.

2. Om de deklarerade utgifterna inte har en motsvarande output för det berörda budgetåret och om sådana avvikelser när det gäller output och genomförda enhetsbelopp inte tidigare har förklarats av medlemsstaten i enlighet med artikel 134.5–134.9 i förordning (EU) 2021/2115 i den årliga prestationsrapporten eller om motiveringarna till avvikelserna är otillräckliga, ska medlemsstaten lämna ytterligare motiveringar inom de tidsperioder som fastställts av kommissionen. Motiveringarna ska omfatta de deklarerade utgifter som inte har motsvarande output under det berörda budgetåret.

3. De motiveringar som ska lämnas av medlemsstaten ska innehålla relevant information som förklarar avvikelsen på enhetsbeloppsnivå och den berörda perioden. Den ska innehålla kvantitativ information och vid behov även kvalitativa förklaringar.

Medlemsstaten ska också förklara omfattningen och effekten av de korrigerande åtgärder som redan vidtagits för att avhjälpa avvikelsen och förhindra att den upprepas.

Om medlemsstaten inte kan motivera avvikelserna i enlighet med punkt 2 får den motivera en del av avvikelserna.

4. Om medlemsstaten underlåter att lämna vederbörligen motiverade skäl till avvikelserna, eller om kommissionen anser att dessa är otillräckliga i enlighet med punkterna 2 och 3, eller endast täcker en del av avvikelserna, ska kommissionen minska de relevanta beloppen från unionsfinansieringen. Kommissionen ska underrätta medlemsstaten om sitt yttrande i ett separat meddelande.

5. De minskningar som avses i denna artikel ska göras utan att det påverkar tillämpningen av senare beslut om kontroll av överensstämmelse enligt artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 14

Kriterier och metoder för tillämpning av korrigeringar i samband med kontrollen av överensstämmelse för utgifter som inte omfattas av förordning (EU) 2021/2115 eller för det grödspecifika stödet för bomull och stöd till förtidspensionering

1. För att anta beslutet om belopp som ska undantas från unionsfinansiering enligt artikel 55.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska kommissionen skilja mellan de belopp eller delbelopp som identifierats som felaktigt använda och de som fastställts med hjälp av extrapolering eller schablonkorrigeringar.

För att fastställa de belopp som får undantas från unionsfinansiering när kommissionen konstaterar att utgifter som ligger utanför tillämpningsområdet för förordning (EU) 2021/2115 för det grödspecifika stödet för bomull eller stöd för förtidspensionering enligt avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 respektive artikel 155.2 i den förordningen inte har uppstått i enlighet med unionsrätten, ska kommissionen använda sina egna iakttagelser och beakta den information som medlemsstaterna gjort tillgänglig under förfarandet för kontroll av överensstämmelse i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

2. Kommissionen ska basera undantagandet på identifieringen av felaktigt använda belopp endast om beloppen kan identifieras med rimliga ansträngningar. Om kommissionen inte kan identifiera de felaktigt använda beloppen med rimliga ansträngningar får medlemsstaterna inom de tidsperioder som kommissionen fastställer under kontrollen av överensstämmelse lämna uppgifter om kontrollerna av dessa belopp, på grundval av en granskning av alla enskilda ärenden som kan komma att påverkas av bristen på överensstämmelse. Kontrollerna ska omfatta alla utgifter som betalats ut i strid med tillämplig rätt och som belastat unionens budget. De uppgifter som lämnas ska omfatta alla enskilda belopp som inte är stödberättigande på grund av bristen på överensstämmelse.

3. Om de felaktigt använda beloppen inte kan identifieras enligt punkt 2 får kommissionen fastställa vilka belopp som ska undantas med hjälp av extrapolerade korrigeringar. För att hjälpa kommissionen att fastställa berörda belopp får medlemsstaterna inom de tidsperioder som kommissionen fastställer under kontrollen av överensstämmelse lämna in en beräkning av det belopp som ska undantas från unionsfinansiering, genom en statistisk extrapolering av resultaten från kontroller som utförts på ett representativt urval av ärendena. Urvalet ska göras från en population där den identifierade bristen på överensstämmelse rimligen kan förväntas förekomma.

4. För att beakta de resultat som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med enligt punkterna 2 och 3 ska kommissionen kunna göra följande:

a) Bedöma de metoder som används för identifiering eller extrapolering, och som tydligt ska beskrivas av medlemsstaterna.

b) Kontrollera representativiteten i det urval som avses i punkt 3.

c) Kontrollera innehållet i och resultatet av den identifiering eller extrapolering som lämnas in.

d) Erhålla tillräckligt uttömmande och relevanta revisionsbevis för de underliggande uppgifterna.

5. Vid tillämpningen av extrapolerade korrigeringar i enlighet med punkt 3 får medlemsstaterna använda de utbetalande organens kontrollstatistik som den bekräftats av det attesterande organet eller ett sådant organs bedömning av felnivån i samband med den revision som avses i artikel 12 i förordning (EU) 2021/2116, på följande villkor:

a) Kommissionen är tillfredsställd med de attesterande organens arbete, både i fråga om revisionsstrategi och i fråga om det faktiska revisionsarbetets innehåll, omfattning och kvalitet.

b) De attesterande organens arbete har samma omfattning som den aktuella kontrollen av överensstämmelse, i synnerhet när det gäller åtgärder eller stödordningar.

c) De sanktionsbelopp som borde ha tillämpats beaktades vid bedömningen.

6. Om villkoren för fastställande av de belopp som ska undantas från unionsfinansiering enligt punkterna 2 och 3 inte är uppfyllda eller om ärendet är sådant att de belopp som ska undantas inte kan fastställas på grundval av de punkterna, ska kommissionen göra lämpliga schablonkorrigeringar, med beaktande av överträdelsens karaktär och allvarlighetsgrad samt sin egen bedömning av risk för ekonomisk skada för unionens budget.

Schablonkorrigeringens nivå ska fastställas med beaktande särskilt av vilken typ av brist på överensstämmelse som identifierats. Brister i kontrollerna ska därför delas upp efter om de rör grundläggande eller kompletterande kontroller på följande sätt:

a) Grundläggande kontroller är sådana administrativa kontroller och kontroller på plats som krävs för att fastställa stödberättigandet och tillämpningen av minskningar och sanktioner.

b) Kompletterande kontroller är alla andra administrativa åtgärder som krävs för att behandla ersättningsanspråk korrekt.

Om det under samma kontroll av överensstämmelsen fastställas att det föreligger olika brister på överensstämmelse som var och en skulle leda till olika schablonkorrigeringar, ska endast den högsta schablonkorrigeringen tillämpas.

7. När kommissionen fastställer nivån för schablonkorrigeringen ska den särskilt beakta en eller flera av följande omständigheter som visar att det rör sig om allvarligare brister, och en större risk för förlust för unionens budget:

a) En eller flera grundläggande kontroller inte utförts eller utförts så dåligt eller sällan att de är ineffektiva när det gäller att fastställa om anspråk är stödberättigande eller att förebygga oriktigheter.

b) Tre eller flera brister upptäcks i fråga om samma kontrollsystem.

c) Medlemsstatens tillämpning av ett kontrollsystem saknas eller har allvarliga brister, och det finns tecken på omfattande oriktigheter och försummelser i arbetet med att förebygga oriktigheter och bedrägerier.

d) Liknande brister inom samma sektor upptäcks i en medlemsstat i en utredning som följer på en utredning där de först har upptäckts och meddelats medlemsstaten, dock med beaktande av de korrigerande eller kompenserande åtgärder som redan vidtagits av medlemsstaten.

8. Om en medlemsstat lämnar in objektiva upplysningar som inte uppfyller kraven i punkterna 2 och 3 i denna artikel, men som visar att den maximala ekonomiska förlusten för EGFJ och Ejflu är lägre än vad som skulle bli fallet vid tillämpning av den föreslagna schablonsatsen ska kommissionen använda den lägre schablonsatsen för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

9. Belopp som faktiskt drivits in från stödmottagarna och krediterats EGFJ och Ejflu före ett givet datum som kommissionen ska fastställa under kontrollen av överensstämmelse, ska dras av från det belopp som kommissionen beslutar att undanta från unionsfinansiering i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 15

Kriterier och metoder för tillämpning av korrigeringar i samband med kontrollen av överensstämmelse för utgifter som omfattas av förordning (EU) 2021/2115

1. För antagandet av beslutet om de belopp som ska undantas från unionsfinansiering i enlighet med artikel 55.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska kommissionen använda sina egna iakttagelser och beakta den information som medlemsstaterna gjort tillgänglig under den kontroll av överensstämmelse som genomförs i enlighet med artikel 55.3 i den förordningen. Det belopp som ska undantas från unionsfinansiering ska så långt som möjligt motsvara den faktiska ekonomiska förlusten eller risken för unionens budget.

2. Om kommissionen konstaterar att utgifterna inte har betalats i överensstämmelse med unionsrätten får kommissionen fastställa de belopp som ska undantas genom schablonkorrigeringar, med beaktande av överträdelsens karaktär och allvarlighetsgrad samt sin egen bedömning av risken för ekonomisk skada för unionen.

Schablonkorrigeringen ska fastställas med hänsyn i synnerhet till vilken typ av allvarlig brist som identifierats. I detta syfte ska hänsyn tas till de delar av styrningssystemen som påverkas av de allvarliga bristerna.

Om det inom samma kontroll av överensstämmelsen fastställs att det föreligger olika allvarliga brister som var och en skulle leda till olika schablonkorrigeringar ska endast den högsta schablonkorrigeringen tillämpas.

3. När kommissionen fastställer nivån för schablonkorrigeringen ska den särskilt beakta en eller flera av följande omständigheter som visar att det rör sig om allvarligare brister, och en större risk för förlust för unionens budget:

a) Allvarliga brister i en eller flera delar av styrningssystemen.

b) Medlemsstatens tillämpning av någon del i styrningssystemet saknas och det finns tecken på omfattande oriktigheter och försummelser i arbetet med att förebygga oriktigheter och bedrägerier.

c) Liknande brister inom samma sektor upptäcks i en medlemsstat i en utredning som följer på en utredning där de först har upptäckts och meddelats medlemsstaten, dock med beaktande av de korrigerande eller kompenserande åtgärder som redan vidtagits av medlemsstaten.

4. Om en medlemsstat visar att den maximala förlusten för EGFJ och Ejflu är begränsad till ett belopp som är lägre än vad som skulle bli resultatet av tillämpningen av den föreslagna schablonsatsen, får den lägre schablonsatsen tillämpas eller det attesterande organets bedömning av styrningssystemen vid den revision som avses i artikel 12 i förordning (EU) 2021/2116 användas av kommissionen för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering vid den kontroll av överensstämmelse som avses i artikel 55 i den förordningen.

5. När så är lämpligt får medlemsstaterna, inom de tidsperioder som kommissionen fastställer under kontrollen av överensstämmelse, lämna uppgifter om kontrollerna av beloppen, på grundval av en granskning av alla enskilda fall som kan vara påverkade av bristen. Kontrollerna ska omfatta alla utgifter som betalats ut i strid med unionsrätten och som belastat unionens budget. Uppgifter ska lämnas om alla belopp som inte är stödberättigande på grund av brist på överensstämmelse med unionsrätten. Alternativt får medlemsstaterna tillhandahålla en riskbedömning på grundval av ett statistiskt giltigt och representativt urval av den population som påverkas av bristen, förutsatt att medlemsstaterna inte med rimliga ansträngningar kan beräkna de felaktigt använda beloppen. Det attesterande organet ska bekräfta medlemsstatens bedömning av bristen.

6. För att beakta de resultat som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med punkt 5 ska kommissionen bedöma metoden, innehållet i och resultaten av den kontroll eller den extrapolering som lämnats in. Om kommissionen är nöjd med metoden, innehållet i och resultaten av den kontroll eller den extrapolering som lämnats in ska den använda de resultat som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med punkt 5 för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

7. Belopp som faktiskt drivits in från stödmottagarna och krediterats EGFJ och Ejflu före ett givet datum som kommissionen ska fastställa under kontrollen av överensstämmelse, ska dras av från det belopp som kommissionen beslutar att undanta från unionsfinansiering i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

KAPITEL IV

Säkerheter

Avsnitt 1

Tillämpningsområde och termanvändning

Artikel 16

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas i alla de fall där sektorslagstiftningen inom jordbruket föreskriver en säkerhet, vare sig termen ”säkerhet” används eller inte.

Detta kapitel ska inte tillämpas på säkerheter som har ställts för att garantera betalning av de import- och exporttullar som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([11]).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

Artikel 17

Definitioner i kapitlet

I detta kapitel gäller följande definitioner:

a) *behörig myndighet*: antingen en part som har befogenhet att ta emot en säkerhet eller en part som har befogenhet att besluta i enlighet med den aktuella förordningen om en säkerhet ska frisläppas eller förverkas.

b) *blocksäkerhet*: säkerhet som ställs till den behöriga myndighetens förfogande för att garantera att mer än en skyldighet fullgörs.

c) *den aktuella delen av det säkrade beloppet*: den del av det säkrade beloppet som motsvarar den kvantitet för vilken ett krav inte har uppfyllts.

Avsnitt 2

Krav på säkerhet

Artikel 18

Ansvarig part

En säkerhet ska ställas av den part, eller för den parts räkning, som är skyldig att betala ett belopp om en skyldighet inte fullgörs.

Artikel 19

Avstående från krav på säkerhet

1. Den behöriga myndigheten får avstå från kravet på säkerhet om den part som ska fullgöra skyldigheten är antingen

a) ett offentligt organ som ansvarar för att utföra en offentlig myndighets uppgifter, eller

b) ett privat organ som utför sådana uppgifter som avses i led a under statlig tillsyn.

2. Den behöriga myndigheten får avstå från kravet på säkerhet om värdet av det belopp som ska garanteras är mindre än 500 euro. I sådana fall ska den berörda parten skriftligen åta sig att betala ett belopp som är lika stort som den avstådda säkerheten om motsvarande skyldighet inte fullgörs.

Vid tillämpningen av det första stycket ska säkerhetens värde beräknas så att den omfattar alla de skyldigheter som hör till samma insats.

Artikel 20

Villkor för säkerheter

1. Den behöriga myndigheten ska vägra att godta säkerheten eller kräva att den byts ut om myndigheten anser att den är otillräcklig eller otillfredsställande eller att den inte utgör säkerhet för en tillräckligt lång period.

2. Om en kontant inbetalning sker via girering ska den inte anses utgöra en säkerhet förrän den behöriga myndigheten har försäkrat sig att den kan disponera över beloppet.

3. En check ska betraktas som en kontant inbetalning om dess inlösen är garanterad av en finansiell institution som godkänts för detta syfte av den medlemsstat där den behöriga myndigheten finns. Den behöriga myndigheten behöver inte lösa in en sådan check förrän dess garanterade giltighetstid håller på att löpa ut.

Andra checkar än de som avses i första stycket ska inte utgöra en säkerhet förrän den behöriga myndigheten kan disponera över beloppet.

4. Alla avgifter som den finansiella institutionen tar ut ska betalas av den som ställer säkerheten.

5. Ingen ränta ska utgå till den part som ställer säkerhet i form av en kontant inbetalning.

Artikel 21

Användning av euro

1. Säkerheter ska ställas i euro.

2. I de fall då en säkerhet tas emot i en medlemsstat som inte har infört euron ska säkerhetens belopp i euro räknas om till den tillämpliga nationella valutan i enlighet med kapitel V. Det åtagande som säkerheten avser och belopp som hålls inne vid underlåtelser eller oriktigheter ska kvarstå i euro.

Artikel 22

Borgensman

1. Borgensmannen ska ha sin hemvist eller ha en verksamhet inom unionen och vara godkänd enligt fördragets bestämmelser om frihet att tillhandahålla tjänster av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där säkerheten ställs. Borgensmannens åtagande ska bekräftas genom en skriftlig borgensförbindelse.

2. Den skriftliga borgensförbindelsen ska minst ange

a) skyldigheten eller, om det gäller en blocksäkerhet, den typ eller de typer av skyldigheter mot vars fullgörande den garanterar betalningen av en summa pengar,

b) det högsta belopp som borgensmannen är villig att betala,

c) att borgensmannen har solidariskt ansvar tillsammans med den part som ska fullgöra skyldigheten att, på uppmaning av den behöriga myndigheten, inom 30 dagar betala varje belopp inom borgensförbindelsens gränser som förfaller till betalning när säkerheten förverkas.

3. Om en skriftlig blocksäkerhet redan har ställts ska den behöriga myndigheten avgöra vilket förfarande som ska tillämpas för att koppla hela eller en del av blocksäkerheten till en viss skyldighet.

Artikel 23

Force majeure

Alla som bär ansvar för en skyldighet för vilken en säkerhet ställts och som hävdar att skyldigheten inte fullgjorts på grund av force majeure ska på ett sätt som tillfredsställer den behöriga myndigheten påvisa att force majeure föreligger. Om den behöriga myndigheten medger att force majeure förelegat annulleras skyldigheten så att säkerheten kan frisläppas.

Avsnitt 3

Frisläppande och förverkande av andra säkerheter än de som avses i avsnitt 4

Artikel 24

Förverkande av säkerheter

1. Den skyldighet som avses i artikel 64.1 i förordning (EU) 2021/2116 avser krav på att utföra eller avstå från att utföra en viss handling som är grundläggande för syftet med den förordning genom vilken den införs.

2. Om en skyldighet inte fullgörs och ingen tidsfrist för fullgörande har angivits ska säkerheten förverkas när den behöriga myndigheten fastställer att skyldigheten inte fullgjorts.

3. Om det angivits en tidsfrist för fullgörande av skyldigheten och skyldigheten har fullgjorts först efter den tidsfristen ska säkerheten förverkas.

I så fall ska 10 % av säkerheten förverkas omedelbart och av återstoden ska ytterligare andelar förverkas med

a) 2 % för varje kalenderdag efter tidsfristen om skyldigheten avser import av produkter till ett tredjeland, och

b) 5 % för varje kalenderdag efter tidsfristen om skyldigheten avser produkter som lämnar unionens tullområde.

4. Om skyldigheten fullgörs i tid och bevis därför ska lämnas in inom en viss tidsfrist ska säkerheten för den skyldigheten förverkas för varje kalenderdag efter tidsfristen enligt formeln 0,2/antal dagar efter tidsfristen, varvid hänsyn ska tas till artikel 27.

Om det bevis som avses i första stycket består av inlämning av en import- eller exportlicens som utnyttjats eller löpt ut, ska 15 % av säkerheten förverkas om beviset lämnas in efter den tidsfrist som avses i första stycket men senast den 730:e kalenderdagen efter det att licensen löpt ut. Efter den 730:e kalenderdagen ska den återstående delen av säkerheten förverkas i sin helhet.

5. Beloppet för den säkerhet som ska förverkas ska avrundas neråt till närmaste heltal i euro eller tillämplig nationell valuta.

Artikel 25

Frisläppande av säkerheter

1. Så snart det bevis som krävs enligt de särskilda unionsreglerna för att visa att en skyldighet fullgjorts har lämnats eller säkerheten delvis har förverkats i enlighet med artikel 64.2 i förordning (EU) 2021/2116 och artikel 24 i denna förordning ska säkerheten eller i förekommande fall återstoden av säkerheten utan dröjsmål frisläppas.

2. En säkerhet ska på begäran frisläppas till en del då bevis har lämnats för en delmängd av produkten, förutsatt att delen inte är mindre än någon av de minimikvantiteter som anges i den förordning där säkerheten föreskrivs eller annars som de anges av medlemsstaten.

3. Om det inte har fastställts någon tidsperiod för framläggande av det bevis som krävs för att det säkrade beloppet ska frisläppas ska denna period vara 365 kalenderdagar, räknat från den tidsfrist som gäller för den skyldighet för vilken säkerhet ställts. Om ingen tidsfrist har angivits för fullgörandet av den skyldighet för vilken säkerheten ställts, ska perioden för att lägga fram de bevis som krävs för att frisläppa ett belopp för vilket säkerhet ställts vara 365 kalenderdagar från och med den dag då alla skyldigheter har fullgjorts.

Den period som fastställs i första stycket får inte överstiga 1 095 kalenderdagar från den dag då säkerhet kopplades till en viss skyldighet.

Artikel 26

Tröskelvärden

1. Det totala förverkade beloppet får inte överstiga 100 % av den berörda delen av det säkrade beloppet.

2. Den behöriga myndigheten får avstå från förverkandet av belopp på mindre än 100 euro, förutsatt att det finns liknande bestämmelser för jämförbara fall i nationella lagar och andra författningar.

Avsnitt 4

Säkerheter vid förskottsbetalning

Artikel 27

Tillämpningsområde

Detta avsnitt ska tillämpas i fall där det i särskilda unionsregler, andra än regler om sektorsspecifika interventioner, föreskrivs att ett belopp kan betalas ut innan den fastställda skyldigheten att erhålla stöd eller förmåner har uppfyllts.

Artikel 28

Frisläppande av säkerheter

1. Säkerheten ska frisläppas

a) antingen när den slutliga rätten till det belopp som beviljats som förskott är fastställd, eller

b) när det beviljade beloppet plus eventuella tillägg enligt de särskilda unionsreglerna har återbetalats.

2. När tidsfristen för styrkande av den slutliga rätten till det beviljade beloppet har löpt ut utan att bevis har lagts fram, ska den behöriga myndigheten omedelbart följa förfarandet för att förverka säkerheten.

Om särskilda unionsregler föreskriver det får bevis läggas fram även efter detta datum mot återbetalning av en del av säkerheten.

KAPITEL V

Användning av euro

Artikel 29

Handel med tredjeländer

1. För belopp som hänför sig till import och för exportavgifter som fastställts i euro i unionsrätten för den gemensamma jordbrukspolitiken och som ska tillämpas av medlemsstaterna i nationell valuta, ska omräkningskursen uttryckligen motsvara den kurs som tillämpas i enlighet med artikel 53.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

2. För de priser och belopp som uttrycks i euro i unionens jordbrukslagstiftning för handel med tredjeländer ska den avgörande faktorn för växelkursen vara godtagandet av tulldeklarationen.

3. För beräkningen av det schablonimportvärde för frukt och grönsaker som används för att fastställa införselpriset ska den avgörande faktorn för växelkursen för de representativa priser som används för beräkningen av schablonvärdet och av beloppet för minskningen vara den dag som de representativa priserna hänför sig till.

Artikel 30

Särskilda stöd

1. För stöd som beviljas i förhållande till kvantiteten salufördа produkter eller kvantiteten produkter som ska användas på ett särskilt sätt, ska den avgörande faktorn för växelkursen, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 32 och 33, vara den första transaktion efter det att den berörda aktören tagit över produkterna som garanterar att produkterna används på ett adekvat sätt och som medför att stödet beviljas.

2. För stöd till privat lagring ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den första dagen av den period för vilken stöd beviljas inom ramen för ett och samma kontrakt.

3. För andra stöd än de som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och i artiklarna 32 och 33 ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den sista ansökningsdagen.

Artikel 31

Vinsektorn

1. Den avgörande faktorn för växelkursen ska vara den första dagen på budgetåret då stöd beviljas för följande:

a) Omstrukturering och omställning av vinodlingar som avses i artikel 58.1 första stycket a i förordning (EU) 2021/2115.

b) Tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för inrättandet av gemensamma fonder som avses i artikel 58.1 första stycket l i förordning (EU) 2021/2115.

c) Skördeförsäkring mot förluster som uppstår till följd av ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden, skador förorsakade av djur, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp som avses i artikel 58.1 första stycket d i förordning (EU) 2021/2115.

2. För de insatser för grön skörd som avses i artikel 58.1 första stycket c i förordning (EU) 2021/2115 ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den dag då insatsen för grön skörd äger rum.

3. För destillation av biprodukter från vinframställning som utförs i enlighet med begränsningarna i del II avsnitt D i bilaga VIII till förordning (EU) nr 1308/2013 och som avses i artikel 58.1 första stycket g i förordning (EU) 2021/2115 ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den första dagen på det räkenskapsår då biprodukten levereras.

4. För investeringar som avses i artikel 58.1 första stycket b, e och m i förordning (EU) 2021/2115 ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den 1 januari det år då beslutet att bevilja stödet fattas.

5. För de interventionstyper som avses i artikel 58.1 första stycket f, h, i, j och k i förordning (EU) 2021/2115 ska den avgörande faktorn för växelkursen enligt lagstiftningen vara den näst sista växelkurs som fastställdes av Europeiska centralbanken före den månad för vilken en utgift eller en inkomst avsatt för särskilda ändamål deklarerades.

Artikel 32

Belopp och utbetalningar av stöd kopplade till genomförandet av skolprogrammet

För stöd som beviljats för genomförandet av det skolprogram som avses i del II avdelning I kapitel II avsnitt I i förordning (EU) nr 1308/2013 ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den 1 januari som föregår det berörda läsåret.

Artikel 33

Stöd till struktur- och miljöåtgärder

För landsbygdsutvecklingsstöd som betalas ut i enlighet med avdelning III kapitel IV i förordning (EU) 2021/2115 och för utbetalningar som avser åtgärder som godkänts enligt förordning (EU) nr 1305/2013 ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den 1 januari det år då beslutet att bevilja stödet fattas.

När utbetalningarna av de belopp som avses i första stycket i enlighet med unionsreglerna sprids ut över flera år ska den avgörande faktorn för växelkursen för var och en av de årliga delbetalningarna vara den 1 januari det år för vilket delbetalningen i fråga görs.

Artikel 34

Andra belopp och priser

För andra priser och belopp än de som anges i artiklarna 30–33 eller för belopp som är kopplade till dessa och som i unionslagstiftningen eller i ett anbudsförfarande uttrycks i euro, ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den dag då en av följande rättshandlingar äger rum:

a) För köp, då ett giltigt anbud har tagits emot.

b) För försäljning, då ett giltigt anbud har tagits emot.

c) För tillbakadraganden av produkter, dagen då tillbakadragandet äger rum.

d) För insatser för obärgad skörd och grön skörd, dagen då insatsen för obärgad skörd eller grön skörd äger rum.

e) För kostnader för transport, bearbetning eller offentlig lagring och för belopp till undersökningar inom ramen för ett anbudsförfarande, sista dagen för inlämnande av anbud.

f) För notering av priser, belopp eller anbud på marknaden, den dag för vilken priset, beloppet eller anbudet noteras.

g) För sanktioner som är kopplade till bristande efterlevnad av jordbrukslagstiftningen, den dag då den behöriga myndigheten utfärdar en handling där detta konstateras.

Artikel 35

Betalning av förskott

För förskott ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den avgörande faktor som är tillämplig för det pris eller belopp som förskottet avser, i de fall då den avgörande faktorn har inträtt när förskottet betalas ut, eller, i andra fall, den dag då förskottet fastställs i euro, eller om detta inte görs, den dag då förskottet betalas ut. Den avgörande faktorn för växelkursen ska tillämpas på förskott utan att det påverkar tillämpningen av den avgörande faktorn på hela priset eller beloppet i fråga.

Artikel 36

Säkerheter

För säkerheter ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den dag då säkerheten ställs.

Följande undantag ska dock göras:

a) För säkerheter i samband med förskott ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den avgörande faktor som gäller för förskottsbeloppet i de fall då den faktorn har inträtt när säkerheten betalas.

b) För säkerheter i samband med inlämnande av anbud ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den dag då anbudet lämnas in.

c) För säkerheter i samband med genomförandet av ett anbud ska den avgörande faktorn för växelkursen vara den sista dagen för inlämnande av anbud.

Artikel 37

Fastställande av växelkursen

När en avgörande faktor fastställs i unionsrätten ska den växelkurs som ska användas vara Europeiska centralbankens senaste växelkurs före den första dagen i den månad då den avgörande faktorn inträder.

Dock ska följande växelkurs användas:

a) I de fall som avses i artikel 29.2 i den här förordningen, för vilka den avgörande faktorn för växelkursen är godtagandet av tulldeklarationen, den växelkurs som avses i artikel 53.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

b) För utgifter för interventionsåtgärder i samband med offentliga lagringsinsatser, den växelkurs som följer av tillämpningen av artikel 3.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 ([12]).

Artikel 38

Granskning av transaktioner

De belopp i euro som härrör från tillämpningen av avdelning IV kapitel III i förordning (EU) 2021/2116 ska när det behövs räknas om till nationella valutor med hjälp av de växelkurser som gäller den första arbetsdagen det år då granskningsperioden inleds och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, serie C.

KAPITEL VI

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 39

Övergångsbestämmelser

Om ett utbetalande organ som ackrediterats i enlighet med förordning (EU) nr 1306/2013 tar ansvar för sådana utgifter som det tidigare inte ansvarat för ska organet vara ackrediterat för sina nya ansvarsområden före den 1 januari 2023.

Artikel 40

Upphävande

Delegerad förordning (EU) nr 907/2014 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2023.

Dock gäller följande:

a) Artiklarna 5a, 7.3, 7.4, 11.1 andra stycket, 11.2 och 13 i den förordningen ska fortsätta att gälla för Ejflu när det gäller utgifter som stödmottagarna ådragit sig och betalningar som verkställts av det utbetalande organet inom ramen för genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogram i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013 och för EGFJ när det gäller de operativa program som godkänts enligt förordning (EU) nr 1308/2013.

b) Artikel 13 i den förordningen ska fortsätta att gälla för pågående indrivningsförfaranden som inletts enligt artikel 54 i förordning (EU) nr 1306/2013.

([12]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention (EUT L 255, 28.8.2014, s. 1).

Artikel 41

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2023.

Artikel 39 ska dock tillämpas från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Ackrediteringskriterier för de utbetalande organ som avses i artikel 1.2

1. INTERNA FÖRHÅLLANDEN

A. Organisationsstruktur

Det utbetalande organet ska ha en organisationsstruktur som gör att det kan utföra följande huvudsakliga uppgifter när det gäller EGFJ- och Ejflu-utgifterna:

i) Godkännande och kontroll av utbetalningar för att fastställa att det belopp som utbetalas till en mottagare är förenligt med unionsreglerna, och detta ska särskilt omfatta administrativa kontroller och kontroller på plats.

ii) Verkställande av utbetalningar av det godkända beloppet till bidragsmottagare (eller deras befullmäktigade) eller, när det gäller landsbygdsutveckling, av unionens medfinansieringsdel.

iii) Bokföring av utbetalningar i det utbetalande organets särskilda räkenskaper för EGFJ- och Ejflu-utgifter i ett datasystem samt periodiska sammanställningar av utgifter, däribland de månatliga (för EGFJ), kvartalsvisa (för Ejflu) och årliga deklarationerna till kommissionen. Det utbetalande organets räkenskaper ska också ta upp tillgångar som finansieras av EGFJ och Ejflu, i synnerhet rörande interventionslager, icke avräknade förskott, säkerheter och gäldenärer.

iv) När det gäller de interventionstyper som avses i förordning (EU) 2021/2115 ska det utbetalande organets organisationsstruktur också säkerställa genomförandet av prestationsrapporteringen om outputindikatorer för det årliga prestationsavslut som avses i artikel 54 i förordning (EU) 2021/2116 och om resultatindikatorer för den fleråriga prestationsövervakning som avses i artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115, för att visa att artikel 37 i förordning (EU) 2021/2116 efterlevs.

Det utbetalande organets organisationsstruktur ska säkra en tydlig fördelning av befogenheter och ansvarsområden på alla operativa nivåer och separering av de funktioner som avses i första stycket leden i, ii och iii, och ansvarsområdena ska fastställas i en organisationsplan som även visar rapporteringsvägarna. Den ska innefatta de tekniska tjänsterna och tjänsten för internrevision enligt punkt 4.

B. Krav avseende personalen

Det utbetalande organet ska visa sitt engagemang för integritet och etiska värden. Alla ledningsnivåer ska respektera integritet och etiska värden i sina instruktioner, sitt handlande och sitt uppförande. Integritet och etiska värden ska fastställas i uppföranderegler och förstås på alla nivåer i organisationen, samt av tjänsteleverantörer och stödmottagare. Det ska finnas förfaranden för att bedöma om enskilda personer och enheter följer uppföranderegelerna och för att hantera avvikelser i god tid. Det utbetalande organet ska också visa sitt engagemang för att attrahera, utveckla och behålla kompetenta personer i linje med sina mål.

Organet ska särskilt säkerställa följande:

i) Lämplig personal tilldelas för verksamheten och säkerställa den tekniska kompetens som krävs på olika nivåer inom verksamheten.

ii) Fördelningen av arbetsuppgifter är sådan att ingen anställd har ansvar för fler än ett av ansvarsområdena godkännande, utbetalning respektive bokföring av belopp som ska belasta EGFJ eller Ejflu, och ingen anställd utför någon av dessa uppgifter på egen hand.

iii) Ansvarsområdena för varje anställd är fastställda i en skriftlig arbetsbeskrivning, liksom de ekonomiska gränserna för dennes befogenheter. De sistnämnda får anges i systemet.

iv) Lämplig personalutbildning anordnas på alla verksamhetsnivåer, bl.a. för att öka medvetenheten om bedrägerier, och det finns en personalpolitik som innebär att personal på känsliga poster roterar eller annars är föremål för utökad granskning.

v) Lämpliga åtgärder vidtas för att undvika och upptäcka en möjlig risk för intressekonflikter i den mening som avses i artikel 61 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 vad gäller det utbetalande organets uppgifter i förhållande till personer med inflytande och känsliga befattningar inom och utanför det utbetalande organet. Om det finns risk för en intressekonflikt ska det finnas rutiner som säkerställer att den artikeln tillämpas.

C. **Riskbedömning**

Det utbetalande organet ska säkerställa följande:

i) Identifiering av det utbetalande organets mål, för att göra det möjligt att identifiera och bedöma risker i samband med målen.

ii) Identifiering av riskerna, inklusive möjliga oriktigheter och bedrägerier, för uppnåendet av dess mål samt analys av dessa risker som grund för att avgöra hur de bör hanteras.

iii) När det gäller risken för bedrägerier, en strategi för bedrägeribekämpning som ska omfatta åtgärder för att bekämpa bedrägerier och all olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I dessa åtgärder ingår förebyggande, upptäckt och villkor för utredning av bedrägerier samt gottgörelse och avskräckande åtgärder, med proportionella och avskräckande sanktioner.

iv) Genomförande av åtgärder för att förebygga och minska riskerna.

v) Identifiering och bedömning av förändringar som avsevärt skulle kunna påverka det interna kontrollsystemet.

vi) Regelbunden översyn av riskbedömningen och av de åtgärder som vidtagits för att förebygga eller minska de identifierade riskerna.

D. **Delegering**

D.1 Om det utbetalande organet delegerar någon av sina uppgifter till ett annat organ i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska följande krav uppfyllas:

i) Ett skriftligt avtal ska ingås mellan det utbetalande organet och det andra organet där det anges vilka uppgifter som delegeras, och vidare vilken information och vilka verifikationer som ska lämnas till det utbetalande organet samt tidsfristen för att lämna in dessa. Avtalet måste göra det möjligt för det utbetalande organet att uppfylla ackrediteringskriterierna.

ii) Det utbetalande organet ska hela tiden behålla ansvaret för att de berörda fonderna förvaltas effektivt. Det behåller även det fulla ansvaret för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, inklusive skyddet av unionens ekonomiska intressen, samt för att deklarera motsvarande utgifter till kommissionen samt bokföra dessa.

iii) Det andra organets uppgifter och skyldigheter, i synnerhet beträffande kontrollen och verifieringen av överensstämmelsen med unionsreglerna, ska vara tydligt definierade.

iv) Det utbetalande organet ska säkerställa att det andra organet har effektiva system som garanterar att det uppfyller sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt.

v) Det andra organet ska uttryckligen bekräfta till det utbetalande organet att det fullgör sina uppgifter, och det ska ge en beskrivning av sina arbetsmetoder.

vi) Det utbetalande organet ska regelbundet se över de delegerade uppgifterna för att förvissa sig om att verksamheten håller en tillfredsställande nivå och överensstämmer med unionsreglerna.

D.2 Kraven i punkterna D.1 i, ii, iii och v ovan ska gälla i tillämpliga delar i de fall då det utbetalande organets uppgifter sköts av ett annat organ inom ramen för dess ordinarie uppgifter på grundval av nationell lagstiftning.

2. **KONTROLLER**

A. **Förfaranden för att godkänna ersättningsanspråk**

Det utbetalande organet ska ha förfaranden för att följa följande regler:

i) Det utbetalande organet ska i detalj fastställa förfarandena för att ta emot, registrera och handlägga anspråk, med en beskrivning av alla de handlingar och det informationssystem som ska användas.

ii) Varje tjänsteman som ansvarar för godkännande ska förfoga över en fullständig checklista för de verifieringar som ska göras, och ska i verifikationerna för anspråket intyga att kontrollerna har utförts. Detta intygande får göras elektroniskt. Det ska finnas bevis på att arbetet granskas systematiskt av en högre tjänsteman, baserat på exempelvis stickprover, system eller planer.

iii) Ett anspråk ska godkännas för utbetalning endast efter det att tillräckliga kontroller gjorts för att säkerställa att unionens regler följs.

iv) Kontrollerna ska omfatta dem som föreskrivs i den förordning som gäller för den specifika åtgärd inom vilken stöd begärs, och dem som krävs enligt artikel 59 i förordning (EU) 2021/2116, för att förebygga och upptäcka bedrägerier och oriktigheter, med särskilt beaktande av de risker som föreligger. För Ejflu krävs dessutom förfaranden för att kontrollera att villkoren för beviljande av stöd, även genom upphandling, är uppfyllda och att alla tillämpliga unionsregler har följts, även de som fastställs i den strategiska GJP-planen.

v) Det utbetalande organets ledning ska på lämplig nivå regelbundet och i god tid informeras om resultaten av administrativa kontroller och kontroller på plats, så att det är alltid är möjligt att beakta om kontrollerna varit tillräckliga innan ett anspråk avgörs.

vi) Det utförda arbetet ska beskrivas i detalj i en rapport som åtföljer varje anspråk eller omgång anspråk eller, om så är lämpligt, i en rapport som omfattar ett regleringsår. Rapporten ska åtföljas av ett intygande av de godkända anspråkens stödberättigande och av det utförda arbetets karaktär, omfattning och avgränsningar. Detta intygande får göras elektroniskt. För Ejflu krävs dessutom en försäkran om att kriterierna för beviljande av stöd, även genom upphandling, har uppfyllts och att alla tillämpliga unionsregler följs, även de som fastställs i den strategiska GJP-planen. Om någon fysisk eller administrativ kontroll inte är fullständig, utan genomförd på ett urval av anspråk, ska valda anspråk identifieras, urvalsmetoden beskrivas och resultatet av alla inspektioner och de åtgärder som vidtagits mot bakgrund av rapporterade avvikelser och oriktigheter rapporteras. Verifikationerna (i pappersform eller elektronisk form) ska vara tillräckliga för att ge garantier för att alla nödvändiga kontroller beträffande de godkända anspråkens stödberättigande har genomförts.

vii) Om verifikationer (på papper eller i elektronisk form) som hänför sig till godkända anspråk eller till genomförda kontroller förvaras av andra organ, ska både dessa organ och det utbetalande organet införa förfaranden för att säkerställa att dessa verifikationer eller elektroniska uppgifter bevaras och är tillgängliga för det utbetalande organet.

B. **Förfaranden för utbetalningar**

Det utbetalande organet ska införa de förfaranden som är nödvändiga för att säkerställa att utbetalningar endast görs till stödmottagares eller dessas befullmäktigades bankkonto. Betalningen ska utföras av det utbetalande organets bank eller, när så är lämpligt, av ett statligt betalningskontor, inom fem arbetsdagar efter dagen då EGFJ eller Ejflu belastats. Förfaranden ska införas för att säkerställa att alla betalningar där överföringen inte verkställs inte deklareras till EGFJ eller Ejflu för återbetalning. Om sådana betalningar redan har deklarerats till EGFJ eller Ejflu ska beloppen återkrediteras till dessa fonder i påföljande kvartals- eller månadsdeklarationer eller senast i årsräkenskaperna. Utbetalningar får inte göras kontant. Godkännande som ges av den attesterande tjänstemannen och/eller dennes överordnade får ske elektroniskt, förutsatt att det säkerställs att denna metod har en skälig säkerhetsnivå och att det i de elektroniska registren framgår vem som undertecknar.

C. **Redovisningsförfaranden**

Det utbetalande organet ska införa följande förfaranden:

i) Redovisningsförfarandena ska säkerställa att månatliga (för EGFJ), kvartalsvisa (för Ejflu) och årliga deklarationer är fullständiga, korrekta och sker i tid, och att eventuella fel och utelämnanden upptäcks och korrigeras, främst genom att kontroller och avstämningar genomförs regelbundet.

ii) Redovisningen av interventionslager ska säkerställa att kvantiteterna, och kostnader förenade med dem, behandlas och registreras korrekt och utan dröjsmål per identifierbart parti och på rätt konto för varje steg, från accepterandet av ett anbud till det fysiska erhållandet av produkten, i enlighet med tillämpliga bestämmelser, samt att kvantitet och beskaffenhet hos lagren på varje plats kan fastställas när som helst.

D. **Förfaranden för prestationsrapporteringen**

När det gäller de interventionstyper som avses i förordning (EU) 2021/2115 ska det utbetalande organet säkerställa att det finns ett informationssystem för att samla in, registrera och lagra uppgifter om varje ersättningsanspråk och insats i elektronisk form. Dessutom ska systemet kunna visa en uppdelning av uppgifter om alla relevanta outputindikatorer per intervention, för att garantera att den årliga prestationsrapporteringen visar att utgifterna har uppkommit i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) 2021/2116, samt uppgifter om resultatindikatorer, inklusive mål och delmål.

E. **Förfaranden för förskott och säkerheter**

Förfaranden ska införas för att säkerställa följande:

i) Utbetalningar av förskott redovisas separat i räkenskaperna eller i den sidoordnade bokföringen.

ii) Säkerheter erhålls endast från sådana finansiella institutioner som uppfyller villkoren i kapitel IV i den här förordningen och som har godkänts av behöriga myndigheter och är giltiga tills de frisläpps eller förverkas efter enkel begäran från det utbetalande organet.

iii) Förskott avräknas inom fastställda tidsgränser, och de som förfallit till avräkning ska utan dröjsmål identifieras och säkerheterna förverkas.

F. **Förfaranden för skulder**

Alla kriterier som anges i avsnitten A–E ska i tillämpliga delar tillämpas på avgifter, förverkade säkerheter, återbetalda utbetalningar, avsatta intäkter etc. som det utbetalande organet måste uppbära för EGFJ:s och Ejflus räkning.

Det utbetalande organet ska upprätta ett system för identifiering av alla fordringar och för registrering av alla sådana fordringar i en enda liggare före mottagandet. Fordringsliggaren ska inspekteras med regelbundna intervall och åtgärder ska vidtas för att inkassera förfallna skulder.

G. **Verifieringskedja**

Information om styrkande handlingar avseende godkännande, bokföring och utbetalning av ersättningsanspråk, prestationsrapporteringen samt handläggningen av förskott, säkerheter och skulder ska finnas tillgänglig hos det utbetalande organet för att hela tiden garantera en tillräckligt detaljerad verifieringskedja.

3. **INFORMATION OCH KOMMUNIKATION**

A. **Kommunikation**

Det utbetalande organet ska införa de förfaranden som krävs för att säkerställa att alla ändringar i unionens förordningar, särskilt de tillämpliga stödnivåerna, registreras och att instruktioner, databaser och checklistor uppdateras i god tid.

B. **Informationssystemens säkerhet**

Säkerheten i informationssystemen ska certifieras enligt ISO 27001: Ledningssystem för informationssäkerhet – Krav.

Medlemsstaterna får, om kommissionen godkänner det, certifiera säkerheten i sina informationssystem enligt andra godkända standarder som ger en säkerhetsnivå som är likvärdig eller bättre än den i ISO 27001.

Första och andra styckena ska inte tillämpas på utbetalande organ som ansvarar för förvaltning och kontroll av årliga utgifter som inte överstiger 400 miljoner euro, om den berörda medlemsstaten informerat kommissionen om sitt beslut att i stället tillämpa en av följande standarder:

— ISO 27002: Riktlinjer för styrning av informationssäkerhet.

— Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch (handbok för grundläggande it-skydd, BSI).

— Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT-standarden).

4. **ÖVERVAKNING**

A. **Kontinuerlig övervakning genom intern kontroll**

Den interna kontrollen ska omfatta åtminstone följande områden:

i) Övervakning av de tekniska tjänster och de bemyndigade organ som ansvarar för att utföra kontroller och andra uppgifter, för att säkerställa en korrekt tillämpning av bestämmelser, riktlinjer och förfaranden.

ii) Initiativ till systemförändringar för allmänna förbättringar av kontrollsystemen.

iii) Granskning av ersättningsanspråk och ansökningar som lämnas till det utbetalande organet samt annan information som gör att oriktigheter kan misstänkas.

iv) Övervakningsförfaranden för att förebygga och spåra bedrägerier och oriktigheter, särskilt på de utgiftsområden inom den gemensamma jordbrukspolitiken som ingår i det utbetalande organets behörighet och som löper betydande risk att utsättas för bedrägerier eller andra allvarliga oriktigheter.

Den kontinuerliga övervakningen ska ingå i det utbetalande organets normala, återkommande verksamhet. Alla nivåer av det utbetalande organets dagliga verksamhet och kontroller ska kontinuerligt övervakas för att säkerställa en tillräckligt detaljerad verifieringskedja.

B. **Separata bedömningar via en internrevisionstjänst**

Det utbetalande organet ska ha förfaranden för att följa följande regler:

i) Internrevisionstjänsten ska vara självständig i förhållande till det utbetalande organets övriga avdelningar och den ska rapportera direkt till det utbetalande organets direktör.

ii) Internrevisionstjänsten ska kontrollera att de förfaranden som införts av organet är lämpliga för att garantera att överensstämmelsen med unionsreglerna kontrolleras samt att räkenskaperna är korrekta, fullständiga och görs i tid. Verifieringarna får begränsas till utvalda åtgärder och till ett urval av transaktioner, förutsatt att en revisionsplan säkerställer att alla viktiga områden, inklusive de avdelningar som ansvarar för godkännande, omfattas under en period på högst fem år.

iii) Internrevisionstjänstens arbete ska genomföras enligt internationellt erkända normer, registreras i arbetsdokument och resultera i rapporter och rekommendationer riktade till det utbetalande organets högsta ledning.

BILAGA II

Ackrediteringskriterier för de samordningsorgan som avses i artikel 2.3 när det gäller sammanställningen av den årliga prestationsrapporten

1. **INFORMATION OCH KOMMUNIKATION**

A. **Kommunikation**

Samordningsorganet ska införa de förfaranden som krävs för att säkerställa att alla ändringar i unionens förordningar registreras och att instruktioner och databaser uppdateras i god tid.

B. **Informationssystemens säkerhet**

Säkerheten i informationssystemen ska certifieras enligt ISO 27001: Ledningssystem för informationssäkerhet – Krav.

Medlemsstaterna får, om kommissionen godkänner det, certifiera säkerheten i sina informationssystem enligt andra godkända standarder som ger en säkerhetsnivå som är likvärdig eller bättre än den i ISO 27001. När ett utbetalande organ fungerar som samordningsorgan innebär certifieringen att villkoret är uppfyllt.

BILAGA III

De utbetalande organens skyldigheter som avses i artikel 3.1

I. DE UTBETALANDE ORGANENS SKYLDIGHETER

A. Kontroller

1. *Periodicitet och representativitet*

Varje lagringsplats ska kontrolleras minst en gång per år i enlighet med reglerna i del II, särskilt med avseende på följande:

a) Förfarandet för att samla in information om offentlig lagring.

b) Överensstämmelsen mellan de redovisningsuppgifter som lagerhållaren har på platsen och de som lämnats in till det utbetalande organet.

c) Att kvantiteterna finns i lagret, vilket ska fastställas genom en tillräckligt representativ fysisk kontroll som omfattar minst de procentsatser som anges i del II och som gör det möjligt att avgöra att de kvantiteter som införts i lagerbokföringen verkligen finns där i sin helhet.

d) Kvalitetskontroller, som ska avse produkternas utseende, doft och/eller organoleptiska egenskaper, och vid tvekan även med detaljerade analyser.

2. *Ytterligare kontroller*

Om avvikelser konstateras vid den fysiska kontrollen ska ytterligare en procentandel av kvantiteterna i interventionslagret kontrolleras enligt samma metod. Vid behov ska kontrollen utsträcka sig till att omfatta vägning av alla lagrade produkter i det parti eller det lager som kontrolleras.

B. Kontrollrapporter

1. Det utbetalande organets interna kontrollorgan eller det organ som det har bemyndigat ska skriva en rapport om varje genomförd verifiering eller fysisk kontroll.

2. Kontrollrapporterna ska innehålla minst följande uppgifter:

a) Lagerhållarens namn, det kontrollerade lagrets adress och benämningen på de varupartier som kontrollerats.

b) Datum och klockslag för kontrollens början och slut.

c) Platsen för kontrollens genomförande och en beskrivning av lagringsförhållanden, emballage och tillgänglighet.

d) Fullständiga personuppgifter om den eller de som genomför kontrollen samt om deras yrkesställning och bemyndigande.

e) Genomförda kontroller och tillvägagångssätt för att mäta volym, t.ex. mätmetoder, beräkningar och mellanliggande resultat och slutresultat samt de slutsatser som dragits.

f) För varje varuparti eller kvalitet i lagret, den kvantitet som anges i det utbetalande organets respektive lagerhållarens lagerbokföring samt eventuella skillnader mellan dessa.

g) För varje varuparti eller kvalitet som kontrolleras fysiskt, de uppgifter som avses i led f samt den kvantitet som fastställts på platsen och eventuella avvikelser, de parti- eller kvalitetsnummer, de lastpallar, lådor, silor, fat eller andra behållare som berörs, vikt (både netto- och bruttovikt i tillämpliga fall) eller volym.

h) Lagerhållarens förklaringar om det föreligger avvikelser eller brist på överensstämmelse.

i) Datum och plats när rapporten skrevs samt underskrift av den som skrev rapporten liksom av lagerhållaren eller dennes företrädare.

j) Utökad kontroll som görs vid avvikelser, med uppgift om den procentandel av den lagrade kvantiteten som i så fall omfattats av den utökade kontrollen, fastställda avvikelser och givna förklaringar.

3. Rapporterna ska omedelbart skickas till chefen för den enhet som ansvarar för det utbetalande organets bokföring.

   Omedelbart efter mottagandet av rapporten ska det utbetalande organets bokföring korrigeras med avseende på de avvikelser och den bristande överensstämmelse som fastställts.

4. Rapporterna ska vara tillgängliga för kommissionens personal och för personer som bemyndigats av kommissionen.

5. Det utbetalande organet ska utarbeta en sammanfattning över

   a) de kontroller som utförts, med separat redovisning av fysiska kontroller (inventeringar),

   b) kontrollerade kvantiteter, och

   c) konstaterade avvikelser jämfört med de månatliga och årliga redovisningarna, och skälen till dessa avvikelser.

   De kontrollerade kvantiteterna och de konstaterade avvikelserna ska anges för varje berörd produkt i vikt eller volym och i procent av de totala kvantiteterna i lager.

   I sammanfattningen ska de kontroller som gjorts för att verifiera de lagrade produkternas kvalitet anges separat. Den ska lämnas in till kommissionen samtidigt med de årsräkenskaper som avses i artikel 9.3 första stycket a i förordning (EU) 2021/2116.

II. FÖRFARANDE VID FYSISK KONTROLL PER SEKTOR I DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN FÖR DE KONTROLLER SOM FÖRESKRIVS I DEL I

A. Smör

1. Urvalet av partier som ska kontrolleras ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten i offentligt lagring. De partier som ska kontrolleras ska väljas ut före besöket på lagret på grundval av det utbetalande organets redovisningsuppgifter, men lagerhållaren ska inte underrättas.

2. Att de utvalda partiernas finns i lagret och hur de är sammansatta ska kontrolleras på plats på följande sätt:

   a) Identifiering av varupartiernas och lådornas kontrollnummer på grundval av inköpskvitto eller inlagringsnota.

   b) Vägning av lastpallar (en av tio) och av lådor (en per lastpall).

   c) Visuell kontroll av innehållet i en låda (en av fem lastpallar).

   d) Kontroll av emballagets skick.

3. Fysiskt kontrollerade varupartier och konstaterade brister ska beskrivas i kontrollrapporten.

B. Skummjölkspulver

1. Urvalet av de partier som ska kontrolleras ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten i offentlig lagring. De partier som ska kontrolleras ska väljas ut före besöket på lagret på grundval av det utbetalande organets redovisnings-uppgifter, men lagerhållaren ska inte underrättas.

2. Att de utvalda partiernas finns i lagret och hur de är sammansatta ska kontrolleras på plats på följande sätt:

   a) Identifiering av varupartiernas och säckarnas kontrollnummer på grundval av inköpskvitto eller inlagringsnota.

   b) Vägning av lastpallar (en av tio) och säckar (en av tio).

   c) Visuell kontroll av innehållet i en säck (en av fem lastpallar).

   d) Kontroll av emballagets skick.

3. Fysiskt kontrollerade varupartier och konstaterade brister ska beskrivas i kontrollrapporten.

C. **Spannmål och ris**

1. Förfarande vid fysisk kontroll

Kontrollen ska utföras på följande sätt:

a) Urvalet av lagringsutrymmen eller lagerrum som ska kontrolleras ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten spannmål eller ris i offentlig lagring.

Urvalet ska ske på grundval av de uppgifter som finns i det utbetalande organets lagerbokföring, men lagerhållaren ska inte underrättas.

b) Fysisk kontroll:

i) Verifiering av att spannmålet eller riset finns i de utvalda lagringsutrymmena eller lagerrummen.

ii) Identifiering av spannmålet eller riset.

iii) Kontroll av lagringsförhållanden och de lagrade produkternas kvalitet på de villkor som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1238 ([1]).

iv) Jämförelse av lagringsplats och spannmålets eller risets identitet med uppgifter i lagrets lagerbokföring.

v) Utvärdering av de lagrade kvantiteterna med en metod som i förväg godkänts av det utbetalande organet och för vilken en beskrivning ska lämnas till organets huvudkontor.

2. Förfarande då avvikelser konstateras

En viss avvikelse ska tolereras vid kontroll av produktvolymen.

Bestämmelserna i bilaga IV avsnitt II ska sålunda tillämpas om den vikt som fastställdes för de lagrade produkterna vid den fysiska kontrollen avviker från den bokförda vikten med 5 % eller mer när det gäller spannmål och ris vid lagring i silo eller i planlager.

I de fall spannmål eller ris lagras i lager får de kvantiteter beaktas som fastställdes vid vägningen vid inlagringen i stället för de kvantiteter som erhålls från en volymuppskattning, om man med denna inte lyckas uppnå en tillräcklig precisionsgrad och om den noterade skillnaden mellan de två inte är alltför stor.

Det utbetalande organet ska använda denna möjlighet i fall som är motiverade av omständigheterna, efter en bedömning från fall till fall, och på eget ansvar. Det utbetalande organet ska ange att detta har skett i kontrollrapporten enligt följande vägledande mall:

SPANNMÅL – LAGERKONTROLL

Produkt:	Lagerhållare: Lager, silo: Lagringsutrymme nr	Datum:
Varuparti	Kvantitet enligt lagerbokföring	

a) Lager i silo

Lagerrum nr	Volym enligt beskrivning m^3 (A)	Konstaterad outnyttjad volym m^3 (B)	Volym lagrat spannmål m^3 (A-B)	Registrerad densitet kg/hl = 100	Vikt på spannmål eller ris

Totalt a: ...

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1238 av den 18 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller offentlig intervention och stöd för privat lagring (EUT L 206, 30.7.2016, s. 15).

b) Lager i planlager

	Lagerrum nr		Lagerrum nr		Lagerrum nr	
Yta som omfattas … Höjd …	… m^2 … … … m	… … m^3 … 	… m^2 … … … m	… … m^3 … 	… m^2 … … … m	… … m^3
Korrigeringar …	… m^3		… m^3		… m^3	
Volym …	… m^3		… m^3		… m^3	
Densitet …	… kg/hl		… kg/hl		… kg/hl	
Total vikt	… ton		… ton		… ton	

Summa b …

Total vikt i lagret: …

Skillnader i förhållande till bokförd vikt: …

I %: …

… den [datum]

… (Stämpel och underskrift)

Kontrollant för det utbetalande organet

D. **Nöt- och kalvkött**

1. Urvalet av partier som ska kontrolleras ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten i offentligt lagring. De partier som ska kontrolleras ska väljas ut före besöket på lagret på grundval av det utbetalande organets redovisningsuppgifter, men lagerhållaren ska inte underrättas.
2. Verifiering på plats av att de utvalda partiernas finns i lagret och hur de är sammansatta. Verifieringen ska omfatta följande:
   a) För kött med ben:
      i) Identifiering av partierna och verifiering av antalet köttstycken.
      ii) Verifiering av vikten av 20 % av styckena för varje typ av styckningsdel eller kvalitet.
      iii) Visuell kontroll av emballagets skick.
   b) För urbenat kött:
      i) Identifiering av varupartierna och lastpallarna och kontroll av antalet lådor.
      ii) Vägning av 10 % av lastpallarna eller containrarna.
      iii) Vägning av 10 % av lådorna från varje vägd lastpall.
      iv) Visuell kontroll av innehållet i dessa lådor och emballagets skick i varje låda.

      Urvalet av lastpallar ska ske utifrån de olika typer av styckningsdelar som finns i lager.
3. Fysiskt kontrollerade varupartier och konstaterade brister ska beskrivas i kontrollrapporten.

BILAGA IV

Skyldigheter och allmänna principer när det gäller lagerhållarens ansvar som ska ingå i de lagringskontrakt mellan utbetalande organ och lagerhållare som avses i artikel 3.2

I. LAGERHÅLLARNAS ALLMÄNNA SKYLDIGHETER

Lagerhållare ska ansvara för att produkter som omfattas av unionens interventionsåtgärder förvaras på rätt sätt. De ska stå för de ekonomiska konsekvenserna om produkterna förvaras på ett bristfälligt sätt.

En ritning över lagerutrymmet och måtten för varje silo eller lagerrum ska finnas tillgängliga vid varje lagringsplats.

Spannmålet eller riset lagras på ett sådant sätt att volymen kan kontrolleras.

II. PRODUKTERNAS KVALITET

Om interventionsprodukternas kvalitet försämras under lagringen till följd av dåliga eller olämpliga lagringsförhållanden ska lagerhållaren stå för förlusterna och de ska föras in i den offentliga lagerbokföringen som en förlust orsakad av produktens kvalitetsförsämring till följd av lagringsförhållandena.

III. SVINN

1. Lagerhållaren ska ansvara för alla avvikelser mellan kvantiteterna i lagret och uppgifterna i den lagerredovisning som överlämnas till det utbetalande organet.

2. Då svinnet överskrider tillåtna toleransnivåer enligt artikel 4, bilaga III del II avsnitt C punkt 2 samt bilaga V eller enligt sektorslagstiftningen inom jordbruket ska det i sin helhet tillskrivas lagerhållaren som icke identifierat svinn. Om lagerhållaren bestrider svinnet får denne begära att produkten vägs eller mäts, varvid lagerhållaren ska stå för kostnaderna, såvida det inte framkommer att de uppgivna kvantiteterna faktiskt finns i lagret eller om avvikelsen inte överstiger de gällande toleransnivåerna, varvid det utbetalande organet ska stå för vägnings- eller mätningskostnaderna.

   Toleransnivåerna i bilaga III del II avsnitt C punkt 2 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av de andra toleransnivåer som avses i första stycket i den här punkten.

IV. VERIFIKATIONER OCH MÅNATLIGA OCH ÅRLIGA REDOVISNINGAR

1. Verifikationer och månatliga redovisningar

a) Lagerhållaren ska förfoga över de handlingar om inlagring, lagring och utlagring av produkterna som ligger till grund för årsräkenskaperna och de ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

   i) Lagringsplats (vid behov med angivande av behållare eller fat).

   ii) Kvantiteter som förs över från föregående månad.

   iii) Varupartier som inlagrats och utlagrats.

   iv) Lagerbehållning vid periodens slut.

Handlingarna ska göra det möjligt att på ett säkert sätt identifiera de kvantiteter som finns i lager vid varje tidpunkt, och de ska beakta kvantiteter som köpts eller sålts, men som ännu inte har lagrats in eller ut.

b) Lagerhållaren ska minst en gång i månaden skicka handlingarna avseende inlagring, lagring och utlagring av produkter till det utbetalande organet som underlag till en sammanfattande månatlig lagerredovisning. Handlingarna ska vara det utbetalande organet tillhanda före den 10:e i månaden efter den månad som lagerredovisningen avser.

c) En förlaga till den sammanfattande månatliga lagerredovisningen (vägledande mall) finns nedan. De utbetalande organen ska hålla den tillgänglig för lagerhållarna i elektronisk form.

Månatlig lagerredovisning

Produkter:		Lagerhållare: Lager: Nr: Adress:			Månad:
Varuparti	Beskrivning	Kvantitet (kg, ton, lådor, styck etc.)		Datum	Kommentarer
		Inlagring	Utlagring		
	Överförd kvantitet				
	Kvantitet att överföra				

(Stämpel och underskrift)

Ort och datum:

Namn:

2. **Årlig redovisning**

a) Lagerhållaren ska upprätta en årlig lagerredovisning på grundval av den månatliga redovisning som beskrivs i punkt 1. Den ska översändas till det utbetalande organet senast den 15 oktober efter räkenskapsårets slut.

b) Den årliga lagerredovisningen ska innehålla en sammanställning av kvantiteterna i lager, uppdelad per produkt och lagringsplats, och för varje produkt uppgift om kvantiteterna i lager, varupartiernas nummer (utom för spannmål), år för inlagring samt en förklaring till eventuella konstaterade avvikelser.

c) En förlaga till den sammanfattande årliga lagerredovisningen (vägledande mall) finns nedan.

De utbetalande organen ska hålla den tillgänglig för lagerhållarna i elektronisk form.

Årlig lagerredovisning

Produkter:		Lagerhållare: Lager: Nr: Adress:	År:
Varuparti	Beskrivning	Bokförd kvantitet och/eller vikt	Kommentarer

(Stämpel och underskrift)

Ort och datum:

Namn:

V. DATORISERAD LAGERBOKFÖRING OCH TILLGÅNG TILL INFORMATION

Kontrakt om offentlig lagring som ingås mellan det utbetalande organet och lagerhållaren ska innehålla bestämmelser som gör det möjligt att garantera att unionsrätten efterlevs.

Kontrakten ska innehålla följande krav:

a) Det ska finnas lagerbokföring av interventionslagren i elektronisk form.

b) Det ska finnas direkt och omedelbar tillgång till en löpande inventering.

c) Det ska finnas ständig tillgång till alla handlingar avseende inlagring, lagring och utlagring och till de bokföringshandlingar och underlag som upprättats i enlighet med denna förordning och som innehas av lagerhållaren.

d) Dessa handlingar ska alltid finnas tillgängliga för de utbetalande organens och kommissionens tjänstemän och för alla personer som de vederbörligen bemyndigat.

VI. **FORM OCH INNEHÅLL I HANDLINGAR SOM ÖVERSÄNDS TILL DET UTBETALANDE ORGANET**

Form och innehåll i de handlingar som avses i avsnitt IV ska fastställas i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) 2021/2116.

VII. **BEVARANDE AV HANDLINGAR**

Lagerhållaren ska bevara verifikationer för alla transaktioner för offentlig lagring under hela den tid som krävs enligt de regler som antagits i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) 2021/2116 för avslutande av räkenskaperna, utan att det påverkar tillämpningen av gällande nationella bestämmelser.

BILAGA V

Toleransnivåer som avses i artikel 4.2

1. För varje jordbruksprodukt som omfattas av en offentlig lagringsåtgärd ska följande toleransnivåer tillämpas vid svinn i samband med normal lagring enligt reglerna:

   a) Spannmål 0,2 %

   b) Paddyris, majs 0,4 %

   c) Skummjölkspulver 0,0 %

   d) Smör 0,0 %

   e) Nöt- och kalvkött 0,6 %

2. Procentsatsen för tillåtet svinn vid urbening av nötkött ska vara 32. Denna procentsats ska gälla alla kvantiteter som benas ur under räkenskapsåret.

3. Toleransnivåerna i punkt 1 ska fastställas som procentsatser av den faktiska vikten utan emballage av de kvantiteter som placeras i lager och övertas under det aktuella räkenskapsåret, plus de kvantiteter som fanns i lager vid det aktuella räkenskapsårets början.

   Toleransnivåerna ska tillämpas vid fysiska kontroller av lagren. De ska för varje produkt beräknas i förhållande till de totala kvantiteter som det utbetalande organet lagrar.

   Den faktiska vikten vid inlagring och utlagring ska beräknas som den registrerade vikten minus standardvikt för emballaget enligt inlagringsreglerna, eller då inga sådana fastställts, minus den genomsnittliga förpackningsvikt som används av det utbetalande organet.

4. Toleransen ska inte omfatta svinn i antal emballage eller antal registrerade stycken.

5. Svinn som beror på stöld eller andra identifierbara orsaker ska inte ingå i den beräkning av de toleransnivåer som föreskrivs i punkterna 1 och 2.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/128

av den 21 december 2021

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 om utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, kontroller, säkerheter och öppenhet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([1]), särskilt artiklarna 11.2, 12.4, 32.9 och 39.4, artikel 41.1 fjärde stycket, artikel 42.1 andra stycket, artiklarna 43.2, 47.2, 51.3, 53.2, 54.5 och 55.7, artikel 58, artiklarna 59.9 och 64.4, artiklarna 82 och 92, artikel 95.1 och artikel 100,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ([2]), särskilt artikel 223.3, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2021/2116 fastställs de grundläggande bestämmelserna om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, däribland ackreditering av utbetalande organ och samordningsorgan, ekonomisk förvaltning och förfaranden för avslut, inbegripet granskning av transaktioner, säkerheter och öppenhet. För att säkerställa att det nya regelverk som har inrättats genom förordningen fungerar väl och tillämpas på ett enhetligt sätt har kommissionen fått befogenhet att anta vissa bestämmelser inom dessa områden med hjälp av genomförandeakter. De nya bestämmelserna ska ersätta de gällande bestämmelserna i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 ([3]).

(2) Utbetalande organ bör ackrediteras av medlemsstaterna endast om de uppfyller de minimivillkor för ackreditering som fastställs på unionsnivå, i enlighet med artikel 1.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/127 ([4]) och som anges i bilaga I till den förordningen. Regler bör fastställas för förfaranden för utfärdande, granskning och återkallande av ackreditering av utbetalande organ och samordningsorgan.

(3) Medlemsstaterna bör löpande övervaka sina utbetalande organ. De bör inrätta ett system för utbyte av information för rapportering och för att hålla de behöriga myndigheterna informerade om misstänkta fall av bristande efterlevnad. Ett förfarande bör införas för medlemsstaternas hantering av sådana ärenden, vilket bör omfatta skyldigheten att utarbeta en handlingsplan för att avhjälpa alla identifierade brister inom en fastställd tidsgräns. Kommissionen bör ha möjlighet att besluta om att avhjälpa bristerna genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 när det gäller sådana utgifter som betalas av de utbetalande organ som fått behålla sin ackreditering av medlemsstaten trots att de inte genomfört någon sådan plan inom den fastställda tidsgränsen.

([1]) EUT L 435, 6.12.2021, s. 187.
([2]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 av den 6 augusti 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet (EUT L 255, 28.8.2014, s. 59).
([4]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/127 av den 7 december 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 med bestämmelser om utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (Se sidan 131 i detta nummer av EUT).

(4) I enlighet med artikel 9.3 första stycket d i förordning (EU) 2021/2116 måste de personer som ansvarar för de ackrediterade utbetalande organen upprätta förvaltningsförklaringar om att de lämnade uppgifterna är fullständiga och korrekta, att de styrningssystem som inrättats fungerar korrekt och att utgifterna har betalats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) 2021/2116. Regler bör fastställas för innehållet i och formatet för sådana förvaltningsförklaringar.

(5) Regler bör fastställas för funktionen för de samordningsorgan som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2021/2116, liksom det arbete som de attesterande organ, som avses i artikel 12 i den förordningen, ska utföra. Dessutom ska innehållet i de certifikat och rapporter som de attesterande organen upprättar fastställas i syfte att säkerställa att de är till stöd för kommissionen i samband med avslutandet av räkenskaperna.

(6) För att säkerställa en väl fungerande förvaltning av de anslag som avsatts i unionens budget för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (nedan tillsammans kallade *fonderna*), bör de utbetalande organen föra separata räkenskaper, som uteslutande omfattar betalningar som gjorts och inkomster avsatta för särskilda ändamål som tas ur och tillfaller varje fond. Dessa räkenskaper bör för varje fond tydligt visa betalda utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 5.2 och artiklarna 6 och 45 i förordning (EU) 2021/2116, och det bör vara möjligt att koppla dessa utgifter och inkomster till de medel som avsatts för dem i unionens budget.

(7) Den gemensamma jordbrukspolitiken finansieras i euro, men samtidigt måste medlemsstater som inte antagit euron kunna göra utbetalningarna till stödmottagarna i sin nationella valuta. För att det ska vara möjligt att konsolidera alla utgifter och inkomster bör därför de relevanta utbetalande organen kunna tillhandahålla uppgifter om utgifter och inkomster både i euro och i den valuta som utgiften betalades och inkomsten mottogs i.

(8) De utgifter som samfinansieras genom unionens budget och medlemsstaternas budgetar för att stödja landsbygdsutveckling inom ramen för Ejflu grundas på strategiska GJP-planer där olika interventionstyper och särskilda bidragsnivåer specificeras. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning bör utgifterna övervakas och bokföras på denna grund så att alla insatser kan identifieras per strategisk GJP-plan, interventionstyp och särskilda bidragsnivåer. Detta kommer att säkerställa att överensstämmelse mellan de betalda utgifterna och de finansiella medlen kan kontrolleras. I det sammanhanget bör de kriterier fastställas som de utbetalande organen ska beakta. De utbetalande organen bör tydligt visa ursprunget för offentliga medel och unionsmedel i räkenskaperna när det gäller finansiering som verkställts. De belopp som ska återkrävas från stödmottagare och de belopp som har återkrävts bör identifieras och redovisas i förhållande till de ursprungliga insatserna.

(9) Medlemsstaterna mobiliserar nödvändiga resurser för att finansiera EGFJ-utgifter enligt vad som avses i artikel 5 förordning (EU) 2021/2116 innan kommissionen finansierar dessa utgifter genom månatliga utbetalningar för betalda utgifter. Alternativt får medlemsstaterna en förskottsbetalning för Ejflu-utgifter som kommer att avslutas med det årliga finansiella avslutet i enlighet med artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116. För att säkerställa en sund förvaltning av de finansiella flödena bör medlemsstaterna samla in den information som behövs för att visa att utgifter som betalats är fullständiga, korrekta och sanningsenliga för dessa månatliga och mellanliggande återbetalningar och ställa denna till kommissionens förfogande när utgifter och inkomster verkställs eller med jämna mellanrum sända den till kommissionen. Medlemsstaterna bör regelbundet lämna informationen till kommissionen anpassat efter förvaltningsmetoden för varje enskild fond. Att medlemsstaterna regelbundet lämnar information bör inte påverka deras skyldighet att bevara den fullständiga information som samlats in för korrekt övervakning av utgifterna och ställa denna till kommissionens förfogande för kontroll.

(10) De utbetalande organens allmänna skyldigheter vad gäller bokföringen omfattar de uppgifter som krävs för förvaltningen och kontrollen av unionens medel. Dessa skyldigheter omfattar inte bestämmelserna om ersättning för utgifter och vilka uppgifter som ska lämnas till kommissionen för att erhålla sådan ersättning. Därför bör det preciseras vilken information och vilka uppgifter som regelbundet ska sändas till kommissionen när det gäller utgifter som ska finansieras av fonderna. Medlemsstaterna ska sända informationen till kommissionen i sådan form att kommissionen direkt och på effektivast möjliga sätt kan använda den i samband med förvaltningen av räkenskaperna för fonderna samt för därmed förbundna betalningar. All information som ska hållas tillgänglig eller sändas mellan medlemsstaterna och kommissionen bör därför vara i elektronisk form.

(11) I enlighet med artikel 90.1 c i förordning (EU) 2021/2116 gäller att för interventioner och åtgärder som rör insatser som finansieras av fonderna, ska utgiftsdeklarationer, som även gäller som begäranden om utbetalning, också sändas till kommissionen tillsammans med den information som behövs och inom den angivna tidsfristen. För att medlemsstaterna, de ackrediterade samordningsorganen och de utbetalande organen ska kunna upprätta dessa utgiftsdeklarationer i enlighet med harmoniserade regler, och för att kommissionen ska kunna ta hänsyn till begäranden om utbetalning, bör villkoren fastställas för när dessa utgifter får beaktas inom ramen för EGFJ:s respektive Ejflus budget. I dessa villkor bör anges vilka regler som gäller för bokföring av utgifter och inkomster, framför allt inkomster avsatta för särskilda ändamål och eventuella korrigeringar som ska göras, samt för deras faktiska deklaration.

(12) Om de utgiftsdeklarationer som mottagits från medlemsstaterna inom ramen för EGFJ medför att det sammanlagda beloppet av de förhandsåtaganden som kan medges enligt artikel 11.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([5]) uppgår till över 75 % av de anslagen för det innevarande räkenskapsåret, är kommissionen skyldig att minska beloppet. I enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning bör denna minskning delas upp proportionellt mellan alla medlemsstater, på grundval av deras utgiftsdeklarationer. För att de tillgängliga anslagen ska fördelas rättvist mellan medlemsstaterna bör det föreskrivas att månadsutbetalningarna inom ramen för EGFJ ska minskas med en procentsats av de utgiftsdeklarationer som varje medlemsstat översänt och att belopp som efter en månad fortfarande inte betalats ut omfördelas genom kommissionens beslut i senare månadsutbetalningar.

(13) Efter att ha godkänt månadsutbetalningarna bör kommissionen till medlemsstaternas förfogande ställa de finansiella medel som krävs för att täcka de utgifter som ska finansieras av fonderna, enligt de praktiska arrangemang och villkor som ska fastställas på grundval av den information som medlemsstaterna sänt till kommissionen och de informationssystem som kommissionen har inrättat.

(14) Ett villkor för ersättning av utgifter för offentlig intervention till de utbetalande organen är att dessa tas med i deras utgiftsdeklarationer, för de värden och belopp som bokförts under den månad som följer på den månad som avser transaktioner för offentlig lagring. För att säkerställa att förfarandet för ersättningar löper friktionsfritt måste det fastställas hur den information som krävs för utgifts- och kostnadsberäkningen ska förmedlas till kommissionen.

(15) I enlighet med artikel 3.3 i delegerad förordning (EU) 2022/127 måste redovisningen av de offentliga interventionslagren göra det möjligt att fastställa både beloppet för unionsfinansieringen som betalats ut och situationen i interventionslagren. De utbetalande organen bör därför vara skyldiga att föra lagerbokföring och finansräkenskaper var för sig med de poster som är krävs för övervakningen av lagren och för att säkerställa ekonomisk förvaltning av de utgifter och inkomster som de offentliga interventionsåtgärderna medför.

(16) Med avseende på offentliga interventionslagringsåtgärder är de utbetalande organen skyldiga att bokföra poster som rör kvantitet, värde och vissa genomsnitt. Det finns emellertid situationer där vissa transaktioner och utgifter inte bör bokföras eller bör bokföras enligt särskilda regler. För att säkerställa likabehandling och för att skydda unionens finansiella intressen bör sådana omständigheter preciseras och, i förekommande fall, även visa hur insatserna och utgifterna bokförs i räkenskaperna.

(17) Den dag då de olika utgifts- och inkomstposter som är knutna till interventionsåtgärder i form av offentlig lagring bokförs, beror på vilken typ av transaktion det rör sig om och den kan fastställas enligt den tillämpliga sektorslagstiftningen inom jordbruket. Det bör därför fastställas en allmän regel om vilka poster som ska bokföras den dag då den materiella transaktionen till följd av interventionsåtgärden ägde rum, och vilka särskilda fall som ska beaktas.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(18) För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning bör medlemsstaterna förse kommissionen med prognoserna för de belopp som återstår att finansiera genom Ejflu under ett budgetår för jordbruket och uppskattningarna av ansökningarna om finansiering för nästa budgetår. Denna information bör meddelas i så god tid att kommissionen kan fullgöra sina åtaganden och i vart fall två gånger per år, senast den 31 januari och den 31 augusti varje år.

(19) I enlighet med artikel 32.9 i förordning (EU) 2021/2116 ska tidsfrister för upprättandet av utgiftsdeklarationer inom ramen för Ejflu fastställas. Mot bakgrund av de särskilda redovisningsreglerna för Ejflu, användningen av förhandsfinansiering och finansieringen av interventioner, åtgärder och tekniskt stöd per kalenderår, bör det fastställas att utgifter deklareras med en periodicitet som är anpassad till dessa särskilda villkor.

(20) Medlemsstaterna ska till kommissionen deklarera samtliga Ejflu-utgifter som de betalat på eget ansvar till stödmottagarna före godkännandet av en strategisk GJP-plan, i den första utgiftsdeklarationen efter det godkännandet. Samma regler gäller i tillämpliga delar vid ändring av en strategisk GJP-plan. För redovisningsändamål är det nödvändigt att klargöra att deklarationen av utgifter som de utbetalande organen har betalat ut före godkännandet av en strategisk GJP-plan eller före ändringen av en sådan plan bör motsvara de relevanta deklarationsperioderna. Samtliga utgifter som betalats av utbetalande organ under den period då en strategisk GJP-plan godkänns eller ändras bör dessutom deklareras inom tidsfristen för motsvarande period. Det är också nödvändigt att klargöra att vid ändringar av den strategiska GJP-planen bör denna regel inte tillämpas för justeringar av finansieringsplaner.

(21) I enlighet med artikel 80 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 ([6]) får stöd i form av finansieringsinstrument, enligt vad om anges i artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([7]), beviljas inom ramen för de interventionstyper som avses i artiklarna 73–78 i förordning (EU) 2021/2115. Det är därför lämpligt att fastställa att utgiften ska deklareras under det räkenskapsår då de villkor som avses i artikel 32.3 och 32.4 i förordning (EU) 2021/2116 uppfylls och då det utbetalande organet har verkställt den före slutet av räkenskapsåret.

(22) I denna förordning bör fastställas hur det unionsbidrag som ska betalas ut för utgifter som deklarerats utifrån bidragsnivå eller schablonsats ska beräknas. Det bör förtydligas att den relevanta bestämmelsen är tillämplig på betalningar som rör Ejflu inom ramen för den strategiska GJP-planen och anges i finansieringsplanen, särskilt de Ejflu-utgifter som avses i artikel 6 i förordning (EU) 2021/2116 och vissa stödberättigande typer av utgifter som avses i artiklarna 155 och 157 i förordning (EU) 2021/2115, grundat på bidragsnivå från Ejflu och tekniskt stöd, som en schablonsats.

(23) Utbytet av information och dokument mellan medlemsstaterna och kommissionen, och medlemsstaternas tillhandahållande och översändande av information till kommissionen, bör i princip ske i elektronisk form. För att förbättra hanteringen av utbytena av information om fonderna och för att utöka användningen av dem har nya informationssystem utvecklats. Sådana system bör även fortsättningsvis användas och i högre grad införas efter det att medlemsstaterna har informerats genom kommittén för jordbruksfonderna.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

(24) Villkoren för informationsbehandlingen i dessa informationssystem samt formen för och innehållet i de dokument som ska överlämnas enligt förordning (EU) 2021/2116 bör kontinuerligt anpassas till ändringar av tillämpliga regler eller verksamhetskrav. För att uppnå dessa mål och förenkla förfarandena och säkerställa att de berörda informationssystemen snabbt kan tas i bruk, bör formen för och innehållet i dessa dokument fastställas enligt standardiserade mallar och protokoll, och kommissionen bör ändra och uppdatera dessa mallar efter att ha informerat kommittén för jordbruksfonderna.

(25) I enlighet med artikel 59 i förordning (EU) 2021/2116 ansvarar medlemsstaterna genom sina utbetalande organ för förvaltningen och kontrollen av fondernas utgifter. Därmed bör de utbetalande organen ha ansvaret för att de uppgifter som rör finansiella transaktioner meddelas eller införs och uppdateras i informationssystemen, vilket antingen kan göras av de utbetalande organen själva eller delegeras till andra organ, i förekommande fall via det ackrediterade samordningsorganet. Varje medlemsstat bör meddela kommissionen benämningen eller numret på kontot eller kontona i det format som kommissionen ställt till dess förfogande.

(26) De elektroniska underskrifter eller godkännanden som används i förfarandet för utgiftsdeklarationen och förvaltningsförklaringen måste överensstämma med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ([8]). Det behövs därför en bestämmelse för genomförandet av dessa krav.

(27) Detaljerade regler ska fastställas för strukturen på de handlingsplaner som avses i artikel 42 i förordning (EU) 2021/2116, eftersom det är nödvändigt att säkerställa att medlemsstaterna tydligt anger sina avhjälpande handlingsplaner och tidsplanen för genomförandet av dem. Kommissionen bör tillhandahålla en mall för att vägleda medlemsstaterna om den förväntade strukturen på handlingsplanerna. Mallen ska användas för utbyte i elektronisk form för att underlätta kommunikationen mellan kommissionen och de berörda medlemsstaterna. När det gäller det speciella fall då handlingsplaner härrör från brister som upptäcks inom ramen för de avhjälpande åtgärder som avses i artiklarna 68, 69 och 70 i den förordningen, ska de åtgärder som redan vidtagits för att avhjälpa bristerna beaktas.

(28) Enligt artikel 59.1 e i förordning (EU) 2021/2116 är medlemsstaterna genom sina utbetalande organ ansvariga för driva in felaktiga utbetalningar samt ränta. För att säkerställa en effektiv och korrekt tillämpning av dessa bestämmelser är det lämpligt att fastställa regler för avräkning. Utan att det påverkar de nationella belopp för stöd av mindre betydelse som inte drivits in, kan medlemsstaternas skyldighet att driva in felaktigt utbetalda belopp verkställas på olika sätt. Utan att det påverkar tillämpningen av eventuella andra verkställighetsåtgärder enligt nationell lagstiftning, är det en ändamålsenlig och kostnadseffektiv metod att dra av eventuella utestående belopp från framtida utbetalningar till gäldenären, så snart skulden har fastställts i enlighet med nationell lagstiftning. Det bör därför vara obligatoriskt för medlemsstaterna att tillämpa metoden med skuldindrivning. Gemensamma tillämpningsvillkor för detta bör fastställas.

(29) Detaljerade bestämmelser bör fastställas för förfarandet för avslutande av räkenskaperna enligt artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116, förfarandet för prestationsavslut enligt artikel 54 och förfarandet för kontroll av överensstämmelse enligt artikel 55 i den förordningen, inbegripet en mekanism som innebär att slutbeloppen efter omständigheterna dras ifrån eller läggs till någon av de efterföljande utbetalningarna från kommissionen till medlemsstaterna.

(30) För avslutande av räkenskaperna enligt artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116 måste innehållet i de utbetalande organens årsräkenskaper specificeras och en tidsfrist fastställas för insändandet av dessa räkenskaper och andra relevanta handlingar till kommissionen. Det bör också specificeras hur länge de utbetalande organen ska hålla verifikationerna för alla utgifter och alla inkomster avsatta för särskilda ändamål tillgängliga för kommissionen.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

(31) För att säkerställa att beslutet om prestationsavslut antas inom den tidsfrist som anges i artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 är det lämpligt att fastställa särskilda tidsfrister för informationsutbytet, vilka ska följas av kommissionen och medlemsstaterna. Dessutom bör förfarandet för prestationsavslut ge medlemsstaterna rätt att tillhandahålla motiveringar till eventuella skillnader som påträffas och informationen som krävs för minskning av utgifter bör bedömas korrekt.

(32) För att säkerställa att förfarandet för kontroll av överensstämmelse i normala fall slutförs inom rimlig tid är det lämpligt att föreskriva särskilda tidsfrister för de olika etapperna i förfarandet, vilka ska följas av kommissionen och medlemsstaterna. Samtidigt bör det dock vara möjligt för kommissionen att vid behov förlänga dessa tidsfrister med hänsyn till komplexiteten i ett ärende som är under utredning. Förfarandet för kontroll av överensstämmelse bör ge medlemsstaterna rätten till ett kontradiktoriskt förfarande och till att korrekt bedöma den information som behövs för fondernas riskvärdering.

(33) För att komplettera och förstärka sina kontroller av utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet identifiering av koncerner, ska medlemsstater kunna använda ett gemensamt datautvinningsverktyg som tillhandahålls av kommissionen.

(34) Det är vidare lämpligt att fastställa regler för medlemsstaternas granskning av transaktioner enligt artikel 77 förordning (EU) 2021/2116, särskilt urvalet av företag, frekvensen och tidsplanen för granskningen, ömsesidigt bistånd och innehåll i kontrollplaner och rapporter.

(35) Genom delegerad förordning (EU) 2022/127 fastställs bestämmelser som kompletterar den rättsliga ramen för säkerheter, särskilt när det gäller kravet att ställa en säkerhet, de villkor som gäller för säkerheter samt regler om ställande, frisläppande och förverkande av en säkerhet. För att säkerställa enhetlig tillämpning av dessa regler bör bestämmelser fastställas om formen och förfaranden för att ställa och frisläppa en säkerhet, liksom för utbyte av information och meddelanden som krävs i detta avseende.

(36) Enligt avdelning V kapitel IV i förordning (EU) 2021/2116 om öppenhet ska medlemsstaterna årligen offentliggöra information om mottagare av stöd från fonderna, och bland annat de belopp som varje stödmottagare har fått från var och en av fonderna. För detta ändamål och i enlighet med artikel 98 i den förordningen bör formen för offentliggörandet fastställas. Offentliggörandet bör inte vara mer omfattande än vad som krävs för att nå de eftersträvade målen för öppenhet.

(37) I enlighet med artikel 98.2 i förordning (EU) 2021/2116 ska stödbelopp offentliggöras för varje insats som finansierats via fonderna och som en stödmottagare erhållit. För att uppnå större öppenhet och för att kunna identifiera större mottagare av unionsmedel bör medlemsstaterna offentliggöra det totala belopp som en stödmottagare fått.

(38) För att bidra till större öppenhet vad gäller fördelningen av fonderna bör medlemsstaterna samla in och offentliggöra information som gör det möjligt att identifiera koncerner enligt vad som avses i artikel 59.4 i förordning (EU) 2021/2116.

(39) I enlighet med artikel 49.4 i förordning (EU) 2021/1060 ska informationen offentliggöras på en webbplats i ett öppet maskinläsbart format. Det formatet kan vara CVS och XLXS. För att uppnå gemensamma standarder och underlätta tillgången till den offentliggjorda informationen bör medlemsstaterna använda ett enhetligt tabellformat med uppgifter om alla stödmottagare. Ett webbsökningsverktyg bör säkerställa att allmänheten kan söka information om stödmottagare i ett lättillgängligt formulär.

(40) I artikel 98.2 i förordning (EU) 2021/2116 föreskrivs att de krav på offentliggörande som avses i artikel 49.3 och 49.4 i förordning (EU) 2021/1060 ska tillämpas där det är relevant. Startdatum och slutdatum för interventionstyperna i form av direktstöd, interventioner för landsbygdsutveckling i form av utbetalningar för naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar och områdesspecifika nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav, liksom åtgärder som fastställts i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013 ([9]) och (EU) nr 229/2013 ([10]) anses inte vara relevanta eftersom dessa insatser är årliga. Därför ska medlemsstaterna kunna besluta att inte offentliggöra denna information.

(41) För att skydda enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter föreskrivs det i artikel 98.4 i förordning (EU) 2021/2116 att medlemsstaterna inte ska offentliggöra namnen på stödmottagare som erhåller ett belopp på högst 1 250 euro. För att tillhandahålla information om den berörda insatsen bör medlemsstaten i stället använda en kod. Av samma skäl bör medlemsstaten, om det går att identifiera en mottagare av ett litet stöd som bor eller är registrerad i en kommun där antalet stödmottagare är begränsat, i stället offentliggöra uppgifter om den administrativa enheten över kommunen i fråga.

(42) För att kraven på skydd av personuppgifter ska uppfyllas bör stödmottagarna före offentliggörandet informeras om att deras uppgifter kommer att offentliggöras. Informationen till stödmottagarna bör ges via ansökningshandlingarna eller i samband med inhämtning av uppgifter.

(43) För att underlätta allmänhetens tillgång till de offentliggjorda uppgifterna bör medlemsstaterna upprätta en enda webbplats i enlighet med artikel 98.4 i förordning (EU) 2021/2116. Med tanke på att medlemsstaternas organisatoriska strukturer är sinsemellan olika bör det avgöras på nationell nivå vilket organ som ska ansvara för att skapa och driva webbplatsen och offentliggöra uppgifterna. Kommissionen bör upprätta en webbplats som innehåller länkar till medlemsstaternas webbplatser.

(44) Unionen är skyldig att göra vissa anmälningar till Världshandelsorganisationen (WTO) i enlighet med artikel 18.2 i WTO-avtalet om jordbruk ([11]), vilket beskrivs närmare i punkt 4 i WTO-dokument G/AG/2 av den 30 juni 1995. För att uppfylla dessa krav bör kommissionen kräva viss information från medlemsstaterna, särskilt information vad gäller internt stöd.

(45) För att förenkla och minska medlemsstaternas anmälningsskyldighet vad gäller överföringen av uppgifter för unionens anmälningsskyldigheter till WTO om internt stöd, är det lämpligt att medlemsstaterna, på samma gång som årsräkenskaperna lämnas in, anger beloppen för utgifter som betalats ut från nationella källor.

(46) Av tydlighets- och rättssäkerhetsskäl bör genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 upphävas. Artiklarna 21–24 och 27–34 i den förordningen bör fortsätta att tillämpas på genomförandet av landsbygdsprogram enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ([12]) och på operativa program som godkänts inom ramen för förordning (EU) nr 1308/2013, medan artikel 59 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 bör fortsätta att tillämpas på betalningar som gjorts under räkenskapsåren 2021, 2022 och 2023. Bilagorna II och III till genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 bör dessutom fortsätta att tillämpas på vissa uppgifter som ska ingå i årsräkenskaperna.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

([11]) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

(47) Denna förordning bör tillämpas från och med den dag som förordning (EU) 2021/2116 träder i kraft. För att säkerställa kontinuitet i rapporteringen inom ett och samma räkenskapsår bör de relevanta bestämmelserna i denna förordning tillämpas på utgifter som uppkommit och inkomster avsatta för särskilda ändamål som medlemsstaterna mottagit från och med den 16 oktober 2022.

(48) För att säkerställa enhetlig behandling av pågående förfaranden för kontroll av överensstämmelse, bör de tidsfrister som föreskrivs i denna förordning inte gälla de förfaranden för vilka meddelandet i enlighet med artikel 34.1 i genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 lämnas före den 1 januari 2024.

(49) Eftersom avdelning VII kapitel IV i förordning (EU) 2021/2116 om öppenhet gäller betalningar från räkenskapsåret 2024 och framåt bör relevanta bestämmelser i denna förordning tillämpas på dessa betalningar.

(50) Åtgärderna i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för jordbruksfonderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Utbetalande organ och andra organ

Artikel 1

Förfarande för ackreditering av utbetalande organ

1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet på ministernivå som ska ansvara för att

a) utfärda, granska och återkalla ackreditering av utbetalande organ, och

b) utföra de arbetsuppgifter som den behöriga myndigheten tilldelas enligt detta kapitel.

2. Den behöriga myndigheten ska genom en formell akt utfärda eller, efter granskning, återkalla ackrediteringen av det utbetalande organet på grundval av en undersökning av de ackrediteringskriterier som avses i artikel 1.2 och 1.3 i delegerad förordning (EU) 2022/127 Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om ackreditering och återkallande av ackreditering.

3. Den behöriga myndigheten ska utse ett revisionsorgan som ska utföra en undersökning före varje ackreditering (nedan kallad *förgranskning inför ackreditering*). Revisionsorganet ska vara en revisionsmyndighet, eller annan offentlig eller privat organisation eller organisatorisk enhet i en myndighet med den kompetens, kapacitet och de kunskaper som krävs för att genomföra revisioner. Revisionsorganet ska vara oberoende av det utbetalande organ som ska ackrediteras.

4. Undersökningen (nedan kallad *förgranskning inför ackreditering*) ska utföras av revisionsorganet och särskilt omfatta följande:

a) De förfaranden och system som finns för godkännande och genomförande av betalningar och för genomförande av den årliga prestationsrapporten.

b) Ansvarsfördelningen samt interna och externa kontrollers lämplighet med avseende på transaktioner som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (nedan tillsammans kallade *fonderna*).

c) I vilken utsträckning de förfaranden och system som införts är lämpliga för att skydda unionens budget, inklusive riskbaserade åtgärder mot bedrägerier.

d) Säkerheten i informationssystemen.

e) Skötsel av räkenskaper.

Revisionsorganet ska utarbeta en rapport om det revisionsarbete som utförts, resultaten av detta arbete och en bedömning av huruvida det utbetalande organet uppfyller kriterierna för ackreditering. Rapporten ska lämnas till den behöriga myndigheten som sedan ska bedöma resultatet och, när den har förvissat sig om att det utbetalande organet uppfyller kriterierna, utfärda ackrediteringen.

5. Om den behöriga myndigheten anser att det utbetalande organet inte uppfyller ackrediteringskriterierna ska den informera det utbetalande organet om vilka villkor det måste uppfylla innan ackrediteringen kan utfärdas.

I avvaktan på att de nödvändiga ändringarna för att uppfylla dessa särskilda krav görs får en tillfällig ackreditering utfärdas för en period som ska fastställas med hänsyn till hur allvarliga de konstaterade problemen är, men som inte får vara längre än tolv månader. I berättigade fall får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstaten, bevilja en förlängning av den tidsfristen.

6. Den information som avses i artikel 90.1 första stycket a i förordning (EU) 2021/2116 ska meddelas så fort det utbetalande organet ackrediterats första gången och i varje fall innan några utgifter som verkställs av detta utbetalande organ belastar fonderna. Informationen ska åtföljas av deklarationer och handlingar som rör

a) det utbetalande organets ansvarsområden,

b) ansvarsfördelningen mellan avdelningar inom det utbetalande organet,

c) det utbetalande organets förhållande till andra offentliga eller privata organ som ansvarar för genomförandet av åtgärder för vilka utgifterna påförs fonderna av det utbetalande organet,

d) rutinerna för att ta emot, kontrollera och validera betalningsanspråk från stödmottagare samt för hur utgifter godkänns, betalas ut och bokförs,

e) bestämmelserna om säkerheten i informationssystemen, och

f) rapporten om förgranskning inför ackreditering som utförts av det revisionsorgan som avses i punkt 3.

7. Kommissionen ska meddela kommittén för jordbruksfonderna vilka utbetalande organ som ackrediterats i medlemsstaterna.

Artikel 2

Granskning och återkallande av ackreditering av utbetalande organ

1. Den behöriga myndigheten ska hålla de utbetalande organen för vilka den har ansvaret under kontinuerlig övervakning, i synnerhet med hjälp av de certifikat och rapporter som av det attesterande organ som avses i artikel 12 i förordning (EU) 2021/2116, och ska följa upp eventuella brister som konstateras.

Vart tredje år ska den behöriga myndigheten skriftligen informera kommissionen om sin tillsyn och övervakning av de utbetalande organen och deras verksamhet. Rapporten ska omfatta en genomgång av de utbetalande organens fortlöpande efterlevnad av kriterierna för ackreditering, tillsammans med en sammanfattning av de åtgärder som har vidtagits för att avhjälpa bristerna. Den behöriga myndigheten ska bekräfta om ett utbetalande organ som den ansvarar för fortsatt uppfyller kriterierna för ackreditering.

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett system som säkerställer att all information som tyder på att ett utbetalande organ inte uppfyller kriterierna för ackreditering utan dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten.

3. Om den behöriga myndigheten har konstaterat att ett ackrediterat utbetalande organ inte längre uppfyller ett eller flera av kriterierna för ackreditering på ett sätt som riskerar att hindra genomförandet av de uppgifter som anges i artikel 1.1 i delegerad förordning (EU) 2022/127 ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål ställa det utbetalande organets ackreditering under prövning. Myndigheten ska utarbeta en plan med åtgärder och tidsfrister för att avhjälpa de konstaterade bristerna inom en viss tid som ska fastställas med hänsyn till hur allvarligt problemet är; tidsperioden ska dock inte vara längre än 12 månader från och med den dag då ackrediteringen tas upp till prövning. I berättigade fall får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstaten, bevilja en förlängning av den tidsfristen.

4. Den behöriga myndigheten ska meddela kommissionen sitt beslut att ställa det utbetalande organets ackreditering under prövning, och informera om den handlingsplan som utarbetats i enlighet med punkt 3 och om de framsteg som gjorts i genomförandet av denna plan.

5. Om ackrediteringen återkallas ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål ackreditera ett annat utbetalande organ som uppfyller kriterierna i artikel 9.2 i förordning (EU) 2021/2116 så att utbetalningarna till stödmottagare inte avbryts.

6. Om kommissionen finner att den behöriga myndigheten inte har fullgjort sin skyldighet att utarbeta en handlingsplan enligt punkt 3 eller att det utbetalande organet fortsätter att vara ackrediterat utan att fullt ut ha genomfört en sådan handlingsplan inom den fastställda tidsfristen, ska den begära att den behöriga myndigheten återkallar ackrediteringen av detta utbetalande organ om de nödvändiga ändringarna inte har gjorts inom en tidsfrist som kommissionen bestämmer med hänsyn till hur allvarligt problemet är. I en sådan situation får kommissionen fatta beslut om att avhjälpa bristerna genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 3

Förfaranden för utfärdande, granskning och återkallande av samordningsorganets ackreditering

1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet på ministernivå som ska ansvara för att utfärda, granska och återkalla ackrediteringen av det samordningsorgan som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2021/2116 (nedan kallad *den behöriga myndigheten*).

2. Den behöriga myndigheten ska genom en formell akt utse och besluta om utfärdande eller, efter granskning, återkallande av ackrediteringen av samordningsorganet på grundval av en undersökning av de kriterier för ackreditering som avses i artikel 2 i delegerad förordning (EU) 2022/127 Denna undersökning om överensstämmelse med ackrediteringskriterierna ska genomföras av den behöriga myndigheten, som får förlita sig på en undersökning som gjorts av ett revisionsorgan. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om utfärdande och återkallande av ackrediteringen av samordningsorganet.

3. Det samordningsorgan som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2021/2116 ska vara kommissionens enda kontaktpunkt i den berörda medlemsstaten för alla frågor kopplade till fonderna i dess arbetsuppgifter.

4. Ett utbetalande organ får fungera som samordningsorgan under förutsättning att de två olika funktionerna hålls åtskilda.

5. När samordningsorganet fullgör sina uppgifter får det, i enlighet med nationella förfaranden, ta hjälp av andra administrativa organ eller avdelningar, särskilt sådana med teknisk eller redovisningsteknisk expertis.

6. Konfidentialiteten, integriteten och tillgängligheten för alla datauppgifter som finns hos samordningsorganet ska säkerställas genom åtgärder som är anpassade till varje samordningsorgans administrativa struktur, personalstyrka och tekniska miljö. Det finansiella och tekniska arbetet ska stå i rimlig proportion till de faktiska riskerna.

7. Den kommunikation av information som avses i artikel 90 första stycket a i förordning (EU) 2021/2116 ska ske så fort samordningsorganet ackrediterats första gången och i varje fall innan några utgifter som verkställs av detta samordningsorgan belastar fonderna. Informationen ska åtföljas av deklarationer och handlingar som rör

a) samordningsorganets ansvarsområden,

b) fördelningen av ansvarsområden inom samordningsorganet,

c) samordningsorganets förhållande till andra offentliga eller privata organ som ansvarar för att samarbeta med samordningsorganet i dess arbetsuppgifter,

d) införda förfaranden och system som ska säkerställa fullgörandet av dess uppgifter,

e) bestämmelserna om säkerheten i informationssystemen, och

f) resultatet av undersökningen av överensstämmelse med de ackrediteringskriterier som avses i punkt 2.

8. Om den behöriga myndigheten anser att samordningsorganet inte uppfyller ackrediteringskriterierna ska den informera samordningsorganet om vilka krav som måste uppfyllas.

I avvaktan på att de nödvändiga ändringarna för att uppfylla ackrediteringskriterierna, får ackreditering

a) utfärdas tillfälligt för ett nytt samordningsorgan,

b) ställas under prövning för ett befintligt samordningsorgan under förutsättning att en handlingsplan följs för att avhjälpa situationen.

Ackrediteringen ska återkallas om ackrediteringskriterierna inte har uppfyllts och den behöriga myndigheten anser att samordningsorganet inte kan fullgöra sina uppgifter.

Artikel 4

Förvaltningsförklaring

1. De förvaltningsförklaringar som avses i artikel 9.3 första stycket d och i artikel 10.3 i förordning (EU) 2021/2116 ska upprättas i så god tid att det attesterande organet kan avge det yttrande som avses i artikel 12.1 i den förordningen.

Förvaltningsförklaringarna ska utformas i enlighet med bilaga I respektive bilaga II till den här förordningen och får innehålla reservationer som kvantifierar de potentiella finansiella effekterna. Om reservationer görs ska förklaringen innehålla en åtgärdande handlingsplan och en exakt tidsplan för dess genomförande.

2. Förvaltningsförklaringen ska grundas på effektiv tillsyn av det förvaltnings- och kontrollsystem som är i bruk under året.

Artikel 5

Attestering

1. Den behöriga myndigheten ska utse det attesterande organ som avses i artikel 12 i förordning (EU) 2021/2116.

Om det finns mer än ett attesterande organ i en medlemsstat får den medlemsstaten utse ett nationellt offentligt attesterande organ som ska ansvara för samordningen.

2. Det attesterande organet ska organisera sitt arbete på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och utföra kontroller inom en lämplig tidsram, med beaktande av arten och tidpunkten för transaktionerna under det berörda räkenskapsåret.

3. Det yttrande som det attesterande organet ska lämna i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska utarbetas varje år.

Yttrandet ska grunda sig på det revisionsarbete som ska genomföras i enlighet med artiklarna 6 och 7 i denna förordning.

4. Det attesterande organet ska sammanställa en rapport om sina iakttagelser. Rapporten ska också omfatta det utbetalande organets delegerade uppgifter i enlighet med avsnitt 1 D i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2022/127 I rapporten ska anges om under den period som omfattas av rapporten

a) det utbetalande organet uppfyller ackrediteringskriterierna,

b) det utbetalande organets rutiner med rimlig säkerhet kan garantera att de utgifter som belastar fonderna betalats ut i enlighet med unionens regler, och därmed säkerställa att

i) utgifterna för de interventionstyper som avses i förordning (EU) 2021/2115 har motsvarande rapporterad output och har verkställts i enlighet med tillämpliga styrningssystem, och att eventuella rekommendationer om förbättringar har följts upp,

ii) de underliggande transaktionerna var lagliga och korrekta när det gäller de åtgärder som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 229/2013, (EU) nr 1308/2013 och förordning (EU) nr 1144/2014 ([13]), liksom för det grödspecifika stödet för bomull och stödet för förtida pensionering enligt avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 respektive artikel 155.2 i förordning (EU) 2021/2115, och att eventuella rekommendationer om förbättringar har följts upp,

c) prestationsrapporteringen om outputindikatorer avsedda för det årliga prestationsavslut som avses i artikel 54 i förordning (EU) 2021/2116 och prestationsrapporteringen om resultatindikatorer för den fleråriga prestationsövervakning som avses i artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115, som visar att artikel 37 i förordning (EU) 2021/2116 följs, är korrekt,

d) årsräkenskaperna enligt artikel 33 i den här förordningen har förts i överensstämmelse med bokföringen hos det utbetalande organet,

e) kostnadsredovisningen och redovisningen av offentliga interventionsinsatser är en i sak rättvisande, fullständig och korrekt förteckning över de insatser som bekostas av fonderna, och

f) unionens ekonomiska intressen är tillräckligt skyddade i fråga om förskottsbetalningar, erhållna garantier, interventionslager och belopp som ska drivas in.

Rapporten ska omfatta upplysningar om antalet personer som utfört revisionen och deras kvalifikationer, vilket arbete som utförts, undersökta system, den nivå som i förekommande fall uppnåtts för tillförlitlighet och väsentlighet, eventuella svagheter som upptäckts och rekommendationer om förbättring som har lämnats, samt uppgifter om både det attesterande organets och andra revisionsorgans insatser, interna såväl som externa i förhållande till det utbetalande organet, samt varifrån hela eller delar av det attesterande organets kontroll av rapporterade uppgifter härrör.

Artikel 6

Revisionsprinciper

1. Attesteringsgranskningen ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder.

2. Det attesterande organet ska utarbeta en revisionsstrategi som fastställer attesteringsgranskningens omfattning, tidpunkt och inriktning, revisionsmetoder och urvalsmetoden, samtidigt som den skiljer de interventionstyper som avses i förordning (EU) 2021/2115 från de åtgärder som fastställs i förordningarna (EU) nr 228/2013, (EU) nr 229/2013, (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1144/2014. En revisionsplan ska utarbetas för varje räkenskapsår som omfattas av revisionen baserat på den beräknade revisionsrisken. På begäran ska det attesterande organet lämna in revisionsstrategin och revisionsplanen till kommissionen.

3. En rimlig nivå av revisionssäkerhet ska uppnås när det gäller styrningssystemens funktion, prestationsrapporteringens korrekthet, en sann och rättvisande bild av årsräkenskaperna och utgifternas laglighet och korrekthet vad gäller de underliggande transaktionerna för åtgärder som fastställs i förordningarna (EU) nr 228/2013, (EU) nr 229/2013, (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1144/2014, liksom för det grödspecifika stödet för bomull och stödet för förtida pensionering enligt avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 respektive artikel 155.2 i förordning (EU) 2021/2115, för vilka återbetalning har begärts från kommissionen.

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 av den 22 oktober 2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 3/2008 (EUT L 317, 4.11.2014, s. 56).

Detta ska göras genom systemrevision och kontroll av överensstämmelse i fråga om styrningssystemets funktion, granskning av fullständighet och korrekthet samt analysförfaranden för prestationsrapporteringssystemet.

När det gäller revisionen av årsräkenskaperna ska substansgranskning av utgifterna tillämpas, inbegripet detaljgranskning. När det gäller granskningen av de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet enligt första stycket ska granskningen omfatta kontroller på plats.

4. Kommissionen ska fastställa riktlinjer som särskilt innehåller följande:

a) Ytterligare förtydliganden och vägledning för den attesteringsgranskning som ska utföras.

b) Fastställandet av en rimlig nivå av revisionssäkerhet som ska uppnås vid revisionsarbetet.

Artikel 7

Revisionsmetoder

1. Vilka revisionsmetoder som är relevanta för attesteringsgranskningen ska definieras i den revisionsstrategi som fastställs i artikel 6.2.

2. För att revisionsmålen ska nås och ett yttrande enligt artikel 12.2 i förordning (EU) 2021/2116 ska kunna lämnas, ska revisionen omfatta systemrevision, substansgranskning om så behövs samt kontroll av avstämningar av ekonomiska förklaringar och förvaltningsförklaringar.

3. Vad gäller revisionen av styrningssystem ska det attesterande organet genomföra systemrevisioner som får omfatta kontroll av överensstämmelse och även granskning av allmänna it-kontroller och tillämpningskontroller, i syfte att verifiera systemets utformning och genomförande.

4. Substansgranskning av utgifter ska omfatta verifikation av de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet vad gäller slutliga stödmottagare i fråga om de åtgärder som fastställs i förordningarna (EU) nr 228/2013, (EU) nr 229/2013, (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1144/2014 liksom för det grödspecifika stödet för bomull och stödet för förtida pensionering enligt avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 respektive artikel 155.2 i förordning (EU) 2021/2115. För detta ändamål får det attesterande organet följa med det utbetalande organet när det genomför kontroller på plats (andra omgången). Det attesterande organet får inte följa med det utbetalande organet när det genomför de första kontrollerna på plats, utom i sådana fall där det skulle vara praktiskt omöjligt att dubbelkontrollera det utbetalande organets första kontroll.

5. När det gäller granskningen av systemet för prestationsrapportering ska det attesterande organet granska register och databaser för att kontrollera att rapporterade prestationsoutput och resultatindikatorer rapporterats korrekt och stämmer överens med utgifter som finansieras av unionen och med interventionsmålen. Motiveringar till skillnader mellan den deklarerade årliga utgiften för en intervention och det belopp som motsvarar den relevanta rapporterade outputen i enlighet med artikel 54.2 i förordning (EU) 2021/2116 ska kontrolleras och bekräftas av det attesterande organet. Det attesterande organets arbete ska även omfatta kontroll av beräkningen av indikatorerna.

6. Det attesterande organet får förlita sig på revisionsresultaten från de externa revisorerna hos de organ som genomför finansieringsinstrument för den övergripande säkerheten, och på grundval av detta kan det attesterande organet besluta att begränsa sitt eget revisionsarbete.

Inom ramen för garantifonder får det attesterande organet genomföra revisioner av de organ som tillhandahåller nya underliggande lån endast om en eller båda följande situationer uppstår:

a) Verifikationer avseende stöd från finansieringsinstrumentet till slutmottagare finns inte tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller hos de organ som genomför finansieringsinstrumentet.

b) Det finns bevis för att de handlingar som finns tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller hos de organ som genomför finansieringsinstrumentet inte ger en sanningsenlig och korrekt bild av stödet.

Medlemsstaten ska fastställa arrangemangen för att säkerställa verifieringskedjan för finansieringsinstrument i enlighet med mallen i bilaga III, som visar att villkoren har uppfyllts eller resultaten uppnåtts.

7. Europeiska investeringsbanken (EIB) eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare som genomför finansieringsinstrument ska i slutet av varje kalenderår förse medlemsstaterna med den årliga revisionsrapport som avses i artikel 12.2 tredje stycket i förordning (EU) 2021/2116 som ska tas fram av deras externa revisorer och omfatta de delar som ingår i bilaga IV till denna förordning.

8. Kommissionen ska tillhandahålla ytterligare villkor och vägledning om utformningen av granskningsrutiner, integrerad provtagning, planering och vid behov genomförande av dubbelkontroller av kontrollen på plats för transaktioner, genom de riktlinjer som avses i artikel 6.4.

KAPITEL II

Ekonomisk förvaltning av fonderna

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 8

De utbetalande organens räkenskaper

1. De utbetalande organen ska föra räkenskaper som uteslutande omfattar de utgifter och inkomster som avses i artikel 5.1 och i artiklarna 6 och 45 i förordning (EU) 2021/2116, samt användningen av de medel som ställts till deras förfogande för betalning av sådana kostnader. Räkenskaperna ska göra det möjligt att skilja mellan de ekonomiska uppgifterna för fonderna och att presentera dem separat.

Medlemsstaterna ska på kommissionens begäran tillhandahålla information om verkställda utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål som de mottagit.

2. De utbetalande organen i medlemsstater som inte ingår i euroområdet ska i sina räkenskaper redovisa beloppen i den valuta som utgifterna betalades i och inkomsterna mottogs i. För att möjliggöra en konsolidering av de sammanlagda utgifterna och inkomsterna ska de dock kunna ange dessa uppgifter både i nationell valuta och i euro.

3. När det gäller Ejflu ska alla utbetalande organ föra räkenskaper som gör det möjligt att identifiera alla transaktioner för varje plan och varje intervention. Räkenskaperna ska särskilt omfatta följande:

a) Belopp för offentliga utgifter och unionens bidrag för varje transaktion.

b) Belopp som ska återkrävas från stödmottagare på grund av oriktigheter eller försummelser.

c) Återkrävda belopp, med angivande av ursprunglig transaktion.

Avsnitt 2

EGFJ-räkenskaper

Artikel 9

Upprättande av utgiftsdeklarationen

1. Beloppet som ska beviljas en stödmottagare inom ramen för EGFJ ska fastställas av medlemsstaterna inom ramen för de kontrollsystem som avses i avdelning IV i förordning (EU) 2021/2116.

2. För verkställda utgifter som ska deklareras till EGFJ ska hänsyn tas till de sanktioner som tillämpas inom ramen för medlemsstaternas kontrollsystem vid bristande efterlevnad.

3. Beloppet efter tillämpning av punkt 2 ska ligga till grund för interventionstyper i form av direktstöd enligt artikel 16 i förordning (EU) 2021/2115 och programmen för unionens yttersta randområden och de mindre Egeiska öarna enligt förordning (EU) nr 228/2013 respektive förordning (EU) nr 229/2013 som en grund för den minskning av stöd som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2021/2115 och för tillämpning av finansiell disciplin som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2021/2116.

4. Det belopp som ska deklareras till kommissionen är beloppet efter tillämpning av punkt 2 och, i det särskilda fallet med direktstöd och de program som avses i punkt 3, beloppet efter tillämpning av punkterna 2 och 3.

5. Utgifterna som deklareras till EGFJ ska ligga till grund för kontrollen av de finansieringstak som fastställs i unionsrätten.

6. Beloppet efter tillämpning av punkterna 2 och 3 ska ligga till grund för beräkningen av administrativa sanktioner i samband de grundvillkor som avses i avdelning IV, kapitlen IV och V, i förordning(EU) 2021/2116.

7. Med avvikelse från punkt 3 får medlemsstaterna betala ut förskott för direktstöd utan att tillämpa den justeringsgrad för finansiell disciplin som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2021/2116 till stödmottagare med hänsyn till stödansökningar för ett visst år. Vid den slutbetalning till stödmottagarna som ska göras från och med den 1 december ska hänsyn tas till den justeringsgrad för finansiell disciplin som då gällde för det totala direktstödsbeloppet för kalenderåret i fråga.

Artikel 10

Medlemsstaternas kommunikation

1. I enlighet med artikel 90.1 c i och ii) i förordning (EU) 2021/2116 ska medlemsstaterna till kommissionen, elektroniskt och senast den sjunde dagen i varje månad, skicka den information och de dokument om utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i artiklarna 11 och 12 i denna förordning, och särskilt den utgiftsdeklaration som upprättats i enlighet punkt 2 i denna artikel.

Informationen om utgifter som betalats och inkomster avsatta för särskilda ändamål som mottagits mellan den 1 och den 15 oktober ska emellertid lämnas in senast den 25 oktober.

All relevant information ska lämnas utifrån den mall som kommissionen tillhandahåller medlemsstaterna genom informationssystem.

2. Den utgiftsdeklaration som avses i punkt 1 ska minst omfatta följande:

a) En redogörelse från varje utbetalande organ, uppdelad enligt kontoplanen för unionens budget och per utgifts- och inkomstkategori, baserad på en detaljerad kontoplan som står till medlemsstaternas förfogande i informationssystemen och som omfattar följande:

   i) Utgifter som betalats och inkomster avsatta för särskilda ändamål som mottagits under föregående månad.

ii) Sammanlagda utgifter som betalats och inkomster avsatta för särskilda ändamål som mottagits från räkenskapsårets början till slutet av föregående månad.

iii) Beräkningar av utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål var för sig för de kommande tre månaderna och, eventuellt, de sammanlagda beräkningarna av utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål till slutet av räkenskapsåret.

Om beräkningarna för de följande tre månaderna, enligt vad som avses i första stycket iii, infaller under det nästföljande räkenskapsåret behöver endast totalsumman per månad anges.

b) Räkenskaper som utgör belägg för utgifter och inkomster för offentlig intervention.

3. Alla finansiella uppgifter som krävs enligt denna artikel ska anges i euro.

Artikel 11

Allmänna regler för utgiftsdeklaration och för inkomster avsatta för särskilda ändamål

1. Utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål som de utbetalande organen deklarerar för en viss månad ska motsvara de faktiska ut- och inbetalningar som gjorts under månaden, utan att detta påverkar de särskilda bestämmelser om deklaration av utgifter och inkomster för offentlig lagring som avses i artikel 12.

Dessa utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål ska tas upp i räkenskaperna för EGFJ-budgeten under motsvarande räkenskapsår.

Dock gäller följande:

a) De utgifter som får betalas innan bestämmelsen om att EGFJ helt eller delvis ska stå för dessa börjar tillämpas får deklareras enbart för

i) den månad under vilken denna bestämmelse började tillämpas, eller

ii) den månad som följer på månaden då bestämmelsen började tillämpas.

b) De inkomster som är avsatta för särskilda ändamål till EGFJ ska deklareras för den månad under vilken tidsfristen för inbetalning av dessa belopp enligt unionslagstiftningen löper ut. Om korrigeringar av de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål medför att det utbetalande organet deklarerar negativa sådana inkomster för en budgetpost, ska de överskridande korrigeringsbeloppen föras över till nästföljande månad.

2. Utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål ska bokföras på det datum då det utbetalande organets konto debiterades eller krediterades. För betalningar kan bokföringsdatumet emellertid också vara den dag då det berörda organet fyllde i och skickade betalningsanvisningen till ett finansinstitut eller till stödmottagaren. De utbetalande organen ska använda samma metod under hela räkenskapsåret.

3. Betalningsorder som inte verkställts och utbetalningar som debiterats kontot och därefter åter krediterats, ska bokföras med avdrag för utgifterna för den månad då det utbetalande organet får meddelande om att betalningen inte verkställts eller har annullerats.

4. Om utbetalningar som ska verkställas av EGFJ belastas av betalningsanspråk ska de anses vara verkställda i sin helhet enligt punkt 1

a) vid tidpunkten för utbetalningen av det belopp som återstår att utbetala till stödmottagaren, om betalningsanspråket är mindre än den utgift som är godkänd,

b) vid tidpunkten då kvittning sker, om utgiften är mindre än eller lika med betalningsanspråket.

Artikel 12

Särskilda regler för deklaration av utgifter för offentlig lagring

1. De transaktioner som ska beaktas för deklaration av utgifter för offentlig lagring är sådana som vid slutet av en månad har tagits upp i ett utbetalande organs räkenskaper och som har verkställts mellan början av räkenskapsåret i den mening som avses i artikel 3.3 första stycket a i delegerad förordning (EU) 2022/127 och slutet på den berörda månaden.

2. Denna utgiftsdeklaration ska omfatta de värden och belopp som fastställts i enlighet med artiklarna 17 och 18 i denna förordning och artikel 4 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 ([14]), och som har bokförts av utbetalande organ under månaden efter den månad då transaktionerna verkställdes.

Dock gäller följande:

a) När det gäller transaktioner som verkställs under september månad ska värdena och beloppen bokföras av de utbetalande organen senast den 15 oktober.

b) När det gäller de totala nedskrivningsbelopp som avses i artikel 3.1 e i förordning (EU) nr 906/2014 ska beloppen bokföras den dag som fastställs i det beslut i vilket de föreskrivs.

Artikel 13

Kommissionens beslut om utbetalningar

1. Utifrån de uppgifter som inkommit i enlighet med artikel 10.1 i denna förordning ska kommissionen fatta beslut om att göra månadsutbetalningarna enligt artikel 21.3 i förordning (EU) 2021/2116, utan att det påverkar tillämpningen av de korrigeringar som kan göras genom senare beslut i enlighet med artiklarna 53, 54 och 55 i den förordningen, och med hänsyn tagen till de minskningar och innehållanden som beslutats i enlighet med artiklarna 39–42 i den förordningen.

2. Om de totala utgifter som medlemsstaterna deklarerat för närmast följande räkenskapsår överstiger tre fjärdedelar av de totala anslagen för EGFJ för innevarande räkenskapsår ska de förhandsåtaganden som avses i artikel 11.2 b i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 och motsvarande månadsutbetalningar beviljas i proportion till utgiftsdeklarationerna upp till 75 % av anslagen under innevarande räkenskapsår. Kommissionen ska ta hänsyn till sådana belopp som inte betalats ut till medlemsstaterna vid beslut om senare återbetalningar.

Artikel 14

Utbetalningar till medlemsstaterna

Genom att besluta att göra månadsutbetalningar ska kommissionen inom ramen för budgetanslagen, på det konto som öppnats av respektive medlemsstat, ställa de finansiella medel till medlemsstaternas förfogande som är nödvändiga för att täcka de utgifter som ska finansieras av EGFJ, med avdrag för inkomster avsatta för särskilda ändamål.

Om det belopp som kommissionen fastställt för tillämpningen artikel 13.1 är negativt för en medlemsstat, totalt eller för en viss budgetpost, får den faktiska avräkningen skjutas upp till de följande månaderna.

Artikel 15

Kommunikation inom ramen för offentlig intervention

1. De utbetalande organen ska översända följande till kommissionen:

([14]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention (EUT L 255, 28.8.2014, s. 1).

a) De handlingar och den information som avses i artikel 3.7 i delegerad förordning (EU) 2022/127 och de kompletterande nationella administrativa bestämmelser som antagits för tillämpningen och förvaltningen av interventionsåtgärderna, om kommissionen begär detta.

b) Senast den dag som anges i artikel 10.1 i denna förordning, information om offentlig lagring på grundval av de mallar som kommissionen tillhandahåller medlemsstaterna genom informationssystem.

2. Det relevanta informationssystem som avses i artikel 25 ska användas för meddelanden och informationsutbyten och för att utarbeta de dokument som rör utgifter för offentlig intervention.

Artikel 16

Innehållet i räkenskaper för offentlig lagring som ska föras av de utbetalande organen

1. I lagerbokföringen enligt artikel 3.3 första stycket a i delegerad förordning (EU) 2022/127 ska följande kategorier av poster visas separat:

a) Produktkvantiteter som registrerats vid inlagring och utlagring, med eller utan fysisk förflyttning.

b) Kvantiteter som använts för gratis utdelning till de personer som har det sämst ställt inom ramen för Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt och som bokförts enligt artikel 4.3 i delegerad förordning (EU) nr 906/2014, med särskild uppgift om vilka kvantiteter som överförts till en annan medlemsstat.

c) Kvantiteter som använts som varuprover, med särskild uppgift om vilka prover som tagits av köparna.

d) Kvantiteter som, efter okulär besiktning i samband med den årliga inventeringen eller vid kontrollen efter övertagandet till intervention, bedöms som omöjliga att packa om och som säljs genom direktförsäljning.

e) Kvantiteter som saknas av identifierbara eller icke identifierbara skäl, inklusive svinn motsvarande de tillåtna toleranserna.

f) Kvantiteter som försämrats kvalitetsmässigt.

g) Överskottskvantiteter.

h) Svinn som överskrider toleransnivåerna.

i) Kvantiteter som lagrats in men som inte uppfyller kraven och som därför inte godkänts för övertagande.

j) Nettokvantiteter i lager i slutet av varje månad eller räkenskapsår och som ska föras över till påföljande månad eller räkenskapsår.

2. Affärsbokföringen enligt artikel 3.3 första stycket a i delegerad förordning (EU) 2022/127 ska innehålla följande:

a) Uppgift om värdet av de kvantiteter som avses i punkt 1 a i denna artikel, med särskild uppgift om värdet av köpta respektive sålda kvantiteter.

b) Uppgift om bokföringsvärdet av de kvantiteter som använts eller bokförts för gratis utdelning enligt punkt 1 b i denna artikel.

c) De finansieringskostnader som avses i artikel 3.1 a i delegerad förordning (EU) nr 906/2014.

d) De utgifter för materiella transaktioner som avses i artikel 3.1 b och c i delegerad förordning (EU) nr 906/2014.

e) Belopp som härrör från den nedskrivning som avses i artikel 3.1 e i delegerad förordning (EU) nr 906/2014.

f) Uppgift om de belopp som mottagits eller drivits in från andra försäljare, köpare och lagerhållare än dem som avses i artikel 21 i denna förordning.

g) Uppgift om intäkterna från direktförsäljning som gjorts till följd av den årliga inventeringen eller till följd av kontroller i interventionslagren efter produkternas övertagande.

h) Uppgift om förluster och intäkter från utlagring av produkter med beaktande av nedskrivningen enligt led e i denna punkt.

i) Uppgift om andra debet- och kreditposter, särskilt beträffande de kvantiteter som avses i punkt 1 c–g i denna artikel.

j) Uppgift om genomsnittligt bokfört värde, uttryckt i ton.

Artikel 17

Räkenskaper som avser offentlig intervention

1. De poster som avses i artikel 16 ska bokföras med de kvantiteter, värden, belopp och genomsnitt som de utbetalande organen faktiskt har bokfört eller med värden och belopp som beräknats på grundval av de schablonbelopp som kommissionen har fastställt.

2. Dessa bokföringar och beräkningar enligt punkt 1 ska göras med förbehåll för att följande regler tillämpas:

a) Kostnaderna för utlagring av svinn eller kvalitetsförsämrade kvantiteter enligt reglerna i bilagorna VI och VII till delegerad förordning (EU) nr 906/2014 ska endast bokföras om produkterna faktiskt har sålts och lagrats ut.

b) Kvantiteter som försvunnit under överföring från en medlemsstat till en annan ska inte anses som inlagrade i destinationsmedlemsstaten och kostnaderna täcks därför inte av schablonbelopp för inlagring.

c) Om en produkt transporteras eller överförs ska de fastställda schablonbeloppen för in- och utlagring bokföras, om dessa kostnader inte enligt unionsrätten är att anse som en integrerad del av transportkostnaderna.

d) Om inte annat föreskrivs i unionsrätten, ska intäkterna från försäljning av kvalitetsförsämrade produkter och eventuella andra intäkter i samband med detta inte tas upp i EGFJ:s bokföring.

e) Eventuella överskott ska bokföras under svinn som ett negativt belopp i lagerredovisningen. Dessa kvantiteter ska medräknas vid fastställandet av de kvantiteter som överskrider toleransnivån.

f) Andra prover än dem som tagits av köparna ska bokföras i enlighet med punkt 2 a i bilaga VII i delegerad förordning (EU) nr 906/2014.

3. Korrigeringar som kommissionen gör av de uppgifter som avses i artikel 16 för det innevarande räkenskapsåret ska meddelas kommittén för jordbruksfonderna. Medlemsstaterna kan underrättas om korrigeringarna i samband med ett beslut om månadsutbetalning eller, om ett sådant inte fattas, i samband med beslutet om avslutande av räkenskaperna. De utbetalande organen ska bokföra korrigeringarna på de villkor som anges i det beslutet.

Artikel 18

Tidpunkter för bokföring av utgifter och inkomster samt förflyttningar av produkter i räkenskaperna för offentlig intervention

1. Olika utgifts- och inkomstposter ska bokföras den dag då den materiella transaktion som följer av den offentliga interventionsåtgärden äger rum och med den växelkurs som avses i artikel 3.2 i delegerad förordning (EU) nr 906/2014.

Dock ska följande tidpunkter gälla i nedanstående fall:

a) Dagen för mottagande när det gäller belopp som mottagits eller drivits in enligt artikel 16.2 f och g i den här förordningen.

b) Dagen för den faktiska betalningen av kostnaderna för materiella transaktioner om dessa kostnader inte täcks av schablonbeloppet.

2. Olika poster som rör fysisk förflyttning av produkter och förvaltningen av lagren ska bokföras den dag då den materiella transaktion som följer av interventionsåtgärden äger rum.

Dock ska följande tidpunkter gälla i nedanstående fall:

a) Dagen för det utbetalande organets övertagande av produkterna i enlighet med artiklarna 22.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1240 ([15]) när det gäller de kvantiteter som inlagrats i offentliga lager utan att byta lagringsplats.

b) När det gäller svinn eller kvalitetsförsämrade kvantiteter och överskottskvantiteter, den dag då dessa konstaterades.

c) Dagen för den faktiska utlagringen av produkterna när det gäller direktförsäljning av produkter som inte längre kan packas om efter okulär besiktning i samband med den årliga inventeringen eller vid kontrollen efter övertagandet till intervention och som förblir i lager.

d) Räkenskapsårets sista dag för eventuella förluster som överskrider den toleransnivå som avses i artikel 4.2 i delegerad förordning (EU) 2022/127

Artikel 19

Belopp som finansieras inom ramen för offentlig intervention

1. Det belopp som finansieras inom ramen för de interventionsåtgärder som avses i artikel 2 i delegerad förordning (EU) nr 906/2014 ska bestämmas på grundval av de räkenskaper som upprättas och förs av de utbetalande organen i enlighet med artikel 3.3 första stycket a i delegerad förordning (EU) 2022/127 och som olika utgifts- och inkomstposter som avses i artikel 16 i denna förordning debiteras respektive krediteras, varvid utgifter som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket vid behov beaktas.

2. De utbetalande organen eller samordningsorganen, beroende på vad som är tillämpligt, ska till kommissionen varje månad och år senast den dag som anges i artikel 10.1 och senast det datum som anges i artikel 33.2, utifrån de mallar som kommissionen tillhandahåller medlemsstaterna genom informationssystem, på elektronisk väg lämna in de uppgifter som krävs för finansieringen av utgifter för offentlig lagring och de räkenskaper som visar utgifter och inkomster för offentlig lagring i form av tabeller.

Artikel 20

Deklaration av utgifter och inkomster för offentlig intervention

1. Finansiering genom EGFJ inom ramen för de interventionsåtgärder som avses i artikel 2 i delegerad förordning (EU) nr 906/2014 ska vara lika med utgifterna, beräknade på grundval av den information som lämnas av det utbetalande organet, efter avdrag för eventuella inkomster från interventionsåtgärderna, godkända via det informationssystem som inrättats av kommissionen och inkluderade i det utbetalande organets utgiftsdeklaration som upprättats i enlighet med artikel 12 i den här förordningen.

2. Belopp som drivits in i enlighet med artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116 och de belopp som mottagits eller drivits in från försäljare, köpare eller lagerhållare som uppfyller kriterierna i artikel 45 i den förordningen ska deklareras till EGFJ-budgeten i enlighet med artikel 10.2 a i den här förordningen.

([15]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1240 av den 18 maj 2016 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller offentlig intervention och stöd för privat lagring (EUT L 206, 30.7.2016, s. 71).

Avsnitt 3

Ejflus räkenskaper

Artikel 21

Prognos för finansieringsbehov

För varje strategisk GJP-plan som avses i artikel 118 i förordning (EU) 2021/2115, och i enlighet med artikel 90.1 första stycket c ii) i förordning (EU) 2021/2116, ska medlemsstaterna till kommissionen två gånger per år, senast den 31 januari och den 31 augusti, skicka sina prognoser för de belopp som ska finansieras av Ejflu för räkenskapsåret. Dessutom ska medlemsstaterna skicka en uppdaterad beräkning av sina finansieringsbehov för det följande räkenskapsåret.

Dessa prognoser och den uppdaterade beräkningen ska skickas utifrån den mall som kommissionen tillhandahåller medlemsstaterna genom informationssystem.

Artikel 22

Utgiftsdeklarationer

1. Utbetalande organ ska deklarera utgifter och återkrävda belopp för varje interventionstyp för landsbygdsutveckling och tekniskt stöd inom ramen för den strategiska GJP-plan som avses i artikel 118 i förordning (EU) 2021/2115 för varje referensperiod som avses i punkt 2 i denna artikel, utifrån den mall som kommissionen tillhandahåller medlemsstaterna genom informationssystem.

För varje strategisk GJP-plan ska de utbetalande organen i en utgiftsdeklaration minst ange följande:

a) Beloppet för stödberättigande offentliga utgifter, med undantag för ytterligare nationell finansiering enligt artikel 115.5 i förordning (EU) 2021/2115, för vilket det utbetalande organet faktiskt har betalat motsvarande Ejflu-bidrag under var och en av de referensperioder som avses i punkt 2 i den här artikeln.

b) Information om finansieringsinstrument enligt artikel 32.4 och 32.5 i förordning (EU) 2021/2116.

c) Ytterligare upplysningar om förskott som betalats ut till stödmottagare som avses i artikel 44.3 i förordning (EU) 2021/2116.

d) Återkrävda belopp under den aktuella perioden som avses i punkt 2 i denna artikel, med avseende på den strategiska GJP-planen.

e) Återkrävda belopp under den aktuella perioden som avses i punkt 2 i denna artikel med avseende på landsbygdsutvecklingsprogram inom Ejflu från och med 2007, för vilka medlemsstaterna inte längre är skyldiga att lämna in en mellanliggande utgiftsdeklaration.

f) Belopp som avser tekniskt stöd.

För verkställda utgifter som ska deklareras till Ejflu ska hänsyn tas till de sanktioner som tillämpas inom ramen för medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem vid bristande efterlevnad.

2. När kommissionen har godkänt en strategisk GJP-plan ska medlemsstaterna, i enlighet med artikel 90.1 första stycket c i) i förordning (EU) 2021/2116, skicka sina utgiftsdeklarationer till kommissionen inom följande tidsfrister:

a) Senast den 30 april när det gäller utgifter under perioden 1 januari–31 mars.

b) Senast den 31 juli, när det gäller utgifter under perioden 1 april–30 juni.

c) Senast den 10 november när det gäller utgifter under perioden 1 juli–15 oktober.

d) Senast den 31 januari när det gäller utgifter under perioden 16 oktober–31 december.

Om den strategiska GJP-planen genomförs av mer än ett utbetalande organ i en medlemsstat ska samordningsorganet säkerställa att utgiftsdeklarationerna sänds in på samma dag.

Alla utgifter som betalats av utbetalande organ till stödmottagarna i enlighet med artikel 86 i förordning (EU) 2021/2115 fram till slutet av den senaste perioden, enligt vad som anges i första stycket i denna punkt, före godkännande av en strategisk GJP-plan som avses i artikel 118 i den förordningen, ska dock göras på medlemsstaternas ansvar och ska deklareras till kommissionen i den första utgiftsdeklarationen efter det att planen har godkänts. Indrivna belopp för motsvarande period, som avses i punkt 1 andra stycket d och e i denna artikel, ska också deklareras i den deklarationen. Samma regel ska gälla i tillämpliga delar om en strategisk GJP-plan ändras enligt vad som avses i artikel 119 i förordning (EU) 2021/2115, med undantag för justeringar i finansieringsplanen enligt vad som avses i artikel 23 i denna förordning.

När det gäller finansieringsinstrument som inrättats i enlighet med artikel 58 i förordning (EU) 2021/1060 och artikel 80 i förordning (EU) 2021/2115 ska utgiften deklareras under det räkenskapsår då villkoren i artikel 32.3 och 32.4 i förordning (EU) 2021/2116 uppfyllts och den har betalats av det utbetalande organet före slutet av det räkenskapsåret.

Alla finansiella uppgifter som krävs enligt denna artikel ska anges i euro.

Artikel 23

Beräkning av det belopp som ska betalas

1. Det unionsbidrag som ska betalas för stödberättigande offentliga utgifter, med undantag för ytterligare nationell finansiering enligt vad som avses i artikel 115.5 i förordning (EU) 2021/2115, ska anges i den finansieringsplan som är i kraft den första dagen i referensperioden och beräknas med avseende på de strategiska GJP-planer som avses i artikel 118 i den förordningen enligt följande:

a) För varje referensperiod som avses i artikel 22.2 i den här förordningen utifrån Ejflu-bidragsnivån enligt artikel 91 i förordning (EU) 2021/2115 och som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 118 i den förordningen.

b) För vissa stödberättigande utgiftstyper som avses i artikel 155 i förordning (EU) 2021/2115 under perioden 2023–2027, utifrån bidragsnivån för den intervention som anges i den strategiska GJP-planen, med beaktande av villkoren i den artikeln.

c) Tekniskt stöd utifrån en schablonsats, enligt vad som avses i artikel 94.2 i förordning (EU) 2021/2115.

I beräkningen ska hänsyn tas till de korrigeringar av unionens bidrag som deklareras i utgiftsdeklarationen för den perioden.

2. Då det totala beloppet för unionsbidraget som betalats till den strategiska GJP-planen överskrider bidraget till en interventionstyp, när det gäller Ejflu, ska det belopp som ska betalas, utan att det påverkar det tak som föreskrivs i artikel 30.2 i förordning (EU) 2021/2116, minskas till det belopp som planerats för den interventionstypen. Eventuella unionsbidrag som därigenom utesluts får betalas senare, förutsatt att medlemsstaten lagt fram en justerad finansieringsplan som godkänts av kommissionen.

Artikel 24

Automatiskt återtagande

Om en medlemsstat inte lämnar in en reviderad finansieringsplan, enligt vad som föreskrivs i artikel 34.6 i förordning (EU) 2021/2116, och den tillhörande ändringen av den strategiska GJP-planen senast den 30 juni, ska kommissionen proportionellt minska de belopp som tilldelats varje interventionstyp, genom att ändra det beslut som godkänner medlemsstatens strategiska GPJ-plan senast den 30 september.

Avsnitt 4

Gemensamma bestämmelser för fonderna

Artikel 25

Elektroniskt utbyte av information och dokument

1. Kommissionen ska utforma informationssystem som gör att den på elektronisk väg kan utbyta dokument och information med medlemsstaterna när det gäller den kommunikation och de samråd som föreskrivs i artikel 90 i förordning (EU) 2021/2116 och de nödvändiga arrangemangen för dem. Kommissionen ska via kommittén för jordbruksfonderna informera medlemsstaterna om de allmänna villkoren för genomförande av dessa system.

2. De informationssystem som avses i punkt 1 ska särskilt kunna behandla följande:

a) Uppgifter som krävs för finansiella transaktioner, framför allt rörande de utbetalande organens årsräkenskaper, deklarationer av utgifter och av inkomster avsatta för särskilda ändamål samt överföring av den information och de dokument som avses i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2022/127 och artiklarna 8, 10, 11, 12, 14, 18, 19, 21, 22, 23 och 32 i denna förordning.

b) Dokument av gemensamt intresse som gör det möjligt att kontrollera de månatliga och mellanliggande utgiftsdeklarationerna och årsräkenskaperna och att ta del av den information och de dokument som de utbetalande organen måste ställa till kommissionens förfogande.

c) Unionstexter och kommissionens riktlinjer i fråga om den finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken som de ackrediterade och utsedda myndigheterna enligt förordning (EU) 2021/2116 svarar för, liksom riktlinjerna för en harmoniserad tillämpning av lagstiftningen på området.

3. Formen för och innehållet i de dokument som avses i artiklarna 10, 18, 19, 21, 22, 23 och 32 ska göras tillgängliga av kommissionen för medlemsstaterna med hjälp av mallar genom informationssystemen.

Kommissionen ska anpassa och uppdatera dessa mallar efter att ha informerat kommittén för jordbruksfonderna.

4. De informationssystem som avses i punkt 1 får innehålla de verktyg som krävs för att kommissionen ska kunna lagra uppgifterna och föra fondernas räkenskaper.

5. Uppgifter om finansiella transaktioner ska meddelas via, föras in i och uppdateras i de informationssystem som avses i punkt 1 på de utbetalande organens ansvar, av organen själva eller av de organ till vilka denna arbetsuppgift har delegerats, i tillämpliga fall via de samordningsorgan som har ackrediterats i enlighet med artiklarna 9.4 och 10 i förordning (EU) 2021/2116.

6. Om ett dokument som har skickats i enlighet med artikel 90.1 c i och iii) i förordning (EU) 2021/2116 eller om ett förfarande i informationssystemen kräver underskrift eller godkännande av en behörig person för en eller flera etapper i förfarandet i fråga, ska den obligatoriska elektroniska underskriften eller godkännandet göras i enlighet med förordning (EU) nr 910/2014.

7. Elektroniska och digitala dokument ska bevaras under hela den period som föreskrivs i artikel 3.3 första stycket a i delegerad förordning (EU) 2022/127

8. Om ett informationssystem inte fungerar eller om det inte finns en stabil anslutning får medlemsstaten efter kommissionens förhandsgodkännande skicka dokumenten i en annan form, på de villkor som kommissionen fastställer.

Artikel 26

Krav för återbetalning av utgifter inom fonderna

1. De ackrediterade utbetalande organen eller de ackrediterade samordningsorganen ska lämna in utgiftsdeklarationer för fonderna i form av strukturerade data med hjälp av den mall som kommissionen gör tillgänglig för medlemsstaterna genom informationssystemen.

2. Utgifter inom EGFJ och Ejflu och inkomster avsatta för särskilda ändamål inom EGFJ som deklareras för en period får inbegripa korrigeringar av uppgifter som deklarerats för tidigare deklarationsperioder under samma räkenskapsår.

3. Utgifter och inkomster som är avsatta för särskilda ändamål för räkenskapsåret inom EGFJ och Ejflu och som inte tagits med i de månatliga respektive mellanliggande deklarationerna får korrigeras endast i de årsräkenskaper som ska skickas in till kommissionen i enlighet med artikel 90.1 första stycket c iii) i förordning (EU) 2021/2116.

4. Förutsatt att budgetmedel finns tillgängliga ska kommissionen betala in unionsbidraget på det eller de konton som respektive medlemsstat har öppnat.

5. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen kontots eller kontonas benämning eller nummer, i det format som kommissionen ställt till deras förfogande.

Artikel 27

Innehållande av utbetalningar

De genomförandeakter som fastställer de månadsutbetalningar som avses i artikel 21.3 i förordning (EU) 2021/2116 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 32 i den förordningen ska beakta de innehållanden av utbetalningar som beslutas i enlighet med artiklarna 40.1, 40.2, 41.2 och 42.2 i den förordningen.

Artikel 28

Handlingsplaner i samband med den fleråriga prestationsövervakningen

1. Efter bedömningen av den motivering som medlemsstaten lämnar inom ramen för den prestationsöversyn som avses i artikel 135 i förordning (EU) 2021/2115 får kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att lämna in den handlingsplan som avses i artikel 41 i förordning (EU) 2021/2116. Medlemsstaten ska lämna in handlingsplanen inom två månader från mottagandet av kommissionens begäran. I handlingsplanen ska medlemsstaten föreslå konkreta avhjälpande åtgärder för att åtgärda de brister och identifiera de interventioner som påverkar prestationen när det gäller den strategiska GJP-planen, särskilt vad gäller avvikelser från delmål som fastställts för att uppnå de specifika målen i artikel 6.1 i förordning (EU) 2021/2115. De avhjälpande åtgärderna ska beskrivas tillräckligt detaljerat för att kommissionen ska kunna bedöma om handlingsplanen är lämplig för att avhjälpa dessa brister, inklusive eventuella åtgärder för att förbättra prestationen när det gäller interventionerna i fråga.

2. Medlemsstaten ska fastställa en tidsfrist för det planerade genomförandet av varje åtgärd, vilken inte får vara senare än två år från handlingsplanens startdatum. För att möjliggöra översynen av den förväntade tidsramen för att genomföra handlingsplanen ska medlemsstaten också fastställa framstegsindikatorer fram till tidsfristen, vilka ska infalla åtminstone var tredje månad under hela löptiden för handlingsplanen.

3. Inom en period av två månader från mottagandet av handlingsplanen från den berörda medlemsstaten ska kommissionen, i förekommande fall, skriftligen underrätta den medlemsstaten om sina invändningar mot den inlämnade handlingsplanen och begära att den ändras. Den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla ytterligare klargöranden eller lämna in en uppdaterad handlingsplan inom två månader från mottagandet av kommissionens synpunkter.

4. Inom två månader från den period som avses i punkt 3 ska kommissionen skriftligen underrätta medlemsstaten om huruvida den anser att handlingsplanen är tillräcklig för att åtgärda de brister som påverkar prestationen när det gäller den strategiska GJP-planen. Om bedömningen är positiv ska medlemsstatens mottagande av bedömningen betraktas som handlingsplanens startdatum. Startdatumet påverkar inte den berörda medlemsstatens möjlighet att inleda de avhjälpande åtgärderna tidigare. Om bedömningen är negativ ska kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten om sin avsikt i fråga om innehållande av utbetalningar enligt artikel 41.2 i förordning (EU) 2021/2116.

5. Medlemsstaterna ska utarbeta handlingsplanerna och rapportera om framstegen i genomförandet i linje med respektive mall som kommissionen tillhandahåller vid inlämningen av den årliga prestationsrapporten, i enlighet med artikel 9.3 första stycket b i förordning (EU) 2021/2116. Mallen ska vara tillgänglig och användas i elektronisk form.

Artikel 29

Handlingsplaner i samband med brister i styrningssystemen

1. Medlemsstaten ska lämna in den handlingsplan som avses i artikel 42 i förordning (EU) 2021/2116 inom två månader från mottagandet av kommissionens begäran. I handlingsplanen ska den berörda medlemsstaten föreslå konkreta åtgärder för att åtgärda alla allvarliga brister som kommissionen har angett. De korrigerande åtgärderna ska beskrivas på ett sätt som gör att kommissionen kan bedöma om handlingsplanen är tillräcklig för att avhjälpa bristerna.

2. Medlemsstaten ska fastställa en tidsfrist för det planerade genomförandet av varje åtgärd, vilken inte får vara senare än två år från handlingsplanens startdatum. För att möjliggöra översynen av framstegsindikatorer ska medlemsstaten också fastställa delmål fram till denna tidsfrist, vilka ska infalla åtminstone var tredje månad under hela löptiden för handlingsplanen.

3. Inom två månader från mottagandet av handlingsplanen från den berörda medlemsstaten ska kommissionen, i förekommande fall, skriftligen underrätta den medlemsstaten om sina invändningar mot den inlämnade handlingsplanen och begära att den ändras. Den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla ytterligare klargöranden eller lämna in en uppdaterad handlingsplan inom två månader från mottagandet av kommissionens synpunkter. I vederbörligen motiverade fall får denna period förlängas.

4. Efter de utbyten som avses i punkt 3, och senast två månader efter mottagandet av det senaste meddelandet från medlemsstaten, ska kommissionen skriftligen underrätta medlemsstaten om sin bedömning. Om bedömningen är positiv ska medlemsstatens mottagande av bedömningen betraktas som handlingsplanens startdatum. Startdatumet påverkar inte den berörda medlemsstatens möjlighet att inleda de avhjälpande åtgärderna tidigare. Om bedömningen är negativ på grund av att handlingsplanen är uppenbart otillräcklig ska kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten om sin avsikt i fråga om innehållande av utbetalningar enligt artikel 42.2 i förordning (EU) 2021/2116.

5. Om framstegen i genomförandet av handlingsplanen är otillräckliga eller om den inte har lämnats in i enlighet med kommissionens skriftliga begäran ska kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten om sin avsikt i fråga om innehållande av utbetalningar enligt artikel 42.2 i förordning (EU) 2021/2116.

6. För upprepade allvarliga brister som konstateras i de kvalitetsbedömningsrapporter som avses i artiklarna 68.3, 69.6 och 70.2 i förordning (EU) 2021/2116 ska kommissionen begära en handlingsplan i enlighet med artikel 42.1 i den förordningen, om samma brister konstateras utan förbättringar för andra året i rad.

7. Medlemsstaterna ska utarbeta handlingsplanerna och rapportera om framstegen i genomförandet i enlighet med respektive mall som kommissionen tillhandahåller. Mallen ska vara tillgänglig och användas i elektronisk form.

KAPITEL III

Avslutande av räkenskaperna

Avsnitt 1

Indrivning av skulder

Artikel 30

Återkrav av felaktigt utbetalda belopp

1. För alla felaktigt utbetalda belopp som gjorts för utgifter för vilka det förekommit oriktigheter eller försummelser, ska medlemsstaterna inrätta ett system som säkerställer att beloppet krävs tillbaka från stödmottagarna inom rimlig tid från det att en kontrollrapport eller en liknande handling, där det anges att en oriktighet har förekommit, i förekommande fall har mottagits av det utbetalande organ eller det andra organ som ansvarar för indrivningen. Systemet ska säkerställa att motsvarande belopp vid tidpunkten för begäran om återbetalning registreras i det utbetalande organets fordringsliggare.

2. Medlemsstaterna ska ha ett system för att säkerställa att återkravsförfaranden, inklusive beräkning av ränta i enlighet med tillämpliga nationella lagar och andra författningar som avses i artikel 59.1 i förordning (EU) 2021/2116, avräkning och åtgärder för att driva in felaktigt utbetalda belopp, inleds och följs upp inom utsatt tid. Uppföljningen av en skuld i enlighet med det tillämpliga nationella återkravsförfarandet ska säkerställas och de indrivna beloppen ska återbetalas till fonderna i tid.

3. Skuldkorrigering gentemot fonderna ska endast göras om det i en slutgiltig administrativ eller rättslig handling konstateras att inga oriktigheter har förekommit.

4. Medlemsstaterna ska vederbörligen motivera avskrivningen av en skuld och beslutet att inte driva in en skuld i enlighet med de tillämpliga nationella reglerna.

Artikel 31

Återkrav genom avräkning

Utan att det påverkar eventuella andra verkställighetsåtgärder enligt nationell lagstiftning ska medlemsstaterna räkna av belopp som felaktigt har betalats ut till följd av en ännu inte åtgärdad oriktighet som en stödmottagare gjort sig skyldig till och som har fastställts i enlighet med nationell lagstiftning från eventuella framtida utbetalningar som det utbetalande organ som ansvarar för indrivningen av skulden ska göra till den stödmottagaren.

Avsnitt 2

Räkenskapsavslut

Artikel 32

Årsräkenskapernas innehåll

1. De årsräkenskaper som avses i artikel 90.1 första stycket c iii) i förordning (EU) 2021/2116 ska omfatta följande:

a) Inkomsterna avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 45 i den förordningen.

b) Utgifterna för EGFJ, efter avdrag av alla felaktigt utbetalda belopp som inte har drivits in vid räkenskapsårets slut, utom de belopp som anges i led f i denna punkt, med eventuella dithörande räntor, summerade per post och delpost i unionens budget.

c) Utgifterna för Ejflu, per program, åtgärd eller interventionstyp, beroende på vad som är tillämpligt, och specifik bidragssats. Den årliga utgiftsdeklarationen ska även innehålla uppgifter om de belopp som drivits in. Vid programmets eller den strategiska GJP-planens slut ska alla felaktigt utbetalda belopp som inte har drivits in, utom de belopp som anges i led f i denna punkt, med eventuella dithörande räntor, dras av från utgifterna för räkenskapsåret i fråga.

d) En tabell ska lämnas in över avvikelser per post och delpost, eller för Ejflu per program, åtgärd eller interventionstyp, beroende på vad som är tillämpligt, och per specifik bidragssats och fokusområde i tillämpliga fall, mellan de utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål som deklarerats i årsräkenskaperna och de som deklarerats för samma period i de dokument som avses i artikel 10.2 i denna förordning när det gäller EGFJ, och artikel 22.2 i denna förordning när det gäller Ejflu, tillsammans med en förklaring för varje avvikelse.

e) En separat angivelse av de belopp som ska bäras av den berörda medlemsstaten respektive unionen i enlighet med artikel 54.2 första stycket och artikel 54.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([16]) när det gäller

i) utgifter som uppkommit och utbetalningar som gjorts för stödordningar som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ([17]) med avseende på kalenderåret 2022 och dessförinnan,

ii) åtgärder som fastställs i förordningarna (EU) nr 228/2013, (EU) nr 229/2013, (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1144/2014 till och med den 31 december 2022,

iii) stöd till operativa program av erkända producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa inom sektorn för frukt och grönsaker samt stödprogram inom vinsektorn som avses i artikel 5.6 respektive 5.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2117 ([18]) när det gäller utgifter som uppkommit och utbetalningar som gjorts för insatser som genomförs i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 efter den 31 december 2022 fram till slutet av de operativa programmen eller stödprogrammen i enlighet med artikel 5.6 c respektive 5.7 i förordning (EU) 2021/2117,

iv) inkomster som deklareras inom ramen för genomförandet av landsbygdsprogram som godkänts av kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013, rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ([19]) och kommissionens förordning (EG) nr 27/2004 ([20]).

f) Ett utdrag över de felaktigt utbetalda belopp som ska återkrävas vid räkenskapsårets slut till följd av oegentligheter i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ([21]), inklusive eventuella sanktioner som fastställs i tillämpliga sektorsspecifika unionsregler inbegripet ränta på dessa belopp, som ska redovisas enligt mallen i bilaga V till denna förordning. För utgifter som avses i led e i denna punkt ska ett utdrag över de felaktigt utbetalda beloppen redovisas i en tabell enligt mallen i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 908/2014.

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2117 av den 2 december 2021 om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden (EUT L 435, 6.12.2021, s. 262).

([19]) Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

([20]) Kommissionens förordning (EG) nr 27/2004 av den 5 januari 2004 om övergångsbestämmelser vid tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1257/1999 i fråga om finansiering från EUGFJ:s garantisektion av åtgärder för landsbygdsutveckling i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien (EUT L 5, 9.1.2004, s. 36).

([21]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

g) Ett utdrag ur fordringsliggaren över de belopp som ska återkrävas och krediteras antingen EGFJ eller Ejflu, utom de belopp som anges i leden b, c, e och f i denna punkt, med eventuella dithörande sanktioner och räntor, som ska redovisas i en tabell enligt mallen i bilaga III till genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 när det gäller utgifter enligt led e i denna punkt.

h) En sammanfattning av interventionsåtgärder samt en redogörelse för befintliga lagers omfattning och lokalisering vid räkenskapsårets slut.

i) En bekräftelse på att uppgifter om utgifter, inkomster avsatta för särskilda ändamål och varje förändring av interventionslager finns registrerade hos det utbetalande organet samt i räkenskaperna.

j) Det utgående saldot vid räkenskapsårets slut av outnyttjade/icke avräknade sammanlagda förskott som medlemsstaterna betalat ut till stödmottagarna, för EGFJ per intervention och för Ejflu per program eller interventionstyp, beroende på vad som är tillämpligt, och för Ejflu inbegripet finansieringsinstrumenten. För finansieringsinstrumenten avser det utgående saldot belopp som kommissionen betalat ut som förskott i enlighet med artikel 32.4 a i förordning (EU) 2021/2116 som varken använts av medlemsstaterna för utbetalningar till slutmottagare eller anslagits för garantiavtal eller betalats ut som förvaltningsavgifter och förvaltningskostnader i enlighet med artikel 80.5 i förordning (EU) 2021/2115.

2. Årsräkenskaperna ska ligga till grund för den årliga prestationsrapport som ska läggas fram i enlighet med artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115.

Artikel 33

Överföring av information

1. För avslutande av räkenskaperna i enlighet med artiklarna 53 och 54 i förordning (EU) 2021/2116 ska varje medlemsstat skicka följande till kommissionen:

a) De poster som ingår i årsräkenskaperna enligt artikel 32 i denna förordning.

b) Den årliga prestationsrapporten enligt artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 och artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115.

c) De utlåtanden och rapporter som utarbetas av det eller de attesterande organen enligt artikel 5.3 och 5.4 i denna förordning.

d) Förvaltningsförklaringarna enligt artikel 3 i denna förordning.

e) En årlig sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av utförda kontroller, en analys av typerna och omfattningen av fel och svagheter identifierade i systemen samt en redogörelse för vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits eller planeras, så som anges i artikel 63.5 b i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 och artikel 9.3 första stycket c i förordning (EU) 2021/2116, som ska lämnas in tillsammans med det utbetalande organets förvaltningsförklaring enligt artikel 3 i den här förordningen.

På kommissionens begäran ska medlemsstaten tillhandahålla en fullständig förteckning över alla redovisningsuppgifter som krävs för statistik och kontroll och som rör utgifter för åtgärderna i förordningarna (EU) nr 228/2013, (EU) nr 229/2013, (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1144/2014. Formen för och innehållet i redovisningsuppgifterna ska fastställas av kommissionen.

2. De handlingar som avses i punkt 1 ska sändas till kommissionen senast den 15 februari året efter det berörda räkenskapsåret. Handlingarna ska lämnas in elektroniskt i det format och enligt de villkor som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 25.

Dessa handlingar ska innehålla en elektronisk underskrift enligt förordning (EU) nr 910/2014.

3. På kommissionens begäran eller på en medlemsstats initiativ kan ytterligare uppgifter som rör avslutandet av räkenskaperna sändas till kommissionen fram till en tidsfrist som fastställs av kommissionen med hänsyn tagen till det arbete som krävs för att få fram dessa uppgifter. I avsaknad av sådana uppgifter får kommissionen avsluta räkenskaperna på grundval av den information som den förfogar över.

4. I vederbörligen motiverade fall får kommissionen bevilja anstånd med insändandet av uppgifter, om begäran lämnas till kommissionen före den berörda tidsfristens utgång.

Artikel 34

Bevarande av redovisningsuppgifter

1. De verifikationer för finansierade utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål som ska samlas in av EGFJ ska hållas tillgängliga för kommissionen i tre år efter det år då kommissionen avslutar räkenskaperna för det berörda räkenskapsåret i enlighet med artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116.

2. De verifikationer för finansierade utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål som ska samlas in av Ejflu ska hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år efter det år då det utbetalande organet har verkställt den slutliga utbetalningen.

3. I fall av oriktigheter eller försummelser ska de verifikationer som avses i punkterna 1 och 2 hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år efter det år då hela beloppet har drivits in från stödmottagaren och krediterats fonderna.

4. Verifikationerna för output som motsvarar utgifter som deklareras inom EGFJ i enlighet med förordning (EU) 2021/2115 och inom Ejflu ska hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år efter det år då de slutliga utgifterna deklareras inom de strategiska GJP-planerna i enlighet med förordning (EU) 2021/2115.

5. Vid kontroll av överensstämmelse enligt artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 ska de verifikationer som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln hållas tillgängliga för kommissionen i minst ett år efter det att kontrollen har avslutats eller, om ett beslut om överensstämmelse är föremål för rättsliga förfaranden inför Europeiska unionens domstol, i minst ett år efter det år då dessa förfaranden har avslutats.

6. De verifikationer som avses i punkterna 1–5 ska ställas till kommissionens förfogande i pappersform eller i elektronisk form eller i båda formerna.

Handlingar får sparas enbart i elektronisk form endast om den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning tillåter att elektroniska handlingar används som bevis för underliggande transaktioner i nationella domstolsförfaranden.

Om handlingarna endast sparas i elektronisk form ska det system som används vara förenligt med avsnitt 3 B i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2022/127

Artikel 35

Finansiellt avslut

1. I kommissionens beslut om avslutande av räkenskaperna som avses i artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116 ska beloppen för de utgifter som tagits i anspråk i varje medlemsstat under det berörda räkenskapsåret, och som ska belasta fonderna, fastställas på grundval av de räkenskaper som avses i artikel 32 i den här förordningen tillsammans med eventuella minskningar och innehållanden i enlighet med artiklarna 39, 40 och 41 i förordning (EU) 2021/2116.

För Ejflu ska det belopp som fastställs genom beslutet om avslutande av räkenskaperna inkludera de medel som den berörda medlemsstaten kan återanvända genom omfördelning i enlighet med artikel 57 i förordning (EU) 2021/2116.

2. När det gäller EGFJ ska det belopp som till följd av beslutet om avslutande av räkenskaperna ska betalas in av eller betalas ut till varje medlemsstat fastställas genom att månadsutbetalningarna för det berörda räkenskapsåret dras av från den utgift som godkänts för samma år i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska dra av det beloppet från eller lägga till det till den månadsutbetalning som avser utgifter som betalats under andra månaden efter beslutet om avslutande av räkenskaperna.

När det gäller Ejflu ska det belopp som till följd av beslutet om avslutande av räkenskaperna ska betalas in av eller betalas ut till varje medlemsstat fastställas genom att de mellanliggande betalningarna för det berörda räkenskapsåret dras av från den utgift som godkänts för samma år i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ska dra av det beloppet från eller lägga till det till den första utgift för vilken medlemsstaten lämnar in en utgiftsdeklaration efter det att det beslut som avses i artikel 53 i förordning (EU) 2021/2116 har antagits.

3. Kommissionen ska meddela den berörda medlemsstaten resultaten av kontrollen av de inlämnade uppgifterna, tillsammans med eventuella förslag till ändringar, senast den 30 april året efter räkenskapsårets slut.

4. Om kommissionen inte kan avsluta medlemsstatens räkenskaper före den 31 maj följande år, av skäl som är hänförliga till medlemsstaten i fråga, ska kommissionen underrätta medlemsstaten om de kompletterande utredningar som den avser att genomföra i enlighet med artikel 49 i förordning (EU) 2021/2116.

5. Punkterna 1–4 ska i tillämpliga delar gälla för inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 45 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 36

Prestationsavslut

1. När kommissionen fastställer vilka belopp som ska dras av från unionsfinansieringen och konstaterar att utgifterna inte har motsvarande output i enlighet med vad som rapporterats i den årliga prestationsrapport som avses i artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 och i artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115, ska kommissionen utgå från sina egna uppgifter och det attesterande organets uppgifter och ta hänsyn till informationen från medlemsstaterna, förutsatt att den sistnämnda informationen har lämnats inom de tidsfrister som fastställs av kommissionen inom ramen för det årliga prestationsavslut som utförs i enlighet med artikel 54 förordning (EU) 2021/2116, i överensstämmelse med denna artikel.

2. När kommissionen, till följd av de handlingar om det årliga prestationsavslutet som medlemsstaten lämnar in och i avsaknad av en tillräcklig motivering, anser att utgifter inte har motsvarande output, ska den meddela den berörda medlemsstaten sina iakttagelser och specificera den skillnad som konstaterats. Meddelandet ska innehålla en hänvisning till denna artikel.

Medlemsstaten ska svara inom en tidsfrist som ska fastställas i meddelandet, vilken inte får vara kortare än 30 kalenderdagar från mottagandet av meddelandet. I sitt svar ska medlemsstaten ha möjlighet att bland annat

a) kommentera och motivera de konstaterade skillnaderna,

b) visa för kommissionen att den faktiska konstaterade skillnaden eller det belopp som inte har motsvarande output är mindre än vad kommissionen angivit,

c) underrätta kommissionen om de korrigerande åtgärder som den har vidtagit för att säkerställa att korrekt output rapporteras eller för att säkerställa att utgiften har motsvarande output samt det datum då de börjar genomföras.

Det meddelande som avses i första och andra styckena får skickas på elektronisk väg.

3. När kommissionen har bedömt medlemsstatens motivering i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska den vid behov anta ett beslut enligt artikel 54 i förordning (EU) 2021/2116 för att dra av utgifter som inte har motsvarande output från unionsfinansieringen för det berörda räkenskapsåret.

4. När det gäller EGFJ ska kommissionen göra avdragen från unionsfinansieringen på månadsutbetalningarna för utgifterna under andra månaden efter beslutet i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) 2021/2116.

5. När det gäller Ejflu ska kommissionen göra avdragen från unionsfinansieringen på den utbetalning för vilken medlemsstaten lämnar in utgiftsdeklarationen efter det att beslutet i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) 2021/2116 har antagits.

6. Punkterna 1–5 ska i tillämpliga delar gälla för inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 45 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 37

Kontroll av överensstämmelse

1. För att fastställa vilka belopp som ska undantas från unionsfinansiering, när det konstateras att utgifterna inte har verkställts i överensstämmelse med unionsreglerna, ska kommissionen utgå från sina egna uppgifter och ska ta hänsyn till informationen från medlemsstaterna, förutsatt att den sistnämnda informationen har lämnats inom de tidsfrister som fastställs av kommissionen inom ramen för den kontroll av överensstämmelse som utförs i enlighet med artikel 55 förordning (EU) 2021/2116, i överensstämmelse med denna artikel. För interventioner inom det integrerade administrations- och kontrollsystem som avses i artikel 65 i den förordningen ska kommissionen också ta hänsyn till bedömningsrapporterna om kvaliteten på identifieringssystemet för jordbruksskiften, det geospatiala ansökningssystemet och arealövervakningssystemet.

2. När kommissionen till följd av en utredning anser att utgifter inte har verkställts i enlighet med unionsreglerna ska den meddela den berörda medlemsstaten sina iakttagelser och specificera vilka korrigerande åtgärder som behöver vidtas för att säkerställa att reglerna följs i framtiden, och ange den preliminära nivån på den finansiella korrigeringen som i den etappen i förfarandet anses motsvara iakttagelserna. Meddelandet ska också innehålla tidpunkten för ett bilateralt möte inom fem månader från utgången av svarstiden för medlemsstaten. Meddelandet ska innehålla en hänvisning till denna artikel.

Medlemsstaten ska svara inom två månader från mottagandet av meddelandet. I sitt svar ska medlemsstaten ha möjlighet att bland annat

a) visa för kommissionen att den faktiska omfattningen av den bristande efterlevnaden eller risken för fonderna är mindre än vad kommissionen angivit,

b) underrätta kommissionen om de korrigerande åtgärder som den har vidtagit för att säkerställa att unionsreglerna följs samt det datum då de börjar genomföras.

I berättigade fall får kommissionen på begäran av medlemsstaten godkänna en förlängning av svarstiden på två månader med högst två månader. Det berättigade skälet kan vara det attesterande organets bedömning av medlemsstatens beräkning. Denna begäran ska lämnas till kommissionen före svarstidens utgång.

Om medlemsstaten anser att ett bilateralt möte inte krävs ska den informera kommissionen om detta i sitt svar på meddelandet.

3. Under det bilaterala mötet ska båda parterna söka nå en överenskommelse om de åtgärder som ska vidtas samt bedömningen av överträdelsens allvar och den ekonomiska förlust som den åsamkat unionens budget.

Kommissionen ska inom 30 arbetsdagar från det bilaterala mötet utarbeta protokollet och överlämna det till medlemsstaten. Medlemsstaten får lämna sina synpunkter till kommissionen inom 15 arbetsdagar från mottagandet av protokollet.

Kommissionen ska inom sex månader från det att protokollet till det bilaterala mötet har skickats formellt meddela medlemsstaten sina slutsatser på grundval av den information som den fått in i samband med kontrollen av överensstämmelse. Meddelandet ska innehålla en utvärdering av de utgifter som ska undantas från unionsfinansiering i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 samt artiklarna 14 och 15 i delegerad förordning (EU) 2022/127 Meddelandet ska innehålla en hänvisning till artikel 43.1 i den här förordningen.

Om en medlemsstat meddelar kommissionen att det inte krävs något bilateralt möte börjar de sex månaderna att räknas från den dag då kommissionen mottagit meddelandet.

4. Om medlemsstaten har utnyttjat det förlikningsförfarande som avses i artikel 43 ska kommissionen meddela sina slutsatser till medlemsstaten senast sex månader efter

a) mottagandet av rapporten från förlikningsorganet, eller

b) mottagandet av ytterligare uppgifter från medlemsstaten inom den tidsfrist som avses i artikel 43.3 andra stycket, förutsatt att de villkor som fastställs i punkt 6 i denna artikel uppfyllts.

5. För att tillämpa punkterna 3 och 4 inom de respektive tidsfristerna ska kommissionen ha tillgång till all relevant information i det steget i förfarandet. Om kommissionen anser att den saknar uppgifter kan den när som helst inom de tidsfrister som anges i de punkterna

a) begära ytterligare uppgifter från medlemsstaten, och medlemsstaten ska då svara inom två månader från det att den har tagit emot meddelandet, och/eller

b) informera medlemsstaten om sin avsikt att genomföra ett ytterligare revisionsbesök för att utföra nödvändiga kontroller.

Om så är fallet ska de tidsfrister som avses i punkterna 3 och 4 börja löpa på nytt, antingen på dagen för kommissionens mottagande av den begärda ytterligare informationen eller på den sista dagen då det ytterligare revisionsbesöket genomförts.

När de tidsfrister som avses i punkterna 2, 3 och 4 samt i detta stycke helt eller delvis omfattar augusti månad kommer dessa tidsfrister att avbrytas under den månaden.

6. Vid bedömningen av de utgifter som ska undantas från unionsfinansiering får den information som lämnas av medlemsstaten efter kommissionens formella meddelande enligt punkt 3 tredje stycket bara beaktas

a) om det är nödvändigt för att undvika en alltför överdriven bedömning av den skada som åsamkas unionens budget, och

b) om den sena inlämningen av informationen är berättigad på grund av yttre faktorer och inte äventyrar kommissionens tidsplanering för antagandet av beslutet i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

7. Kommissionen ska, efter att ha meddelat sina slutsatser till medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 eller 4 i denna artikel, i tillämpliga fall anta ett eller flera beslut enligt artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 för att från unionsfinansieringen utesluta utgifter som verkställts i strid med unionsreglerna. Kommissionen får utöva på varandra följande kontroller av överensstämmelse till dess att medlemsstaten faktiskt har genomfört de korrigerande åtgärderna.

8. När det gäller EGFJ ska kommissionen göra avdragen från unionsfinansieringen på månadsutbetalningarna för utgifterna under andra månaden efter beslutet i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116.

När det gäller Ejflu ska kommissionen göra avdragen från unionsfinansieringen på den utbetalning för vilken medlemsstaten lämnar in utgiftsdeklarationen efter det att beslutet i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 har antagits.

På begäran av medlemsstaten och efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna får kommissionen anta ett genomförandebeslut om att ändra avdragsdatumet eller att godkänna att återbetalningen sker i högst tre delbetalningar, om detta kan motiveras mot bakgrund av storleken på de avdrag som omfattas av en genomförandeakt som antagits på grundval av artikel 55 förordning (EU) 2021/2116. Medlemsstaten ska lämna in denna begäran om delbetalningar till kommissionen senast fem dagar efter samrådet med kommittén för jordbruksfonderna om beslutet i enlighet med artikel 55 i den förordningen.

9. För medlemsstater som är föremål för ekonomiskt stöd inom ramen för rådets förordning (EG) nr 332/2002 ([22]), rådets förordning (EU) nr 407/2010 ([23]) och fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen, får kommissionen, på begäran av medlemsstaten och efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna, anta ett genomförandebeslut om att med högst 24 månader från och med dagen för beslutets antagande skjuta upp verkställighet av beslut som antagits efter den 1 maj 2025 enligt artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 (nedan kallat *beslut om uppskov*).

Beslutet om uppskov ska göra det möjligt att göra avdrag efter utgången av uppskovsperioden i tre årliga delbetalningar. Om det totala belopp som omfattas av beslutet om uppskov utgör mer än 0,02 % av medlemsstatens bruttonationalprodukt får kommissionen godkänna återbetalning i högst fem årliga delbetalningar.

På medlemsstatens begäran och efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna får kommissionen besluta att förlänga den uppskovsperiod som avses i första stycket en gång och med högst tolv månader.

De medlemsstater som kommer i fråga för beslut om uppskov ska säkerställa att de brister som gav upphov till avdragen, och som fortfarande föreligger när beslutet om uppskov antas, åtgärdas på grundval av en handlingsplan som upprättas i samråd med kommissionen och som innehåller tidsfrister och tydliga framstegsindikatorer. Kommissionen ska ändra eller upphäva beslutet om uppskov, med beaktande av proportionalitetsprincipen, om

a) medlemsstaten underlåter att vidta nödvändiga åtgärder för att i enlighet med handlingsplanen åtgärda bristerna,

b) de avhjälpande åtgärderna är otillräckliga enligt framstegsindikatorerna eller

c) åtgärdernas resultat är otillfredsställande.

10. De genomförandebeslut som avses i punkterna 8 och 9 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 102.2 i förordning (EU) 2021/2116.

11. I vederbörligen motiverade fall, som ska delges den berörda medlemsstaten, får kommissionen förlänga de tidsfrister som anges i punkterna 2–5.

12. De meddelanden som avses i denna artikel får skickas på elektronisk väg.

13. Punkterna 1–11 ska i tillämpliga delar gälla för inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 45 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 38

Beslut om att inte inleda eller fullfölja en kontroll av överensstämmelse

1. Kommissionen får besluta att inte inleda eller fullfölja en kontroll av överensstämmelse i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116, där den förväntar sig att eventuella finansiella korrigeringar avseende den bristande efterlevnad som identifierats till följd av en utredning i enlighet med artikel 37.2 i denna förordning inte kommer att överskrida 50 000 euro och 2 % av den relevanta utgiften eller de belopp som ska återkrävas.

2. Om kommissionen minskar månadsbetalningarna i enlighet med artikel 39.1 och 39.2 i förordning (EU) 2021/2116 får den besluta att inte inleda eller fullfölja en kontroll av överensstämmelse i enlighet med artikel 55 i den förordningen, förutsatt att den berörda medlemsstaten inte har framfört invändningar mot tillämpningen av denna punkt inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 39.1 och 39.2 i den förordningen.

([22]) Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

([23]) Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

Artikel 39

Förlikningsorgan

För kontrollen av överensstämmelse enligt artikel 55 i förordning (EU) 2021/2116 ska ett förlikningsorgan inrättas. Förlikningsorganet ska utföra följande uppgifter:

a) Granska varje ärende som hänskjuts till förlikningsorganet av en medlemsstat som har mottagit ett formellt meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 37.3 tredje stycket i denna förordning med en bedömning av utgifter som kommissionen avser att utesluta från unionsfinansiering.

b) Försöka jämka samman kommissionens och den berörda medlemsstatens motstridiga ståndpunkter.

c) När granskningen avslutats sammanställa en rapport om resultaten av organets förlikningsarbete, med eventuella kommentarer som det anser vara till nytta om alla eller några av tvistefrågorna kvarstår olösta.

Artikel 40

Förlikningsorganets sammansättning

1. Förlikningsorganet ska bestå av minst fem ledamöter som väljs ut bland framstående personer vars oberoende kan garanteras och som är högt kvalificerade inom frågor som rör finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet landsbygdsutveckling, eller som har praktisk erfarenhet av finansiell revision.

De ska vara medborgare i olika medlemsstater.

2. Ordföranden, ledamöterna och suppleanterna ska utses av kommissionen för en inledande mandattid på tre år efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna.

Mandattiden får förlängas med endast ett år i taget, och kommittén för jordbruksfonderna ska underrättas. Om den person som utses till ordförande redan är ledamot i förlikningsorganet ska dennes inledande mandattid som ordförande dock vara tre år.

Namnen på ordföranden, ledamöterna och suppleanterna ska offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Förlikningsorganets ledamöter ska få ersättning i förhållande till den tid som de är tvungna att avsätta för uppdraget. Kostnader ska ersättas i enlighet med de regler som gäller för kommissionens personal.

4. Vid mandattidens utgång ska ordföranden och ledamöterna behålla sina uppdrag tills de ersätts eller deras mandattid förlängs.

5. Mandatet för en ledamot som inte längre uppfyller villkoren för att fullgöra sina åtaganden i förlikningsorganet, eller som av något skäl ej finns tillgänglig under obestämd tid, får sägas upp av kommissionen efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna.

I sådana fall ska den berörda ledamoten ersättas av en av suppleanterna under återstoden av mandattiden, och kommittén för jordbruksfonderna ska underrättas.

Om ordförandens mandat sägs upp ska den ledamot som ska utföra ordförandens uppgifter under den återstående mandattiden utses av kommissionen efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna.

Artikel 41

Förlikningsorganets oberoende

1. Ledamöterna i förlikningsorganet ska utföra sina uppgifter på ett oberoende sätt och får varken begära eller ta emot instruktioner från kommissionen, någon regering eller något organ.

En ledamot får inte delta i förlikningsorganets arbete eller underteckna någon rapport om denne i ett tidigare uppdrag har varit personligen involverad i det aktuella ärendet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 287 i fördraget får ledamöterna inte röja några uppgifter som de tagit del av genom sitt arbete i förlikningsorganet. Sådana uppgifter ska vara konfidentiella och omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 42

Arbetsmetoder

1. Förlikningsorganet ska sammanträda där kommissionen har sitt säte. Ordföranden ska förbereda och organisera arbetet. I ordförandens frånvaro ska den ledamot som under längst tid varit med i förlikningsorganet sitta ordförande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40.5 första stycket.

Kommissionen ska ställa ett sekretariat till förlikningsorganets förfogande.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 41.1 andra stycket ska rapporter antas med absolut majoritet av de ledamöter som deltar; minst tre ledamöters närvaro krävs för beslutförhet.

Rapporterna ska undertecknas av ordföranden och de ledamöter som deltagit i överläggningarna. De ska även undertecknas av sekretariatet.

Artikel 43

Förlikningsförfarande

1. En medlemsstat får hänskjuta ett ärende till förlikningsorganet inom 30 arbetsdagar från mottagandet av kommissionens formella meddelande enligt artikel 37.3 tredje stycket, genom att sända en motiverad begäran om förlikning till förlikningsorganets sekretariat.

2. Det förfarande som ska följas och adressen till sekretariatet ska anmälas till medlemsstaterna genom kommittén för jordbruksfonderna.

3. En begäran om förlikning ska godtas endast om det belopp som är aktuellt för att undantas från unionsfinansiering enligt kommissionens meddelande antingen

a) överstiger 1 miljon euro,

eller

b) utgör minst 25 % av medlemsstatens sammanlagda årliga utgifter under de berörda budgetposterna.

Om medlemsstaten under de föregående diskussionerna anfört och påvisat att ärendet är av principiell betydelse för tillämpningen av unionsreglerna, får förlikningsorganets ordförande förklara att en begäran om förlikning anses tillåtlig. En sådan begäran ska dock inte anses tillåtlig om det endast är en fråga om rättslig tolkning.

4. Förlikningsorganet ska genomföra sina utredningar så informellt och snabbt som möjligt, endast på grundval av det faktaunderlag som kommissionen har tillgång till vid tidpunkten när de formella slutsatserna meddelas i enlighet med artikel 37.3 tredje stycket och därmed möjliggöra för kommissionen och de berörda nationella myndigheterna att hålla en opartisk utfrågning.

Om medlemsstaten anser att det är nödvändigt att i förlikningsbegäran lägga fram information som ännu inte har meddelats kommissionen, får förlikningsorganet uppmana kommissionen att bedöma denna nya information endast om de villkor som anges i artikel 37.6 är uppfyllda. Informationen ska lämnas till kommissionen senast två månader efter det att den rapport som avses i artikel 39 c har lämnats in.

5. Om förlikningsorganet inte lyckas jämka samman kommissionens och medlemsstatens ståndpunkter inom fyra månader från det att ett ärende hänskjutits dit, ska förlikningsförfarandet anses ha misslyckats.

6. Den rapport som avses i artikel 39 c ska innehålla skälen till att ståndpunkterna inte kunde jämkas samman. Det ska anges om någon partiell överenskommelse nåtts under förfarandet och om förlikningsorganet uppmanar kommissionen att bedöma ny information i enlighet med punkt 4 andra stycket.

7. Rapporten ska sändas till

a) den berörda medlemsstaten,

b) kommissionen, för granskning innan kommissionen delger medlemsstaten sina slutsatser,

c) de övriga medlemsstaterna inom ramen för kommittén för jordbruksfonderna.

8. När de tidsfrister som avses i punkt 1, punkt 4 andra stycket och punkt 5 helt eller delvis omfattar augusti månad kommer dessa tidsfrister att avbrytas under den månaden.

KAPITEL IV

Kontroller

Avsnitt 1

Allmänna regler

Artikel 44

Information som ska samlas in för att identifiera stödmottagarna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att stödmottagarna i stödansökningarna och betalningsanspråken lämnar den information som behövs för att kunna identifiera dem, inbegripet för att i tillämpliga fall kunna identifiera den koncern, enligt definitionen i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([24]), som de ingår i från och med ett visst datum som ska fastställas av medlemsstaten. Denna information ska åtminstone omfatta

a) enhetens namn,

b) moms- eller skatteregistreringsnummer,

c) moderbolagets namn och moms- eller skatteregistreringsnummer,

d) det yttersta moderbolaget och moms- och skatteregistreringsnummer,

e) dotterbolag och moms- eller skatteregistreringsnummer.

([24]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

Den information som avses i första stycket får användas vid utförandet av det stickprov som avses i artikel 60.1 andra stycket i förordning (EU) 2021/2116. Informationen får särskilt användas för att göra kontroller av kringgående i enlighet med artikel 62 i den förordningen.

2. Informationen för identifiering av koncerner enligt punkt 1 första stycket a, b och c ska offentliggöras i efterhand av medlemsstaten, i enlighet med artikel 98 i förordning (EU) 2021/2116.

Artikel 45

Krav för datautvinningsverktyget

1. För att på frivillig basis använda det datautvinningsverktyg som avses i artikel 59.2 i förordning (EU) 2021/2116 och som kommissionen gör tillgängligt för kontroller enligt artikel 60 i den förordningen, ska medlemsstaterna säkerställa att

a) administrations- och kontrollsystemen, inklusive det integrerade administrations- och kontrollsystem som avses i artikel 65.1 i förordning (EU) 2021/2116, kan kopplas elektroniskt till verktyget, och utbytet av uppgifter ska ske automatiskt och i maskinläsbart format för att minska den administrativa bördan och manuella ingripanden,

b) informationen från och de kontroller som utförs med datautvinningsverktyget automatiskt kan matas tillbaka till administrations- och kontrollsystemen och kan registreras och lagras där.

2. Om medlemsstaten beslutar att använda den insamlade informationen enligt artikel 44 i denna förordning när den gör det stickprov som avses i artikel 60.1 andra stycket i förordning (EU) 2021/2116, får informationen kontrolleras med hjälp av detta datautvinningsverktyg.

Avsnitt 2

Granskning av transaktioner

Artikel 46

Medlemsstaternas granskning

1. Den systematiska granskning av företags affärshandlingar som avses i artikel 77.1 i förordning (EU) 2021/2116 ska tillämpas på varje granskningsperiod som avses i punkt 4 i denna artikel, på ett antal företag som inte får vara färre än hälften av de företag vars mottagna eller inbetalda belopp, eller summan av dessa, enligt systemet för finansiering genom EGFJ, har överstigit 150 000 euro under det räkenskapsår inom EGFJ som föregår början av den aktuella granskningsperioden.

2. I samband med varje granskningsperiod ska medlemsstaterna, utan att detta påverkar deras skyldigheter enligt artikel 77.1 i förordning (EU) 2021/2116, välja ut de företag som ska granskas på grundval av en riskanalys av alla åtgärder som analysen kan tillämpas på. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen riskanalysen som en del av kontrollplanen enligt artikel 80.1 i den förordningen.

3. När det gäller åtgärder på vilka en medlemsstat anser att en riskanalys inte kan tillämpas ska det vara obligatoriskt med granskning av företag som tar emot betalningar som överstiger 350 000 euro inom systemet för finansiering genom EGFJ och som inte har varit föremål för granskning i enlighet med denna förordning och avdelning IV kapitel III i förordning (EU) 2021/2116 under någon av de två föregående granskningsperioderna.

4. Granskningsperioden ska löpa från och med den 1 juli till och med den 30 juni påföljande år.

Artikel 47

Ömsesidigt bistånd

Medlemsstaterna ska skicka en begäran om ömsesidigt bistånd enligt artikel 79 i förordning (EU) 2021/2116 till varje medlemsstat där ett företag som avses i den artikeln är etablerat. Begäran ska innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att den mottagande medlemsstaten ska kunna identifiera företagen och fullgöra sina granskningsskyldigheter. Den mottagande medlemsstaten ska ansvara för granskningen av sådana företag i enlighet med artikel 77 i den förordningen.

Artikel 48

Årliga kontrollplaner och rapporter

1. Den kontrollplan för granskning och den rapport som avses i artikel 80 i förordning (EU) 2021/2116 ska upprättas i enlighet med blankettmallen i bilagorna VI och VII till den här förordningen.

2. Den information som ska lämnas in inom ramen för denna artikel ska överföras i elektronisk form.

3. Kommissionen ska årligen underrätta medlemsstaterna om resultaten av granskningen.

KAPITEL V

Säkerheter

Avsnitt 1

Tillämpningsområde, informationsteknik och force majeure

Artikel 49

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas i alla de fall där en säkerhet föreskrivs enligt jordbrukslagstiftningen, vare sig termen ”säkerhet” används eller inte.

Detta kapitel ska inte gälla säkerheter som har ställts för att säkerställa betalning av de import- och exporttullar som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([25]).

Artikel 50

E-förvaltning

Meddelanden, dokument och säkerheter får framställas, bearbetas och förvaltas med hjälp av it-system under förutsättning att systemen förvaltas enligt officiellt godkänd kvalitet och säkerhetsprotokoll som lämpar sig för dessa system.

Om behöriga myndigheter inte kan komma åt nödvändiga handlingar för kontroll eftersom it-systemen är olika, ska dokumenten skrivas ut och bestyrkas som äkta av den myndighet som är behörig att förvalta dessa it-system (nedan kallad *den utfärdande myndigheten*), eller som bestyrkta kopior av en myndighet som är behörig för certifiering av dokument.

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

Sådana utskrifter får ersättas med ett elektroniskt meddelande mellan den utfärdande myndigheten och stödmottagaren eller den behöriga myndigheten, på villkor att den utfärdande myndigheten lämnar en officiellt godkänd certifiering av meddelandet.

Artikel 51

Force majeure-tidsfrister

1. Denna artikel ska tillämpas när en särskild förordning hänvisar till den.

2. En begäran om erkännande av force majeure ska inte vara giltig om den inkommer till den behöriga myndigheten mer än 30 kalenderdagar efter den dag då aktören har informerats av den behöriga myndigheten om bristande uppfyllelse av den relevanta skyldigheten i den mening som avses i artikel 24.2 i delegerad förordning (EU) 2022/127 om tidsfristen har löpt ut för uppfyllandet av den relevanta skyldighet som avses i artikel 24.3 i den förordningen eller om tidsfristen har löpt ut för inlämnande av bevis för uppfyllande av den relevanta skyldighet som avses i artikel 24.4 i den förordningen.

3. Aktörerna ska, på ett tillfredsställande sätt för den behöriga myndigheten, inom 181 kalenderdagar från sista dagen då skyldigheten skulle vara fullständigt uppfylld, lägga fram bevis på de omständigheter de anser utgöra force majeure. Aktörerna får beviljas ytterligare tid om de inte har kunnat skaffa fram bevis inom tidsfristen trots att de har ägnat vederbörlig möda åt att skaffa fram och lämna in dem.

4. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om fall av force majeure som de har upptäckt och inkomma med relevanta uppgifter om varje enskilt fall.

Avsnitt 2

Form av säkerheter

Artikel 52

Form

1. En säkerhet får ställas

a) i form av en kontant inbetalning enligt artikel 20.2 och 20.3 i delegerad förordning (EU) 2022/127 och/eller

b) genom att tillhandahålla en garant i enlighet med artikel 22 i delegerad förordning (EU) 2022/127

2. Den behöriga myndigheten får tillåta att säkerheten ställs i form av

a) deponering av kontanter i en bank,

b) pantsättande av erkända fordringar på ett offentligt organ eller offentliga medel som är förfallna till betalning och gentemot vilka inga andra fordringar har förmånsrätt, och/eller

c) värdepapper som lämnas som säkerhet vilka är omsättningsbara i den berörda medlemsstaten och som är utgivna och garanterade av denna medlemsstat.

3. Den behöriga myndigheten får fastställa ytterligare krav för de former av säkerheter som anges i punkt 2.

Artikel 53

Omsättningsbara värdepapper

1. Säkerheter i enlighet med artikel 52.2 c ska vid den tidpunkt då säkerheten ställs ha ett realiserbart värde på minst 115 % av den säkerhet som krävs.

2. Den behöriga myndigheten får bara ta emot sådana säkerheter som anges i artikel 52.2 c om den som ställer säkerheten skriftligen förbinder sig att antingen ställa ytterligare en säkerhet eller ersätta den ursprungliga säkerheten om det realiserbara värdet på säkerheten under en period av tre månader har varit under 105 % av den säkerhet som krävs. Denna skriftliga förbindelse är inte nödvändig om nationell lag redan föreskriver en sådan. Den behöriga myndigheten ska regelbundet kontrollera värdet på säkerheten.

3. Den behöriga myndigheten ska värdera det realiserbara värdet på de säkerheter som anges i artikel 52.2 c med hänsyn till alla försäljningskostnader.

4. Det realiserbara värdet på säkerheterna ska värderas enligt den senaste noteringen.

5. Om den behöriga myndigheten kräver det ska den som ställer säkerheten styrka dess realiserbara värde.

Artikel 54

Ersättande och bindande av en säkerhet

1. Varje säkerhet får ersättas med någon annan.

Den behöriga myndighetens medgivande ska dock krävas om

a) den ursprungliga säkerheten har förverkats men ännu inte realiserats, eller

b) den säkerhet som ersätter den ursprungliga är en sådan som anges i artikel 52.2.

2. En blocksäkerhet får ersätta en annan blocksäkerhet om den täcker åtminstone den del av den ursprungliga blocksäkerheten som vid tidpunkten för ersättningen garanterar att en eller flera ännu inte avslutade förpliktelser fullgörs.

3. När en del av en blocksäkerhet har bundits till en viss förpliktelse ska restbeloppet av kvarvarande blocksäkerhet noteras.

Avsnitt 3

Frisläppande och förverkande

Artikel 55

Delvist frisläppande

Om de särskilda unionsreglerna inte anger någon bestämd minimikvantitet får den behöriga myndigheten själv begränsa det antal gånger som varje säkerhet får frisläppas till en del samt bestämma ett minimibelopp för varje gång som säkerheten frisläpps till en del.

Innan säkerheten helt eller delvis frisläpps får den behöriga myndigheten kräva att en skriftlig ansökan om detta lämnas.

Om säkerheten täcker mer än 100 % av det belopp för vilket säkerhet krävs ska den del av säkerheten som överstiger 100 % frisläppas när återstoden av det säkrade beloppet slutligen frisläpps eller förverkas.

Artikel 56

Förverkande

1. När den behöriga myndigheten får kännedom om faktorer som medför att säkerheten förverkas helt eller delvis ska myndigheten utan dröjsmål kräva betalning av det förverkade beloppet av den part som är skyldig att uppfylla förpliktelsen med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet tas emot.

Om betalning inte har skett inom den perioden ska den behöriga myndigheten

a) utan dröjsmål lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 52.1 a till anslagskontot,

b) utan dröjsmål kräva betalning av den garant som avses i artikel 52.1 b med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet tas emot,

c) utan dröjsmål vidta åtgärder för att

i) omvandla sådana säkerheter som anges i artikel 52.2 b och c till kontanta medel i den omfattning som krävs för att täcka det förverkade beloppet,

ii) föra över kontanter som har deponerats i en bank enligt vad som avses i artikel 52.2 a till sitt eget konto.

Den behöriga myndigheten får utan dröjsmål lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 52.1 a till anslagskontot utan att först kräva betalning av den berörda parten.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 gäller följande:

a) Om beslutet om förverkande av säkerhet fattas men efter överklagande skjuts upp i enlighet med nationell lagstiftning ska den berörda parten betala ränta på det belopp som faktiskt förverkats under den period som börjar 30 dagar efter mottagandet av betalningskravet enligt punkt 1 och slutar dagen före utbetalningen av det belopp som faktiskt förverkats.

b) Om följden av överklagandeförfarandet är att den berörda parten ska betala det förverkade beloppet inom 30 dagar får medlemsstaten, för beräkning av räntan, låta betalningen verkställas den 20:e dagen efter datum för denna begäran.

c) Räntesatsen ska beräknas i enlighet med nationell lagstiftning, men får inte i något fall vara lägre än den räntesats som tillämpas vid indrivning av nationella belopp.

d) Utbetalande organ ska dra av den ränta som betalats från EGFJ- eller Ejflu-utgifter i enlighet med förordning (EU) 2021/2116.

e) Medlemsstaterna får regelbundet åberopa en ökning av säkerheten med avseende på de intressen som berörs.

3. Om en säkerhet har förverkats och beloppet redan har krediterats fonderna, och det förverkade beloppet till följd av ett överklagandeförfarande helt eller delvis ska återbetalas med ränta enligt den i nationell lagstiftning gällande räntesatsen, ska fonderna bära återbetalningsbeloppet, om inte organ eller myndigheter i medlemsstaterna kan göras ansvariga för återbetalningen av säkerheten på grund av försumlighet eller allvarliga fel.

Avsnitt 4

Upplysningar

Artikel 57

Upplysningar om förverkade säkerheter, typer av säkerheter och garanter

1. Medlemsstaterna ska för varje år hålla upplysningar tillgängliga för kommissionen om det totala antalet förverkade säkerheter samt det sammanlagda beloppet för dessa, oavsett vilken etapp i förfarandet enligt artikel 56 de har nått, med särskiljande av sådana som krediterats de nationella budgetarna och sådana som krediterats unionens budget. Upplysningarna ska sammanställas för alla säkerheter som förverkats till ett belopp på mer än 1 000 euro och för alla unionsbestämmelser enligt vilka det krävs en säkerhet. Upplysningar ska lämnas om både belopp som har betalats direkt av den berörda parten och belopp som har erhållits genom realisering av en säkerhet.

2. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med en förteckning över

a) de typer av institutioner som godkänns som garanter samt vilka krav som fastställts för dessa,

b) de typer av säkerheter som godkänns enligt artikel 52.2 samt vilka krav som fastställts för dessa.

KAPITEL VI

Öppenhet

Artikel 58

Form och presentationsmetod

1. Den information som avses i artikel 98 i förordning (EU) 2021/2116 jämförd med artikel 49.3 första stycket a, b, d, f–l i förordning (EU) 2021/1060 ska offentliggöras i öppna, maskinläsbara format, såsom CSV eller XLXS, och innehålla den information som anges i bilaga VIII till den här förordningen, inklusive insatsens kod, så som beskrivs i bilaga IX till den här förordningen.

2. Medlemsstaterna får besluta att inte offentliggöra informationen enligt artikel 49.3 första stycket f och g i förordning (EU) 2021/1060 när det gäller de interventionstyper i form av direktstöd som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2021/2115, de interventionstyper för landsbygdsutveckling som avses i artikel 69 b och c i förordning (EU) 2021/2115 och de åtgärder som fastställs i förordningarna (EU) nr 228/2013 och (EU) nr 229/2013.

3. Informationen ska vara tillgänglig med hjälp av ett nätbaserat sökverktyg som användarna kan använda för att söka efter stödmottagare på namn, koncern, kommun, mottagna belopp eller insats, eller en kombination av dessa, och få fram resultatet i form av en enda uppsättning data.

4. Informationen ska tillhandahållas på medlemsstatens officiella språk och/eller ett av kommissionens tre arbetsspråk.

5. Den information som avses i punkt 1 ska uttryckas i euro. En medlemsstat som inte har infört euron ska uttrycka beloppen i både euro och den nationella valutan, med två separata tabeller i öppna, maskinläsbara format.

6. Den växelkurs som anges i artikel 12 i delegerad förordning (EU) 2022/127 ska tillämpas på de nationella valutorna.

7. Den information som avses i artikel 98.2 i förordning (EU) 2021/2116 jämförd med artikel 49.3 första stycket e i förordning (EU) 2021/1060 ska offentliggöras i ett separat dokument som ska innehålla åtminstone den information som anges i bilaga IX till den här förordningen.

Artikel 59

Offentliggörande av stödmottagare när det gäller små belopp

1. Om det stödbelopp som en stödmottagare mottagit under ett år är lika med eller mindre än 1 250 euro ska den stödmottagaren identifieras med en kod. Medlemsstaterna ska besluta hur koden ska utformas.

2. När de uppgifter om stödmottagare som avses i artikel 1 möjliggör identifiering av en stödmottagare som är en fysisk person, på grund av det begränsade antalet stödmottagare som är bosatta eller registrerade i en viss kommun, ska den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 49.3 första stycket l i förordning (EU) 2021/1060 offentliggöra uppgifter om den administrativa enheten över kommunen i fråga.

Artikel 60

Datum för offentliggörande

De uppgifter som avses i detta kapitel ska offentliggöras den 31 maj varje år och ska avse det föregående räkenskapsåret.

Artikel 61

Information om stödmottagarna

Den information om stödmottagarna som avses i artikel 98 i förordning (EU) 2021/2116 ska lämnas i ansökan om stöd från EGFJ eller Ejflu, eller i samband med att uppgifter samlas in.

Artikel 62

Samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna

1. Kommissionen ska skapa och upprätthålla en unionswebbplats under sin centrala webbplats med länkar till medlemsstaternas webbplatser enligt artikel 98.4 i förordning (EU) 2021/2116. Kommissionen ska uppdatera länkarna i enlighet med den information som skickas in av medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen adresserna till sina webbplatser så snart dessa har skapats samt informera kommissionen om eventuella viktiga ändringar som påverkar möjligheterna att nå webbplatserna via länkarna från unionswebbplatsen.

3. Medlemsstaterna ska utse ett organ som ansvarar för att skapa och upprätthålla webbplatsen. De ska meddela kommissionen organets namn och adress.

KAPITEL VII

Uppgifter för WTO-anmälan av internt stöd

Artikel 63

Uppgifter och överföring

1. Samma dag som årsräkenskaperna lämnas in till kommissionen ska medlemsstaterna överföra uppgifter om de belopp som betalats ut från nationella källor för alla utgifter med koppling till fonderna i enlighet med artikel 32.1 b och c.

2. De uppgifter som krävs enligt punkt 1 ska lämnas in i samma struktur som de uppgifter som ska lämnas in i enlighet med artikel 32.1 b och c. Denna information ska lämnas på grundval av den mall som kommissionen tillhandahåller medlemsstaterna genom informationssystem.

KAPITEL VIII

Slutbestämmelser

Artikel 64

Upphävande

Genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2023.

Dock gäller följande:

a) Artiklarna 21–24 och 27–34 i den förordningen ska fortsätta att tillämpas på Ejflu när det gäller utgifter som uppkommit för stödmottagarna och utbetalningar som gjorts av det utbetalande organet inom ramen för genomförandet av landsbygdsprogram i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013 och på EGFJ när det gäller operativa program som godkänts enligt förordning (EU) nr 1308/2013.

b) Artikel 59 i den förordningen ska fortsätta att tillämpas på utbetalningar som görs för räkenskapsåren 2021, 2022 och 2023.

c) Bilagorna II och III till den förordningen ska fortsätta att tillämpas vid tillämpning av artikel 32 f och g i den här förordningen.

Artikel 65

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2023.

Dock gäller följande:

a) Artiklarna 9, 10 och 11 ska tillämpas på utgifter som uppkommit och inkomster avsatta för särskilda ändamål som mottagits av medlemsstaterna från och med den 16 oktober 2022.

b) Artikel 22.1 andra stycket e ska tillämpas vad gäller inkomster avsatta för särskilda ändamål som mottagits från och med den 1 januari 2026 för landsbygdsprogram som godkänts av kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013.

c) Kapitel VI ska tillämpas på betalningar från och med räkenskapsåret 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Förvaltningsförklaring – utbetalande organ enligt artikel 4

Undertecknad, …., direktör för det utbetalande organet …, lägger fram räkenskaperna för detta organ för räkenskapsåret 16.10.xx–15.10.xx+1.

Jag förklarar följande, på grundval av min egen bedömning och de uppgifter som jag förfogar över, bland annat resultaten av internrevisionens arbete:

— Jag intygar på heder och samvete att dessa räkenskaper ger en sann, fullständig och korrekt bild av utgifterna och intäkterna under ovan nämnda räkenskapsår. I synnerhet har alla skulder, förskott, garantier och lager som jag har kännedom om registrerats i räkenskaperna, och alla mottagna belopp som rör EGFJ och Ejflu har krediterats rätt fonder.

— Jag har infört ett system som ger rimliga garantier för att

  i) betalningarna är lagliga och korrekta vad gäller de åtgärder som fastställs i förordningarna (EU) nr 1308/2013, (EU) nr 228/2013, (EU) nr 229/2013 och (EU) nr 1144/2014,

  ii) de styrningssystem som avses i artikel 9.3 första stycket d ii) i förordning (EU) 2021/2116 fungerar korrekt och säkerställer att utgifterna har betalats i enlighet med artikel 37 i den förordningen,

  iii) rapporteringssystemet och uppgifter om indikatorer vad gäller interventionstyper som avses i förordning (EU) 2021/2115 är av hög kvalitet och tillförlitliga, samt att utgifterna överensstämmer med motsvarande rapporterad output och att de har verkställts i enlighet med de tillämpliga styrningssystemen.

De utgifter som tagits upp i räkenskaperna har använts för avsett ändamål, i enlighet med vad som fastställs i förordning (EU) 2021/2116.

Jag bekräftar också att effektiva och proportionella åtgärder för bedrägeribekämpning enligt artikel 59 i förordning (EU) 2021/2116 har införts och tar hänsyn till de risker som har identifierats.

Denna försäkran är dock förenad med följande reservationer:

Jag bekräftar att jag inte känner till några uppgifter som undanhållits och som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen.

Underskrift

BILAGA II

Förvaltningsförklaring – samordningsorgan enligt artikel 4

Undertecknad, …., direktör för samordningsorganet …, lägger fram den årliga prestationsrapporten för ... (medlemsstaten) för räkenskapsåret 16.10.xx–15.10.xx+1.

Jag förklarar följande, på grundval av min egen bedömning och de uppgifter som jag förfogar över, bland annat resultaten av det attesterande organets arbete:

— Den årliga prestationsrapport som avses i artikel 54.1 i förordning (EU) 2021/2116 och artikel 134 i förordning (EU) 2021/2115 har sammanställts i enlighet med samordningsorganets ackrediterade förfarande och system samt på grundval av attesterade uppgifter som lämnats av de utbetalande organen (ange vilka) i ... (medlemsstaten).

Denna försäkran är dock förenad med följande reservationer:

Jag bekräftar att jag inte känner till några uppgifter som undanhållits och som skulle kunna skada unionens ekonomiska intressen.

Underskrift

BILAGA III

Delar i verifieringskedjan för finansieringsinstrument enligt artikel 7.6

1. Handlingar om inrättandet av finansieringsinstrumentet, såsom finansieringsavtal, osv.

2. Handlingar som visar bidragsbeloppen från den strategiska GJP-planen och inom varje interventionstyp till finansieringsinstrumentet, de utgifter som är stödberättigande inom den strategiska GJP-planen samt ränta och andra vinster som genereras av Ejflu-stöd och återanvändning av medel som kan härledas från Ejflu, i enlighet med artiklarna 60 och 62 i förordning (EU) 2021/1060.

3. Handlingar om finansieringsinstrumentets funktion, inklusive sådana som gäller övervakning, rapportering och kontroll.

4. Handlingar som rör uttag av bidrag från den strategiska GJP-planen och avveckling av finansieringsinstrumentet.

5. Handlingar om förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter.

6. Ansökningsblanketter eller motsvarande som lämnats in av slutmottagarna med verifikationer, inklusive affärsplaner och, i förekommande fall, tidigare årsräkenskaper.

7. Checklistor och rapporter från organ som genomför finansieringsinstrumentet.

8. Förklaringar i samband med stöd av mindre betydelse, i förekommande fall.

9. Avtal som undertecknats i samband med stöd från finansieringsinstrumentet, inklusive till eget kapital, lån, garantier eller andra investeringsformer som tillhandahållits slutmottagarna.

10. Bevis för att stöd som tillhandahållits via finansieringsinstrumentet ska användas för avsett ändamål.

11. Redovisningar av finansiella flöden mellan det utbetalande organet och finansieringsinstrumentet och inom finansieringsinstrumentet på alla nivåer ner till slutmottagarna, samt, när det gäller garantier, bevis för att underliggande lån har betalats ut.

12. Separat redovisning eller redovisningskoder för bidrag från den strategiska GJP-planen som har betalats ut eller garantier som har avsatts av finansieringsinstrumentet till förmån för slutmottagaren.

BILAGA IV

Mall för den årliga revisionsrapporten om finansieringsinstrument enligt artikel 7.7

1. **Inledning**

1.1 Uppgifter om den externa revisionsfirma som deltagit i utarbetandet av rapporten.

1.2 Referensperiod (16 oktober N-1–15 oktober N).

1.3 Uppgifter om finansieringsinstrument/mandat och strategiska GJP-planer som omfattas av revisionsrapporten. Uppgifter om det finansieringsavtal som rapporten gäller (nedan kallat *finansieringsavtalet*).

2. **Revision av interna kontrollsystem som tillämpas av EIB/EIF eller andra internationella finansinstitut**

Resultat av den externa revisionen av det interna kontrollsystemet vid EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, med en bedömning av det interna kontrollsystemets utformning och ändamålsenlighet som omfattar åtminstone följande delar:

2.1 Processen för godtagande av ett mandat.

2.2 Processen för bedömning och urval av finansiella intermediärer: formell bedömning och kvalitetsbedömning.

2.3 Processen för godkännande av transaktioner med finansiella intermediärer och undertecknande av relevanta finansieringsavtal.

2.4 Processer för övervakning av de finansiella intermediärerna i fråga om

2.4.1 de finansiella intermediärernas rapportering,

2.4.2 underhåll av dokumentation,

2.4.3 utbetalningar till slutmottagare,

2.4.4 slutmottagarnas stödberättigande,

2.4.5 förvaltningsavgifter och förvaltningskostnader som tas ut av de finansiella intermediärerna,

2.4.6 krav på synlighet, öppenhet och kommunikation,

2.4.7 genomförande av statligt stöd och de finansiella intermediärernas krav på kumulering av stöd,

2.4.8 differentierad behandling av investerare, i relevanta fall,

2.4.9 efterlevnad av tillämplig unionslagstiftning om penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri eller skatteundandragande.

2.5 System för behandlingar av utbetalningar från det utbetalande organet.

2.6 System för beräkning och utbetalning av belopp som rör förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter.

2.7 System för behandling av utbetalningar till finansiella intermediärer.

2.8 System för behandling av ränta och andra vinster som genereras av stöd från den eller de strategiska GJP-planerna till finansieringsinstrument.

2.9 För den årliga revisionsrapporten om det sista räkenskapsåret ska information om följande delar omfattas utöver de delar som anges i punkterna 2.1–2.8:

2.9.1 Användning av differentierad behandling av investerare.

2.9.2 Multiplikatorförhållande som uppnåtts jämfört med det multiplikatorförhållande som överenskommits i garantiavtalen för finansieringsinstrument som tillhandahåller garantier.

2.9.3 Användning av ränta och andra vinster som kan härledas från stöd som betalas från den strategiska GJP-planen till finansieringsinstrument i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) 2021/1060.

2.9.4 Användning av medel som betalas tillbaka till finansieringsinstrument och som kan härledas från Ejflu-stöd före stödberättigandeperiodens slut och arrangemang för att använda medlen efter stödberättigandeperiodens slut i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) 2021/1060.

För punkterna 2.1, 2.2 och 2.3 gäller att efter inlämningen av den första årliga revisionsrapporten behöver endast information om uppdateringar eller ändringar av förfarandena eller arrangemangen lämnas.

3. **Revisonsslutsatser**

3.1 Slutsatser om huruvida den externa revisionsfirman kan ge rimliga garantier om utformningen av och ändamålsenligheten för det interna kontrollsystem som inrättats av EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, i enlighet med tillämpliga regler och de delar som avses i avsnitt 2.

3.2 Resultat och rekommendationer från det revisionsarbete som utförts.

Punkterna 3.1 och 3.2 ska bygga på resultaten från det revisionsarbete som avses i avsnitt 2 och i relevanta fall ska man även beakta resultaten från annat revisionsarbete som utförts på nationell nivå eller på unionsnivå för samma organ som genomför finansieringsinstrument och/eller samma mandat för finansieringsinstrument.

BILAGA V

Mall för tabellen enligt artikel 32.1 f om oriktigheter

Den information som avses i artikel 32.1 f ska lämnas per utbetalande organ med hjälp av följande tabell:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
Utbetalande organ	Fond	Valutaenhet	Saldo 15 oktober N-1	Nya ärenden totalt (räkenskapsår N)	Korrigeringar totalt (räkenskapsår N)	Ränta totalt (räkenskapsår N)	Indrivningar totalt (räkenskapsår N)	Oindrivbara belopp totalt (år N)	Belopp som håller på att drivas in (saldo 15 oktober N)

BILAGA VI

Kontrollplan för granskning enligt artikel 80.1 i förordning (EU) 2021/2116 och artikel 48 i den här förordningen

FÖRSLAG TILL KONTROLLPLAN FÖR GRANSKNINGSPERIODEN ...

Del 1. **Förfaranden och riskanalys**

1.1 *Urvalsförfarande*

Redogör för det förfarande som tillämpas för att bestämma vilka företag som ska granskas.

Beskriv tydligt användningen av riskanalys och ange om detta förfarande kompletteras med slumpmässigt och/eller manuellt urval.

Förklara också hur de olika sektorerna/åtgärderna och regionerna kommer att ingå i urvalet av företag.

1.2 *Riskfaktorer, riskvärden och viktning*

Ange alla riskfaktorer som tillämpas vid riskanalys och de eventuella värden som därefter tilldelas respektive riskfaktor. Lämna dessa uppgifter i nedanstående tabeller.

Redogör i förekommande fall för hur riskfaktorerna viktas.

Riskfaktorer och riskvärden för alla sektorer/åtgärder i riskanalysen			Viktning av riskfaktorer
Riskfaktorer	Riskvärden		
	Beskrivning	Värden	

Särskilda riskfaktorer och riskvärden för … (sektor/åtgärd)			Viktning av riskfaktorer
Riskfaktorer	Riskvärden		
	Beskrivning	Värden	

Lägg vid behov till ytterligare fält med riskfaktorer och riskvärden för sektorer/åtgärder.

1.3 *Resultat av urvalsförfarandet*

Ange hur riskanalysens resultat och de antagna förfarandena ledde till urvalet av företag för den slutliga kontrollplanen för granskning.

Ange klart och tydligt vilka sektorer/åtgärder som är undantagna och redogör för skälen till undantagen.

Ange skäl till urval av företag vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, var mindre än 40 000 euro.

Del 2. **Kontrollplan**

2.1 *Översikt över urvalet*

Beräkning av minimiantalet företag:	
A) Antal företag vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, uppgick till mer än 150 000 euro under räkenskapsåret inom EGFJ …	
B) Minimiantalet (1/2 av A)	
Urvalspopulation:	
C) Totalt antal	
D) Totalt antal vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, översteg 350 000 euro	
E) Totalt antal vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, var 350 000 euro eller mindre, men inte mindre än 40 000 euro	
F) Totalt antal vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, var mindre än 40 000 euro	
Företag som ska granskas:	
G) Totalt antal	
H) Totalt antal som har valts på grundval av en riskanalys (*)	
I) Totalt antal vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, översteg 350 000 euro	
J) Totalt antal vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, var 350 000 euro eller mindre, men inte mindre än 40 000 euro	
K) Totalt antal vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, var mindre än 40 000 euro	

Anmärkning till tabellen:

* Företag i denna kategori omfattar endast företag som har valts på grundval av en riskanalys och utesluter dem som har lagts till slumpmässigt och/eller manuellt till kontrollplanen utan en riskanalys.

2.2 *Urval av företag som ska granskas*

A) Punkt i EGFJ-budgeten	B) Artikel i EGFJ-budgeten	C) Totala utgifter per rubrik i EGFJ-budgeten (i euro)	D) Totala utgifter per rubrik i EGFJ-budgeten för företag vars mottagna eller utbetalade belopp, eller summan av dessa, uppgick till mer än 40 000 euro (i euro)	E) Totala utgifter per rubrik i EGFJ-budgeten för företag som omfattas av kontrollplanen för granskning (i euro)	F) Antal företag som omfattas av kontrollplanen för granskning per rubrik i EGFJ-budgeten
Totalt:					

Anmärkning till tabellen:

Lägg vid behov till ytterligare rader.

BILAGA VII

Granskningsrapport enligt artikel 80.2 b i förordning (EU) 2021/2116 och artikel 48 i den här förordningen

RAPPORT FÖR GRANSKNINGSPERIODEN ...

1. **Översikt över kontrollerna**

A) Totalt antal företag som ska granskas:	
B) Totalt antal företag som har granskats:	
C) Totalt antal företag som håller på att granskas:	
D) Totalt antal företag som ännu inte har granskats:	

2. **Översikt över kontroller (per artikel eller punkt i budgeten)**

A) Punkt i EGFJ-budgeten	B) Artikel i EGFJ-budgeten	C) Totala utgifter för de företag som ska granskas … (i euro) (C = E + F + G)	Granskade företag		F) Företag som håller på att granskas – totala utgifter för företagen (i euro)	G) Företag som inte har granskats – totala utgifter för företagen (i euro)
			D) Faktiskt granskade utgifter (i euro) (*)	E) Totala utgifter för företagen (i euro)		
Totalt:						

Anmärkning till tabellen:

* Gäller endast utgifterna i de fakturor som faktiskt har granskats (dvs. de som har valts ut för verifiering och/eller korskontroll). Lägg vid behov till ytterligare rader.

3. **Potentiella oriktigheter som identifierats**

A) Artikel i EGFJ-budgeten	B) Punkt i EGFJ-budgeten	C) Det berörda företagets referensnr	D) Beskrivning och art av varje potentiell oriktighet som identifierats	E) Antal potentiella oriktigheter som identifierats	F) De potentiella oriktigheternas uppskattade värde	G) Olafs referensnr (IMS-anmälningsnr)	H) Granskningsperiod för den planerade granskningen (*)
Totalt:							

Anmärkning till tabellen:
* För tidigare granskningsperioder anges endast de som inte har rapporterats i tidigare rapporter.
Rapportera varje företag med oriktigheter på en egen rad.
Lägg vid behov till ytterligare rader.

4. **Genomförande av granskningar som gäller tidigare kontrollplaner för granskning**

Genomförande av granskningar som gäller tidigare kontrollplaner för granskning	A) Antal företag	B) Berörda utgifter	C) Faktiskt granskade utgifter för företagen (*)
4.1 Företag som enligt en tidigare rapport höll på att granskas (4.1 = 4.2 + 4.3)			x
4.2 Företag i 4.1 som har granskats färdigt			
4.3 Företag i 4.1 som fortfarande håller på att granskas			x
4.4 Företag som enligt en tidigare rapport ännu inte hade börjat granskats (4.4 = 4.5 + 4.6 + 4.7)			x
4.5 Företag i 4.4 som har granskats färdigt			
4.6 Företag i 4.4 som fortfarande håller på att granskas			x

4.7 Företag i 4.4 som har börjat granskats			x

Anmärkning till tabellen:
* Gäller endast utgifterna i de fakturor som faktiskt har granskats (dvs. de som har valts ut för verifiering och/eller korskontroll).

5. **Ömsesidigt bistånd**

Lämna en sammanfattning av begäranden om ömsesidigt bistånd som gjorts och mottagits inom ramen för avdelning IV kapitel III i förordning (EU) 2021/2116.

Ange uppgifter om skickade begäranden och mottagna svar i nedanstående tabell:

A) Medlemsstat till vilken begäran har skickats	B) Datum för *begäran*	C) Datum för *svaret* och en sammanfattning av resultaten

Anmärkning till tabellen:
Lägg vid behov till ytterligare rader.

6. **Personal**

Ange antalet anställda, uttryckt i personer/år, som avsatts till granskningar, per kontrollorgan och i förekommande fall per region.

7. **Problem och förslag till förbättringar**

Ange vilka problem som har uppstått vid tillämpningen av avdelning IV kapitel III i förordning (EU) 2021/2116 och vilka åtgärder som har vidtagits för att lösa dem, eller lämna lösningsförslag.

Ge eventuella förslag till förbättringar när det gäller tillämpningen av avdelning IV kapitel III i förordning (EU) 2021/2116.

BILAGA VIII

Uppgifter angående öppenhet i enlighet med artikel 58

Namn på stödmottagaren/den rättsliga enheten/ sammanslutningen	Stödmottagarens efternamn	Moderbolagets namn och moms- eller skatteregistreringsnr, om mottagaren ingår i en koncern	Kommun	Kod på åtgärden/ interventionstypen/ sektorn enligt bilaga IX	Specifikt mål (1)	Startdatum (2)	Slutdatum (3)	Belopp per EGFJ-insats	Totalt EGFJ-belopp för stödmottagaren	Belopp per Ejflu-insats	Totalt Ejflu-belopp för stödmottagaren	Belopp per samfinansierad insats	Totalt samfinansierat belopp för stödmottagaren	Totalt för Ejflu-belopp och samfinansierade belopp	Totalt EU-belopp för stödmottagaren
									50		70		40	110	120
				Kod A				20							
				Kod B						40		25			
				Kod C				30							
				Kod D						30		15			

(1) Insatsens specifika mål ska motsvara ett eller flera av de mål som fastställs i relevant unionslagstiftning som reglerar den berörda insatsen, så som beskrivs i bilaga IX. I synnerhet ska specifika mål för en insats inom ramen för förordning (EU) 2021/2115 motsvara de specifika målen i artikel 6 i den förordningen och överensstämma med medlemsstatens GJP-plan. Dessutom ska specifika mål för en insats inom ramen för förordning (EU) nr 1305/2013, förordning (EU) nr 1307/2013 och förordning (EU) nr 1308/2013 motsvara målen i artikel 110.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 (mer information finns i den tekniska handboken *Technical Handbook on the Monitoring and Evaluation Framework of the Common Agricultural Policy 2014–2020*).

(2) Uppgifter om startdatum och slutdatum är inte relevanta för interventionstyper i form av direktstöd, interventionstyper för landsbygdsutveckling när det gäller naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar och områdesspecifika nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav samt åtgärder som avses i förordning (EU) nr 228/2013 och förordning (EU) nr 229/2013, eftersom dessa åtgärder och interventionstyper är årliga.

(3) Uppgifter om startdatum och slutdatum är inte relevanta för interventionstyper i form av direktstöd, interventionstyper för landsbygdsutveckling när det gäller naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar och områdesspecifika nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav samt åtgärder som avses i förordning (EU) nr 228/2013 och förordning (EU) nr 229/2013, eftersom dessa åtgärder och interventionstyper är årliga.

BILAGA IX

Åtgärd/interventionstyp/sektor enligt artikel 58

Kod på åtgärden/ interventionstyp/sektorn	Namn på åtgärden/interventionstypen/ sektorn	Syftet med åtgärden/interventionstypen/sektorn
	Insatser i form av interventionstyper för direktstöd enligt artikel 16 i förordning (EU) 2021/2115	
	1. **Frikopplat inkomststöd**	
I.1	Grundläggande inkomststöd för hållbarhet	Det grundläggande inkomststödet är en arealersättning som är frikopplad från produktionen. Syftet är att stödja jordbruksinkomster som det går att leva på och jordbrukets motståndskraft i unionen för att förbättra livsmedelstryggheten.
I.2	Kompletterande omfördelningsinkomststöd för hållbarhet	Det kompletterande omfördelningsinkomststödet för hållbarhet är en arealersättning som är frikopplad från produktionen. Syftet är att förbättra fördelningen av direktstöd genom att omfördela stöd från större till mindre eller medelstora gårdar.
I.3	Kompletterande inkomststöd för unga jordbrukare	Det kompletterande inkomststödet för unga jordbrukare är ett stöd som är frikopplat från produktionen och som ger ökat inkomststöd till unga jordbrukare som startar ett jordbruksföretag för första gången. Syftet är att modernisera jordbrukssektorn genom att locka unga människor och förbättra deras affärsutveckling.
I.4	System för klimatet och miljön	Inom miljösystemen beviljas stöd som är frikopplat från produktionen. Syftet är att rikta inkomststödet till jordbruksmetoder som gynnar miljön, klimatet och djurskydd.
I.5	Utbetalningar till småbrukare	Utbetalningar till småbrukare är frikopplade från produktionen och ersätter allt annat direktstöd för de berörda stödmottagarna. Syftet med utbetalningar till småbrukare är att främja en mer balanserad fördelning av stödet och att minska den administrativa bördan för både mottagare av små stödbelopp och förvaltande myndigheter.
	2. **Kopplat direktstöd**	
I.6	Kopplat inkomststöd	Kopplat inkomststöd är ett stöd per hektar eller djur som är kopplat till en viss produktion. Syftet är att förbättra konkurrenskraften, hållbarheten och/eller kvaliteten avseende vissa sektorer och produkter som är särskilt viktiga av samhälleliga, ekonomiska, sociala eller miljömässiga skäl och som möter vissa svårigheter.
I.7	Grödspecifikt stöd för bomull	Det grödspecifika stödet för bomull är ett kopplat stöd som beviljas per stödberättigande hektar där bomull odlas. Det är en obligatorisk ordning för bomullsproducerande medlemsstater och den stöder bomullsproduktionen i regioner där denna produktion är viktig för jordbruksekonomin.

	Åtgärder som fastställs i bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013	
II.1	Ordningen för grundstöd (avdelning III, kapitel 1, avsnitten 1, 2, 3 och 5)	Inom ordningen för grundstöd beviljas arealersättning som är frikopplad från produktionen och som betalas ut på grundval av de stödrätter som jordbrukarna tilldelas. Syftet är att stödja jordbrukarnas inkomster, som i genomsnitt är betydligt lägre än den genomsnittliga inkomsten i den övriga ekonomin.
II.2	Systemet för enhetlig arealersättning (artikel 36)	Inom systemet för enhetlig arealersättning beviljas arealersättning som är frikopplad från produktionen och som betalas ut för de stödberättigande hektar som jordbrukaren deklarerar. Syftet är att stödja jordbrukarnas inkomster, som i genomsnitt är betydligt lägre än den genomsnittliga inkomsten i den övriga ekonomin.
II.3	Omfördelningsstöd (avdelning III kapitel 2)	Omfördelningsstödet är en frikopplad arealersättning. Syftet är att hjälpa mindre jordbruk genom att dessa får kompletterande stöd för de första hektar som de deklarerar för grundstöd.
II.4	Stöd till jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön (avdelning III kapitel 3)	Miljöanpassningsstöd är en frikopplad arealersättning som betalas ut per hektar. Syftet är att tillämpa tre jordbruksmetoder som har gynnsam inverkan på klimatet och miljön: diversifiering av grödor, bevarande av permanent gräsmark och att ha ekologisk fokusareal inom jordbruksarealen.
II.5	Stöd till områden med naturliga begränsningar (avdelning III kapitel 4)	Stöd till områden med naturliga begränsningar är ett arealbaserat frikopplat stöd som beviljas utöver grundstödet till jordbrukare. Syftet är att ge stöd till jordbrukare som har sin verksamhet i områden med naturliga begränsningar.
II.6	Stöd till unga jordbrukare (avdelning III kapitel 5)	Stöd till unga jordbrukare är ett stöd som är frikopplat från produktionen och som ger ökat inkomststöd till unga jordbrukare som har startat ett jordbruksföretag för första gången. Syftet är att främja etablering och utveckling av ny ekonomisk verksamhet inom jordbrukssektorn, något som är väsentligt för konkurrenskraften inom unionens jordbrukssektor.
II.7	Frivilligt kopplat stöd (avdelning IV kapitel 1)	Frivilligt kopplat stöd är ett stöd per hektar eller djur som är kopplat till en viss produktion. Syftet är att förbättra konkurrenskraften och hållbarheten i sektorer som är särskilt viktiga av samhälleliga, ekonomiska, sociala eller miljömässiga skäl och som möter vissa svårigheter.
II.8	Grödspecifikt stöd för bomull (avdelning IV kapitel 2)	Det grödspecifika stödet för bomull är ett kopplat stöd som beviljas per stödberättigande hektar där bomull odlas. Det är en obligatorisk ordning för medlemsstater som producerar bomull och den stöder bomullsproduktionen i regioner där denna produktion är viktig för jordbruksekonomin.
II.9	Ordningen för småbrukare (avdelning V)	Ordningen för småbrukare är frikopplad från produktionen och ersätter allt annat direktstöd för de berörda stödmottagarna. Syftet är att främja en mer balanserad fördelning av stödet och att minska den administrativa bördan för både mottagare av små stödbelopp och förvaltande myndigheter.

II.10	**Åtgärder som fastställs i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 73/2009** [1]	**Syftet med dessa direktstöd är att frikoppla stöd från produktionen av grödor och boskap för att öka inkomststödet till jordbrukare.**
	Insatser i form av sektorsspecifika interventioner enligt artikel 42 i förordning (EU) 2021/2115	
III.1	Inom sektorn för frukt och grönsaker (artiklarna 49–53)	Syftet är att stödja koncentrationen av utbudet, konkurrenskraften och hållbarheten inom sektorn för frukt och grönsaker. Detta görs genom producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 och genom operativa program i enlighet med förordning (EU) 2021/2115. Stödmottagarna är producentorganisationer och sammanslutningar av dessa. Programmen har en varaktighet på mellan tre och sju år och förvaltas på räkenskapsårsbasis. Medlemsstaterna måste godkänna varje enskilt program.
III.2	Inom sektorn för biodlingsprodukter (artiklarna 54, 55 och 56)	Syftet är att stödja biodlare, kvalitet och marknaden för biodlingsprodukter.
III.3	Inom vinsektorn (artiklarna 57–60)	Syftet är att stödja konkurrenskraften och hållbarheten inom vinsektorn. Programmen genomförs av medlemsstaterna på nationell nivå som en del av deras strategiska plan och förvaltas på räkenskapsårsbasis. Stödmottagarna är vinodlare samt vintillverkare och vinhandlare eller sammanslutningar/organisationer av dessa. De insatser som ska godkännas av medlemsstaterna kan vara årliga eller fleråriga.
III.4	Inom humlesektorn (artiklarna 61 och 62)	Syftet är att stödja koncentrationen av utbudet, konkurrenskraften och hållbarheten inom humlesektorn genom producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 och genom operativa program i enlighet med förordning (EU) 2021/2115. Stödmottagarna är producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa. Programmen har en varaktighet på mellan tre och sju år och förvaltas på räkenskapsårsbasis. Medlemsstaterna måste godkänna varje enskilt program.
III.5	Inom sektorn för olivolja och bordsoliver (artiklarna 63, 64 och 65)	Syftet är att stödja koncentrationen av utbudet, konkurrenskraften och hållbarheten inom sektorn för olivolja och bordsoliver genom producentorganisationer och sammanslutningar av dessa som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 och genom operativa program i enlighet med förordning (EU) 2021/2115. Stödmottagarna är producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa. Programmen har en varaktighet på mellan tre och sju år och förvaltas på räkenskapsårsbasis. Medlemsstaterna måste godkänna varje enskilt program.
III.6	Inom övriga sektorer som avses i artikel 1.2 a–h, k, m, o–t och w i förordning (EU) nr 1308/2013 och sektorer som omfattar produkter som förtecknas i bilaga XIII till förordning (EU) 2021/2115 (artiklarna 66, 67 och 68)	Syftet är att stödja koncentrationen av utbudet, konkurrenskraften och hållbarheten inom de berörda sektorerna genom producentorganisationer, sammanslutningar av dessa som erkänts i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 och producentgrupper som tillfälligt har godkänts av medlemsstaterna, samt genom operativa program i enlighet med förordning (EU) 2021/2115. Stödmottagarna är producentorganisationer, sammanslutningar av dessa eller producentgrupper. Programmen har en varaktighet på mellan tre och sju år och förvaltas på räkenskapsårsbasis. Medlemsstaterna måste godkänna varje enskilt program.

	Åtgärder som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013	
IV.1	Offentlig intervention	När marknadspriserna för vissa jordbruksprodukter faller under en viss nivå får medlemsstaternas myndigheter ingripa för att stabilisera marknaden genom att köpa upp överskottet, som sedan får lagras tills marknadspriserna går upp igen. De enheter som måste offentliggöras är de som gynnas av stödet, med andra ord de enheter från vilka produkten köptes.
IV.2	Stöd till privat lagring	Detta stöd beviljas i syfte att tillfälligt hjälpa producenter av vissa produkter att möta kostnaderna för privat lagring.
IV.3	Programmet för frukt, grönsaker och mjölk i skolan	Detta stöd beviljas i syfte att stödja utdelning av jordbruksprodukter till barn i förskolor, grundskolor och gymnasieskolor, för att se till att de äter mer frukt och grönsaker och dricker mer mjölk och för att skapa bättre matvanor.
IV.5	Undantagsåtgärder	Syftet med de undantagsåtgärder som beviljas genom artiklarna 219.1, 220.1, 221.1 och 221.2 i förordning (EU) nr 1308/2013 är att stödja jordbruksmarknader i enlighet med artikel 5.2 a i förordning (EU) 2021/2116.
IV.6	Stöd inom sektorn för frukt och grönsaker (kapitel II avsnitt 3)	Odlare uppmanas att gå med i producentorganisationer. Dessa får stöd för att genomföra operativa program i enlighet med en nationell strategi. Syftet med detta stöd är också att minska effekterna av inkomstfluktuationer i krisperioder. Stöd beviljas för krisförebyggande och krishantering inom operativa program, dvs. tillbakadragande av produkter, grön skörd/obärgad skörd, marknadsföring/kommunikation, utbildning, skördeförsäkring, hjälp att erhålla banklån och hjälp att täcka administrativa kostnader för att starta gemensamma fonder (stabiliseringsfonder som ägs av jordbrukarna).
IV.7	Stöd inom vinsektorn (kapitel II avsnitt 4)	Följande stöd beviljas i syfte att säkerställa en balanserad marknad och stärka konkurrenskraften för unionens viner: stöd för marknadsföring av vin i tredjeländer, för information om ansvarsfull vinkonsumtion och för information om unionens system för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, samfinansiering av kostnader för omstrukturering och omställning av vinodlingar, för investeringar i vinanläggningar och för saluföring liksom för innovation, samt stöd för grön skörd, gemensamma fonder, skördeförsäkring och destillering av biprodukter.
IV.8	Stöd inom sektorn för olivolja och bordsoliver (kapitel II avsnitt 2)	Detta stöd beviljas treåriga arbetsprogram som ska upprättas av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer på ett eller flera av följande områden: uppföljning och styrning av marknaden inom sektorn för olivolja och bordsoliver, miljöförbättrande åtgärder i samband med olivodling, konkurrenskraftsförbättrande åtgärder i samband med olivodling genom modernisering, förbättring av produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver, åtgärder för spårbarhet, certifiering och skydd av kvaliteten på olivolja och bordsoliver, samt spridning av information om åtgärder som

		producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer har genomfört för att förbättra kvaliteten på olivolja och bordsoliver.
IV.9	Stöd inom biodlingssektorn (kapitel II avsnitt 5)	Detta stöd beviljas i syfte att stödja denna sektor genom biodlingsprogram för att förbättra produktionen och marknadsföringen av biodlingsprodukter.
IV.10	Stöd inom humlesektorn (kapitel II avsnitt 6)	Detta stöd beviljas för att stödja producentorganisationer inom humlesektorn.
	Insats i form av interventionstyper för landsbygdsutveckling enligt artikel 69 i förordning (EU) 2021/2115	
V.1	Miljöåtaganden, klimatåtaganden och andra förvaltningsåtaganden	Detta stöd beviljas i syfte att kompensera jordbrukare, skogsbrukare och andra markförvaltare för merkostnader och inkomstbortfall till följd av frivilliga miljöåtaganden, klimatåtaganden och andra förvaltningsåtaganden som går utöver obligatoriska normer och som bidrar till den gemensamma jordbrukspolitikens specifika mål, framför allt på områdena miljö, klimat och djurskydd.
V.2	Naturliga eller andra områdesspecifika begränsningar	Detta stöd beviljas i syfte att kompensera jordbrukare för alla eller delar av de merkostnader och det inkomstbortfall som uppkommer i samband med naturliga eller andra områdesspecifika begränsningarna inom det berörda området, till exempel bergsområden.
V.3	Områdesspecifika nackdelar på grund av vissa obligatoriska krav	Detta stöd beviljas i syfte att kompensera jordbrukare, skogsbrukare och andra markförvaltare för alla eller delar av de merkostnader och det inkomstbortfall som uppkommer i samband med vissa områdesspecifika nackdelar inom det berörda området och på grund av krav som införts genom genomförandet av Natura 2000-direktiven (rådets direktiv 92/43/EEG ([2]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ([3])) eller, för jordbruksarealer, vattendirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ([4])).
V.4	Investeringar, inklusive investeringar i bevattning	Detta stöd beviljas i syfte att stödja investeringar i materiella eller immateriella tillgångar, inklusive investeringar i bevattning, som bidrar till att ett eller flera av den gemensamma jordbrukspolitikens specifika mål uppnås.
V.5	Etablering av unga jordbrukare och nya jordbrukare samt nyetablering av landsbygdsföretag	Detta stöd beviljas i syfte att stödja etablering av unga jordbrukare och nya jordbrukare samt, på vissa villkor, nyetablering av landsbygdsföretag, för att bidra till att ett eller flera av den gemensamma jordbrukspolitikens specifika mål uppnås.
V.6	Riskhanteringsverktyg	Detta stöd beviljas i syfte att främja riskhanteringsverktyg som hjälper jordbrukare att hantera de produktions- och inkomstrisker med koppling till deras jordbruksverksamhet som ligger utanför deras kontroll.

V.7	Samarbete	Detta stöd beviljas i syfte att stödja samarbete och därigenom bidra till att ett eller flera av den gemensamma jordbrukspolitikens specifika mål uppnås. Detta omfattar stöd för samarbete för att a) förbereda och genomföra insatser i de operativa grupperna inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, b) förbereda och genomföra Leader, c) främja och stödja kvalitetssystem som erkänts på unionsnivå och nationell nivå och jordbrukares användning av dessa, d) stödja producentgrupper, producentorganisationer eller branschorganisationer, e) förbereda och genomföra strategier för smarta byar, och f) stödja andra former av samarbete.
V.8	Kunskapsutbyte och information	Detta stöd beviljas i syfte att stödja kunskapsutbyte och informationsåtgärder som bidrar till ett eller flera av den gemensamma jordbrukspolitikens specifika mål, med särskild inriktning på skydd av naturen, miljön och klimatet, inbegripet miljöutbildning och kunskapshöjande åtgärder och utvecklingen av landsbygdsföretag och landsbygdssamhällen. Sådana åtgärder får omfatta åtgärder för främjande av innovation, utbildning och rådgivning samt utbyte och spridning av kunskap och information.
	Åtgärder enligt avdelning III kapitel I i förordning (EU) nr 1305/2013	
VI.1	Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder (artikel 14)	Denna åtgärd avser utbildning och annan verksamhet som workshoppar, coaching, demonstrationer och informationsåtgärder, kortvariga gårdsbesök inom jord- och skogsbruket och utbytesprogram. Syftet är att stärka potentialen hos personer som är verksamma inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn, markförvaltare och små och medelstora företag i landsbygdsområden.
VI.2	Rådgivningstjänster samt företagsledningss- och avbytartjänster inom jordbruket (artikel 15)	Syftet med denna åtgärd är att använda rådgivningstjänster och att inrätta rådgivnings-, företagsledningss- och avbytartjänster inom jordbruket för att sörja för mer hållbar förvaltning och bättre ekonomiska och miljömässiga prestationer inom jord- och skogsbruket och för de små och medelstora företag som är verksamma i landsbygdsområden. I åtgärden ingår också utbildning av rådgivare.
VI.3	Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel (artikel 16)	Syftet med denna åtgärd är att stödja alla nya aktörer som ansluter sig till kvalitetssystem på unionsnivå och nationell nivå och till frivilliga kvalitetssystem. Stödet kan också omfatta kostnader för informations- och marknadsföringsåtgärder som syftar till att förbättra informationen till konsumenterna om de produkter som produceras inom ramen för kvalitetssystemen på unionsnivå och på nationell nivå.
VI.4	Investeringar i fysiska tillgångar (artikel 17)	Syftet med denna åtgärd är att förbättra de ekonomiska och miljömässiga prestationerna för jordbruksföretag samt företag på landsbygden, förbättra effektiviteten inom sektorn för bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter,

		tillhandahålla den infrastruktur som behövs för att jordbruket och skogsbruket ska utvecklas och stödja investeringar som inte ger någon ekonomisk avkastning och som är nödvändiga för att uppnå miljömål.
VI.5	Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder (artikel 18)	Syftet med denna åtgärd är hjälpa jordbrukarna att förebygga naturkatastrofer och andra katastrofer eller att återställa den jordbrukspotential som har skadats vid sådana händelser, efter det att medlemsstatens behöriga myndigheter formellt har erkänt katastrofen, för att på så sätt återställa jordbrukens lönsamhet och konkurrenskraft.
VI.6	Jordbruks- och affärsutveckling (artikel 19)	Syftet med denna åtgärd är att stödja etablering och utveckling av ny livskraftig ekonomisk verksamhet, såsom nya jordbruksföretag som drivs av unga jordbrukare, ny verksamhet på landsbygden eller utveckling av småbruk. Stöd beviljas också nya eller befintliga företag för investeringar och utveckling av annan verksamhet än jordbruksverksamhet, som kan utveckla och stärka landsbygdens konkurrenskraft och konkurrenskraften för de jordbrukare som utvidgar sin jordbruksverksamhet till andra områden. Genom denna åtgärd beviljas stöd till jordbrukare som får delta i ordningen för småbrukare och som permanent överlåter sitt jordbruksföretag till en annan jordbrukare.
VI.7	Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden (artikel 20)	Syftet med denna åtgärd är att stödja interventioner som främjar tillväxt och miljömässig och socioekonomisk hållbarhet på landsbygden, framför allt genom utveckling av lokal infrastruktur (bland annat bredband, förnybar energi och social infrastruktur) och lokala grundläggande tjänster, samt förnyelse av samhällen och verksamhet som syftar till att återställa och uppvärdera kultur- och naturarvet. Åtgärden stöder också omlokalisering av verksamhet och omställning av anläggningar som görs i syfte att förbättra livskvaliteten eller det berörda samhällets miljöprestation.
VI.8	Investeringar i skogsområdesutveckling och förbättring av skogars livskraft (artiklarna 21 och 22–26)	Syftet med denna åtgärd är att främja investeringar i utveckling av skogsområden, skogsskydd, innovation inom skogsbruket, skogsbruksmetoder och skogsprodukter, för att främja landsbygdens tillväxtpotential.
VI.9	Beskogning och skapande av skogsmark (artikel 22)	Syftet med denna delåtgärd är att ge stöd för beskogning och skapande av skogsmark på jordbruksmarker och andra marker.
VI.10	Inrättande, förnyelse eller återställande av system för trädjordbruk (artikel 23)	Syftet med denna delåtgärd är att stödja inrättandet av trädjordbruk och metoder där trädartade växter avsiktligt blandas med grödor och/eller djur på samma mark.
VI.11	Förebyggande och återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder och naturkatastrofer och andra katastrofer (artikel 24)	Syftet med denna delåtgärd är att förebygga och återställa (röjning och återplantering) skogsbrukspotentialen efter skogsbränder och andra naturkatastrofer, inbegripet utbrott av skadegörare och sjukdomar samt hot relaterade till klimatförändringar.
VI.12	Investeringar som förbättrar skogsekosystems återhämtningsförmåga och miljövärde (artikel 25)	Syftet med denna delåtgärd är att stödja åtgärder för att förbättra skogens miljövärde, hjälpa skogen att anpassa sig och lindra klimatförändringarna, tillhandahålla ekosystemtjänster och öka

		skogens skönhets- eller rekreationsvärde. Det bör säkerställas att åtgärderna ökar skogens miljövärde.
VI.13	Investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsprodukter (artikel 26)	Syftet med denna delåtgärd är att ge stöd för investeringar i maskiner och/eller utrustning för fällning, kapning, mobilisering och bearbetning av trä innan det sågas upp industriellt. Huvudsyftet med denna delåtgärd är att höja skogarnas ekonomiska värde.
VI.14	Inrättande av producentgrupper och producentorganisationer (artikel 27)	Syftet med denna åtgärd är att stödja inrättandet av producentgrupper och producentorganisationer, särskilt under de första åren då dessa har merkostnader, så att de gemensamt kan möta svårigheter på marknaden och stärka sin förhandlingspotential inom produktion och saluföring, även på lokala marknader.
VI.15	Miljö- och klimatvänligt jordbruk (artikel 28)	Syftet med denna åtgärd är att uppmuntra markförvaltarna att tillämpa jordbruksmetoder som bidrar till skydd av miljön, landskapet och naturresurserna samt begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Åtgärden omfattar inte enbart miljövänliga förbättringar av jordbruksmetoderna, utan även bevarande av befintliga miljövänliga metoder.
VI.16	Ekologiskt jordbruk (artikel 29)	Syftet med denna åtgärd är att stödja omställningen till och/eller bibehållandet av ekologiska odlingsmetoder, för att uppmuntra jordbrukarna att delta i system för ekologisk odling och på så sätt tillgodose samhällets efterfrågan på miljövänliga jordbruksmetoder.
VI.17	Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten (artikel 30)	Syftet med denna åtgärd är att ge kompensationsersättning till stödmottagare som drabbas av nackdelar på grund av de särskilda bindande krav som gäller på ett visst område till följd av genomförandet av direktiven 92/43/EEG, 2009/147/EG och 2000/60/EG, i jämförelse med jord- och skogsbrukare i andra områden som inte drabbas av sådana nackdelar.
VI.18	Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar (artikel 31)	Syftet med denna åtgärd är att ge stöd till stödmottagare som drabbas av särskilda problem på grund av att de är verksamma i bergsområden eller andra områden med väsentliga naturliga begränsningar eller särskilda begränsningar.
VI.19	Djurens välbefinnande (artikel 33)	Syftet med denna åtgärd är att ge stöd till jordbrukare som frivilligt förbinder sig att genomföra insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om djurens välbefinnande.
VI.20	Tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd (artikel 34)	Syftet med denna åtgärd är att tillgodose behovet av hållbar förvaltning och bättre förhållanden i skogar och skogsmarker, inbegripet bevarande och stärkande av den biologiska mångfalden, vatten- och markresurser och kampen mot klimatförändringarna, samt behovet av att skydda skogsgenetiska resurser, däribland även utveckling av olika skogstyper som kan anpassas efter specifika lokala förhållanden.

VI.21	Samarbete (artikel 35)	Syftet med denna åtgärd är att främja former av samarbete som omfattar minst två enheter och som syftar till utveckling av (bl.a.) pilotprojekt, nya produkter, metoder, processer och tekniker inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorerna, turismtjänster, korta leveranskedjor och lokala marknader, gemensamma projekt/metoder när det gäller miljö och klimatförändring, projekt för hållbart tillhandahållande av biomassa, genomförande av lokala utvecklingsstrategier (utanför Leader), skogsbruksplaner och diversifiering till grön omsorg.
VI.22	Riskhantering (artikel 36)	Syftet med denna åtgärd är att tillhandahålla nya redskap för riskhantering och att förbättra de befintliga möjligheterna att stödja försäkringar och gemensamma fonder via medlemsstaternas nationella direktstödsanslag, för att hjälpa de jordbrukare som riskerar att utsättas för växande ekonomiska och miljömässiga risker. Åtgärden innehåller också ett inkomststabiliseringsverktyg, som betalar ut ersättning till jordbrukare som drabbas av en kraftig inkomstminskning.
VI.22a	Exceptionellt tillfälligt stöd till jordbrukare samt små och medelstora företag som påverkas särskilt av covid-19-krisen (artikel 39b)	Syftet med denna åtgärd är att erbjuda jordbrukarna tillfälligt stöd på grund av covid-19-krisen.
VI.23	Finansiering av kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien (artikel 40)	Syftet med denna åtgärd är att erbjuda jordbrukare som kan komma i fråga för kompletterande nationellt direktstöd i Kroatien ett kompletterande stöd enligt andra pelaren.
VI.24	**Stöd till Leaders strategi för lokal utveckling (lokalt ledd utveckling) (artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013** ([5]))	Syftet med denna åtgärd är att bibehålla Leader som ett integrerat redskap för territoriell utveckling på subregional nivå (lokal nivå) som direkt kan bidra till att få till stånd en balanserad territoriell utveckling på landsbygden, vilket är ett av de övergripande målen för politiken för landsbygdsutveckling.
VI.25	Tekniskt stöd (artiklarna 51–54)	Syftet med denna åtgärd är att ge medlemsstaterna möjlighet att bevilja tekniskt stöd för administrativ kapacitet i samband med förvaltningen av ESI-fonderna. Insatserna kan inriktas på förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kommunikation, nätverksbyggande, hantering av klagomål samt kontroll och revision beträffande landsbygdsutvecklingsprogrammen.
VII.1	**Åtgärder som fastställs i förordning (EU) nr 228/2013**	Posei är särskilda jordbruksprogram som syftar till att beakta svårigheterna i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget. Programmet består av två huvuddelar: den särskilda försörjningsordningen och åtgärder för att stödja lokal produktion. Försörjningsordningen syftar till att begränsa de merkostnader för nödvändiga produkter som uppstår till följd av randområdenas avlägsna belägenhet (genom stöd till produkter från unionen och befrielse från importtullar på produkter från tredjeländer), och åtgärderna syftar till att främja utvecklingen av den lokala jordbrukssektorn (direktstöd och marknadsåtgärder). Genom Posei möjliggörs också finansieringen av fytosanitära program.

VIII.1	**Åtgärder som fastställs i förordning (EU) nr 229/2013**	Ordningen för de mindre Egeiska öarna liknar Posei, men den har inte samma rättsliga grund i fördraget och är mindre omfattande än Posei. Här ingår både en särskild försörjningsordning (dock begränsad till stöd för produkter från unionen) och åtgärder för att stödja lokal jordbruksverksamhet som består av tilläggsbetalningar för särskilt definierade lokala produkter.
IX.1	**Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som fastställs i förordning (EU) nr 1144/2014**	Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter och vissa livsmedel framställda från jordbruksprodukter vilka genomförs på den inre marknaden eller i tredjeländer enligt förteckningen i förordning (EU) nr 1144/2014 får helt eller delvis finansieras via unionens budget, på de villkor som fastställs i denna förordning. Dessa åtgärder ska genomföras i form av program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

([2]) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/129

av den 21 december 2021

om fastställande av regler för interventionstyper avseende oljeväxtfrön, bomull och biprodukter från vinframställning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 och för informations-, offentlighets- och synlighetskrav som rör unionsstöd och de strategiska GJP-planerna

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 ([1]), särskilt artiklarna 11.2, 37.6, 59.8 och 123.5, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2021/2115 fastställs en ny rättslig ram för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) för att förbättra dess resultat när det gäller de unionsmål som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I den förordningen fastställs unionsmålen för den gemensamma jordbrukspolitiken, interventionstyper och de gemensamma unionskrav som är tillämpliga på medlemsstaterna, samtidigt som medlemsstaterna ges flexibilitet i utformningen av de interventioner som ska anges i deras strategiska GJP-planer. Medlemsstaterna måste upprätta strategiska GJP-planer och lämna in sina förslag till sådana planer till kommissionen. För detta ändamål måste vissa genomförandebestämmelser fastställas.

(2) I artikel 11.1 i förordning (EU) 2021/2115 föreskrivs att om medlemsstaterna fastställer arealbaserade interventioner, utöver de som följer bestämmelserna i bilaga 2 till WTO:s jordbruksavtal, inbegripet kopplat inkomststöd i enlighet med den förordningen, och om dessa interventioner avser vissa av eller alla de oljeväxtfrön som avses i bilagan till samförståndsförklaringen mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna inom ramen för Gatt om vissa oljeväxtfrön ([2]), får summan av de stödområden som grundas på den planerade output som ingår i de berörda medlemsstaternas strategiska GJP-planer inte överstiga det maximala stödområde för hela unionen som fastställts för efterlevnad av unionens internationella åtaganden. Kommissionen måste därför fastställa ett vägledande referensstödområde för varje medlemsstat som en andel av det maximala stödområdet för hela unionen, vilket uppgår till 7 854 446 hektar, beräknat på grundval av det genomsnittliga odlingsområdet i unionen under åren 2016–2020.

(3) I avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 i förordning (EU) 2021/2115 föreskrivs ett grödspecifikt stöd för bomull, för vilket fyra medlemsstater måste godkänna den mark och de sorter som berörs. Det bör vara upp till de medlemsstaterna att fastställa detaljerade regler i detta avseende. Förfarandet för sådana godkännanden bör dock organiseras på ett sätt som gör att de berörda jordbrukarna kan få meddelanden om godkännandet i god tid före den påföljande sådden. Det bör också fastställas vilken minimiinformation meddelandena bör innehålla.

(4) Enligt artikel 58.1 i förordning (EU) 2021/2115 ska vissa medlemsstater i sina strategiska GJP-planer välja en eller flera interventionstyper i vinsektorn, däribland destillation av biprodukter från vinframställning. Kommissionen måste fastställa det ekonomiska stödet från unionen till den interventionen.

([1]) EUT L 435, 6.12.2021, s. 1.
([2]) EGT L 147, 18.6.1993, s. 25.

(5) I enlighet med artikel 123.2 j i förordning (EU) 2021/2115 ska den förvaltande myndigheten genom lämpliga synlighetsåtgärder säkerställa att mottagare av stöd som finansieras av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), med undantag för areal- och djurrelaterade interventioner, bekräftar det stödet, bland annat genom korrekt användning av unionens emblem. I enlighet med artikel 123.2 k i den förordningen ska den förvaltande myndigheten dessutom säkerställa att den strategiska GJP-planen ges offentlighet genom att genomföra kommunikations- och synlighetsåtgärder för allmänheten, potentiella stödmottagare och relevanta målgrupper. I enlighet med artikel 124.3 f i förordning (EU) 2021/2115 ska den förvaltande myndigheten slutligen ställa den information som krävs för att granska genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärderna till övervakningskommitténs förfogande. Det bör fastställas enhetliga villkor för tillämpningen av de informations-, offentlighets- och synlighetskrav som avses i de bestämmelserna.

(6) Eftersom medlemsstaterna måste ta hänsyn till reglerna i denna förordning när de utarbetar sina strategiska GJP-planer bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för den gemensamma jordbrukspolitiken.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EU) 2021/2115 för upprättande och genomförande av medlemsstaternas strategiska GJP-planer i enlighet med den förordningen, vad gäller följande:

a) Det vägledande referensstödområdet för varje medlemsstat för arealrelaterade interventioner avseende oljeväxtfrön.

b) Godkännande av mark och sorter för det grödspecifika stödet för bomull samt meddelanden i samband med detta.

c) Stödbeloppet för destillation av biprodukter från vinframställning.

d) Användning av unionens emblem inom ramen för vissa interventioner som finansieras av Ejflu samt informations-, offentlighets- och synlighetskrav för de strategiska GJP-planerna och det unionsstöd som mottas på grundval av dem.

Artikel 2

Vägledande referensstödområde

Det vägledande referensstödområdet för varje medlemsstat för arealrelaterade interventioner avseende oljeväxtfrön som avses i artikel 11.1 i förordning (EU) 2021/2115 anges i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 3

Förfarande för godkännande av mark och sorter för det grödspecifika stödet för bomull och meddelanden i samband med detta

1. Förfarandet för godkännande av mark och sorter för det grödspecifika stödet för bomull enligt avdelning III kapitel II avsnitt 3 underavsnitt 2 i förordning (EU) 2021/2115 ska organiseras på ett sätt som gör att de berörda jordbrukarna kan få meddelanden om godkännandet i god tid före sådden.

Meddelandet ska innehålla åtminstone följande information:

a) Godkända sorter för sådd.

b) De kriterier för godkännande av mark för bomullsproduktion som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/126 ([3]).

c) Lägsta planteringstäthet för bomullsplantor enligt artikel 8 i delegerad förordning (EU) 2022/126.

2. Om en medlemsstat återkallar ett befintligt godkännande av en sort ska de berörda jordbrukarna meddelas i god tid före påföljande års sådd.

Artikel 4

Ekonomiskt stöd från unionen för destillation av biprodukter från vinframställning

1. Det ekonomiska stöd från unionen som ska betalas ut till destillatörer för sådan destillation av biprodukter från vinframställning som avses i artikel 58.1 första stycket led g i förordning (EU) 2021/2115, inbegripet en klumpsumma som kompensation för kostnaderna för insamling som avses i artikel 60.3 tredje stycket i den förordningen, får inte överstiga följande belopp:

a) För råalkohol som framställts av druvpressrester: 1,1 euro/volymprocent/hl.

b) För råalkohol som framställts av vin och jäsningsrester: 0,5 euro/volymprocent/hl.

2. Medlemsstaterna ska fastställa de faktiska belopp som ska betalas ut som ekonomiskt stöd från unionen på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier och med hänsyn till de olika produktionstyperna.

Artikel 5

Unionens emblem

Medlemsstaten och den förvaltande myndigheten ska använda unionens emblem i enlighet med kraven i bilaga II när de genomför sådan synlighets-, öppenhets- och kommunikationsverksamhet som avses i artikel 123.2 k i förordning (EU) 2021/2115. Den förvaltande myndigheten ska också säkerställa att stödmottagarna använder emblemet i enlighet med detta.

Artikel 6

Informations-, offentlighets- och synlighetskrav

Tillämpningsföreskrifter för de informations-, offentlighets- och synlighetskrav som avses i artikel 123.2 j och k i förordning (EU) 2021/2115 anges i bilaga III till den här förordningen.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([3]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/126 av den 7 december 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 med ytterligare krav för vissa interventionstyper som anges av medlemsstaterna i deras strategiska GJP-planer för perioden 2023–2027 enligt den förordningen samt om andelen för norm 1 för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC) (Se sidan 20 i detta nummer av EUT).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Vägledande referensstödområde enligt artikel 2

	ha
Belgien	7 295
Bulgarien	711 954
Tjeckien	300 498
Danmark	114 000
Tyskland	846 779
Estland	51 620
Irland	7 197
Grekland	69 709
Spanien	559 382
Frankrike	1 525 286
Kroatien	117 366
Italien	302 843
Cypern	—
Lettland	89 153
Litauen	154 217
Luxemburg	2 270
Ungern	707 720
Malta	—
Nederländerna	1 952
Österrike	88 129
Polen	644 818
Portugal	7 865
Rumänien	1 250 509
Slovenien	4 059
Slovakien	184 603
Finland	32 342
Sverige	72 880

BILAGA II

Användningen av unionens emblem (nedan kallat *emblemet*) och dess tekniska egenskaper

1. Emblemet ska vara framträdande placerat på allt kommunikationsmaterial – såsom tryckta eller digitala produkter, webbplatser och mobilversionerna av dem – som rör genomförandet av en insats och som är avsett för allmänheten eller deltagarna.

2. Texten ”Finansieras av Europeiska unionen” eller ”Medfinansieras av Europeiska unionen” ska skrivas ut i sin helhet och placeras intill emblemet.

3. Följande typsnitt får användas tillsammans med emblemet: Arial, Auto, Calibri, Garamond, Trebuchet, Tahoma, Verdana och Ubuntu. Kursiveringar, understrykningar eller teckeneffekter får inte användas.

4. Texten får inte överlappa emblemet på något sätt.

5. Teckenstorleken ska stå i proportion till emblemets storlek.

6. Typsnittets färg ska vara Reflex Blue, svart eller vit beroende på bakgrunden.

7. Emblemet får inte ändras eller slås samman med andra grafiska element eller texter. Om andra logotyper förekommer utöver emblemet ska emblemet ha minst samma storlek, mätt i höjd eller bredd, som den största av de andra logotyperna. Utöver emblemet får ingen annan visuell symbol eller logotyp användas för att framhäva unionens stöd.

8. Om flera insatser äger rum på samma plats, med stöd av samma eller olika finansieringsinstrument, eller om ytterligare finansiering tillhandahålls för samma insats vid en senare tidpunkt ska minst en plakett eller skylt sättas upp.

9. Grafiska standarder för emblemet och definition av standardfärgerna:

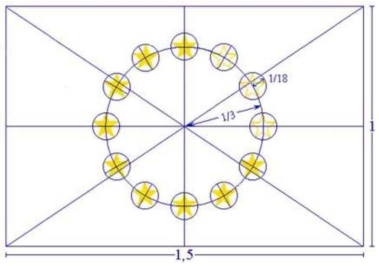
   A. SYMBOLISK BESKRIVNING

   Mot en himmelsblå bakgrund formar tolv guldfärgade stjärnor en cirkel som symboliserar de europeiska folkens gemenskap. Antalet stjärnor är konstant, eftersom tolv är en symbol för fulländning och enighet.

   B. HERALDISK BESKRIVNING

   På ett azurblått fält framträder en cirkel med tolv guldfärgade stjärnor vars spetsar inte berör varandra.

   C. GEOMETRISK BESKRIVNING

   Emblemet har formen av en blå, rektangulär flagga vars längd är en och en halv gång höjden. Tolv guldfärgade stjärnor bildar en osynlig cirkel, där avståndet mellan två intilliggande stjärnor alltid är lika stort. Cirkelns mittpunkt är samtidigt skärningspunkt för rektangelns diagonaler. Cirkelns radie motsvarar en tredjedel av flaggans höjd. Varje stjärna har fem uddar, och dessa tangerar omkretsen på en osynlig cirkel vars radie motsvarar en artondel av flaggans höjd. Samtliga stjärnor avbildas stående, dvs. så att den övre spetsen pekar i samma riktning som flaggstången och två spetsar bildar en rät linje som är vinkelrät mot flaggstången. Stjärnornas läge på cirkeln motsvarar timstrecken på en klocka. Deras antal är en gång för alla fastställt.

D. FÄRGER

Emblemet har följande färger: Pantone Reflex Blue för rektangelns yta, Pantone Yellow för stjärnorna.

E. REPRODUKTION MED FYRFÄRGSTRYCK

Om avbildningen görs med fyrfärgstryck går det inte att använda de två standardfärgerna, utan dessa måste i stället återskapas genom olika blandningar av de fyra valda färgerna.

PANTONE YELLOW får man genom att använda 100 % processgul.

Genom att blanda 100 % processcyan och 80 % processmagenta kan man få en färg som ligger väldigt nära PANTONE REFLEX BLUE.

INTERNET

PANTONE REFLEX BLUE motsvarar färgen RGB: 0/51/153 (hexadecimal: 003399) i webbpaletten, och Pantone Yellow motsvarar RGB: 255/204/0 (hexadecimal: FFCC00).

MONOKROMATISK REPRODUKTION

Om svart är den enda tillgängliga färgen ska rektangelns konturer och stjärnorna vara i svart, medan bakgrunden behålls vit.

Om blått är den enda tillgängliga färgen (det måste vara Reflex Blue) ska bakgrunden vara 100 % blå och stjärnorna vita.

REPRODUKTION PÅ FÄRGAD BAKGRUND

Om man måste ha en färgad bakgrund ska rektangeln omges av en vit bård med en bredd som motsvarar 1/25 av rektangelns höjd.

Principerna för tredje parters användning av emblemet har fastställts i den administrativa överenskommelsen med Europarådet rörande tredje parters användning av det europeiska emblemet ([1]).

([1]) EUT C 271, 8.9.2012, s. 5.

BILAGA III

Informations-, offentlighets- och synlighetskrav

1. **Den förvaltande myndighetens kommunikations- och synlighetsåtgärder**

1.1 Vid tillämpning av artikel 123.2 k i förordning (EU) 2021/2115 ska den förvaltande myndigheten säkerställa att den strategiska GJP-planen ges offentlighet genom att planera och genomföra relevanta kommunikations- och synlighetsåtgärder under utarbetandet och genomförandet av den strategiska GJP-planen i syfte att ge information till de målgrupper som avses i det ledet.

1.2 Vid tillämpning av artikel 124.3 f i förordning (EU) 2021/2115 ska den förvaltande myndigheten ställa den information som krävs för att övervakningskommittén ska kunna granska genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärderna till övervakningskommitténs förfogande.

1.3 Den förvaltande myndigheten ska inom sex månader från kommissionens beslut om godkännande av den strategiska GJP-planen säkerställa att det finns en webbplats med information om mål, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter samt förväntade och faktiska resultat (när dessa finns tillgängliga) för den strategiska GJP-plan som den ansvarar för. Webbplatsens målgrupp ska vara allmänheten och de potentiella stödmottagarna enligt artikel 123.2 k i förordning (EU) 2021/2115.

1.4 Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att det på den webbplats som avses i punkt 1.3 offentliggörs en tidsplan över planerade ansökningsomgångar och tidsfrister som uppdateras minst tre gånger per år och innehåller följande vägledande uppgifter:

a) Det geografiska område som omfattas.

b) Intervention och det eller de specifika mål som berörs.

c) Typ av stödberättigade sökande.

d) Totalt stödbelopp.

e) Första och sista dag att lämna in ansökan.

1.5 Den förvaltande myndigheten ska i enlighet med artikel 123.2 k i) i förordning (EU) 2021/2115 säkerställa att potentiella stödmottagare har tillgång till all information som behövs om finansieringsmöjligheter, inbegripet villkor för stödberättigande, urvalskriterier samt alla krav på stödmottagare som väljs ut för finansiering och deras ansvar.

1.6 Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att de stödmottagare som väljs ut för finansiering informeras om att stödet medfinansieras av unionen.

1.7 Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att kommunikations- och synlighetsmaterial, även på stödmottagarnivå, görs tillgängligt på begäran av unionens institutioner, organ eller byråer, och att det finns ett icke-exklusivt, oåterkalleligt och avgiftsfritt tillstånd att använda sådant material samt att eventuella befintliga rättigheter till materialet ges till unionen i enlighet med andra stycket. Detta får inte medföra några betydande ytterligare kostnader eller någon betydande administrativ börda vare sig för stödmottagarna eller för den förvaltande myndigheten.

Det tillstånd för immateriella rättigheter som avses i första stycket ska ge unionen åtminstone följande rättigheter:

a) Intern användning, dvs. rätten att reproducera, kopiera och tillhandahålla kommunikations- och synlighetsmaterialet till institutioner och byråer i unionen och medlemsstaternas myndigheter samt deras anställda.

b) Reproduktion av kommunikations- och synlighetsmaterialet, oavsett metod och form, helt eller delvis.

c) Förmedling till allmänheten av kommunikations- och synlighetsmaterialet med hjälp av alla kommunikationsmedel.

d) Spridning till allmänheten av kommunikations- och synlighetsmaterialet (eller kopior därav) i alla former.

e) Lagring och arkivering av kommunikations- och synlighetsmaterialet.

f) Underlicensiering av rättigheterna till kommunikations- och synlighetsmaterialet till tredje parter.

2. **Synlighet för vissa insatser som får stöd från Ejflu**

Vid tillämpning av artikel 123.2 j i förordning (EU) 2021/2115 ska den förvaltande myndigheten genom följande åtgärder säkerställa att stödmottagarna inom interventioner som finansieras av Ejflu, utom areal- och djurrelaterade interventioner, bekräftar stödet från den strategiska GJP-planen enligt följande:

a) Genom att på stödmottagarens officiella webbplats, om sådan finns, och på officiella sidor på sociala medier tillhandahålla en kort beskrivning av insatsen, i proportion till stödnivån, inklusive dess syfte och resultat, där unionens ekonomiska stöd framhävs.

b) Genom att på ett synligt sätt redogöra för stödet från unionen i de dokument och i det kommunikationsmaterial som rör genomförandet av insatsen och som är avsett för allmänheten eller deltagarna samt visa unionens emblem i enlighet med de tekniska specifikationer som fastställs i bilaga II.

c) För insatser som omfattar finansiering för infrastruktur- eller byggnadsinsatser där de totala offentliga utgifterna, eller den totala kostnaden vid stöd i form av finansieringsinstrument, inbegripet rörelsekapital, överstiger 500 000 euro, genom att sätta upp hållbara skyltar eller tavlor som är tydligt synbara för allmänheten och som visar unionens emblem i enlighet med de tekniska specifikationer som fastställs i bilaga II, så snart det fysiska genomförandet av insatserna inleds eller inköpt utrustning installeras.

d) För insatser som omfattar investeringar i fysiska tillgångar och som inte omfattas av led c, där det totala offentliga stödet överstiger 50 000 euro, eller vid stöd i form av finansieringsinstrument, inbegripet rörelsekapital, där den totala kostnaden överstiger 500 000 euro, genom att sätta upp en informationsskylt eller en motsvarande elektronisk bildskärm med information om projektet, där det ekonomiska stödet från unionen framhävs och där unionens emblem visas i enlighet med de tekniska specifikationer som fastställs i bilaga II.

e) För insatser som omfattar stöd till Leader-insatser, grundläggande tjänster och infrastruktur och som inte omfattas av led c eller d, där det totala offentliga stödet överstiger 10 000 euro, eller vid stöd i form av finansieringsinstrument, inbegripet rörelsekapital, där den totala kostnaden överstiger 100 000 euro, genom att på en plats som är tydligt synbar för allmänheten sätta upp minst en affisch i minst A3-format eller en motsvarande elektronisk bildskärm med information om insatsen, där stödet från unionen framhävs. En informationsskylt ska också sättas upp i de lokaler som används av de lokala aktionsgrupper som finansieras genom Leader.

Genom undantag från första stycket ska den förvaltande myndigheten, om stödmottagaren är en fysisk person, i möjligaste mån säkerställa att det finns lämplig information där stödet från fonderna framhävs, på en plats som är synbar för allmänheten eller genom en elektronisk bildskärm.

Första stycket leden a och b ska i tillämpliga delar gälla de organ som genomför finansieringsinstrument som finansieras av Ejflu.

Första stycket leden c, d och e ska gälla slutmottagarna av finansieringsinstrument genom de kontraktsvillkor som föreskrivs i finansieringsavtalet i enlighet med artikel 59.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([1]).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/130

av den 24 januari 2022

om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ”Bračko maslinovo ulje” (SUB)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Kroatiens ansökan om registrering av namnet ”Bračko maslinovo ulje” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör namnet ”Bračko maslinovo ulje” registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Namnet ”Bračko maslinovo ulje” (SUB) ska föras in i registret.

Namnet i första stycket avser en produkt i klass 1.5 Oljor och fetter (smör, margarin, oljor etc.) enligt bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 ([3]).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 januari 2022.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Ledamot av kommissionen

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 400, 4.10.2021 s. 8.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/131

av den 24 januari 2022

om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (”Carne Ramo Grande” [SUB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Portugals ansökan om registrering av namnet ”Carne Ramo Grande” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör namnet ”Carne Ramo Grande” registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Namnet ”Carne Ramo Grande” (SUB) ska föras in i registret.

Namnet i första stycket avser en produkt i klass 1.1 Färskt kött (och slaktbiprodukter) enligt bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 ([3]).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 januari 2022.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Ledamot av kommissionen

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 398, 1.10.2021, s. 40.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2022/132

av den 28 januari 2022

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 om energistatistik, vad gäller genomförandet av uppdateringar av den årliga och månatliga energistatistiken samt av den kortfristiga månatliga energistatistiken

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik ([1]), särskilt artiklarna 4.3, 5.3, 9.2 och 9.3, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1099/2008 inrättas en gemensam ram för framställning, översändning, utvärdering och spridning av jämförbar energistatistik i unionen.

(2) Energistatistiken behöver utvecklas löpande till följd av den snabba tekniska utvecklingen, energipolitikens utveckling i unionen och vikten av att unionens mål och övervakningen av framsteg mot att uppnå dem bygger på officiella energiuppgifter. Därför krävs regelbundna uppdateringar av ramen för redovisning av EU:s energistatistik för att återspegla växande eller förändrade behov.

(3) Med tillförlitlig energistatistik av hög kvalitet kan man följa upp de politiska målen i den europeiska gröna given och energiunionspaketen och öka trovärdigheten för unionens energipolitik.

(4) Kommissionen har identifierat flera aspekter av den årliga energistatistiken och av den kortfristiga månatliga energistatistiken som behöver uppdateras. Aspekterna gäller framför allt en större uppdelning av statistiken över den slutliga energiförbrukningen inom tjänster och transport, nya energibärare som vätgas, nya uppgifter om elproduktion och ellagring, mer detaljerade uppgifter om förnybara energikällor, nya skattade uppgifter avseende produktion av energibalanser i ett tidigare skede och förbättrad aktualitet för den årliga insamlingen av uppgifter. Dessutom tas rapporteringskraven bort för månatlig kortfristig statistik över naturgas samt olje- och petroleumprodukter eftersom det nu finns tillgång till mer fullständiga och aktuella månatliga uppgifter. Kommissionen och medlemsstaterna har diskuterat och kommit överens om flera tekniska aspekter, däribland omfattning, genomförbarhet, produktionskostnader, sekretess och rapporteringskrav.

(5) Förordning (EG) nr 1099/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i den här förordningen är förenliga med yttrandet från kommittén för det europeiska statistiksystemet, inrättad genom artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna till förordning (EG) nr 1099/2008 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

([1]) EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 januari 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

”BILAGA A

FÖRTYDLIGANDEN AV TERMINOLOGIN

I denna bilaga förklaras, definieras eller ges geografiska förtydliganden av termer som används i övriga bilagor, såvida inte annat anges i dessa bilagor.

1. **GEOGRAFISKA ANMÄRKNINGAR**

Följande geografiska definitioner ska tillämpas uteslutande för statistisk rapportering.

— Australien omfattar inte dess externa territorier.

— Danmark omfattar inte Färöarna och Grönland.

— Frankrike omfattar Monaco samt de franska utomeuropeiska departementen Guadeloupe, Martinique, Guyana, Réunion och Mayotte.

— Italien omfattar San Marino och Vatikanstaten (Heliga stolen).

— Japan omfattar Okinawa.

— Portugal omfattar Azorerna och Madeira.

— Spanien omfattar Kanarieöarna, Balearerna och Ceuta och Melilla.

— Schweiz omfattar inte Liechtenstein.

— Förenta staterna omfattar de 50 delstaterna, District of Columbia, Amerikanska Jungfruöarna, Puerto Rico och Guam.

2. **AGGREGAT**

El- och värmeproducenter klassificeras enligt produktionens syfte:

— **Huvudverksamhetsproducenter**: privat eller offentligt ägda producenter som producerar el och/eller värme för försäljning till tredje man som huvudsaklig verksamhet.

— **Egenproducenter**: privat eller offentligt ägda producenter som producerar el och/eller värme helt eller delvis för eget bruk som biverksamhet.

Anm.: Kommissionen kan förtydliga terminologin genom att lägga till relevanta hänvisningar till Nace ([1]) i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.2 efter det att en revision av Nace har trätt i kraft.

2.1 **Tillförsel**

2.1.1 PRODUKTION/INHEMSK PRODUKTION

Mängden bränsle som utvinns eller produceras beräknas efter eventuella processer som avlägsnar inert material. Produktion inbegriper de mängder som förbrukas av producenten under produktionsprocessen (t. ex. för uppvärmning eller drift av maskiner och utrustning) samt leveranser till andra energiproducenter för omvandling eller annan användning.

”Inhemsk produktion” avser produktion från resurser belägna i ett särskilt territorium – det rapporterande landets territorium.

2.1.2 TILLVARATAGNA PRODUKTER

Gäller endast stenkol. Suspensioner och material från avfallshögar som tillvaratas av gruvor.

2.1.3 TILLFÖRSEL FRÅN ANDRA KÄLLOR

Mängden bränsle vars produktion omfattas av annan bränsleredovisning, men som blandats med andra bränslen och förbrukas som blandning. Närmare uppgifter om denna komponent ska ges om:

— Tillförsel från andra källor: Kol

([1]) Nace rev. 2 – statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen, rev. 2 (2008).

— Tillförsel från andra källor: Olje- och petroleumprodukter

— Tillförsel från andra källor: Naturgas

— Tillförsel från andra källor: Förnybara bränslen

2.1.4 IMPORT/EXPORT

Om inte annat anges menas med *import* det faktiska ursprunget (det land där energiprodukten producerades) för användning i landet och med *export* det slutliga landet där den producerade energiprodukten förbrukas. Mängder anses vara importerade eller exporterade när de har passerat landets politiska gränser, oavsett om tullklarering har ägt rum eller inte.

Om ursprung eller bestämmelseort inte är kända, kan ”Uppgift saknas/Annan” användas.

2.1.5 INTERNATIONELL BUNKRING

Bränslemängder som levereras till skepp under vilken flagg som helst och som bedriver internationell sjöfart. Internationell sjöfart kan ske till havs, på sjöar och inre vattenvägar eller i kustnära vatten. Följande ingår inte:

— Fartygs förbrukning i inhemsk sjöfart. Uppdelningen mellan inhemsk och internationell sjöfart bör göras efter avgångshamn och ankomsthamn, inte efter fartygets flagg eller nationalitet.

— Fiskefartygs förbrukning.

— Militära styrkors förbrukning.

2.1.6 INTERNATIONELL LUFTFART

Mängden bränsle som levereras till luftfartyg för internationell luftfart. Uppdelningen mellan inhemsk och internationell luftfart bör göras efter avgångsort och ankomstort, inte efter flygbolagets nationalitet. Här ingår inte bränsle som flygbolag använder för sina vägfordon (ska redovisas under Ej redovisat på annat håll – Transport) och militär användning av flygbränsle (ska redovisas under Ej redovisat på annat håll – Annat).

2.1.7 LAGERFÖRÄNDRINGAR

Differensen mellan ingående och utgående lagernivå för lager belägna på det nationella territoriet. Om inte annat anges redovisas lageruppbyggnad som ett negativt tal, medan lagerminskning redovisas som ett positivt tal.

2.1.8 INGÅENDE OCH UTGÅENDE LAGER TOTALT PÅ DET NATIONELLA TERRITORIET

Alla lager på nationellt territorium, inklusive lager som tillhör staten, storförbrukare eller lagerorganisationer, lager ombord på inkommande havsgående fartyg, lager som hålls i tullager och lager som hålls för annans räkning, även enligt bilaterala avtal mellan regeringar. Med ingående och utgående avses rapporteringsperiodens första respektive sista dag. Lager omfattar lager i alla slags särskilda anläggningar, såväl ovan som under jord.

2.1.9 DIREKTFÖRBRUKNING

Olja (råolja och petroleumprodukter) som förbrukas direkt utan att ha behandlats i petroleumraffinaderier. Här ingår råolja som förbränns för elproduktion.

2.1.10 TILLFÖRSEL AV PRIMÄRPRODUKTER

Här ingår mängden inhemsk eller importerad råolja (inklusive kondensat) och inhemsk NGL ([2]) som förbrukas direkt utan att behandlas i ett petroleumraffinaderi samt mängden från återflöden från petrokemisk industri som även om det inte rör sig om primärbränslen förbrukas direkt.

2.1.11 BRUTTORAFFINADERIPRODUKTION

Produktion av färdiga produkter vid raffinaderier eller blandningsanläggningar. Här ingår inte raffinaderiförluster men däremot raffinaderibränslen.

([2]) Flytande gas.

2.1.12 ÅTERVUNNA PRODUKTER

Färdiga produkter som passerar genom försäljningsnätet en andra gång efter att tidigare ha levererats till slutförbrukarna (t.ex. använda smörjmedel som återbehandlats). Dessa volymer bör skiljas från återflöden från petrokemisk industri.

2.1.13 ÅTERFLÖDEN

Färdiga eller halvfärdiga produkter som återvänder från slutförbrukarna till raffinaderierna för behandling, blandning eller försäljning. De är normalt biprodukter av petrokemisk tillverkning.

2.1.14 ÖVERFÖRING MELLAN PRODUKTER

Mängder som omklassificeras antingen för att deras specifikation har ändrats eller för att de blandas in i en annan produkt. En negativ post för en produkt motsvaras av en positiv post (eller flera poster) för en eller flera produkter och omvänt, varvid den totala nettoeffekten bör vara noll.

2.1.15 ÖVERFÖRDA PRODUKTER

Importerade petroleumprodukter som omklassificerats som insatsvaror för vidare behandling i raffinaderiet, utan leverans till slutförbrukarna.

2.1.16 STATISTISKA DIFFERENSER

Beräknat värde, definierat som skillnaden mellan beräkning ur ett tillförselperspektiv (”uppifrån och ned”) och beräkning ur ett förbrukningsperspektiv (”nedifrån och upp”). Eventuella större statistiska skillnader bör förklaras.

2.2 Omvandlingssektorn

I omvandlingssektorn bör endast bränslemängder som omvandlats till andra bränslen redovisas. Mängden bränsle som används för uppvärmning, drift av utrustning och som allmänt stöd för omvandling bör redovisas i energisektorn.

2.2.1 HUVUDVERKSAMHETSPRODUCENTER – ENBART EL

Mängden bränsle som används av huvudverksamhetsproducenter för att producera el i rena elenheter/elverk.

2.2.2 HUVUDVERKSAMHETSPRODUCENTER – KRAFTVÄRMEENHETER

Mängden bränsle som används av huvudverksamhetsproducenter för att producera el och/eller värme i kraftvärmeenheter.

2.2.3 HUVUDVERKSAMHETSPRODUCENTER – ENBART VÄRME

Mängden bränsle som används av huvudverksamhetsproducenter för att producera värme i rena värmeenheter/värmeverk.

2.2.4 EGENPRODUCENTER – ENBART EL

Mängden bränsle som används av egenproducenter för att producera el i rena elenheter/elverk.

2.2.5 EGENPRODUCENTER – KRAFTVÄRMEENHETER

Samtliga bränslemängder som används av egenproducenter för att producera el och den proportionella andelen bränsle som används av egenproducenter för att producera värme som säljs i kraftvärmeenheter. Den proportionella andelen bränsle som använts för att producera värme som inte sålts (egenförbrukad värme) ska redovisas i relevant sektor för slutlig energiförbrukning enligt näringsgrensindelningen Nace. Värme som inte sålts utan levererats till andra enheter enligt icke-finansiella avtal eller enheter med annan ägare bör redovisas enligt samma princip som såld värme.

2.2.6 EGENPRODUCENTER – ENBART VÄRME

Den proportionella andelen bränsle som använts för att producera värme som säljs i rena värmeenheter/värmeverk av egenproducenter. Den proportionella andelen bränsle som använts för att producera värme som inte sålts (egenförbrukad värme) ska redovisas i relevant sektor för slutlig energiförbrukning enligt näringsgrensindelningen Nace. Värme som inte sålts utan levererats till andra enheter enligt icke-finansiella avtal eller enheter med annan ägare bör redovisas enligt samma princip som såld värme.

2.2.7 PATENTBRÄNSLEANLÄGGNINGAR

Mängden bränsle som används i patentbränsleanläggningar för att producera patentbränsle.

2.2.8 KOKSUGNAR

Mängden bränsle som används i koksugnar för att producera koksugnskoks och koksugnsgas.

2.2.9 BRUNKOLSBRIKETT-/TORVBRIKETTANLÄGGNINGAR

Mängden bränsle som används för att producera brunkolsbriketter i brunkolsbrikettanläggningar eller mängden bränsle som används i torvbrikettanläggningar för att producera torvbriketter.

2.2.10 GASVERK

Mängden bränsle som används för att framställa gasverksgas i gasverk och i kolförgasningsanläggningar.

2.2.11 MASUGN

Mängden bränsle som tillförs masugnen, antingen genom uppsättningsmålet i toppen tillsammans med järnmalmen, eller genom formorna i den nedre delen tillsammans med förvärmd blästerluft.

2.2.12 KOLFÖRVÄTSKNING

Mängden bränsle som används för att framställa syntetisk olja.

2.2.13 ANLÄGGNINGAR FÖR GASKONDENSERING

Mängden gasformigt bränsle som omvandlats till flytande bränsle.

2.2.14 TRÄKOLSPRODUKTIONSANLÄGGNINGAR

Mängden fasta biobränslen som omvandlats till träkol.

2.2.15 PETROLEUMRAFFINADERIER

Mängden bränsle som används för att framställa petroleumprodukter.

2.2.16 BLANDNINGSANLÄGGNINGAR FÖR NATURGAS (FÖR BLANDAD NATURGAS)

Mängden gas som blandas med naturgas och tillförs gasnätet.

2.2.17 BLANDNING MED MOTORBENSIN/DIESEL/FOTOGEN

Mängden flytande biobränslen som blandas med motsvarande fossila bränslen.

2.2.18 EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL

Mängden bränsle som används för omvandling och som inte redovisats på annat håll. Om denna rubrik används bör det redovisas i rapporten vad som ingår.

2.3 **Energisektorn**

Mängder som förbrukas i energiindustrin till stöd för utvinning (gruvdrift, olje- och gasproduktion) eller drift av anläggningar som avser omvandling. Detta motsvarar huvudgrupperna 05, 06, 19 och 35, grupp 09.1 och undergrupperna 07.21 och 08.92 i Nace Rev. 2.

Här ingår inte bränslemängder som omvandlas till ett annat energislag (vilket bör redovisas under omvandlingssektorn) eller används till stöd för driften av rörsystem för olja, gas eller kolsuspension (vilket bör redovisas under transportsektorn).

Här ingår tillverkning av kemiska material för nukleär fission och fusion och produkterna av dessa processer.

2.3.1 EL-, KRAFTVÄRME- OCH VÄRMEVERKS EGENFÖRBRUKNING

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av anläggningar med rena elenheter, rena värmeenheter respektive kraftvärmeenheter.

2.3.2 KOLGRUVOR

Mängden bränsle som förbrukas som energi till stöd för utvinning och bearbetning av kol inom kolgruveindustrin. Kol som förbränns i elverk intill gruvan bör redovisas under omvandlingssektorn.

2.3.3 PATENTBRÄNSLEANLÄGGNINGAR

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av patentbränsleanläggningar.

2.3.4 KOKSUGNAR

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av koksugnar (koksverk).

2.3.5 BRUNKOLSBRIKETT-/TORVBRIKETTANLÄGGNINGAR

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av brunkolsbrikett- eller torvbrikettanläggningar (briketteringsanläggningar).

2.3.6 GASVERK/FÖRGASNINGSANLÄGGNINGAR

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av gasverk/förgasningsanläggningar.

2.3.7 MASUGNAR

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av masugnar.

2.3.8 KOLFÖRVÄTSKNING

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av kolförvätskningsanläggningar.

2.3.9 FÖRVÄTSKNING (LNG) ELLER ÅTERFÖRGASNING

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av förvätsknings- (LNG-)/återförgasningsanläggningar.

2.3.10 FÖRGASNINGSANLÄGGNINGAR (BIOGAS)

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av förgasningsanläggningar för biogas.

2.3.11 ANLÄGGNINGAR FÖR GASKONDENSERING (GTL-ANLÄGGNINGAR)

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av anläggningar för gaskondensering.

2.3.12 TRÄKOLSPRODUKTIONSANLÄGGNINGAR

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av träkolsproduktionsanläggningar.

2.3.13 PETROLEUMRAFFINADERIER

Mängden bränsle som förbrukas som energi vid driften av petroleumraffinaderier.

2.3.14 OLJE- OCH GASUTVINNING

Mängden bränsle som förbrukas vid olje- och gasutvinningsanläggningar. Här ingår inte förluster i rörsystem (ska redovisas som distributionsförluster) och energimängder som används till drift av rörsystem (ska redovisas under transportsektorn).

2.3.15 EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL – ENERGI

Mängden bränsle i samband med energiverksamhet och som inte redovisats på annat håll. Om denna rubrik används bör det redovisas i rapporten vad som ingår.

2.4 Överförings- och distributionsförluster

2.4.1 ÖVERFÖRINGSFÖRLUSTER

Mängden bränsleförluster på grund av överföring i den del av systemet som drivs av systemansvarig för överföringssystemet. Här ingår tekniska och icke-tekniska förluster. För el ingår förluster i transformatorer som inte betraktas som integrerade delar av kraftverk. För gas ingår ventilering och fackling under överföringen.

2.4.2 DISTRIBUTIONSFÖRLUSTER

Mängden bränsleförluster på grund av distribution i den del av systemet som drivs av systemansvarig för distributionssystemet. Här ingår tekniska och icke-tekniska förluster. För gas ingår ventilering och fackling under distributionen.

2.5 Slutlig förbrukning för annat än energi

Mängden fossila bränslen som används för andra ändamål än energi – bränsle som inte förbränns.

2.6 Slutlig energiförbrukning (uppgift om slutanvändning)

2.6.1 INDUSTRISEKTORN

Här ingår bränslemängder som förbrukas av industriföretaget för att stödja dess huvudsakliga verksamhet.

För rena värmeenheter eller kraftvärmeenheter ska endast bränslemängder som förbrukas för alstring av värme som används av enheten själv (egenförbrukad värme) redovisas. Bränslemängder som förbrukas för alstring av värme som säljs, eller för elproduktion, bör redovisas under tillämplig omvandlingssektor.

2.6.1.1 Utvinning och stenbrytning: huvudgrupperna 07 (utom 07.21) och 08 (utom 08.92) i Nace Rev. 2 samt grupp 09.9 i Nace Rev. 2.

2.6.1.1.1 Utvinning av metallmalmer: [huvudgrupp 07 i Nace Rev. 2, utom undergrupp 07.21 Utvinning av uran- och toriummalm i Nace Rev. 2]

2.6.1.1.2 Annan utvinning av mineral [huvudgrupp 08 i Nace Rev. 2, utom undergrupp 08.92 Torvutvinning i Nace Rev. 2]

2.6.1.1.3 Service till utvinning [huvudgrupp 09 i Nace Rev. 2, utom grupp 09.1 Stödtjänster till råpetroleum- och naturgasutvinning i Nace Rev. 2]

2.6.1.2 Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror: huvudgrupperna 10, 11 och 12 i Nace Rev. 2.

2.6.1.2.1 Livsmedelsframställning [huvudgrupp 10 i Nace Rev. 2]

2.6.1.2.2 Framställning av drycker [huvudgrupp 11 i Nace Rev. 2]

2.6.1.2.3 Tobaksvarutillverkning [huvudgrupp 12 i Nace Rev. 2]

2.6.1.3 Textil och läder [huvudgrupperna 13, 14 och 15 i Nace Rev. 2: inbegriper Textilvarutillverkning, Tillverkning av kläder och Tillverkning av läder, läder- och skinnvaror m.m.]

2.6.1.4 Trävarutillverkning – Tillverkning av trä och varor av trä, kork, rotting o.d. utom möbler [huvudgrupp 16 i Nace Rev. 2]

2.6.1.5 Massa, papper och förlagsverksamhet: huvudgrupperna 17 och 18 i Nace Rev. 2.

2.6.1.5.1 Pappers- och pappersvarutillverkning [huvudgrupp 17 i Nace Rev. 2]

2.6.1.5.1.1 Massatillverkning [undergrupp 17.11 i Nace Rev. 2]

2.6.1.5.1.2 Andra slag av papper och pappersvaror [undergrupp 17.12 och grupp 17.2 i Nace Rev. 2]

2.6.1.5.2 Grafisk produktion och reproduktion av inspelningar [huvudgrupp 18 i Nace Rev. 2]

2.6.1.6 Kemisk och petrokemisk industri: huvudgrupperna 20 och 21 i Nace Rev. 2.

2.6.1.6.1 Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter [huvudgrupp 20 i Nace Rev. 2]

2.6.1.6.2 Tillverkning av farmaceutiska basprodukter och läkemedel [huvudgrupp 21 i Nace Rev. 2]

2.6.1.7 Icke-metalliska mineraliska produkter [huvudgrupp 23 i Nace Rev. 2]

2.6.1.7.1 Glas- och glasvarutillverkning [grupp 23.1 i Nace Rev. 2]

2.6.1.7.2 Tillverkning av cement, kalk och gips (inkl. klinker) [grupp 23.5 i Nace Rev. 2]

2.6.1.7.3 Andra icke-metalliska mineraliska produkter [grupperna 23.2, 23.3, 23.4, 23.6, 23.7 och 23.9 i Nace Rev. 2]

2.6.1.8 Järn och stål [Stål- och metallframställning A: grupperna 24.1, 24.2 och 24.3 samt undergrupperna 24.51 och 24.52 i Nace Rev. 2]

2.6.1.9 Andra metaller än järn [Stål- och metallframställning B: gruppen 24.4 och undergrupperna 24.53 och 24.54 i Nace Rev. 2]

2.6.1.9.1 Framställning av aluminium [undergrupp 24.42 i Nace Rev. 2]

2.6.1.9.2 Övriga andra metaller än järn [grupp 24.4 i Nace Rev. 2 – utom undergrupperna 24.42, 24.53 och 24.54 i Nace Rev. 2]

2.6.1.10 Maskiner: huvudgrupperna 25, 26, 27 och 28 i Nace Rev. 2.

2.6.1.10.1 Tillverkning av metallvaror utom maskiner och apparater [huvudgrupp 25 i Nace Rev. 2]

2.6.1.10.2 Tillverkning av datorer, elektronikvaror och optik [huvudgrupp 26 i Nace Rev. 2]

2.6.1.10.3 Tillverkning av elapparatur [huvudgrupp 27 i Nace Rev. 2]

2.6.1.10.4 Tillverkning av övriga maskiner [huvudgrupp 28 i Nace Rev. 2]

2.6.1.11 Transportmedel: Industrier med anknytning till transportmedel [huvudgrupperna 29 och 30 i Nace Rev. 2, inbegriper Tillverkning av motorfordon, släpfordon och påhängsvagnar samt Tillverkning av andra transportmedel]

2.6.1.12 Ej redovisat på annat håll – Industri: huvudgrupperna 22, 31 och 32 i Nace Rev. 2

2.6.1.12.1 Tillverkning av gummi- och plastvaror [huvudgrupp 22 i Nace Rev. 2]

2.6.1.12.2 Tillverkning av möbler [huvudgrupp 31 i Nace Rev. 2]

2.6.1.12.3 Annan tillverkning [huvudgrupp 32 i Nace Rev. 2]

2.6.1.13 Byggverksamhet [huvudgrupperna 41, 42 och 43 i Nace Rev. 2]

2.6.2 TRANSPORTSEKTORN

Energi som används inom all slags transportverksamhet, oavsett inom vilken Nace-kategori (näringsgren) verksamheten äger rum. Bränslen som används för uppvärmning och belysning av järnvägsstationer, busstationer, fartygshamnar och flygplatser bör redovisas under Företagstjänster och offentliga tjänster och inte i transportsektorn.

2.6.2.1 Järnväg

Mängden bränsle som används vid järnvägstrafik, inklusive industrispår och järnvägstransport som utgör en del av ett trafiknät i städer och förorter (t.ex. tåg, spårvagnar och tunnelbanor).

2.6.2.1.1 Höghastighetsjärnväg

Energi som förbrukas av tåg som trafikerar linjer där hastigheten kan överstiga 200 km/tim.

2.6.2.1.2 Konventionell järnväg

Energi som förbrukas vid järnvägstrafik utom höghastighetsjärnväg, tunnelbana och spårvagn.

2.6.2.1.2.1 Passagerartrafik på konventionell järnväg

Energi som förbrukas vid transport av passagerare med järnvägstrafik, vilket innebär förflyttning av passagerare med hjälp av järnvägsfordon mellan platsen för påstigning och platsen för avstigning. Passagerare avser varje person, utom ombordpersonal, som reser med ett järnvägsfordon.

2.6.2.1.2.2 Godstransport på konventionell järnväg

Energi som förbrukas vid transport av varor med järnvägstrafik, vilket avser förflyttning av varor med hjälp av järnvägsfordon mellan platsen för lastning och platsen för lossning.

2.6.2.1.3 Tunnelbana och spårvagn

Energi som förbrukas av tunnelbana, spårvagn, snabbspårväg och andra typer av högbana, monorail eller tunnelbana.

2.6.2.2 Inhemsk sjöfart

Mängden bränsle som levereras till fartyg, oavsett flagg, som inte bedriver internationell sjöfart (se internationell bunkring). Uppdelningen mellan inhemsk och internationell sjöfart bör göras efter avgångshamn och ankomsthamn, inte efter fartygets flagg eller nationalitet.

2.6.2.3 Väg

Mängden bränsle som används i vägfordon. Här ingår bränsle som förbrukas av jordbruksfordon på landsväg och smörjmedel för användning i vägfordon.

Här ingår inte energi som förbrukas i stationära motorer (se Andra sektorer), för traktorer som inte används på landsväg (se Jordbruk), militär användning för vägfordon (se Andra sektorer – Ej redovisat på annat håll), bitumen som används som vägbeläggning samt energi som förbrukas i motorer på byggarbetsplatser (se Industri, delsektor Byggverksamhet).

2.6.2.3.1 Tunga fordon som transporterar gods

Mängden bränsle som används i lastbilar med en lastkapacitet på över 3,5 ton för godstransport (fordon av kategorierna N2 och N3 enligt den europeiska klassificeringen av fordonskategori baserat på Uneces normer).

2.6.2.3.2 Kollektivtrafik

Mängden bränsle som används i stora fordon med passagerare, t.ex. bussar eller stora skåpbilar (fordon av kategorierna M2 och M3 enligt den europeiska klassificeringen av fordonskategori baserat på Uneces normer).

2.6.2.3.3 Bilar och skåpbilar

Mängden bränsle som används i små fordon, t.ex. bilar eller skåpbilar, för transport av passagerare eller varor (fordon av kategorierna N1 och M1 enligt den europeiska klassificeringen av fordonskategori baserat på Uneces normer).

2.6.2.3.4 Övrig vägtransport

Mängden bränsle som används i alla typer av vägtransport utom tunga fordon som transporterar gods, kollektivtrafik samt bilar och skåpbilar.

2.6.2.4 Transport i rörsystem

Mängden bränsle som används som energi för att stödja driften av rörsystem som transporterar gaser, vätskor, suspensioner och andra varor. Här ingår energi som används för pumpstationer och underhåll av rörsystemet. Här ingår inte energi som används för rördistribution av naturgas eller tillverkad gas, hetvatten eller ånga från distributören till slutanvändarna (ska redovisas under Energisektorn), energi som används för slutdistribution av vatten till hushåll, industrier, handel och andra användare (ska redovisas under Företagstjänster och offentliga tjänster) samt förluster under transporten mellan distributören och slutanvändarna (ska redovisas som Distributionsförluster).

2.6.2.5 Inhemsk luftfart

Mängden bränsle som levereras till luftfartyg för inhemsk luftfart. Här ingår bränsle som används för andra syften än luftfart, t.ex. motorprovning i provbänk. Uppdelningen mellan inhemsk och internationell luftfart bör göras efter avgångsort och ankomstort, inte efter flygbolagets nationalitet. Här ingår långa resor mellan två flygplatser i ett land med utomeuropeiska territorier. Här ingår inte bränsle som flygbolag använder för sina vägfordon (ska redovisas under Ej redovisat på annat håll – Transport) och militär användning av flygbränsle (ska redovisas under Ej redovisat på annat håll – Annat).

2.6.2.6 Ej redovisat på annat håll – Transport

Mängden bränsle som används för transporter och som inte redovisats på annat håll. Här ingår bränsle som flygbolag använder för sina vägfordon och bränsle som används i hamn för lossning av fartyg, t.ex. med kran. Om denna rubrik används bör det redovisas i rapporten vad som ingår.

2.6.3 Andra sektorer

Den här kategorin omfattar bränslemängder som används inom sektorer som inte anges särskilt eller som inte ingår i omvandling, energi, industri eller transport.

2.6.3.1 Företagstjänster och offentliga tjänster

Mängden bränsle som förbrukas av företag och kontor i offentlig och privat sektor. Huvudgrupperna 33, 36, 37, 38, 39, 45, 46, 47, 52, 53, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 84 (utom undergrupp 84.22), 85, 86, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96 och 99 i Nace Rev. 2. Bränslen som används för uppvärmning och belysning av järnvägsstationer, busstationer, fartygshamnar och flygplatser bör redovisas i denna kategori. Här ingår bränslen som används för all annan verksamhet än transporter i huvudgrupperna 49, 50 och 51 i Nace Rev. 2.

2.6.3.1.1 Reparation och installation av maskiner och apparater [avdelning C huvudgrupp 33 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.2 Vattenförsörjning; avloppsrening, avfallshantering och sanering [avdelning E i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.3 Handel; reparation av motorfordon och motorcyklar [avdelning G i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.3.1 Parti- och provisionshandel utom med motorfordon [avdelning G huvudgrupp 46 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.3.2 Detaljhandel utom med motorfordon och motorcyklar [avdelning G huvudgrupp 47 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.4 Magasinering och stödtjänster till transport [avdelning H huvudgrupp 52 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.5 Post- och kurirverksamhet [avdelning H huvudgrupp 53 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.6 Hotell- och restaurangverksamhet [avdelning I i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.6.1 Hotell- och logiverksamhet [avdelning I huvudgrupp 55 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.6.2 Restaurang-, catering- och barverksamhet [avdelning I huvudgrupp 56 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.7 Informations- och kommunikationsverksamhet [avdelning J i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.8 Finans- och försäkringsverksamhet samt fastighetsverksamhet [avdelningarna K och L i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.9 Uthyrning, fastighetsservice, resetjänster och andra stödtjänster [avdelning N i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.10 Offentlig förvaltning och försvar; obligatorisk socialförsäkring [avdelning O i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.11 Utbildning [avdelning P i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.12 Vård och omsorg; sociala tjänster [avdelning Q i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.12.1 Sluten sjukvård [avdelning Q grupp 86.1 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.13 Kultur, nöje och fritid [avdelning R i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.13.1 Sport-, fritids- och nöjesverksamhet [avdelning R huvudgrupp 93 i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.14 Verksamhet vid internationella organisationer, utländska ambassader o.d. [avdelning U i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.15 Verksamhet inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik samt annan serviceverksamhet [avdelningarna M och S i Nace Rev. 2]

2.6.3.1.16 Datacentraler. En datacentral definieras som en byggnad eller en grupp av byggnader avsedd att inrymma, ansluta och driva datorsystem, servrar och kringutrustning för datalagring, databehandling och/eller datadistribution samt relaterad verksamhet.

2.6.3.2 Hushåll

Mängden bränsle som förbrukas av alla hushåll, även hushåll med anställda. Huvudgrupperna 97 och 98 i Nace Rev. 2.

Följande särskilda definitioner gäller för hushållssektorn:

Med hushåll avses en person som bor ensam, en **familj**, eller en grupp människor som bor tillsammans i samma privatbostad och delar på hushållsräkningar och andra nödvändiga levnadskostnader. Hushållssektorn är således samtliga hushåll i ett visst land.

Inrättningar där man kan vistas stadigvarande (t.ex. fängelser) eller tillfälligt (t.ex. sjukhus), bör inte tas med eftersom de omfattas av förbrukning inom tjänstesektorn. Energi som används inom transportverksamhet bör redovisas inom transportsektorn och inte i hushållssektorn.

Energiförbrukning som hänger samman med väsentlig ekonomisk verksamhet som bedrivs av hushåll bör inte heller räknas med i hushållens totala energiförbrukning. Sådan verksamhet omfattar jordbruksrelaterad näringsverksamhet på små gårdar och annan näringsverksamhet som bedrivs på hushållets adress och bör redovisas i tillämplig sektor för slutlig förbrukning.

2.6.3.2.1 Rumsuppvärmning

Denna energitjänst avser användning av energi till uppvärmning av utrymmen inne i bostaden.

2.6.3.2.2 Rumskylning

Denna energitjänst avser användning av energi till kylning av utrymmen i bostaden genom en kylanläggning och/eller ett kylaggregat.

Fläktar, ventilatorer och andra apparater som inte är kopplade till något kylaggregat räknas inte med i det här avsnittet, utan bör redovisas i avsnittet Belysnings- och elartiklar.

2.6.3.2.3 Vattenuppvärmning

Denna energitjänst avser användning av energi till uppvärmning av vatten till rinnande varmvatten, bad, rengöring och andra användningsområden utom matlagning.

Uppvärmning av simbassänger ingår inte, utan bör redovisas i avsnittet Annan slutanvändning.

2.6.3.2.4 Matlagning

Denna energitjänst avser användning av energi för tillagning av mat.

Hushållsapparater för matlagning (mikrovågsugnar, vattenkokare, kaffebryggare osv.) räknas inte med, utan bör redovisas i avsnittet Belysnings- och elartiklar.

2.6.3.2.5 Belysnings- och elartiklar (endast elektricitet)

Användning av elektricitet till belysningsartiklar och andra elartiklar i en bostad, som inte ingår i någon annan slutanvändning.

2.6.3.2.6 Annan slutanvändning

All annan energiförbrukning i hushåll som t.ex. användning av energi till utomhusaktiviteter och andra aktiviteter som inte ingår i ovannämnda fem områden för slutanvändning av energi (t.ex. gräsklippare, uppvärmning av simbassänger, terrassvärmare, utomhusgrillar och bastur).

2.6.3.3 Jordbruk

Mängden bränsle som förbrukas av användare inom jordbruk och jakt samt service i anslutning härtill: huvudgrupp 01 i Nace Rev. 2.

2.6.3.4 Skogsbruk

Mängden bränsle som förbrukas av användare inom skogsbruk: huvudgrupp 02 i Nace Rev. 2.

2.6.3.5 Fiske

Mängden bränsle som levereras för fiske i sjöar, kustvatten och öppet hav. Fiske bör omfatta bränsle som levereras till fartyg, oavsett flagg, som har bunkrat i landet (internationellt fiske ingår) och energi som förbrukas i fiskenäringen. Huvudgrupp 03 i Nace Rev. 2.

2.6.3.6 Ej redovisat på annat håll – Annat

Mängden bränsle som används för verksamhet som inte ingår på annat håll (t.ex. undergrupp 84.22 i Nace Rev. 2). Denna kategori inkluderar militär bränsleförbrukning för mobil och stationär förbrukning (t.ex. fartyg, luftfartyg, vägfordon och energiförbrukning i kaserner), oavsett om bränsleleveransen är avsedd för det aktuella landets militära styrkor eller ett annat lands militära styrkor. Om denna rubrik används bör det redovisas i rapporten vad som ingår.

3. **PRODUKTER**

3.1 Kol (fasta fossila bränslen och tillverkade gaser)

3.1.1 STENKOL

Stenkol är ett produktaggregat som är lika med summan av antracit, kokskol och annat bituminöst kol.

3.1.2 ANTRACIT

Högvärdigt kol som används industriellt och i hushållen. Det har normalt en halt av mindre än 10 % flyktiga ämnen och hög kolhalt (omkring 90 % fast kol). Dess bruttovärmevärde är större än 24 000 kJ/kg på askfri men fuktig bas.

3.1.3 KOKSKOL

Bituminöst kol av en kvalitet som medger framställning av koks (koksugnskoks) lämplig för masugnscharger. Dess bruttovärmevärde är större än 24 000 kJ/kg på askfri men fuktig bas.

3.1.4 ANNAT BITUMINÖST KOL

Kol som används för ångbildning, innefattande allt bituminöst kol som inte inkluderas i kokskol eller antracit. Det kännetecknas av en högre halt av flyktiga ämnen än antracit (mer än 10 %) och lägre kolhalt (mindre än 90 % fast kol). Dess bruttovärmevärde är större än 24 000 kJ/kg på askfri men fuktig bas.

3.1.5 BRUNKOL

Brunkol är ett produktaggregat som är lika med summan av subbituminöst kol och lignit.

3.1.6 SUBBITUMINÖST KOL

Icke-bakande kol med ett bruttovärmevärde på mellan 20 000 kJ/kg och 24 000 kJ/kg innehållande mer än 31 % flyktiga ämnen på torr, mineralfri bas.

3.1.7 LIGNIT

Icke-bakande kol med ett bruttovärmevärde på mindre än 20 000 kJ/kg och innehållande mer än 31 % flyktiga ämnen på torr, mineralfri bas.

3.1.8 PATENTBRÄNSLE

Ett sammansatt bränsle tillverkat av stenkolsstybb med tillsats av ett bindemedel. Mängden framställt patentbränsle kan därför vara något större än den faktiska mängd kol som använts i omvandlingsprocessen.

3.1.9 KOKSUGNSKOKS

Den fasta produkt som erhålls vid förkolning av kol, främst kokskol, vid hög temperatur, med låg halt av vatten och flyktiga ämnen. Koksugnskoks används främst i järn- och stålindustrin som energikälla och kemiskt agens.

Koksstybb och gjuterikoks ska redovisas i denna kategori.

Halvkoks (en fast produkt som erhålls från förkolning av stenkol vid låg temperatur) bör redovisas i denna kategori. Halvkoks används som bränsle för uppvärmning eller av omvandlingsanläggningen själv.

Denna kategori omfattar också koks, koksstybb och halvkoks som framställs av lignit.

3.1.10 GASKOKS

Biprodukt av stenkol som används för produktion av stadsgas i gasverk. Gaskoks används för uppvärmning.

3.1.11 STENKOLSTJÄRA

Resultatet av destruktiv destillation av bituminöst kol. Stenkolstjära är den flytande biprodukten av destillation av kol för tillverkning av koks i koksugnsprocessen eller framställd av brunkol (”lågtemperaturtjära”).

3.1.12 BRUNKOLSBRIKETTER

Brunkolsbriketter är ett sammansatt bränsle framställt av lignit eller subbituminöst kol som produceras genom brikettering under högt tryck utan tillsats av bindemedel, innehållande torkat damm och pulver av lignit.

3.1.13 TILLVERKADE GASER

Tillverkade gaser är ett produktaggregat som är lika med summan av gasverksgas, koksugnsgas, masugnsgas och andra återvunna gaser.

3.1.14 GASVERKSGAS

Omfattar alla slags gaser som framställs i sådana allmänna eller privata anläggningar vars huvudverksamhet är framställning, transport och distribution av gas. Här ingår gas som framställs genom förkolning (inklusive gas framställd vid koksugnar som överförs till gasverksgas), genom total förgasning med eller utan tillsats av oljeprodukter (LPG, restbränsleolja osv.) samt genom reformering och enkel blandning av gaser och/eller luft, inklusive blandning med naturgas som sedan distribueras och förbrukas via naturgasnätet. Mängden gas som uppkommer genom överföring av andra kolgaser till gasverksgas bör redovisas som framställning av gasverksgas.

3.1.15 KOKSUGNSGAS

Koksugnsgas är en gas som erhålls som biprodukt av tillverkning av koksugnskoks för produktion av järn och stål.

3.1.16 MASUGNSGAS

Masugnsgas produceras genom förbränning av koks i masugnar i järn- och stålindustrin. Den tas tillvara och används som bränsle dels inom anläggningen, dels i andra stålindustriprocesser eller i kraftverk som kan förbränna den.

3.1.17 ANDRA ÅTERVUNNA GASER

Biprodukt av stålframställning i syrgasugn som tillvaratas när den lämnar ugnen. Kallas även LD-gas. Mängden återvunnet bränsle bör redovisas som bruttovärmevärde. Omfattar även tillverkade gaser som inte nämns ovan, t.ex. brännbara gaser som härrör från fast kol och som tillvaratagits vid tillverkning och kemiska processer som inte nämns någon annanstans.

3.1.18 TORV

Torv är en brännbar, mjuk, porös eller komprimerad, sedimentär avlagring av vegetabiliskt ursprung med hög vattenhalt (upp till 90 % i obehandlat skick), lätt tillskuren, med ljusbrun till mörkbrun färg. Torv omfattar även stycketorv och frästorv. Torv som används för andra syften än energi ingår inte.

3.1.19 TORVPRODUKTER

Produkter som exempelvis torvbriketter som direkt eller indirekt härletts från stycketorv och frästorv.

3.1.20 OLJESKIFFER OCH OLJESAND

Oljeskiffer och oljesand är sedimentära bergarter som innehåller organiskt material i form av kerogen. Kerogen är ett vaxartat, kolväterikt material som betraktas som ett förstadium till petroleum. Oljeskiffer kan brännas direkt eller bearbetas genom upphettning för att utvinna skifferolja. Skifferolja och andra produkter som härrör från förvätskning bör redovisas som andra kolväten under petroleumprodukter.

3.2 Naturgas

3.2.1 NATURGAS

Naturgas omfattar gaser som förekommer i underjordiska fyndigheter, i vätske- eller gasform, främst bestående av metan, oberoende av utvinningsmetod (konventionell eller icke-konventionell). Här ingår både ”icke-associerad” gas med ursprung i fält som producerar kolväten endast i gasform och ”associerad” gas som produceras tillsammans med råolja samt metan som tillvaratas från kolgruvor (gruvgas) eller kolflötser (flötsgas). Naturgas omfattar inte biogas eller tillverkade gaser. Överföring av dessa produkter till naturgasnätet ska redovisas separat från naturgas. Naturgas omfattar kondenserad naturgas (LNG) och komprimerad naturgas (CNG).

3.3 El och värme

3.3.1 EL

El avser överföringen av energi genom det fysikaliska fenomenet med elektriska laddningar och deras effekter i vila och i rörelse. All el som används, framställs och förbrukas ska redovisas, även el utanför nätet och egenförbrukad el. El utanför nätet framställs av installationer som inte är anslutna till elnätet ur ett produktionsperspektiv. Installationen får inte tillföra el till nätet. Egenförbrukad el är el som förbrukas av producenten innan den tillförs till nätet.

3.3.2 VÄRME (UTVUNNEN VÄRME)

Med värme avses den energi som erhålls från materiens beståndsdelars translations-, rotations- och vibrationsrörelse, samt förändringar i dess fysikaliska form. All värme som produceras, utom värme som egenproducenter producerar för eget bruk och som inte sålts, ska redovisas, medan alla andra former av värme ska redovisas som användning av de produkter med vilka värmen producerades.

3.4 Olja (råolja och petroleumprodukter)

3.4.1 RÅOLJA

Råolja är en mineralolja av naturligt ursprung som består av en blandning av kolväten och tillhörande orenheter, såsom svavel. Den föreligger i flytande form vid normalt tryck och normal temperatur vid jordytan, och dess fysikaliska egenskaper (densitet, viskositet osv.) varierar starkt. Den här kategorin omfattar även kondensat som tillvaratas från associerad och icke-associerad gas där denna är uppblandad med det

kommersiella råoljeflödet. Mängden bör redovisas oberoende av utvinningsmetod (konventionell eller icke-konventionell). Råolja omfattar inte NGL.

3.4.2 FLYTANDE GAS (NGL)

NGL är flytande eller förvätskade kolväten som tillvaratas från naturgas i separatoranläggningar eller gasbehandlingsanläggningar. NGL omfattar etan, propan, butan (normalt och isobutan), (iso-)pentan och högre alkaner (kallas ibland naturbensin eller kondensat).

3.4.3 INSATSVAROR TILL RAFFINADERIER

Insatsvaror till raffinaderier är behandlad olja avsedd för ytterligare behandling (t.ex. straight run-olja eller vakuumgasolja) utom blandning. Med ytterligare behandling kan den omvandlas till en eller flera komponenter eller färdiga produkter. Definitionen täcker också återflöden från den petrokemiska industrin till raffinaderiindustrin (t.ex. pyrolysbensin, C4-fraktioner, gasolja och eldningsoljefraktioner).

3.4.4 TILLSATSER/OXYGENATER

Tillsatser är andra föreningar än kolväten som tillsätts eller blandas med en petroleumprodukt för att ändra dess egenskaper (oktantal, cetantal, kallstartsegenskaper osv.). I tillsatser ingår oxygenater (såsom alkoholer (metanol, etanol), etrar (såsom metyl-tertiär-butyleter (MTBE), etyl-tertiär-butyleter (ETBE), tertiär amylmetyleter (TAME)), estrar (t.ex. rapsolja eller dimetylester) samt kemiska föreningar (t.ex. tetrametylbly (TML), tetraetylbly (TEL) och tensider). Mängden tillsatser/oxygenater (alkoholer, etrar, estrar och andra kemiska föreningar) som redovisas i denna kategori bör avse den mängd som blandas i bränslen eller för bränsleanvändning. Denna kategori omfattar biobränslen som blandats med flytande fossila bränslen.

3.4.5 BIOBRÄNSLEN I TILLSATSER/OXYGENATER

Mängden flytande biobränslen som redovisas i denna kategori avser blandade flytande biobränslen och omfattar endast den del som det flytande biobränslet utgör, inte den totala vätskevolym i vilken biobränslena blandas. Här ingår inga flytande biobränslen som inte blandats.

3.4.6 ANDRA KOLVÄTEN

Syntetisk råolja från tjärsand, skifferolja osv., vätskor från kolförvätskning, produktion av vätskor från omvandling av naturgas till bensin, vätgas och emulsifierade oljor (t.ex. Orimulsion); oljeskiffer ingår inte, men däremot skifferolja (sekundär produkt).

3.4.7 PETROLEUMPRODUKTER

Petroleumprodukter är ett produktaggregat som är lika med summan av raffinaderigas, etan, gasol (LPG), nafta, motorbensin, flygbensin, jetbränsle av bensintyp, jetbränsle av fotogentyp, annan fotogen, gasolja/dieselolja, eldningsolja, lacknafta och industribensin, smörjmedel, bitumen, paraffinvaxer, petroleumkoks samt andra produkter.

3.4.8 RAFFINADERIGAS

Raffinaderigas inbegriper en blandning av icke-kondenserade gaser, främst bestående av vätgas, metan, etan och olefiner, som erhålls genom destillation av råolja eller behandling av oljeprodukter (t.ex. krackning) i raffinaderier. Här ingår också gaser som återförs från den petrokemiska industrin.

3.4.9 ETAN

Ett naturligt gasformigt ogrenat kolväte (C_2H_6) som utvinns från flöden av naturgas och raffinaderigas.

3.4.10 GASOL (LPG)

LPG är lätta paraffinkolväten som erhålls från raffinaderiprocesser, råoljestabilisering och naturgasbehandling. De består främst av propan (C_3H_8) och butan (C_4H_{10}) eller en blandning av dem. De kan också innehålla propen, buten, isopropen och isobuten. LPG är normalt kondenserade under tryck för transport och lagring.

3.4.11 NAFTA

Nafta är en insatsvara avsedd för antingen den petrokemiska industrin (t.ex. produktion av eten eller aromatiska kolväten) eller för bensinproduktion genom reformering eller isomerisering vid raffinaderiet. Nafta innehåller ämnen med ett kokpunktsintervall på 30–210 °C eller en del av detta intervall.

3.4.12 MOTORBENSIN

Motorbensin består av en blandning av lätta kolväten med ett kokpunktsintervall på 35–215 °C. Den används som bränsle i landbaserade glödtändningsmotorer. Motorbensin kan innehålla tillsatser, oxygenater och oktantalshöjare, inklusive blyföreningar. Här ingår blandningskomponenter för motorbensin (exklusive tillsatser/oxygenater), t.ex. alkylater, isomerat, reformat, krackad bensin avsedd för användning som färdig motorbensin. Motorbensin är ett produktaggregat som är lika med summan av blandad biobensin (biobensin i motorbensin) och annan bensin än biobensin.

3.4.12.1 Blandad biobensin (biobensin i motorbensin)

Biobensin som blandats i motorbensin.

3.4.12.2 Annan bensin än biobensin

Den återstående delen av motorbensin – motorbensin utom blandad biobensin (detta är huvudsakligen motorbensin av fossilt ursprung).

3.4.13 FLYGBENSIN

Bensin som är framställd särskilt för kolvmotorer i luftfartyg, med ett oktantal avpassat till motorn, en fryspunkt på –60 °C och vanligen ett kokpunktsintervall på 30–180 °C.

3.4.14 JETBRÄNSLE AV BENSINTYP (JETBRÄNSLE AV NAFTATYP ELLER JP4)

Här ingår alla lätta kolväteoljor för användning i turbinmotorer i luftfartyg, med ett kokpunktsintervall på 100–250 °C. De erhålls genom blandning av fotogen, bensin och nafta så att halten aromater inte överskrider 25 volymprocent och ångtrycket ligger mellan 13,7 kPa och 20,6 kPa.

3.4.15 JETBRÄNSLE AV FOTOGENTYP (FLYGFOTOGEN)

Destillat som använts för turbinmotorer i luftfartyg. Det har samma kokpunktsintervall på 150–300 °C (normalt inte över 250 °C) och flampunkt som fotogen. Dessutom har det särskilda egenskaper (såsom fryspunkt) som fastställs av Internationella luftfartsförbundet. Här ingår blandningsämnen för fotogen. Jetbränsle av fotogentyp är ett produktaggregat som är lika med summan av blandad biofotogen (biofotogen i jetbränsle av fotogentyp) och flygfotogen som inte är biofotogen.

3.4.15.1 Blandad biofotogen (biofotogen i jetbränsle av fotogentyp)

Biofotogen som blandats i jetbränsle av fotogentyp.

3.4.15.2 Flygfotogen som inte är biofotogen

Den återstående delen av jetbränsle av fotogentyp – jetbränsle av fotogentyp utom blandad biofotogen (detta är huvudsakligen jetbränsle av fotogentyp av fossilt ursprung).

3.4.16 ANNAN FOTOGEN

Raffinerat petroleumdestillat som används i andra sektorer än luftfart. Dess kokpunktsintervall är 150–300 °C.

3.4.17 GASOLJA/DIESELOLJA (DESTILLERAD ELDNINGSOLJA)

Gasolja/dieselolja är främst ett medeltungt destillat med ett kokpunktsintervall på 180–380 °C. Här ingår blandningsämnen. Flera kvaliteter finns tillgängliga beroende på användningsområde. I gasolja/dieselolja ingår landsvägsdieselolja för dieseldrivna kompressionsmotorer i bilar och lastbilar. Gasolja/dieselolja omfattar även lätt eldningsolja för industri och handel, sjöfartsdiesel och järnvägsdiesel, annan gasolja, inklusive tunga gasoljor med kokpunktsintervall på 380–540 °C som används som insatsvaror i petrokemisk industri. Gasolja/dieselolja är ett produktaggregat som är lika med summan av blandad biodiesel (biodiesel i gasolja/dieselolja) och annan gasolja/dieselolja än biodiesel.

3.4.17.1 Blandad biodiesel (biodiesel i gasolja/dieselolja)

Biodiesel som blandats i gasolja/dieselolja.

3.4.17.2 Annan gasolja/dieselolja än biodiesel

Den återstående delen av gasolja/dieselolja – gasolja/dieselolja utom blandad biodiesel (detta är huvudsakligen gasolja/dieselolja av fossilt ursprung).

3.4.18 ELDNINGSOLJA (TJOCK ELDNINGSOLJA)

Alla (tjocka) restbränsleoljor (inklusive de som erhålls genom blandning). Kinematisk viskositet överstiger 10 cSt vid 80 °C. Flampunkten ligger alltid över 50 °C och densiteten är alltid över 0,90 kg/l. Eldningsolja är ett produktaggregat som är lika med summan av lågsvavlig respektive högsvavlig eldningsolja.

3.4.18.1 Lågsvavlig eldningsolja

Eldningsolja med en svavelhalt på mindre än 1 %.

3.4.18.2 Högsvavlig eldningsolja

Eldningsolja med en svavelhalt på 1 % eller mer.

3.4.19 LACKNAFTA OCH INDUSTRIBENSIN

Med lacknafta och industribensin avses raffinerade destillationsmellanprodukter med kokpunktsintervall som nafta/fotogen. Här ingår industribensin (lätta oljor med kokpunktsintervall på 30–200 °C med 7–8 kvaliteter industribensin beroende på gränsen i kokpunktsintervallet – kvaliteterna definieras enligt temperaturskillnaden mellan kokpunkterna för 5 volymprocent och 90 volymprocent (som inte överstiger 60 °C) – och lacknafta (industribensin med en flampunkt på över 30 °C och med ett kokpunktsintervall på 135–200 °C).

3.4.20 SMÖRJMEDEL

Kolväten som framställs från destillationsbiprodukter. De används främst för att minska friktionen mellan belastade ytor. Här ingår alla färdiga kvaliteter av smörjolja, från spindelolja till cylinderolja, och de som används i konsistensfetter, motoroljor och alla kvaliteter av utgångsmaterial för smörjolja.

3.4.21 BITUMEN

Fast, halvflytande eller trögflytande kolväte med kolloidal struktur, med brun till svart färg, som erhålls som rest vid destillation av råolja, eller vakuumdestillation av oljerester från atmosfärisk destillation. Bitumen kallas också asfalt och används främst vid vägbyggen och som takmaterial. Här ingår bitumenlösningar och bitumenemulsioner.

3.4.22 PARAFFINVAXER

Mättade alifatiska kolväten. De är restprodukter som tillvaratas när smörjoljor avvaxas. De har en kristallstruktur av varierande grovlek beroende på kvalitet. Deras huvudegenskaper är följande: de är färglösa, luktlösa och genomskinliga med en smältpunkt på mer än 45 °C.

3.4.23 PETROLEUMKOKS

Svart fast biprodukt som främst erhålls genom krackning och förkolning av insatsvaror med ursprung i petroleum, vakuumrester, tjära och beck från processer som fördröjd förkoksning eller fluid förkoksning. Det består främst av kol (90–95 %) och har låg askhalt. Det används som insatsvara i koksugnar inom stålindustrin, för uppvärmning, för elektrodtillverkning och för kemikalieproduktion. De viktigaste kvaliteterna är ”ofullständigt avgasad koks” och ”kalcinerad koks”. Här ingår katalystkoks som avsätts på katalysten under raffinaderiprocesserna. Denna kokssort kan inte tas tillvara och förbränns normalt som bränsle i raffinaderiet.

3.4.24 ANDRA PRODUKTER

Alla andra produkter som inte uttryckligen nämns ovan, såsom tjära och svavel. Här ingår aromater (t.ex. BTX eller bensen, toluen och xylen) och olefiner (t.ex. propen) som produceras vid raffinaderier.

3.5 Förnybar energi och avfall

3.5.1 VATTENKRAFT

Vattnets läges- och rörelseenergi omvandlad till el i vattenkraftverk. Vattenkraft är ett produktaggregat som är lika med summan av rena vattenkraftverk, kombinerade vattenkraftverk och rena pumpkraftverk.

3.5.1.1 Rena vattenkraftverk

Vattenkraftverk som endast använder direkt naturlig vattentillrinning och inte har någon pumpkapacitet (för att pumpa vattnet upp till en högre liggande reservoar).

3.5.1.2 Kombinerade vattenkraftverk

Vattenkraftverk med naturlig vattentillrinning till en övre reservoar där hela eller delar av utrustningen kan användas för att pumpa upp vattnet, och den el som alstras är en följd av både den naturliga vattentillrinningen och vatten som tidigare pumpats upp till reservoaren.

3.5.1.3 Rena pumpkraftverk

Vattenkraftverk där den övre reservoaren inte har någon naturlig vattentillrinning (bortsett från nederbörd i form av regn och snö), utan där den stora merparten av vattnet som alstrar el tidigare pumpats upp.

3.5.2 JORDVÄRME

Energi tillgänglig som värme som avges från jordskorpan, vanligen i form av hetvatten eller ånga, utom omgivningsvärme upptagen av markvärmepumpar. Geotermisk energiproduktion är differensen mellan entalpin för den fluid som produceras i produktionsborrhålet och den fluid som slutligt bortskaffas.

3.5.3 SOLENERGI

Solenergi är ett produktaggregat som är lika med summan av solcellsenergi och solvärme.

3.5.3.1 Solcellsenergi

Solljus som omvandlas till el i solceller som alstrar el när de exponeras för ljus. All producerad el ska redovisas (även produktion i liten skala och anläggningar utanför nätet).

3.5.3.1.1 Takmonterade

Här redovisas den mängd energi som produceras av solcellspaneler på byggnader vars huvudsyfte är något annat än energiproduktion. Det omfattar även byggnadsintegrerade solcellssystem där solcellspanelerna sitter på någon annan del av byggnaden än på taket. Solcellspaneler ska inte betraktas som takmonterade om de är placerade på en stor yta på marken och exempelvis tar upp extra utrymme (t.ex. jordbruksmark).

3.5.3.1.2 Energi utanför nätet

Här redovisas energi utanför nätet enligt bilaga A punkt 3.3.1.

3.5.3.2 Solvärme

Värme från solstrålning som utnyttjas för energiändamål. Detta omfattar t.ex. soldrivna termoelektriska anläggningar och aktiva system för produktion av tappvarmvatten eller för uppvärmning av byggnader. Energiproduktionen är den värme som är tillgänglig för värmeöverföringsmediet, dvs. inströmmande solenergi minus förluster i optik och solfångare. Solenergi som upptas av passiva system för uppvärmning, nedkylning och belysning av byggnader ska inte räknas med, utan endast solenergi i förbindelse med de aktiva systemen.

3.5.4 TIDVATTENENERGI, VÅGENERGI, HAVSENERGI

Mekanisk energi från tidvattenrörelser, vågrörelser eller havsströmmar som används för elproduktion.

3.5.5 VINDKRAFT

Vindens rörelseenergi som utnyttjas för elproduktion i vindturbiner. Vindkraft är ett produktaggregat som är lika med summan av landbaserad respektive havsbaserad vindkraft.

3.5.5.1 Landbaserad vindkraft

Elproduktion med vindkraft på land (inklusive sjöar och andra vattendrag i inlandet).

3.5.5.2 Havsbaserad vindkraft

Elproduktion till havs (eller t.ex. på konstgjorda öar). När det gäller vindkraft till havs utanför det berörda territoriets territorialvatten bör alla anläggningar belägna i ett lands exklusiva ekonomiska zon räknas med.

3.5.6 INDUSTRIAVFALL (EJ FÖRNYBART)

Redovisa industriellt avfall som inte är förnybart och som förbränns direkt vid särskilda anläggningar för nyttiga energiändamål. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet. Avfall som förbränns utan någon energiåtervinning ingår inte. Förnybart industriavfall bör redovisas i den kategori biobränsle som bäst motsvarar det.

3.5.7 KOMMUNALT AVFALL

Avfall från hushåll, sjukhus och tjänstesektorn (på det hela taget allt avfall som liknar hushållsavfall) som förbränns direkt vid särskilda anläggningar för nyttiga energiändamål. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet. Avfall som förbränns utan någon energiåtervinning ingår inte. Kommunalt avfall är ett produktaggregat som är lika med summan av förnybart kommunalt avfall och icke förnybart kommunalt avfall.

3.5.7.1 Förnybart kommunalt avfall

Den andel kommunalt avfall som är av biologiskt ursprung.

3.5.7.2 Ej förnybart kommunalt avfall

Den andel kommunalt avfall som är av icke-biologiskt ursprung.

3.5.8 BIOBRÄNSLEN

Biobränslen är ett produktaggregat som är lika med summan av fasta biobränslen, biogas och flytande biobränslen. Biobränslen som används för andra syften än energi ingår inte i energistatistiken (t.ex. virke som används för byggverksamhet eller till möbler, biosmörjmedel som används som smörjmedel för motorer och biobitumen som används som vägbeläggning).

3.5.8.1 Fasta biobränslen

Omfattar fast organiskt, icke-fossilt material av biologiskt ursprung (även kallat biomassa) som kan användas som bränsle för produktion av värme eller el. Fasta biobränslen är ett produktaggregat som är lika med summan av träkol, brännved, virkesavfall och biprodukter, svartlut, bagass, animaliskt avfall, annat vegetabiliskt material och växtavfall samt förnybart industriavfall.

3.5.8.1.1 Träkol

Träkol är ett bränsle som framställts från fasta biobränslen – den fasta återstoden av destruktiv destillation och pyrolys av trä och annat vegetabiliskt material.

3.5.8.1.2 Brännved, virkesavfall och biprodukter

Brännved (i form av stockar, kvistar, pelletar eller flis) från naturskogar, brukade skogar eller enstaka träd. Här ingår virkesavfall som används som bränsle och där den ursprungliga virkessammansättningen är bevarad, liksom träpelletar. Träkol och svartlut omfattas inte. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet.

3.5.8.1.2.1 Träpelletar

Träpelletar är en cylinderformad produkt som formats genom sammanpressning av virkesavfall.

3.5.8.1.3 Svartlut

Energi från alkalisk avlut som erhålls från kokarna vid framställningen av sulfat eller sodamassa för papperstillverkning. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet.

3.5.8.1.4 Bagass

Bränsle som erhålls från de fibrer som återstår vid extraktion av saft vid bearbetning av sockerrör. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet.

3.5.8.1.5 Animaliskt avfall

Energi från djurspillning samt kött- och fiskrester som i torkad form används direkt som bränsle. Avfall som används i anläggningar för anaerob jäsning ingår inte. Gasformiga bränslen från sådana anläggningar ingår i kategorin Biogas. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet.

3.5.8.1.6 Annat vegetabiliskt material och växtavfall

Biobränslen som inte redovisas någon annanstans; här ingår strå, grönsaksskal, jordnötsskal, beskärningsrester, olivrestprodukter och annat avfall som härrör från skötsel, beskärning och bearbetning av växter. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet.

3.5.8.1.7 Förnybart industriavfall

Fast förnybart industriavfall som förbränns direkt vid särskilda anläggningar för nyttiga energiändamål (t.ex. – men inte uteslutande – naturgummiinnehållet i kasserade däck eller naturfiberinnehållet i textilavfall – från avfallskategorierna 07.3 respektive 07.6 i förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik). Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet.

3.5.8.2 Biogas

Gas bestående främst av metan och koldioxid som uppkommer genom anaerob nedbrytning av biomassa eller genom termiska processer för omvandling av biomassa, däribland biomassa i avfall. Använd bränslemängd bör redovisas enligt nettovärmevärdet. Biogas är ett produktaggregat som är lika med summan av deponigas, rötslamsgas, annan biogas från anaerob nedbrytning och biogas från termiska processer.

3.5.8.2.1 Deponigas

Biogas som uppkommer genom anaerob nedbrytning av avfall i deponier.

3.5.8.2.2 Rötslamsgas

Biogas som uppkommer genom anaerob jäsning av rötslam.

3.5.8.2.3 Annan biogas från anaerob nedbrytning

Biogas som uppkommer genom anaerob jäsning av animalisk suspension och avfall i slakthus, bryggerier och annan livsmedelsindustri.

3.5.8.2.4 Biogas från termiska processer

Biogas som framställs genom termiska processer för omvandling av biomassa (förgasning eller pyrolys).

3.5.8.3 Flytande biobränslen

I denna kategori ingår samtliga flytande bränslen av naturligt ursprung (t.ex. framställt från biomassa och/eller biologiskt nedbrytbart avfall), som lämpar sig för blandning med eller som ersättning för flytande bränslen av fossilt ursprung. De mängder flytande biobränslen som redovisas i denna kategori bör inbegripa mängden rent biobränsle som inte blandats med fossila bränslen. När det gäller import och export av flytande biobränslen är endast handel med mängder som inte har blandats med transportbränslen (dvs. i ren form) relevant; handel med flytande biobränslen som blandats med transportbränslen bör redovisas i kategorin för oljeprodukter. Här ska endast flytande biobränslen som används för energiändamål redovisas – antingen de förbränns direkt eller blandas med fossila bränslen. Flytande biobränslen är ett produktaggregat som är lika med summan av biobensin, biodiesel, biofotogen och andra flytande biobränslen.

3.5.8.3.1 Biobensin

Flytande biobränslen som lämpar sig för blandning med eller som ersättning för motorbensin av fossilt ursprung.

3.5.8.3.1.1 Bioetanol

Etanol som en del av biobensin.

3.5.8.3.2 Biodiesel

Flytande biobränslen som lämpar sig för blandning med eller som ersättning för gasolja/dieselolja av fossilt ursprung.

3.5.8.3.3 Biofotogen

Flytande biobränslen som lämpar sig för blandning med eller som ersättning för flygfotogen av fossilt ursprung.

3.5.8.3.4 Andra flytande biobränslen

Flytande biobränslen som inte ingår i någon av de tidigare kategorierna.

3.5.9 OMGIVNINGSVÄRME

Värmeenergi med lämplig temperatur utvinns (upptas) med hjälp av värmepumpar som behöver el eller annan hjälpenergi för att fungera. Denna värmeenergi kan lagras i omgivningsluften, under den fasta jordytan eller i ytvatten. Värden bör redovisas genom användning av samma metod som används för att redovisa värmeenergi som utvinns med värmepumpar enligt direktiv 2009/28/EG och direktiv (EU) 2018/2001, men alla värmepumpar ska ingå oberoende av prestanda.

3.6 **Vätgas**

Vätgas som används som insatsvara, bränsle, energibärare eller energilagring ska redovisas. All vätgas ska redovisas oavsett om den säljs eller inte. När vätgas ingår i en blandning bör den redovisas endast när den är huvudkomponent med en hög renhetsgrad.

BILAGA B

ÅRLIG ENERGISTATISTIK

I denna bilaga beskrivs omfattning, enheter, rapporteringsperiod, frekvens, tidsfrister och former för översändning för den årliga insamlingen av energistatistik.

Om inte annat anges gäller följande bestämmelser all uppgiftsinsamling som behandlas i denna bilaga:

a) Rapporteringsperiod: Rapporteringsperioden för de uppgifter som lämnas in är ett kalenderår (1 januari–31 december), med början referensåret 2022.

b) Frekvens: Uppgifterna bör redovisas årligen.

c) Tidsfrist för översändning av uppgifter: Uppgifterna bör översändas senast den 31 oktober året efter det år uppgifterna avser, såvida inte annat anges.

d) Översändningsformat: Översändningsformatet bör följa lämplig kommunikationsstandard som anges av Eurostat.

e) Översändningsmetod: Uppgifterna bör översändas eller laddas upp på elektronisk väg till Eurostats dataportal.

I bilaga A förklaras termer som inte förklaras i denna bilaga.

1. **FASTA FOSSILA BRÄNSLEN OCH TILLVERKADE GASER**

1.1 **Aktuella energiprodukter**

Om inte annat anges är denna uppgiftsinsamling tillämplig på samtliga energiprodukter som förtecknas i kapitel 3.1 i bilaga A. Kol (fasta fossila bränslen och tillverkade gaser).

1.2 **Förteckning över aggregat**

Följande förteckning över aggregat ska redovisas för alla energiprodukter i föregående avsnitt, om inte annat anges.

1.2.1 TILLFÖRSEL

1.2.1.1 Produktion

1.2.1.1.1 Produktion under jord

Tillämpligt endast för antracit, kokskol, annat bituminöst kol, subbituminöst kol och lignit.

1.2.1.1.2 Produktion ovan jord

Tillämpligt endast för antracit, kokskol, annat bituminöst kol, subbituminöst kol och lignit.

1.2.1.2 Tillförsel från andra källor

Denna rubrik består av två delar:

— Tillvaratagna suspensioner, kross och andra lågvärdiga kolprodukter som inte kan klassificeras efter typ av kol, däribland kol som återvinns från avfallshögar och andra avfallsbehållare.

— Tillförsel från andra källor.

1.2.1.3 Tillförsel från andra källor: från oljeprodukter

Ej tillämpligt för antracit, kokskol, annat bituminöst kol, subbituminöst kol, lignit, torv samt oljeskiffer och oljesand.

1.2.1.4 Tillförsel från andra källor: från naturgas

Ej tillämpligt för antracit, kokskol, annat bituminöst kol, subbituminöst kol, lignit, torv samt oljeskiffer och oljesand.

1.2.1.5	Tillförsel från andra källor: från förnybara källor Ej tillämpligt för antracit, kokskol, annat bituminöst kol, subbituminöst kol, lignit, torv, oljeskiffer och oljesand.
1.2.1.6	Import
1.2.1.7	Export
1.2.1.8	Internationell bunkring
1.2.1.9	Lagerförändringar
1.2.2	OMVANDLINGSSEKTORN
1.2.2.1	Huvudverksamhetsproducenter – enbart el
1.2.2.2	Huvudverksamhetsproducenter – kraftvärmeenheter
1.2.2.3	Huvudverksamhetsproducenter – enbart värme
1.2.2.4	Egenproducenter – enbart el
1.2.2.5	Egenproducenter – kraftvärmeenheter
1.2.2.6	Egenproducenter – enbart värme
1.2.2.7	Patentbränsleanläggningar
1.2.2.8	Koksugnar
1.2.2.9	Brunkolsbrikett-/torvbrikettanläggningar
1.2.2.10	Gasverk
1.2.2.11	Masugnar
1.2.2.12	Kolförvätskning
1.2.2.13	För blandad naturgas
1.2.2.14	Ej redovisat på annat håll – Omvandling
1.2.3	ENERGISEKTORN
1.2.3.1	El-, kraftvärme- och värmeverk
1.2.3.2	Kolgruvor
1.2.3.3	Patentbränsleanläggningar
1.2.3.4	Koksugnar
1.2.3.5	Brunkolsbrikett-/torvbrikettanläggningar
1.2.3.6	Gasverk
1.2.3.7	Masugnar
1.2.3.8	Petroleumraffinaderier
1.2.3.9	Kolförvätskning
1.2.3.10	Ej redovisat på annat håll – Energi
1.2.4	ÖVERFÖRINGS- OCH DISTRIBUTIONSFÖRLUSTER
1.2.5	ANNAN ANVÄNDNING ÄN FÖR ENERGI
1.2.5.1	Industri-, omvandlings- och energisektorerna

Annan användning än för energi i alla delar av industri-, omvandlings- och energisektorerna, t.ex. kol som används för tillverkning av metanol eller ammoniak.

1.2.5.1.1 Kemisk och petrokemisk industri

Huvudgrupperna 20 och 21 i Nace Rev. 2; annan användning av kol än för energi omfattar användning som insatsvara för tillverkning av gödselmedel eller som råmaterial för andra petrokemiska produkter.

1.2.5.2 Transportsektorn

Annan användning än för energi i alla delar av transportsektorn.

1.2.5.3 Andra sektorer

Annan användning än för energi inom Företagstjänster och offentliga tjänster, Hushåll, Jordbruk och Ej redovisat på annat håll – Annat.

1.2.6 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN

1.2.6.1 Järn och stål

1.2.6.2 Kemisk och petrokemisk industri

1.2.6.3 Andra metaller än järn

1.2.6.4 Icke-metalliska mineraliska produkter

1.2.6.5 Transportmedel

1.2.6.6 Maskiner

1.2.6.7 Utvinning och stenbrytning

1.2.6.8 Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror

1.2.6.9 Massa, papper och förlagsverksamhet

1.2.6.10 Trävarutillverkning

1.2.6.11 Byggverksamhet

1.2.6.12 Textil och läder

1.2.6.13 Ej redovisat på annat håll – Industri

1.2.7 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN

1.2.7.1 Järnväg

1.2.7.2 Inhemsk sjöfart

1.2.7.3 Ej redovisat på annat håll – Transport

1.2.8 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – ANDRA SEKTORER

1.2.8.1 Företagstjänster och offentliga tjänster

1.2.8.2 Hushåll

1.2.8.3 Jordbruk

1.2.8.4 Skogsbruk

1.2.8.5 Fiske

1.2.8.6 Ej redovisat på annat håll – Annat

1.2.9 IMPORT EFTER URSPRUNGSLAND OCH EXPORT EFTER BESTÄMMELSELAND

Import bör redovisas efter ursprungsland och export efter bestämmelseland. Tillämpligt för antracit, kokskol, annat bituminöst kol, subbituminöst kol, lignit, patentbränsle, koksugnskoks, stenkolstjära, brunkolsbriketter, torv, torvprodukter samt oljeskiffer och oljesand.

1.2.10 VÄRMEVÄRDEN

Tillämpligt för antracit, kokskol, annat bituminöst kol, subbituminöst kol, lignit, patentbränsle, koksugnskoks, gaskoks, stenkolstjära, brunkolsbriketter, torv, torvprodukter samt oljeskiffer och oljesand.

Både brutto- och nettovärmevärden ska redovisas för följande aggregat:

1.2.10.1 Produktion

1.2.10.2 Import

1.2.10.3 Export

1.2.10.4 Använt i koksugnar

1.2.10.5 Använt i masugnar

1.2.10.6 Använt för huvudverksamhetsproducenter – enbart el, enbart värme samt kraftvärmeenheter

1.2.10.7 Använt i industrin

1.2.10.8 Använt på annat sätt

1.3 **Måttenheter**

Redovisade mängder ska anges i kt (kiloton), utom för tillverkade gaser (gasverksgas, koksugnsgas, masugnsgas och andra återvunna gaser), där den redovisade mängden ska anges i enheten TJ baserat på bruttovärmevärde.

Värmevärden ska anges i MJ/t (megajoule per ton).

1.4 **Avvikelser och undantag**

Ej tillämpligt.

2. **NATURGAS**

2.1 **Aktuella energiprodukter**

I det här kapitlet behandlas redovisningen av naturgas.

2.2 **Förteckning över aggregat**

Följande förteckning över aggregat ska redovisas för naturgas:

2.2.1 TILLFÖRSELSEKTORN

Mängder i tillförselsektorn ska redovisas uttryckt i volym- och energienheter samt ska inbegripa brutto- och nettovärmevärden.

2.2.1.1 Inhemsk produktion

Här ingår produktion till havs.

2.2.1.1.1 Associerad gas

Naturgas som produceras tillsammans med råolja.

2.2.1.1.2 Icke-associerad gas

Naturgas med ursprung i fält som producerar endast gasformiga kolväten.

2.2.1.1.3 Gruvgas

Metan som produceras i kolgruvor eller från kolflötser, förs upp till ytan i rör och förbrukas vid gruvorna eller leds i rörsystem till konsumenterna.

2.2.1.2 Tillförsel från andra källor

2.2.1.2.1 Tillförsel från andra källor: Olje- och petroleumprodukter

2.2.1.2.2 Tillförsel från andra källor: Kol

2.2.1.2.3 Tillförsel från andra källor: Förnybara bränslen

2.2.1.3 Import

2.2.1.4 Export

2.2.1.5 Internationell bunkring

2.2.1.6 Lagerförändringar

2.2.1.7 Inhemsk förbrukning (observerad)

2.2.1.8 Återvinningsbar gas

Ingående och utgående lager bör redovisas separat som lager på det nationella territoriet respektive lager som förvaras utomlands. Med lager avses volymen gas som finns tillgänglig för leverans under vilken inmatnings-/utmatningscykel som helst. Här ingår återvinningsbar naturgas som lagras i särskilda anläggningar (uttömda gas- eller oljefält, akviferer, salthåligheter, blandade bergrum eller annat) samt lagrad kondenserad naturgas. Buffertgas bör inte medräknas. Kravet att redovisa värmevärde är inte tillämpligt här.

2.2.1.9 Utsläppt gas

Volym gas som släpps ut i luften vid produktionsstället eller gasbehandlingsanläggningen. Kravet att redovisa värmevärde är inte tillämpligt här.

2.2.1.10 Facklad gas

Volym gas som förbränns (facklas) vid produktionsstället eller gasbehandlingsanläggningen. Kravet att redovisa värmevärde är inte tillämpligt här.

2.2.2 OMVANDLINGSSEKTORN

2.2.2.1 Huvudverksamhetsproducenter – enbart el

2.2.2.2 Egenproducenter – enbart el

2.2.2.3 Huvudverksamhetsproducenter – kraftvärmeenheter

2.2.2.4 Egenproducenter – kraftvärmeenheter

2.2.2.5 Huvudverksamhetsproducenter – enbart värme

2.2.2.6 Egenproducenter – enbart värme

2.2.2.7 Gasverk

2.2.2.8 Koksugnar

2.2.2.9 Masugnar

2.2.2.10 Gaskondensering

2.2.2.11 Ospecificerat – Omvandling

2.2.3 ENERGISEKTORN

2.2.3.1 Kolgruvor

2.2.3.2 Olje- och gasutvinning

2.2.3.3 Insatsvaror till oljeraffinaderier

2.2.3.4 Koksugnar

2.2.3.5 Masugnar

2.2.3.6 Gasverk

2.2.3.7 El-, kraftvärme- och värmeverk

2.2.3.8 Förvätskning (LNG) eller förgasning

2.2.3.9 Gaskondensering

2.2.3.10 Ej redovisat på annat håll – Energi

2.2.4 ÖVERFÖRINGSFÖRLUSTER

2.2.5 DISTRIBUTIONSFÖRLUSTER

2.2.6 TRANSPORTSEKTORN

Slutlig energiförbrukning och slutlig förbrukning för annat än energi bör redovisas separat för följande aggregat.

2.2.6.1 Väg

2.2.6.2 Transport i rörsystem

2.2.6.3 Inhemsk sjöfart

2.2.6.4 Ej redovisat på annat håll – Transport

2.2.7 INDUSTRISEKTORN

Slutlig energiförbrukning och slutlig förbrukning för annat än energi bör redovisas separat för följande aggregat.

2.2.7.1 Järn och stål

2.2.7.2 Kemisk och petrokemisk industri

2.2.7.3 Andra metaller än järn

2.2.7.4 Icke-metalliska mineraliska produkter

2.2.7.5 Transportmedel

2.2.7.6 Maskiner

2.2.7.7 Utvinning och stenbrytning

2.2.7.8 Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror

2.2.7.9 Massa, papper och förlagsverksamhet

2.2.7.10 Trävarutillverkning

2.2.7.11 Byggverksamhet

2.2.7.12 Textil och läder

2.2.7.13 Ej redovisat på annat håll – Industri

2.2.8 ANDRA SEKTORER

Slutlig energiförbrukning och slutlig förbrukning för annat än energi bör redovisas separat för följande aggregat.

2.2.8.1 Företagstjänster och offentliga tjänster

2.2.8.2 Hushåll

2.2.8.3 Jordbruk

2.2.8.4 Skogsbruk

2.2.8.5 Fiske

2.2.8.6 Ej redovisat på annat håll – Annat

2.2.9 IMPORT EFTER URSPRUNGSLAND OCH EXPORT EFTER BESTÄMMELSELAND

Här bör både den totala mängden naturgas och andel därav som utgörs av LNG redovisas efter ursprungsland för import och efter bestämmelseland för export.

2.2.10 GASLAGRINGSKAPACITET

Ska redovisas separat som lageranläggningar för gas i gasform och LNG-terminaler (som ska delas upp ytterligare i importterminaler för LNG respektive exportterminaler för LNG).

2.2.10.1 Namn

Namn på den plats där lageranläggningen eller LNG-terminalen är belägen.

2.2.10.2 Typ (endast för lageranläggningar för gas i gasform)

Typ av lagring, såsom uttömt gasfält, akvifer, saltgruva e.d.

2.2.10.3 Effektiv kapacitet

För lageranläggningar för gas i gasform: total gaslagringskapacitet minus buffertgas. Buffertgasen är den totala volym gas som krävs som stadigvarande mängd i systemet för att upprätthålla ett adekvat underjordiskt lagringstryck och en adekvat leveranstakt under hela utmatningscykeln.

För LNG-terminaler: total gaslagringskapacitet uttryckt i gas i gasform-ekvivalent.

2.2.10.4 Topputmatning

Högsta takt i vilken gas kan matas ut från det aktuella lagret, vilket motsvarar den maximala uttagskapaciteten.

2.2.10.5 Återförgasnings- eller förvätskningskapacitet (endast för LNG-terminaler)

Återförgasningskapaciteten ska redovisas för importterminaler och förvätskningskapaciteten för exportterminaler.

2.3 Måttenheter

Mängden naturgas bör redovisas efter energiinnehåll, dvs. i TJ, enligt bruttovärmevärdet. Om fysisk volym avses är enheten 106 m3 under normalt tryck och normal temperatur (15 °C, 101 325 Pa).

Värmevärden bör anges i kJ/m3, under normalt tryck och normal temperatur (15 °C, 101 325 Pa).

Effektiv kapacitet bör anges i 106 m3, under normalt tryck och normal temperatur (15 °C, 101 325 Pa).

Topputmatning, återförgasnings- och förvätskningskapacitet bör anges i 106 m3/dag, under normalt tryck och normal temperatur (15 °C, 101 325 Pa).

3. EL OCH VÄRME

3.1 Aktuella energiprodukter

Detta kapitel omfattar värme och el.

3.2 Förteckning över aggregat

Följande förteckning över aggregat bör redovisas för värme och el om inte annat anges.

3.2.1 EL- OCH VÄRMEPRODUKTION

Följande särskilda definitioner gäller för de aggregat för el och värme som diskuteras i detta kapitel:

— bruttoelproduktion: summan av elektrisk energi från alla aktuella produktionsenheter (inklusive pumpad lagring) uppmätt vid huvudgeneratorernas uttagsterminaler.

— bruttovärmeproduktion: den totala värme som produceras av anläggningen, inklusive den värme som används av anläggningens hjälputrustning som drivs med en het fluid (uppvärmning av utrymmen, av flytande bränsle e.d.) och förluster i anläggningens eller nätets värmeväxlare samt värme från kemiska processer som används som en primär energiform.

— nettoelproduktion: bruttoelproduktionen minus den elektriska energi som absorberas av generatorernas hjälputrustning och förluster i huvudgeneratorernas transformatorer.

— nettovärmeproduktion: den värme som levereras till distributionssystemet, uppmätt som utgående och återvändande flöden.

Aggregaten 3.2.1.1–3.2.1.11 ska redovisas separat för huvudverksamhetsproducenter och egenproducenter. Under dessa två typer ska brutto- och nettoproduktion av el och värme redovisas för rena elenheter, värmeenheter och kraftvärmeenheter, separat där så är tillämpligt. För bruttoel som produceras i kraftvärmeenheter bör underkategorin Varav i full kraftvärmedrift redovisas. För nettovärme som produceras i kraftvärmeenheter bör en separat post redovisas för egenförbrukad värme.

3.2.1.1 Kärnkraft

3.2.1.2 Vattenkraft (endast tillämpligt på el)

3.2.1.3 Jordvärme

3.2.1.4 Solenergi

3.2.1.5 Tidvattenenergi, vågenergi, havsenergi (endast tillämpligt på el)

3.2.1.6 Vindkraft (endast tillämpligt på el)

3.2.1.7 Förbränningsbara bränslen

Bränslen som kan antändas eller brinna, dvs. reagera med syre och orsaka en avsevärd temperaturökning, som förbränns direkt för produktion av el och/eller värme.

3.2.1.8 Värmepumpar (endast tillämpligt på värme)

3.2.1.9 Elektriska ångpannor (endast tillämpligt på värme)

3.2.1.10 Värme från kemiska processer

Värme med ursprung i processer utan tillförsel av energi, såsom kemiska reaktioner. Här ingår inte spillvärme från energidrivna processer, som bör redovisas som värme producerad från respektive bränsle.

3.2.1.11 Andra källor

3.2.2 TILLFÖRSEL

För 3.2.2.1 och 3.2.2.2 bör mängderna överensstämma med de värden som redovisats för aggregaten 3.2.1.1–3.2.1.11.

3.2.2.1 Total bruttoproduktion

3.2.2.2 Total nettoproduktion

3.2.2.3 Import

Mängden el betraktas som importerad eller exporterad när den har passerat ett lands politiska gränser, oavsett om tullklarering ägt rum eller ej. Om el transiteras genom ett land bör mängden redovisas både som import och export.

3.2.2.4 Export

Se förklaringen under punkt 3.2.2.3 Import.

3.2.2.5 Internationell bunkring

3.2.2.6 Använt för värmepumpar (endast tillämpligt på el)

3.2.2.7 Använt för elektriska ångpannor (endast tillämpligt på el)

3.2.2.8 Använt för pumpad lagring – rena pumpkraftverk (endast tillämpligt på el)

3.2.2.9 Använt för pumpad lagring – kombinerade vattenkraftverk (endast tillämpligt på el)

3.2.2.10 Använt för elproduktion (endast tillämpligt på värme)

3.2.3 ÖVERFÖRINGSFÖRLUSTER

3.2.4 DISTRIBUTIONSFÖRLUSTER

3.2.5 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN

Slutlig energiförbrukning och slutlig förbrukning för annat än energi bör redovisas separat för följande aggregat.

3.2.5.1 Järnväg

3.2.5.2 Transport i rörsystem

3.2.5.3 Väg

3.2.5.4 Inhemsk sjöfart

3.2.5.5 Ej redovisat på annat håll – Transport

3.2.6 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – ANDRA SEKTORER

3.2.6.1 Företagstjänster och offentliga tjänster

3.2.6.2 Hushåll

3.2.6.3 Jordbruk

3.2.6.4 Skogsbruk

3.2.6.5 Fiske

3.2.6.6 Ej redovisat på annat håll – Annat

3.2.7 Energisektorn

Här ingår inte anläggningars egenförbrukning för magasinpumpning, värmepumpar och elektriska ångpannor.

3.2.7.1 Kolgruvor

3.2.7.2 Olje- och gasutvinning

3.2.7.3 Patentbränsleanläggningar

3.2.7.4 Koksugnar

3.2.7.5 Brunkolsbrikett-/torvbrikettanläggningar

3.2.7.6 Gasverk

3.2.7.7 Masugnar

3.2.7.8 Petroleumraffinaderier

3.2.7.9 Kärnteknisk industri

3.2.7.10 Kolförvätskningsanläggningar

3.2.7.11 Förvätsknings- (LNG-)/återförgasningsanläggningar

3.2.7.12 Förgasningsanläggningar (biogas)

3.2.7.13 Gaskondensering

3.2.7.14 Träkolsproduktionsanläggningar

3.2.7.15 Ej redovisat på annat håll – Energi

3.2.8 INDUSTRISEKTORN

3.2.8.1 Järn och stål

3.2.8.2 Kemisk och petrokemisk industri

3.2.8.3 Andra metaller än järn

3.2.8.4 Icke-metalliska mineraliska produkter

3.2.8.5 Transportmedel

3.2.8.6 Maskiner

3.2.8.7 Utvinning och stenbrytning

3.2.8.8 Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror

3.2.8.9 Massa, papper och förlagsverksamhet

3.2.8.10 Trävarutillverkning

3.2.8.11 Byggverksamhet

3.2.8.12 Textil och läder

3.2.8.13 Ej redovisat på annat håll – Industri

3.2.9 IMPORT OCH EXPORT

Import och export av mängder el och värme ska redovisas uppdelat på ursprungsland respektive bestämmelseland. Se förklaringen under punkt 3.2.2.3 Import.

3.2.10 EGENPRODUCENTERS NETTOPRODUKTION

För följande anläggningar eller verksamheter bör egenproducenters nettoelproduktion och nettovärmeproduktion redovisas separat för rena elenheter, rena värmeenheter och kraftvärmeenheter:

3.2.10.1 Energisektorn: Kolgruvor

3.2.10.2 Energisektorn: Olje- och gasutvinning

3.2.10.3 Energisektorn: Patentbränsleanläggningar

3.2.10.4 Energisektorn: Koksugnar

3.2.10.5 Energisektorn: Brunkolsbrikett-/torvbrikettanläggningar

3.2.10.6 Energisektorn: Gasverk

3.2.10.7 Energisektorn: Masugnar

3.2.10.8 Energisektorn: Petroleumraffinaderier

3.2.10.9 Energisektorn: Kolförvätskningsanläggningar

3.2.10.10 Energisektorn: Förvätsknings- (LNG-)/återförgasningsanläggningar

3.2.10.11 Energisektorn: Förgasningsanläggningar (biogas)

3.2.10.12 Energisektorn: Gaskondensering

3.2.10.13 Energisektorn: Träkolsproduktionsanläggningar

3.2.10.14 Energisektorn: Ej redovisat på annat håll – Energi

3.2.10.15 Industrisektorn: Järn och stål

3.2.10.16 Industrisektorn: Kemisk och petrokemisk industri

3.2.10.17 Industrisektorn: Andra metaller än järn

3.2.10.18 Industrisektorn: Icke-metalliska mineraliska produkter

3.2.10.19 Industrisektorn: Transportmedel

3.2.10.20 Industrisektorn: Maskiner

3.2.10.21 Industrisektorn: Utvinning och stenbrytning

3.2.10.22 Industrisektorn: Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror

3.2.10.23 Industrisektorn: Massa, papper och förlagsverksamhet

3.2.10.24 Industrisektorn: Trävarutillverkning

3.2.10.25 Industrisektorn: Byggverksamhet

3.2.10.26 Industrisektorn: Textil och läder

3.2.10.27 Industrisektorn: Ej redovisat på annat håll – Industri

3.2.10.28 Transportsektorn: Järnväg

3.2.10.29 Transportsektorn: Transport i rörsystem

3.2.10.30 Transportsektorn: Väg

3.2.10.31 Transportsektorn: Ej redovisat på annat håll – Transport

3.2.10.32 Andra sektorer: Hushåll

3.2.10.33 Andra sektorer: Företagstjänster och offentliga tjänster

3.2.10.34 Andra sektorer: Jordbruk och skogsbruk

3.2.10.35 Andra sektorer: Fiske

3.2.10.36 Andra sektorer: Ej redovisat på annat håll – Annat

3.2.11 NETTOELPRODUKTION PER SEKTOR

Total nettoelproduktion och den egenförbrukade andelen (utan uppdelning i huvudverksamhetsproducent och egenproducent) ska redovisas separat för hushåll, företagstjänster, offentliga tjänster, energisektorn, industrisektorn och andra sektorer för följande bränslegrupper:

3.2.11.1 Solceller

3.2.11.2 Fasta, flytande och gasformiga biobränslen

3.2.11.3 Andra förnybara bränslen

3.2.11.4 Naturgas

3.2.11.5 Annat (icke förnybara bränslen)

3.2.12 BRUTTOPRODUKTION AV EL OCH VÄRME FRÅN FÖRBRÄNNINGSBARA BRÄNSLEN

Bruttomängden producerad el, värme som sålts och använda bränslemängder, inklusive motsvarande total energi från de bränslen som förtecknas nedan ska redovisas separat för huvudverksamhetsproducenter och egenproducenter. För dessa två producenttyper ska bruttoproduktionen av el och värme redovisas separat för rena elenheter, rena värmeenheter och kraftvärmeenheter där så är tillämpligt.

3.2.12.1 Antracit

3.2.12.2 Kokskol

3.2.12.3 Annat bituminöst kol

3.2.12.4 Subbituminöst kol

3.2.12.5 Lignit

3.2.12.6 Torv

3.2.12.7 Patentbränsle

3.2.12.8 Koksugnskoks

3.2.12.9 Gaskoks

3.2.12.10 Stenkolstjära

3.2.12.11 Brunkolsbriketter

3.2.12.12 Gasverksgas

3.2.12.13 Koksugnsgas

3.2.12.14 Masugnsgas

3.2.12.15 Andra återvunna gaser

3.2.12.16 Torvprodukter

3.2.12.17 Oljeskiffer och oljesand

3.2.12.18 Råolja

3.2.12.19 NGL

3.2.12.20 Raffinaderigas

3.2.12.21 LPG

3.2.12.22 Nafta

3.2.12.23 Jetbränsle av fotogentyp (flygfotogen)

3.2.12.24 Annan fotogen

3.2.12.25 Gasolja/dieselolja

3.2.12.26 Eldningsolja

3.2.12.27 Bitumen

3.2.12.28 Petroleumkoks

3.2.12.29 Andra oljeprodukter

3.2.12.30 Naturgas

3.2.12.31 Industriavfall

3.2.12.32 Förnybart kommunalt avfall

3.2.12.33 Ej förnybart kommunalt avfall

3.2.12.34 Fasta biobränslen

3.2.12.35 Biogas

3.2.12.36 Biodiesel

3.2.12.37 Biobensin

3.2.12.38 Andra flytande biobränslen

3.2.13 STÖRSTA NETTOELKAPACITET

Kapaciteten bör redovisas per den 31 december det år uppgifterna avser och för de bränslen som anges nedan. Här ingår elkapaciteten för både rena elenheter och kraftvärmeenheter. Största nettoelkapacitet ska redovisas för både huvudverksamhetsproducenter och egenproducenter. Det är summan av den största nettokapaciteten för alla elverk individuellt över en viss driftsperiod. Driftsperioden anses i förevarande syfte vara kontinuerlig drift, i praktiken 15 timmar om dygnet eller mer. Största nettokapacitet är den största effekt som kan antas vara enbart aktiv effekt och som kan levereras kontinuerligt med hela anläggningen i drift vid anslutningspunkten till nätet.

3.2.13.1 Kärnkraft

3.2.13.2 Rena vattenkraftverk

3.2.13.3 Kombinerade vattenkraftverk

3.2.13.4 Rena pumpkraftverk

3.2.13.5 Jordvärme

3.2.13.6 Solcellsenergi

3.2.13.7 Solvärme

3.2.13.8 Tidvattenenergi, vågenergi, havsenergi

3.2.13.9 Vindkraft

3.2.13.10 Förbränningsbara bränslen

3.2.13.10.1 Produktionstyp: Ånga

3.2.13.10.2 Produktionstyp: Inre förbränning

3.2.13.10.3 Produktionstyp: Gasturbin

3.2.13.10.4 Produktionstyp: Kombinerad cykel

3.2.13.10.5 Produktionstyp: Annan

3.2.13.11 Andra källor

3.2.14 STÖRSTA NETTOELKAPACITET FÖR FÖRBRÄNNINGSBARA BRÄNSLEN

Största nettoelkapacitet för förbränningsbara bränslen ska redovisas för både huvudverksamhetsproducenter och egenproducenter, separat för varje typ av anläggning med ett eller flera bränslen som anges nedan. System för flera bränslen innefattar endast enheter som kan bränna mer än en bränsletyp kontinuerligt. Anläggningar med separata enheter som använder olika bränslen bör delas upp på lämpliga individuella bränslekategorier. Uppgift om vilken typ av bränsle som används som primärt respektive alternativt bränsle ska anges för varje kategori av anläggning med flera bränslen.

3.2.14.1 Eldade med ett bränsle (för alla kategorier av primärbränslen)

3.2.14.2 Flera bränslen, fasta och flytande

3.2.14.3 Flera bränslen, fasta och naturgas

3.2.14.4 Flera bränslen, flytande och naturgas

3.2.14.5 Flera bränslen, fasta, flytande och naturgas

3.2.15 NYINSTALLERAD OCH AVVECKLAD ELKAPACITET

Nyinstallerad kapacitet är den största nettoelkapaciteten hos de produktionsenheter som tas i drift under referensåret. Avvecklad kapacitet är den största nettoelkapaciteten som inte längre är i drift under referensåret.

För alla bränslen som anges i punkterna 3.2.13 och 3.2.14 bör den nyinstallerade och den avvecklade kapaciteten redovisas för referensåret.

3.2.16 BATTERIER

Lagringskapaciteten eller energikapaciteten hos ett batteri är den totala energimängden som kan lagras i batteriet. Den nominella kapaciteten är den längsta urladdningstiden som batteriet kan ha från fulladdning. Informationen nedan bör redovisas för batterier som är anslutna till elnätet och som används i lagrings- eller balanseringssyfte. Endast batterier med en lagringskapacitet på minst 1 MWh och endast utbyten med elnätet behöver redovisas.

3.2.16.1 Lagringskapacitet hos batterier

3.2.16.2 Nominell kapacitet hos batterier

3.2.16.3 El som tillförs till nätet från batterier

3.2.16.4 El som används från nätet för att ladda batterier

Varje indelning ovan bör delas in i följande storleksgrupper av lagringskapacitet:

— från 1 MWh till 10 MWh

— från över 10 MWh till 100 MWh

— över 100 MWh

3.3 Måttenheter

El bör redovisas i GWh (gigawattimmar), värme i TJ (terajoule) och kapacitet i MW (megawatt). Batteriers lagringskapacitet bör redovisas i MWh och batteriers nominella kapacitet bör redovisas i MW.

Om andra bränslen behöver redovisas anges de tillämpliga fastställda enheterna i de relevanta kapitlen i denna bilaga.

4. OLJE- OCH PETROLEUMPRODUKTER

4.1 Aktuella energiprodukter

Om inte annat anges är denna uppgiftsinsamling tillämplig på samtliga energiprodukter som förtecknas i kapitel 3.4 i bilaga A. Olja (råolja och petroleumprodukter)

4.2 **Förteckning över aggregat**

Följande förteckning över aggregat bör redovisas för alla energiprodukter i föregående avsnitt, om inte annat anges.

4.2.1 TILLFÖRSEL AV RÅOLJA, NGL, INSATSVAROR TILL RAFFINADERIER, TILLSATSER OCH ANDRA KOLVÄTEN

Följande aggregat bör redovisas för råolja, NGL, insatsvaror till raffinaderier, tillsatser/oxygenater, biobränslen i tillsatser/oxygenater samt andra kolväten:

4.2.1.1 Inhemsk produktion

Ej tillämpligt för insatsvaror till raffinaderier och biobränslen.

4.2.1.2 Tillförsel från andra källor

Ej tillämpligt för råolja, NGL och insatsvaror till raffinaderier.

4.2.1.2.1 Tillförsel från andra källor: från kol

4.2.1.2.2 Tillförsel från andra källor: från naturgas

4.2.1.2.3 Tillförsel från andra källor: från förnybara källor

4.2.1.2.4 Tillförsel från andra källor: från vätgas

4.2.1.3 Återflöden från den petrokemiska industrin

Endast tillämpligt för insatsvaror till raffinaderier.

4.2.1.4 Överförda produkter

Endast tillämpligt för insatsvaror till raffinaderier.

4.2.1.5 Import

Här ingår mängden råolja och produkter som importeras eller exporteras enligt behandlingsavtal (dvs. uppdragsraffinering). Råolja och NGL bör redovisas efter det första ursprungslandet, medan insatsvaror till raffinaderier och färdiga produkter bör redovisas efter det sista avsändningslandet. Här ingår alla gasvätskor (t.ex. LPG) som tillvaratas under återförgasning av importerat naturgaskondensat och petroleumprodukter som importeras eller exporteras direkt av den petrokemiska industrin. Anm.: Handel med biobränslen som inte har blandats med transportbränslen (dvs. i ren form) bör inte redovisas här. Återexport av olja som importerats för behandling inom tullager bör inkluderas som export av en produkt från behandlingslandet till det slutliga bestämmelselandet.

4.2.1.6 Export

Anmärkningen om import (4.2.1.5) gäller även för export.

4.2.1.7 Direktförbrukning

4.2.1.8 Lagerförändringar

4.2.1.9 Observerad insats i raffinaderier

Uppmätta mängder som insats i raffinaderier

4.2.1.10 Raffinaderiförluster

Differensen mellan observerad insats i raffinaderier och bruttoraffinaderiproduktion. Förluster kan uppstå under destillationsprocesserna på grund av avdunstning. Redovisade förluster är positiva. Volymen kan öka, men inte massan.

4.2.1.11 Ingående lager totalt på det nationella territoriet

4.2.1.12 Utgående lager totalt på det nationella territoriet

4.2.1.13 Nettovärmevärde

4.2.1.13.1 Produktion (ej tillämpligt för insatsvaror till raffinaderier och Biobränslen i tillsatser/oxygenater)

4.2.1.13.2 Import (ej tillämpligt för Biobränslen i tillsatser/oxygenater)

4.2.1.13.3 Export (ej tillämpligt för Biobränslen i tillsatser/oxygenater)

4.2.1.13.4 Övergripande medelvärde

4.2.2 TILLFÖRSEL AV OLJEPRODUKTER

Nedanstående aggregat gäller för färdiga produkter (raffinaderigas, etan, LPG, nafta, motorbensin och andelen biobensin därav, flygbensin, jetbränsle av bensintyp, jetbränsle av fotogentyp och andelen biofotogen därav, annan fotogen, gasolja/dieselolja, lågsvavlig och högsvavlig eldningsolja, lacknafta och industribensin, smörjmedel, bitumen, paraffinvaxer, petroleumkoks samt andra produkter). Råolja och NGL som förbränns direkt bör inkluderas i tillförsel av färdiga produkter och överföringar mellan produkter.

4.2.2.1 Tillförsel av primärprodukter

4.2.2.2 Bruttoraffinaderiproduktion

4.2.2.3 Återvunna produkter

4.2.2.4 Raffinaderibränsle (petroleumraffinaderier)

Bränslen som förbrukas vid raffinaderiproduktion av el och värme som säljs bör också ingå i denna kategori.

4.2.2.4.1 Använt i rena elenheter/elverk

4.2.2.4.2 Använt i kraftvärmeenheter

4.2.2.4.3 Använt i rena värmeenheter/värmeverk

4.2.2.5 Import

Anmärkningen om import i 4.2.1.5 gäller även här.

4.2.2.6 Export

Anmärkningen om import i 4.2.1.5 gäller även här.

4.2.2.7 Internationell bunkring

4.2.2.8 Överföring mellan produkter

4.2.2.9 Överförda produkter

4.2.2.10 Lagerförändringar

4.2.2.11 Ingående lager

4.2.2.12 Utgående lager

4.2.2.13 Huvudverksamhetsproducenters lagerförändringar

Förändringar av lager som hålls av allmänna verk och inte ingår i lager och lagerförändringar som redovisas på annat håll. Lageruppbyggnad redovisas som ett negativt tal, medan lagerminskning redovisas som ett positivt tal.

4.2.2.14 Medelvärden för nettovärmevärde

4.2.3 TILLFÖRSEL TILL DEN PETROKEMISKA INDUSTRIN

Observerad tillförsel av färdiga petroleumprodukter från primära källor (t.ex. raffinaderier eller blandningsanläggningar) till den inhemska marknaden.

4.2.3.1 Bruttotillförsel till den petrokemiska industrin

4.2.3.2 Energiförbrukning i den petrokemiska industrin

Mängden olja som förbrukas som bränsle för petrokemiska processer såsom ångkrackning.

4.2.3.3 Annan användning än för energi i den petrokemiska industrin

Mängden olja som används i den petrokemiska industrin för produktion av eten, propen, buten, syntetisk gas, aromater, butadien och andra kolvätebaserade råmaterial i processer som ångkrackning, aromatprocesser och ångreformering. Här ingår inte mängden olja som används som bränsle.

4.2.3.4 Återflöden från petrokemisk industri till raffinaderier

4.2.4 OMVANDLINGSSEKTORN

Såväl mängderna vid energianvändning som vid annan användning än för energi ska redovisas.

4.2.4.1 Huvudverksamhetsproducenter – enbart el

4.2.4.2 Egenproducenter – enbart el

4.2.4.3 Huvudverksamhetsproducenter – kraftvärmeenheter

4.2.4.4 Egenproducenter – kraftvärmeenheter

4.2.4.5 Huvudverksamhetsproducenter – enbart värme

4.2.4.6 Egenproducenter – enbart värme

4.2.4.7 Gasverk/förgasningsanläggningar

4.2.4.8 Blandad naturgas

4.2.4.9 Koksugnar

4.2.4.10 Masugnar

4.2.4.11 Petrokemisk industri

4.2.4.12 Patentbränsleanläggningar

4.2.4.13 Ej redovisat på annat håll – Omvandling

4.2.5 ENERGISEKTORN

Såväl mängderna vid energianvändning som vid annan användning än för energi ska redovisas.

4.2.5.1 Kolgruvor

4.2.5.2 Olje- och gasutvinning

4.2.5.3 Koksugnar

4.2.5.4 Masugnar

4.2.5.5 Gasverk

4.2.5.6 El-, kraftvärme- och värmeverks egenförbrukning

4.2.5.7 Ej redovisat på annat håll – Energi

4.2.6 ÖVERFÖRINGS- OCH DISTRIBUTIONSFÖRLUSTER

Såväl mängderna vid energianvändning som vid annan användning än för energi ska redovisas.

4.2.7 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN

Såväl mängderna vid energianvändning som vid annan användning än för energi ska redovisas.

4.2.7.1 Järn och stål

4.2.7.2 Kemisk och petrokemisk industri

4.2.7.3 Andra metaller än järn

4.2.7.4 Icke-metalliska mineraliska produkter

4.2.7.5 Transportmedel

4.2.7.6 Maskiner

4.2.7.7 Utvinning och stenbrytning

4.2.7.8 Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror

4.2.7.9 Massa, papper och förlagsverksamhet

4.2.7.10 Trävarutillverkning

4.2.7.11 Byggverksamhet

4.2.7.12 Textil och läder

4.2.7.13 Ej redovisat på annat håll – Industri

4.2.8 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN

Såväl mängderna vid energianvändning som vid annan användning än för energi ska redovisas.

4.2.8.1 Internationell luftfart

4.2.8.2 Inhemsk luftfart

4.2.8.3 Väg

4.2.8.4 Järnväg

4.2.8.5 Inhemsk sjöfart

4.2.8.6 Transport i rörsystem

4.2.8.7 Ej redovisat på annat håll – Transport

4.2.9 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – ANDRA SEKTORER

Såväl mängderna vid energianvändning som vid annan användning än för energi ska redovisas.

4.2.9.1 Företagstjänster och offentliga tjänster

4.2.9.2 Hushåll

4.2.9.3 Jordbruk

4.2.9.4 Skogsbruk

4.2.9.5 Fiske

4.2.9.6 Ej redovisat på annat håll – Annat

4.2.10 IMPORT EFTER URSPRUNGSLAND OCH EXPORT EFTER BESTÄMMELSELAND

Import bör redovisas efter ursprungsland och export efter bestämmelseland. Anmärkningen om import i 4.2.1.5 gäller även här.

4.2.11 RAFFINADERIKAPACITET

Redovisa landets totala raffinaderikapacitet och årskapaciteten fördelad på raffinaderier i tusen ton per år. Följande uppgifter bör lämnas in:

4.2.11.1 Namn/Ort

4.2.11.2 Atmosfärisk destillation

4.2.11.3 Vakuumdestillation

4.2.11.4 Krackning (termisk)

4.2.11.4.1 Varav viskositetsreduktion (visbreaking)

4.2.11.4.2 Varav koksning

4.2.11.5 Krackning (katalytisk)

4.2.11.5.1 Varav fluidiserad katalytisk krackning

4.2.11.5.2 Varav hydrokrackning

4.2.11.6 Reformering

4.2.11.7 Avsvavling

4.2.11.8 Alkylering, polymerisering, isomerisering

4.2.11.9 Företring

4.3 **Måttenheter**

Redovisade mängder ska anges i kt (kiloton). Värmevärden ska anges i MJ/t (megajoule per ton).

4.4 **Undantag**

Cypern har undantag från kravet att redovisa aggregaten i avsnitt 4.2.9 (Slutlig energiförbrukning – Andra sektorer); endast de totala värdena bör uppges. Cypern har även undantag från kravet att redovisa annan användning än för energi enligt avsnitten 4.2.4 (Omvandlingssektorn), 4.2.5 (Energisektorn), 4.2.7 (Industrisektorn), 4.2.7.2 (Industrisektorn – Kemisk och petrokemisk industri), 4.2.8 (Transportsektorn) och 4.2.9 (Andra sektorer).

5. **FÖRNYBAR ENERGI OCH ENERGI FRÅN AVFALL**

5.1 **Aktuella energiprodukter**

Om inte annat anges är denna uppgiftsinsamling tillämplig på samtliga energiprodukter som förtecknas i kapitel 3.5 i bilaga A. Förnybar energi och avfall. Endast bränslemängder som används för energiändamål (t. ex. i el- och värmeproduktion, förbränning med energiåtervinning, som används i mobila motorer för transport och i stationära motorer) bör redovisas. De mängder förnybara energiprodukter som används för att ersätta fossila bränslen för andra ändamål än energi bör redovisas i avsnitt 5.2.9, men de bör inte inkluderas i övriga avsnitt i det här kapitlet. De förnybara produkter som inte har tagits fram för att ersätta fossila bränslen bör inte redovisas i avsnitt 5.2.9, t.ex. fasta biobränslen som används vid framställning av möbler och papper/kartong samt vid byggverksamhet, alkoholer som används i livsmedelsindustrin och bomulls-/naturfiber som används i textilindustrin. Inte heller passiv värmeenergi bör redovisas i kapitel 5 (t. ex. uppvärmning av byggnader med passiv solvärme).

5.2 **Förteckning över aggregat**

Om inte annat anges bör följande förteckning över aggregat redovisas för alla energiprodukter i föregående avsnitt. Omgivningsvärme (värmepumpar) behöver endast redovisas för följande sektorer: Omvandling (endast för aggregat som avser värme som säljs), Energi (endast totalt, inga underkategorier), Industri totalt (endast totalt, inga underkategorier), Företagstjänster och offentliga tjänster, Hushåll samt Ej redovisat på annat håll – Annat. För omgivningsvärme (värmepumpar) bör underkategorierna Aerotermisk, Geotermisk och Hydrotermisk redovisas under inhemsk produktion. För var och en av dessa tre kategorier bör underkategorin Varav från värmepumpar med SPF över gränsvärdet redovisas. Gränsvärdet för SPF (årsvärmefaktor) bör stämma överens med direktiven 2009/28/EG och (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

5.2.1 BRUTTOPRODUKTION AV EL OCH VÄRME

Definitionerna i kapitel 3.2.1 är tillämpliga. Aggregaten 5.2.1.1–5.2.1.18 ska redovisas separat för huvudverksamhetsproducenter och egenproducenter. För dessa två typer ska bruttoproduktionen av el och värme redovisas för rena elenheter, rena värmeenheter och kraftvärmeenheter, separat där så är tillämpligt.

5.2.1.1 Rena vattenkraftverk (endast tillämpligt på el)

5.2.1.2 Kombinerade vattenkraftverk (endast tillämpligt på el)

5.2.1.3 Rena pumpkraftverk (endast tillämpligt på el)

5.2.1.4 Jordvärme

5.2.1.5 Solcellsenergi (endast tillämpligt på el)

Följande underkategorier för storlek bör redovisas för solcellsenergi:

5.2.1.5.1 Mindre än 30 kW

5.2.1.5.2 Från 30 till 1 000 kW

5.2.1.5.3 Mer än 1 000 kW

För 5.2.1.5.1–5.2.1.5.3 bör underkategorierna ”takmonterade” och ”energi utanför nätet” redovisas. Kategorin ”energi utanför nätet” är obligatorisk endast om den utgör minst 1 % av solcellskapaciteten i respektive storlekskategori.

5.2.1.6 Solvärme

5.2.1.7 Tidvattenenergi, vågenergi, havsenergi (endast tillämpligt på el)

5.2.1.8 Vindkraft (endast tillämpligt på el)

5.2.1.9 Landbaserad vindkraft

5.2.1.10 Havsbaserad vindkraft

5.2.1.11 Förnybart kommunalt avfall

5.2.1.12 Ej förnybart kommunalt avfall

5.2.1.13 Fasta biobränslen

5.2.1.14 Biogas

5.2.1.15 Biodiesel

5.2.1.16 Biobensin

5.2.1.17 Andra flytande biobränslen

5.2.1.18 Värmepumpar (endast tillämpligt på värme)

5.2.2 TILLFÖRSEL

5.2.2.1 Produktion

5.2.2.2 Import

5.2.2.3 Export

5.2.2.4 Internationell bunkring

5.2.2.5 Lagerförändringar

5.2.3	OMVANDLINGSSEKTORN
5.2.3.1	Huvudverksamhetsproducenter – enbart el
5.2.3.2	Huvudverksamhetsproducenter – kraftvärmeenheter
5.2.3.3	Huvudverksamhetsproducenter – enbart värme
5.2.3.4	Egenproducenter – enbart el
5.2.3.5	Egenproducenter – kraftvärmeenheter
5.2.3.6	Egenproducenter – enbart värme
5.2.3.7	Patentbränsleanläggningar
5.2.3.8	Brunkolsbrikett-/torvbrikettanläggningar
5.2.3.9	Masugnar
5.2.3.10	Blandad i gasnätet (t.ex. blandningsanläggningar för naturgas)
5.2.3.11	Blandad med flytande fossila bränslen (t.ex. motorbensin/diesel/fotogen)
5.2.3.12	Träkolsproduktionsanläggningar
5.2.3.13	Ej redovisat på annat håll – Omvandling
5.2.4	ENERGISEKTORN
5.2.4.1	Förgasningsanläggningar (biogas)
5.2.4.2	El-, kraftvärme- och värmeverk
5.2.4.3	Kolgruvor
5.2.4.4	Patentbränsleanläggningar
5.2.4.5	Koksugnar
5.2.4.6	Petroleumraffinaderier
5.2.4.7	Brunkolsbrikett-/torvbrikettanläggningar
5.2.4.8	Gasverk
5.2.4.9	Masugnar
5.2.4.10	Träkolsproduktionsanläggningar
5.2.4.11	Ej redovisat på annat håll – Energi
5.2.5	ÖVERFÖRINGS- OCH DISTRIBUTIONSFÖRLUSTER
5.2.6	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN
5.2.6.1	Järn och stål
5.2.6.2	Kemisk och petrokemisk industri
5.2.6.3	Andra metaller än järn
5.2.6.4	Icke-metalliska mineraliska produkter
5.2.6.5	Transportmedel
5.2.6.6	Maskiner

5.2.6.7 Utvinning och stenbrytning

5.2.6.8 Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror

5.2.6.9 Massa, papper och förlagsverksamhet

5.2.6.10 Trävarutillverkning

5.2.6.11 Byggverksamhet

5.2.6.12 Textil och läder

5.2.6.13 Ej redovisat på annat håll – Industri

5.2.7 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN

5.2.7.1 Järnväg

5.2.7.2 Väg

5.2.7.3 Inhemsk sjöfart

5.2.7.4 Inhemsk luftfart

5.2.7.5 Internationell luftfart

5.2.7.6 Ej redovisat på annat håll – Transport

5.2.8 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – ANDRA SEKTORER

5.2.8.1 Företagstjänster och offentliga tjänster

5.2.8.2 Hushåll

5.2.8.3 Jordbruk

5.2.8.4 Skogsbruk

5.2.8.5 Fiske

5.2.8.6 Ej redovisat på annat håll – Annat

5.2.9 SLUTLIG FÖRBRUKNING – ANNAN ANVÄNDNING ÄN FÖR ENERGI

För följande punkter:

5.2.9.1 Transportsektorn

5.2.9.2 Industrisektorn

5.2.9.3 Andra sektorer

Slutlig förbrukning – annan användning än för energi bör redovisas för följande bränslegrupper:

5.2.9.4 Fasta biobränslen

5.2.9.5 Flytande biobränslen

5.2.9.6 Biogas

Det första referensåret då uppgifterna i avsnitt 5.2.9 ska redovisas är 2024. Fram till referensåret 2027 kan endast sammanlagd ”slutlig förbrukning – annan användning än för energi” redovisas i stället för varje enskild post i punkterna 5.2.9.1–5.2.9.3. De mängder som redovisas i 5.2.9 bör inte inkluderas i 5.2.2–5.2.8.

5.2.10 STÖRSTA NETTOELKAPACITET

Kapacitet bör redovisas per den 31 december det år uppgifterna avser. Här ingår elkapaciteten för både rena elenheter och kraftvärmeenheter. Största nettoelkapacitet är summan av den största nettokapaciteten för alla elverk individuellt över en viss driftsperiod. Driftsperioden anses i förevarande syfte vara kontinuerlig drift, i praktiken 15 timmar om dygnet eller mer. Största nettokapacitet är den största effekt som kan antas vara enbart aktiv effekt och som kan levereras kontinuerligt med hela anläggningen i drift vid anslutningspunkten till nätet.

5.2.10.1 Rena vattenkraftverk

5.2.10.2 Kombinerade vattenkraftverk

5.2.10.3 Rena pumpkraftverk

5.2.10.4 Jordvärme

5.2.10.5 Solcellsenergi

Följande underkategorier för storlek bör redovisas för solcellsenergi:

5.2.10.5.1 Mindre än 30 kW

5.2.10.5.2 Mellan 30 och 1 000 kW

5.2.10.5.3 Mer än 1 000 kW

För 5.2.10.5.1–5.2.10.5.3 bör underkategorierna ”takmonterade” och ”energi utanför nätet” redovisas. Kategorin ”energi utanför nätet” är obligatorisk endast om den utgör minst 1 % av kapaciteten i respektive storlekskategori.

5.2.10.6 Solvärme

5.2.10.7 Tidvattenenergi, vågenergi, havsenergi

5.2.10.8 Landbaserad vindkraft

5.2.10.9 Havsbaserad vindkraft

5.2.10.10 Industriavfall

5.2.10.11 Kommunalt avfall

5.2.10.12 Fasta biobränslen

5.2.10.13 Biogas

5.2.10.14 Biodiesel

5.2.10.15 Biobensin

5.2.10.16 Andra flytande biobränslen

5.2.11 TEKNISKA EGENSKAPER

5.2.11.1 Solfångare, yta

Total yta för installerade solfångare ska redovisas. Denna yta avser endast solfångare som används för produktion av solvärme, medan ytan för solfångare som används för att generera el inte behöver redovisas här (solcellsenergi och koncentrerad solenergi). Ytan för alla solfångare bör tas med: solfångare med eller utan glas, plana solfångare och vakuumrörsolfångare med en vätska eller luft som energibärare.

5.2.11.2 Produktionskapacitet för biobensin

5.2.11.3 Produktionskapacitet för biodiesel

5.2.11.4 Produktionskapacitet för biofotogen

5.2.11.5 Produktionskapacitet för andra flytande biobränslen

5.2.11.6 Medelvärde för nettovärmevärde – biobensin

5.2.11.7 Medelvärde för nettovärmevärde – bioetanol

5.2.11.8 Medelvärde för nettovärmevärde – biodiesel

5.2.11.9 Medelvärde för nettovärmevärde – biofotogen

5.2.11.10 Medelvärde för nettovärmevärde – andra flytande biobränslen

5.2.11.11 Medelvärde för nettovärmevärde – träkol

5.2.11.12 Värmekapacitet för värmepumpar: aerotermisk

5.2.11.12.1 Värmekapacitet för värmepumpar: aerotermisk luft-luft

5.2.11.12.2 Värmekapacitet för värmepumpar: aerotermisk luft-vatten

5.2.11.12.3 Värmekapacitet för värmepumpar: aerotermisk luft-luft (reversibel)

5.2.11.12.4 Värmekapacitet för värmepumpar: aerotermisk luft-vatten (reversibel)

5.2.11.12.5 Värmekapacitet för värmepumpar: aerotermisk frånluft luft-luft

5.2.11.12.6 Värmekapacitet för värmepumpar: aerotermisk frånluft luft-vatten

5.2.11.13 Värmekapacitet för värmepumpar: geotermisk energi

5.2.11.13.1 Värmekapacitet för värmepumpar: geotermisk energi mark-luft

5.2.11.13.2 Värmekapacitet för värmepumpar: geotermisk energi mark-vatten

5.2.11.14 Värmekapacitet för värmepumpar: hydrotermisk värme

5.2.11.14.1 Värmekapacitet för värmepumpar: hydrotermisk värme vatten-luft

5.2.11.14.2 Värmekapacitet för värmepumpar: hydrotermisk värme vatten-vatten

För alla punkter från och med 5.2.11.12 till och med 5.2.11.14.2 bör underkategorin Varav från värmepumpar med SPF över gränsvärdet redovisas. Gränsvärdet för SPF (årsvärmefaktor) bör stämma överens med direktiv 2009/28/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([3]) om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

5.2.12 PRODUKTION AV FASTA BIOBRÄNSLEN OCH BIOGAS

Den totala produktionen av fasta biobränslen (utom träkol) bör delas upp på följande bränslen:

5.2.12.1 Brännved, virkesavfall och biprodukter

5.2.12.1.1 Träpelletar som en del av Brännved, virkesavfall och biprodukter

5.2.12.2 Svartlut

5.2.12.3 Bagass

5.2.12.4 Animaliskt avfall

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

5.2.12.5 Annat vegetabiliskt material och växtavfall

5.2.12.6 Förnybart industriavfall

Den totala produktionen av biogas bör delas upp på följande produktionsmetoder:

5.2.12.7 Biogas från anaerob jäsning: deponigas

5.2.12.8 Biogas från anaerob jäsning: rötslamsgas

5.2.12.9 Biogas från anaerob jäsning: annan biogas från anaerob jäsning

5.2.12.10 Biogas från termiska processer

5.2.13 IMPORT EFTER URSPRUNGSLAND OCH EXPORT EFTER BESTÄMMELSELAND

Import bör redovisas efter ursprungsland och export efter bestämmelseland. Gäller för biobensin, bioetanol, biofotogen, biodiesel, andra flytande biobränslen och träpelletar.

5.3 **Måttenheter**

El ska redovisas i GWh (gigawattimmar), värme i TJ (terajoule) och elkapacitet i MW (megawatt)

Redovisade mängder ska anges i TJ (terajoule) enligt nettovärmevärde, utom för träkol, biobensin, bioetanol, biofotogen, biodiesel och andra flytande biobränslen som ska redovisas i kt (kiloton).

Värmevärden ska anges i MJ/t (megajoule per ton).

Ytan för solfångare ska anges i 1 000 m2.

Produktionskapaciteten ska anges i kt (kiloton) per år.

6. **ÅRLIG STATISTIK OM KÄRNENERGI**

Följande uppgifter om civil användning av kärnenergi ska lämnas:

6.1 **Förteckning över aggregat**

6.1.1 ANRIKNINGSKAPACITET

Den årliga separationskapaciteten vid anrikningsanläggningar i drift (isotopseparation av uran).

6.1.2 PRODUKTIONSKAPACITET FÖR FÄRSKA BRÄNSLEELEMENT

Den årliga produktionskapaciteten vid bränslefabriker. MOX-bränslefabriker ingår inte.

6.1.3 PRODUKTIONSKAPACITETEN VID MOX-BRÄNSLEFABRIKER

Den årliga produktionskapaciteten vid MOX-bränslefabriker.

MOX är ett bränsle med en blandning av plutonium och uran (blandoxidbränsle).

6.1.4 PRODUKTION AV FÄRSKA BRÄNSLEELEMENT

Produktion av färdiga färska bränsleelement i kärnbränslefabriker. Stavar eller andra delprodukter ingår inte. MOX-bränslefabriker ingår inte heller.

6.1.5 PRODUKTION AV MOX-BRÄNSLEELEMENT

Produktion av färdiga färska bränsleelement i MOX-bränslefabriker. Stavar eller andra delprodukter ingår inte.

6.1.6 PRODUKTION AV KÄRNVÄRME

Den samlade mängden värme som genererats av kärnreaktorer för elproduktion eller andra tillämpningar.

6.1.7 GENOMSNITTLIG ÅRLIG UTBRÄNNING AV SLUTGILTIGT UTTAGNA BESTRÅLADE BRÄNSLEELEMENT

Beräknat genomsnitt för utbränningen av bränsleelement som slutgiltigt har tagits ut ur kärnreaktorer under det aktuella referensåret. Bränsleelement som tas ut tillfälligt och sannolikt kommer att sättas in igen ingår inte.

6.1.8 PRODUKTION AV URAN OCH PLUTONIUM VID UPPARBETNINGSANLÄGGNINGAR

Uran och plutonium som framställts vid upparbetningsanläggningar under referensåret.

6.1.9 UPPARBETNINGSANLÄGGNINGARNAS KAPACITET (URAN OCH PLUTONIUM)

Årlig upparbetningskapacitet för uran och plutonium.

6.2 **Måttenheter**

tSWU (ton separationsenheter) för 6.1.1.

tHM (ton tungmetall) för 6.1.4, 6.1.5 och 6.1.8.

tHM (ton tungmetall) per år för 6.1.2, 6.1.3 och 6.1.9.

TJ (terajoule) för 6.1.6.

GWd/tHM (gigawattdag per ton tungmetall) för 6.1.7.

7. **VÄTGAS**

Följande uppgifter om vätgas ska redovisas för första gången för referensåret 2024:

7.1 **Förteckning över aggregat**

7.1.1 INHEMSK PRODUKTION

7.1.1.1 Från naturgas

7.1.1.2 Från olje- och petroleumprodukter

7.1.1.3 Från fasta bränslen

7.1.1.4 Från förnybara källor

7.1.1.5 Från elektrolys

7.1.1.5.1 Varav: el från hållbara förnybara energikällor – direkt överföringsledning

7.1.1.5.2 Varav: el från kärnkraft – direkt överföringsledning

7.1.1.6 Från andra källor

7.1.2 IMPORT

7.1.3 EXPORT

7.1.4 LAGERFÖRÄNDRINGAR

7.1.5 INTERNATIONELL BUNKRING

7.1.6 INTERNATIONELL LUFTFART

7.1.7 STATISTISKA DIFFERENSER

7.1.8 OMVANDLING: HUVUDVERKSAMHETSPRODUCENTER – EL

7.1.9 OMVANDLING: EGENPRODUCENTER – EL

7.1.10 OMVANDLING: HUVUDVERKSAMHETSPRODUCENTER – KRAFTVÄRME

7.1.11 OMVANDLING: EGENPRODUCENTER – KRAFTVÄRME

7.1.12 OMVANDLING: HUVUDVERKSAMHETSPRODUCENTER – VÄRME

7.1.13	OMVANDLING: EGENPRODUCENTER – VÄRME
7.1.14	OMVANDLING: GASVERK (OCH ANNAN OMVANDLING TILL GASER)
7.1.15	OMVANDLING: RAFFINADERIER
7.1.16	OMVANDLING: PETROKEMISK INDUSTRI
7.1.17	OMVANDLING – EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL (omvandling)
7.1.18	ENERGISEKTORN: KOLGRUVOR
7.1.19	ENERGISEKTORN: OLJE- OCH GASUTVINNING
7.1.20	ENERGISEKTORN: KOKSUGNAR (ENERGI)
7.1.21	ENERGISEKTORN: MASUGNAR (ENERGI)
7.1.22	ENERGISEKTORN: GASVERK (ENERGI)
7.1.23	ENERGISEKTORN: EL, KRAFTVÄRME OCH VÄRME
7.1.24	ENERGISEKTORN: EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL (ENERGI)
7.1.25	ÖVERFÖRINGS- OCH DISTRIBUTIONSFÖRLUSTER
7.1.26	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: JÄRN OCH STÅL
7.1.27	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: KEMISK OCH PETROKEMISK INDUSTRI
7.1.28	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: ANDRA METALLER ÄN JÄRN
7.1.29	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: ICKE-METALLISKA MINERALISKA PRODUKTER
7.1.30	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: TRANSPORTMEDEL
7.1.31	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: MASKINER
7.1.32	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: UTVINNING OCH STENBRYTNING
7.1.33	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: LIVSMEDEL, DRYCKESVAROR OCH TOBAKSVAROR
7.1.34	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: MASSA, PAPPER OCH FÖRLAGSVERKSAMHET
7.1.35	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: TRÄVARUTILLVERKNING
7.1.36	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: BYGGVERKSAMHET
7.1.37	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: TEXTIL OCH LÄDER
7.1.38	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI – INDUSTRISEKTORN: EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL (INDUSTRI)
7.1.39	SLUTLIG FÖRBRUKNING FÖR ANNAT ÄN ENERGI: ANDRA SEKTORER
7.1.40	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: JÄRN OCH STÅL
7.1.41	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: KEMISK OCH PETROKEMISK INDUSTRI
7.1.42	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: ANDRA METALLER ÄN JÄRN
7.1.43	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: ICKE-METALLISKA MINERALISKA PRODUKTER
7.1.44	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: TRANSPORTMEDEL
7.1.45	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: MASKINER
7.1.46	SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: UTVINNING OCH STENBRYTNING

7.1.47 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: LIVSMEDEL, DRYCKESVAROR OCH tobaksvaror

7.1.48 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: MASSA, PAPPER OCH FÖRLAGSVERKSAMHET

7.1.49 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: TRÄVARUTILLVERKNING

7.1.50 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: BYGGVERKSAMHET

7.1.51 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: TEXTIL OCH LÄDER

7.1.52 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – INDUSTRISEKTORN: EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL (INDUSTRI)

7.1.53 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN: INHEMSK LUFTFART

7.1.54 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN: VÄG

7.1.55 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN: JÄRNVÄG

7.1.56 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN: INHEMSK SJÖFART

7.1.57 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN: TRANSPORT I RÖRSYSTEM

7.1.58 SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING – TRANSPORTSEKTORN: EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL (TRANSPORT)

7.1.59 ANDRA SEKTORER: FÖRETAGSTJÄNSTER OCH OFFENTLIGA TJÄNSTER

7.1.60 ANDRA SEKTORER: HUSHÅLL

7.1.61 ANDRA SEKTORER: JORDBRUK

7.1.62 ANDRA SEKTORER: SKOGSBRUK

7.1.63 ANDRA SEKTORER: FISKE

7.1.64 ANDRA SEKTORER: EJ REDOVISAT PÅ ANNAT HÅLL (ANNAT)

7.2 **Produktionskapacitet**

Produktionskapaciteten för vätgas den 31 december under referensåret ska redovisas med samma detaljnivå som för produktionen (punkterna 7.1.1.1–7.1.1.6).

7.3 **Måttenheter**

Mängder ska anges i TJ (baserat på bruttovärmevärde) och produktionskapacitet ska anges i TJ (baserat på bruttovärmevärde) per år.

8. **DETALJERAD STATISTIK ÖVER SLUTLIG ENERGIFÖRBRUKNING**

Följande disaggregerade data rörande slutlig energiförbrukning ska redovisas.

8.1 **Förteckning över aggregat**

8.1.1 INDUSTRISEKTORN

Ska redovisas utifrån definitionerna i avsnitt 2.6.1 i bilaga A.

8.1.1.1 Utvinning och stenbrytning

8.1.1.1.1 Utvinning av metallmalmer

8.1.1.1.2 Annan utvinning av mineral

8.1.1.1.3 Service till utvinning

8.1.1.2 Livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror

8.1.1.2.1 Livsmedelsframställning

8.1.1.2.2 Framställning av drycker

8.1.1.2.3 Tobaksvarutillverkning

8.1.1.3 Textil och läder

8.1.1.4 Trävarutillverkning

8.1.1.5 Massa, papper och förlagsverksamhet

8.1.1.5.1 Pappers- och pappersvarutillverkning

8.1.1.5.1.1 Massatillverkning

8.1.1.5.1.2 Andra slag av papper och pappersvaror

8.1.1.5.2 Grafisk produktion och reproduktion av inspelningar

8.1.1.6 Kemisk och petrokemisk industri

8.1.1.6.1 Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter

8.1.1.6.2 Tillverkning av farmaceutiska basprodukter och läkemedel

8.1.1.7 Icke-metalliska mineraliska produkter

8.1.1.7.1 Glas- och glasvarutillverkning

8.1.1.7.2 Tillverkning av cement, kalk och gips (inkl. klinker)

8.1.1.7.3 Andra icke-metalliska mineraliska produkter

8.1.1.8 Järn och stål [Stål- och metallframställning A]

8.1.1.9 Andra metaller än järn [Stål- och metallframställning B]

8.1.1.9.1 Framställning av aluminium

8.1.1.9.2 Övriga andra metaller än järn

8.1.1.10 Maskiner

8.1.1.10.1 Tillverkning av metallvaror utom maskiner och apparater

8.1.1.10.2 Tillverkning av datorer, elektronikvaror och optik

8.1.1.10.3 Tillverkning av elapparatur

8.1.1.10.4 Tillverkning av övriga maskiner

8.1.1.11 Transportmedel

8.1.1.12 Ej redovisat på annat håll – Industri

8.1.1.12.1 Tillverkning av gummi- och plastvaror

8.1.1.12.2 Tillverkning av möbler

8.1.1.12.3 Annan tillverkning

8.1.2 TRANSPORTSEKTORN
Ska redovisas utifrån definitionerna i avsnitt 2.6.2 i bilaga A.

8.1.2.1 Järnväg

8.1.2.1.1 Höghastighetsjärnväg

8.1.2.1.2 Konventionell järnväg

8.1.2.1.2.1 Passagerartrafik på konventionell järnväg

8.1.2.1.2.1	Godstransport på konventionell järnväg
8.1.2.1.3	Tunnelbana och spårvagn
8.1.2.2	Väg
8.1.2.2.1	Tunga fordon som transporterar gods
8.1.2.2.2	Kollektivtrafik
8.1.2.2.3	Bilar och skåpbilar
8.1.2.2.4	Övrig vägtransport
8.1.3	FÖRETAGSTJÄNSTER OCH OFFENTLIGA TJÄNSTER Ska redovisas utifrån definitionerna i avsnitt 2.6.3.1 i bilaga A.
8.1.3.1	Reparation och installation av maskiner och apparater
8.1.3.2	Vattenförsörjning; avloppsrening, avfallshantering och sanering
8.1.3.3	Handel; reparation av motorfordon och motorcyklar
8.1.3.3.1	Parti- och provisionshandel utom med motorfordon
8.1.3.3.2	Detaljhandel utom med motorfordon och motorcyklar
8.1.3.4	Magasinering och stödtjänster till transport
8.1.3.5	Post- och kurirverksamhet
8.1.3.6	Hotell- och restaurangverksamhet
8.1.3.6.1	Hotell- och logiverksamhet
8.1.3.6.2	Restaurang-, catering- och barverksamhet
8.1.3.7	Informations- och kommunikationsverksamhet
8.1.3.8	Finans- och försäkringsverksamhet samt fastighetsverksamhet
8.1.3.9	Uthyrning, fastighetsservice, resetjänster och andra stödtjänster
8.1.3.10	Offentlig förvaltning och försvar; obligatorisk socialförsäkring
8.1.3.11	Utbildning
8.1.3.12	Vård och omsorg; sociala tjänster
8.1.3.12.1	Sluten sjukvård
8.1.3.13	Kultur, nöje och fritid
8.1.3.13.1	Sport-, fritids- och nöjesverksamhet
8.1.3.14	Verksamhet vid internationella organisationer, utländska ambassader o.d.
8.1.3.15	Verksamhet inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik samt annan serviceverksamhet
8.1.3.16	Datacentraler. Endast de datacentraler som hör till rapporteringsenheter (oavsett Nace-kod) med en total effekt på minst 1 MW behöver redovisas. Den första obligatoriska redovisningen av den här posten är referensåret 2024.
8.1.4	HUSHÅLLSSEKTORN Ska redovisas utifrån definitionerna i avsnitt 2.6.3.2 i bilaga A.

8.1.4.1 Hushåll: Rumsuppvärmning

8.1.4.2 Hushåll: Rumskylning

8.1.4.3 Hushåll: Vattenuppvärmning

8.1.4.4 Hushåll: Matlagning

8.1.4.5 Hushåll: Belysning och apparater

Gäller endast el

8.1.4.6 Hushåll: Annan slutanvändning

8.2 **Aktuella energiprodukter**

Om inte annat anges är denna uppgiftsinsamling tillämplig på samtliga energiprodukter som förtecknas i bilaga A.

Eurostat kommer att upprätta en förteckning över energiprodukter för vilka uppgifter som omfattas av punkt 7 i bilaga B bör redovisas i rapporteringsmallen, som en undergrupp till dem som förtecknas i punkt 3 i bilaga A.

8.3 **Måttenheter**

Fasta fossila bränslen ska redovisas i kt (kiloton).

Råolja och petroleumprodukter ska redovisas i kt (kiloton).

Naturgas och tillverkade gaser (gasverksgas, koksugnsgas, masugnsgas och andra återvunna gaser) ska redovisas efter energiinnehåll, i enheten TJ baserat på bruttovärmevärde.

El ska redovisas i GWh (gigawattimmar).

Värme ska redovisas i TJ (terajoule) enligt nettovärmevärdet.

Förnybara energikällor och avfall ska redovisas i TJ (terajoule) enligt nettovärmevärde, utom för träkol, biobensin, bioetanol, biofotogen, biodiesel och andra flytande biobränslen som ska redovisas i kt (kiloton).

Värmevärden för fasta fossila bränslen, råolja och petroleumprodukter samt för förnybara energikällor och avfall ska redovisas i MJ/t (megajoule per ton).

Värmevärden för naturgas och tillverkade gaser ska redovisas i kJ/m3, under normalt tryck och normal temperatur (15 °C, 101 325 Pa).

När det gäller andra energiprodukter för vilka rapportering krävs definieras de tillämpliga enheterna i de relevanta kapitlen i denna bilaga.

8.4 **Tidsfrist för översändning av uppgifter:**

Uppgifterna bör översändas senast den 31 mars det andra året efter det år uppgifterna avser.

8.5 **Undantag**

Cypern har undantag från kravet att redovisa disaggregerade uppgifter för slutlig energiförbrukning för råolja och petroleumprodukter (enligt definition i avsnitt 3.4 i bilaga A) för alla aggregat som omfattas av avsnitt 8.1.4 i denna bilaga (Hushåll).

9. **PRELIMINÄRA ÅRLIGA UPPGIFTER**

9.1 **Aktuella energiprodukter**

Denna uppgiftsinsamling är tillämplig på samtliga produkter som förtecknas i avsnitten 1.1, 2.1, 3.1, 4.1 och 5.1 i denna bilaga.

9.2 **Förteckning över aggregat**

Följande förteckning över aggregat ska redovisas:

9.2.1 För fasta fossila bränslen och tillverkade gaser: 1.2.1.1, 1.2.1.2, 1.2.1.6, 1.2.1.7, 1.2.1.8 och 1.2.1.9 enligt kapitel 1 i denna bilaga.

9.2.2 För naturgas: 2.2.1.1, 2.2.1.2, 2.2.1.3, 2.2.1.4, 2.2.1.5 och 2.2.1.6 enligt kapitel 2 i denna bilaga.

9.2.3 För el och värme: bruttoproduktion per produkt för alla enskilda produkter, eget bruk, totala överförings- och distributionsförluster (3.2.3 och 3.2.4) samt 3.2.2.3, 3.2.2.4, 3.2.2.5, 3.2.2.6, 3.2.2.7, 3.2.2.8 och 3.2.2.9 enligt kapitel 3 i denna bilaga.

9.2.4 För olje- och petroleumprodukter: 4.2.1.1, 4.2.1.2, 4.2.1.3, 4.2.1.4, 4.2.1.5, 4.2.1.6, 4.2.1.7, 4.2.1.8, 4.2.1.9, 4.2.1.10, 4.2.2.1, 4.2.2.2, 4.2.2.3, 4.2.2.4, 4.2.2.5, 4.2.2.6, 4.2.2.7, 4.2.2.8, 4.2.2.9 och 4.2.2.10 enligt kapitel 4 i denna bilaga.

9.2.5 För förnybar energi och energi från avfall: 5.2.2.1, 5.2.2.2, 5.2.2.3, 5.2.2.4, 5.2.10.1, 5.2.10.2, 5.2.10.3, 5.2.10.8 och 5.2.10.9 enligt kapitel 5 i denna bilaga.

9.3 **Måttenheter**

Mängder ska anges i de enheter som fastställs i avsnitten 1.3, 2.3, 3.3, 4.3 och 5.3 i denna bilaga.

9.4 **Tidsfrist för översändning av uppgifter**

Uppgifterna bör översändas senast den 31 maj året efter det år uppgifterna avser.

BILAGA C

MÅNATLIG ENERGISTATISTIK

I denna bilaga beskrivs omfattning, enheter, rapporteringsperiod, frekvens, tidsfrist och former för översändning för månatlig insamling av energistatistik.

I bilaga A förklaras termer som inte förklaras i denna bilaga.

Följande bestämmelser gäller all uppgiftsinsamling som behandlas i denna bilaga:

a) Rapporteringsperiod: Rapporteringsperioden för de uppgifter som lämnas in är en kalendermånad.

b) Frekvens: Uppgifterna bör redovisas månadsvis.

c) Översändningsformat: Översändningsformatet bör följa lämplig kommunikationsstandard som anges av Eurostat.

d) Översändningsmetod: Uppgifterna bör översändas eller laddas upp på elektronisk väg till Eurostats dataportal.

1. **FASTA BRÄNSLEN**

1.1 **Aktuella energiprodukter**

I det här kapitlet behandlas redovisningen av följande:

1.1.1 Stenkol

1.1.2 Brunkol

1.1.3 Torv

1.1.4 Oljeskiffer och oljesand

1.1.5 Koksugnskoks

1.2 **Förteckning över aggregat**

1.2.1 Följande aggregat ska lämnas för stenkol:

1.2.1.1 Produktion

1.2.1.2 Tillvaratagna produkter

1.2.1.3 Import

1.2.1.4 Import från länder utanför EU

1.2.1.5 Export

1.2.1.6 Ingående lager totalt på det nationella territoriet

Detta är de mängder som innehas av gruvor, importörer och förbrukare som importerar direkt.

1.2.1.7 Utgående lager totalt på det nationella territoriet

Detta är de mängder som innehas av gruvor, importörer och förbrukare som importerar direkt.

1.2.1.8 Leveranser till huvudverksamhetsproducenter

1.2.1.9 Leveranser till koksverk

1.2.1.10 Leveranser till hela industrin

1.2.1.11 Leveranser till järn- och stålindustrin

1.2.1.12 Andra leveranser (tjänster, hushåll osv.). Mängden stenkol som levereras till sektorer som inte anges särskilt eller som inte ingår i omvandling, energi, industri eller transport.

1.2.2 Följande aggregat ska redovisas för brunkol, torv samt oljeskiffer och oljesand:

1.2.2.1 Produktion

1.2.2.2 Import

1.2.2.3 Export

1.2.2.4 Ingående lager totalt på det nationella territoriet

Detta är de mängder som innehas av gruvor, importörer och förbrukare som importerar direkt.

1.2.2.5 Utgående lager totalt på det nationella territoriet

Detta är de mängder som innehas av gruvor, importörer och förbrukare som importerar direkt.

1.2.2.6 För torv kan lagerförändringar redovisas i stället för ingående och utgående lager totalt.

1.2.2.7 Leveranser till huvudverksamhetsproducenter

1.2.3 Följande aggregat ska redovisas för koksugnskoks:

1.2.3.1 Produktion

1.2.3.3 Import

1.2.3.4 Import från länder utanför EU

1.2.3.5 Export

1.2.3.6 Ingående lager totalt på det nationella territoriet

Detta är de mängder som innehas av producenter, importörer och förbrukare som importerar direkt.

1.2.3.7 Utgående lager totalt på det nationella territoriet

Detta är de mängder som innehas av producenter, importörer och förbrukare som importerar direkt.

1.2.3.8 Leveranser till järn- och stålindustrin

1.3 **Måttenheter**

Redovisade mängder ska anges i kt (kiloton).

1.4 **Tidsfrist för översändning av uppgifter**

Inom två kalendermånader efter rapporteringsmånaden.

2. **EL**

2.1 **Aktuella energiprodukter**

I det här kapitlet behandlas redovisningen av el.

2.2 **Förteckning över aggregat**

Följande aggregat ska lämnas för el:

2.2.1 Nettoelproduktion från kärnkraftverk

2.2.2 Nettoelproduktion från konventionella värmekraftverk med hjälp av kol

2.2.3 Nettoelproduktion från konventionella värmekraftverk med hjälp av olja

2.2.4 Nettoelproduktion från konventionella värmekraftverk med hjälp av gas

2.2.5 Nettoelproduktion från konventionella värmekraftverk med hjälp av förbränningsbara förnybara bränslen (t. ex. fasta biobränslen, biogas, flytande biobränslen och förnybart kommunalt avfall)

2.2.6 Nettoelproduktion från konventionella värmekraftverk med hjälp av andra förbränningsbara bränslen som inte är förnybara (t.ex. ej förnybart industriavfall och ej förnybart kommunalt avfall)

2.2.7 Nettoelproduktion från rena vattenkraftverk

2.2.8 Nettoelproduktion från kombinerade vattenkraftverk

2.2.9 Nettoelproduktion från rena pumpkraftverk

2.2.10 Nettoelproduktion från vindkraftverk på land

2.2.11 Nettoelproduktion från vindkraftverk till havs

2.2.12 Nettoelproduktion från solcellsanläggningar

2.2.13 Nettoelproduktion från solvärmeanläggningar

2.2.14 Nettoelproduktion från geotermisk elproduktion

2.2.15 Nettoelproduktion från andra förnybara källor (t.ex. tidvattenenergi, vågenergi, havsenergi och andra icke förbränningsbara förnybara bränslen)

2.2.16 Nettoelproduktion av ospecificerat ursprung

2.2.17 Import

2.2.17.1 Varav från EU-länder

2.2.18 Export

2.2.18.1 Varav till EU-länder

2.2.19 El använd för pumpkraftverk

2.3 **Måttenheter**

Redovisade mängder ska anges i GWh (gigawattimmar).

2.4 **Tidsfrist för översändning av uppgifter**

Inom två kalendermånader efter rapporteringsmånaden.

3. **OLJE- OCH PETROLEUMPRODUKTER**

3.1 **Aktuella energiprodukter**

Om inte annat anges är denna uppgiftsinsamling tillämplig på samtliga energiprodukter som förtecknas i kapitel 3.4 i bilaga A. Olja (råolja och petroleumprodukter).

Kategorin ”Andra produkter” omfattar både de mängder som motsvarar definitionen i kapitel 3.4 i bilaga A och mängderna lacknafta och industribensin, smörjmedel, bitumen och paraffinvaxer; dessa produkter bör följaktligen inte redovisas separat.

3.2 **Förteckning över aggregat**

Följande aggregat ska redovisas för alla energiprodukter i föregående avsnitt, om inte annat anges:

3.2.1 TILLFÖRSEL AV RÅOLJA, NGL, INSATSVAROR TILL RAFFINADERIER, TILLSATSER OCH ANDRA KOLVÄTEN

Anmärkning om tillsatser och biobränslen: här ingår både blandade volymer och samtliga mängder som ska blandas.

Följande aggregat ska redovisas för råolja, NGL, insatsvaror till raffinaderier, tillsatser/oxygenater, biobränslen samt andra kolväten:

3.2.1.1 Inhemsk produktion (ej tillämpligt för insatsvaror till raffinaderier och biobränslen).

3.2.1.2 Tillförsel från andra källor (ej tillämpligt för råolja, NGL och insatsvaror till raffinaderier)

3.2.1.3 Återflöden

Färdiga eller halvfärdiga produkter som slutförbrukarna returnerar till raffinaderierna för behandling, blandning eller försäljning. De är normalt biprodukter av petrokemisk tillverkning. Endast tillämpligt för insatsvaror till raffinaderier.

3.2.1.4 Överförda produkter

Importerade petroleumprodukter som omklassificerats som insatsvaror för vidare behandling i raffinaderiet, utan leverans till slutförbrukarna. Endast tillämpligt för insatsvaror till raffinaderier.

3.2.1.5 Import

3.2.1.6 Export

Anmärkning om import och export: Här ingår mängden råolja och produkter som importeras eller exporteras enligt behandlingsavtal (dvs. uppdragsraffinering). Råolja och NGL bör redovisas efter det första ursprungslandet, medan insatsvaror till raffinaderier och färdiga produkter bör redovisas efter det sista avsändningslandet. Här ingår alla gasvätskor (t.ex. LPG) som tillvaratas under återförgasning av importerat naturgaskondensat och petroleumprodukter som importeras eller exporteras direkt av den petrokemiska industrin.

3.2.1.7 Direktförbrukning

3.2.1.8 Lagerförändringar

Lageruppbyggnad redovisas som ett positivt tal, medan lagerminskning redovisas som ett negativt tal.

3.2.1.9 Observerad insats i raffinaderier

Detta är den totala mängden olja (inkl. andra kolväten och tillsatser) som observerats ha inträtt i raffinaderiprocessen (insats i raffinaderier).

3.2.1.10 Raffinaderiförluster

Differensen mellan observerad insats i raffinaderier och bruttoraffinaderiproduktion. Förluster kan uppstå under destillationsprocesser på grund av avdunstning. Redovisade förluster är positiva. Volymen kan öka, men inte massan.

3.2.2 TILLFÖRSEL AV FÄRDIGA PRODUKTER

Följande aggregat ska redovisas för råolja, NGL, raffinaderigas, etan, LPG, nafta, biobensin, annan bensin än biobensin, flygbensin, jetbränsle av bensintyp, biofotogen, flygfotogen som inte är biofotogen, annan fotogen, biodiesel, gasolja/dieselolja som inte är biobränslen, lågsvavlig eldningsolja, högsvavlig eldningsolja, petroleumkoks samt för andra produkter:

3.2.2.1 Tillförsel av primärprodukter

3.2.2.2 Bruttoraffinaderiproduktion (ej tillämpligt för råolja och NGL)

3.2.2.3 Återvunna produkter (ej tillämpligt för råolja och NGL)

3.2.2.4 Raffinaderibränsle (ej tillämpligt för råolja och NGL)

Kapitel 2.3 i bilaga A Energisektorn – Petroleumraffinaderier; omfattar bränslen som förbrukas vid raffinaderiet för att producera el och värme som säljs.

3.2.2.5 Import (ej tillämpligt för råolja, NGL och raffinaderigas)

3.2.2.6 Export (ej tillämpligt för råolja, NGL och raffinaderigas)

Anmärkningen om import och export i avsnitt 3.2.1 gäller även här.

3.2.2.7 Internationell bunkring (ej tillämpligt för råolja och NGL)

3.2.2.8 Överföring mellan produkter

3.2.2.9 Överförda produkter (ej tillämpligt för råolja och NGL)

3.2.2.10 Lagerförändringar (ej tillämpligt för råolja, NGL och raffinaderigas)

Lageruppbyggnad redovisas som ett positivt tal, medan lagerminskning redovisas som ett negativt tal.

3.2.2.11 Observerad inhemsk bruttotillförsel

Observerad tillförsel av färdiga petroleumprodukter från primära källor (t.ex. raffinaderier eller blandningsanläggningar) till den inhemska marknaden.

3.2.2.11.1 Internationell luftfart (endast tillämpligt för flygbensin, jetbränsle av bensintyp, biofotogen och flygfotogen som inte är biofotogen)

3.2.2.11.2 Huvudverksamhetsproducenters kraftverk

3.2.2.11.3 Väg (endast tillämpligt för LPG)

3.2.2.11.4 Inhemsk sjöfart och järnväg (endast tillämpligt för biodiesel och gasolja/dieselolja som inte är biobränslen)

3.2.2.12 Petrokemisk industri

3.2.2.13 Återflöden till raffinaderier (ej tillämpligt för råolja och NGL)

3.2.3 IMPORT EFTER URSPRUNG – EXPORT EFTER DESTINATION

Import bör redovisas efter ursprungsland och export efter bestämmelseland. Anmärkningen om import och export i avsnitt 3.2.1 gäller även här.

3.2.4 LAGER

Nedanstående ingående och utgående lager ska redovisas för alla energiprodukter (inkl. tillsatser/oxygenater) utom raffinaderigas:

3.2.4.1 Lager på nationellt territorium

Lager på följande platser: raffinaderibehållare, bulkterminaler, tankar i rörsystem, pråmar och kustgående tankfartyg (när avgångs- och ankomsthamn ligger i samma land), tankfartyg i hamn i en medlemsstat (om deras last ska lossas i den hamnen), marinbunkring i inhemsk sjöfart. Här ingår inte lager av olja som förvaras i rörsystem, i järnvägstankvagnar, i tanklastbilar, i havsgående fartygsbunkring, på bensinstationer, i detaljhandeln och i bunkring till havs.

3.2.4.2 Lager som innehas för andra länder enligt bilaterala avtal mellan regeringar

På nationellt territorium belägna lager som tillhör ett annat land och till vilka tillgång är garanterad enligt avtal mellan de berörda regeringarna.

3.2.4.3 Lager med känd utländsk destination

Lager som inte ingår i punkt 3.2.4.2 på det nationella territoriet och som tillhör och är avsedda för ett annat land. Dessa lager kan finnas innanför eller utanför tullager.

3.2.4.4 Andra lager som förvaras i tullager

Här ingår lager som inte inkluderats i punkt 3.2.4.2 eller 3.2.4.3 oavsett om de har tullklarerats eller ej.

3.2.4.5 Storförbrukares lager

Här ingår lager som står under statlig kontroll. Denna definition inbegriper inte andra förbrukares lager.

3.2.4.6 Lager ombord på inkommande havsfartyg i hamn eller på redden

Lager oavsett om de har tullklarerats eller ej. I denna kategori ingår inte lager ombord på fartyg på öppet hav.

Här ingår olja i kustgående tankfartyg, om både avgångs- och ankomsthamn ligger i samma land. För inkommande fartyg med mer än en lossningshamn redovisas endast den mängd som lossas i det uppgiftslämnande landet.

3.2.4.7 Statliga lager på nationellt territorium

Här ingår icke-militära lager som förvaras av staten på det nationella territoriet, vilka ägs av staten eller kontrolleras och förvaras uteslutande för beredskapsändamål.

Här ingår inte lager som innehas av statliga oljeföretag eller elbolag eller lager som innehas direkt av oljebolag för statens räkning.

3.2.4.8 Lager som innehas av lagerorganisationer på nationellt territorium

Lager som innehas av både offentliga och privata sammanslutningar inrättade för att förvara lager uteslutande för beredskapsändamål.

Här ingår inte obligatoriska lager som innehas av privata företag.

3.2.4.9 Alla andra lager som förvaras på nationellt territorium

Alla andra lager som uppfyller villkoren i punkt 3.2.4.1.

3.2.4.10 Lager som förvaras utomlands enligt bilaterala avtal mellan regeringar

Lager som tillhör det uppgiftslämnande landet men som förvaras i ett annat land och till vilka tillgången är garanterad enligt avtal mellan de berörda regeringarna.

3.2.4.10.1 Varav: Statliga lager

3.2.4.10.2 Varav: Lagerorganisationers lager

3.2.4.10.3 Varav: Andra lager

3.2.4.11 Lager som förvaras utomlands definitivt avsedda för import

Lager som inte ingår i kategori 10 och som tillhör det uppgiftslämnande landet men som förvaras i ett annat land i väntan på import dit.

3.2.4.12 Andra lager i tullager

Andra lager på det nationella territoriet som inte ingår i ovanstående kategorier.

3.2.4.13 Fyllnad i rörsystem

Olja (råolja och petroleumprodukter) som förekommer i rörsystem och som är nödvändig för att upprätthålla flödet i rörsystemen.

Dessutom ska en uppdelning av mängder efter land redovisas för

3.2.4.13.1 utgående lager som innehas för andra länder enligt officiella avtal, uppdelat efter mottagarland,

3.2.4.13.2 utgående lager som innehas för andra länder enligt officiella avtal, varav i form av s.k. stock tickets, uppdelat efter mottagarland,

3.2.4.13.3 utgående lager med känd utländsk destination, uppdelat efter mottagarland,

3.2.4.13.4 utgående lager som förvaras utomlands enligt officiella avtal, efter plats,

3.2.4.13.5 utgående lager som förvaras utomlands enligt officiella avtal, varav i form av s.k. stock tickets, efter plats,

3.2.4.13.6 utgående lager som förvaras utomlands definitivt avsedda för import till uppgiftslämnarens land, efter plats.

Med ingående lager avses lager den sista dagen i månaden före rapporteringsmånaden. Med utgående lager avses lager den sista dagen i rapporteringsmånaden.

3.3 **Måttenheter**

Redovisade mängder ska anges i kt (kiloton).

3.4 **Tidsfrist för översändning av uppgifter**

Inom 55 dagar efter rapporteringsmånaden.

3.5 **Geografiska anmärkningar**

Förtydligandena i kapitel 1 i bilaga A gäller med följande särskilda undantag, och uteslutande för statistisk rapportering: Schweiz omfattar Liechtenstein.

4. **NATURGAS**

4.1 **Aktuella energiprodukter**

I det här kapitlet behandlas redovisningen av naturgas.

4.2 **Förteckning över aggregat**

Följande aggregat ska redovisas för naturgas:

4.2.1 INHEMSK PRODUKTION

All torr, marknadsfärdig produktion inom de nationella gränserna, inklusive produktion till havs. Produktionen mäts efter rening och avskiljning av NGL och svavel. Här ingår inte utvinningsförluster eller volymer som återinsprutas, släpps ut eller facklas. Här ingår volymer som används i naturgasindustrin, i gasutvinning, rörsystem och behandlingsanläggningar.

4.2.2 IMPORT (INKOMMANDE MÄNGD)

4.2.3 EXPORT (UTGÅENDE MÄNGD)

Anmärkning om import och export: All naturgas som fysiskt passerat landets politiska gränser ska redovisas, oavsett om tullklarering har ägt rum eller ej. Detta gäller även naturgasmängder som transiteras genom landet, vilket innebär att de bör ingå i import och i export. Import av naturgaskondensat bör endast omfatta den torra, marknadsfärdiga ekvivalenten, inbegripet den mängd som används till egenförbrukning i återförgasningsprocessen. Den mängd som används till egenförbrukning vid återförgasning bör redovisas under Naturgasindustrins egenförbrukning och förluster (se 4.2.11). Alla gasvätskor (t.ex. LPG) som tillvaratas under återförgasning av importerad LNG bör redovisas under Tillförsel från andra källor under Andra kolväten enligt kapitel 3 i denna bilaga (OLJE- OCH PETROLEUMPRODUKTER).

4.2.4 LAGERFÖRÄNDRINGAR

Lageruppbyggnad redovisas som ett positivt tal, medan lagerminskning redovisas som ett negativt tal.

4.2.5 OBSERVERAD INHEMSK BRUTTOTILLFÖRSEL

Den här kategorin omfattar tillförsel av marknadsfärdig gas till den inhemska marknaden, inklusive gas som gasindustrin förbrukar för uppvärmning och drift av utrustning (dvs. förbrukning vid gasutvinning, i rörsystem och i behandlingsanläggningar); här bör även överförings- och distributionsförluster ingå.

4.2.6 Ingående lager som förvaras på nationellt territorium

4.2.8 Utgående lager som förvaras på nationellt territorium

4.2.9 Ingående lager som förvaras utomlands

4.2.10 Utgående lager som förvaras utomlands

Anmärkning om lager: omfattar såväl gas i gasform som i kondenserad form.

4.2.11 Naturgasindustrins egenförbrukning och förluster

Gasindustrins förbrukning för uppvärmning och drift av utrustning (dvs. förbrukning vid gasutvinning, i rörsystem och i behandlingsanläggningar); här ingår överförings- och distributionsförluster.

4.2.12 Import (inkommande mängd) efter ursprung och export (utgående mängd) efter destination

Import (inkommande mängd) bör redovisas efter ursprungsland och export efter bestämmelseland. Anmärkningen om import och export i avsnitt 4.2.3 gäller även här. Import och export ska redovisas endast för grannlandet eller land med direkt rörledningsförbindelse eller, när det gäller LNG, för det land där gasen lastats på fraktfartyget.

4.2.13 Leveranser till elproduktion

4.3 **Måttenheter**

Mängder ska redovisas i följande två enheter:

4.3.1 Som fysisk volym, i miljoner m^3 (miljoner kubikmeter) under normalt tryck och normal temperatur (15 °C, 101 325 Pa).

4.3.2 Som energiinnehåll, i TJ (terajoule) enligt bruttovärmevärdet.

4.4 **Tidsfrist för översändning av uppgifter**

Inom 55 dagar efter rapporteringsmånaden.

BILAGA D

KORTFRISTIG MÅNATLIG STATISTIK

I denna bilaga beskrivs omfattning, enheter, rapporteringsperiod, frekvens, tidsfrist och former för översändning avseende den kortfristiga månatliga insamlingen av statistiska uppgifter.

I bilaga A förklaras termer som inte förklaras i denna bilaga.

Följande bestämmelser gäller all uppgiftsinsamling som behandlas i denna bilaga:

a) Rapporteringsperiod: Rapporteringsperioden för de uppgifter som lämnas in är en kalendermånad.

b) Frekvens: Uppgifterna bör redovisas månadsvis.

c) Översändningsformat: Översändningsformatet bör följa lämplig kommunikationsstandard som anges av Eurostat.

d) Översändningsmetod: Uppgifterna bör översändas eller laddas upp på elektronisk väg till Eurostats dataportal.

1. **Import och tillförsel av råolja**

1.1 **Aktuella energiprodukter**

I det här kapitlet behandlas redovisningen av råolja.

1.2 **Definitioner**

1.2.1 Import

Import omfattar varje mängd råolja som antingen förs in i en medlemsstats tullområde eller kommer från en annan medlemsstat för andra ändamål än transitering. Råolja som används för lageruppbyggnad ska ingå.

Olja som utvunnits ur källor i havet för vilka en medlemsstat har ensamrätt till utnyttjandet och som förs in i gemenskapens tullområde bör undantas från import.

1.2.2 Tillförsel

Tillförsel omfattar importerad och producerad råolja i medlemsstaten under referensperioden. Tillhandahållande av råolja från tidigare uppbyggda lager undantas.

1.2.3 Cif-pris

Cif-priset (kostnader, försäkring och frakt) innefattar priset fritt ombord, vilket är det pris som verkligen faktureras i hamnen eller lastningsorten utöver transportkostnad, försäkring och avgifter avseende överföring av råolja.

Cif-priset på den råolja som produceras i en medlemsstat ska beräknas fritt utskeppningshamnen eller fritt gränsen, dvs. från den tidpunkt råoljan omfattas av importlandets tullområde.

1.2.4 API-densitet

API-densitet är ett mått på hur tung eller lätt råolja är jämfört med vatten. API-densitet ska redovisas enligt följande formel, med avseende på densiteten (SG): $API = (141{,}5 \div SG) - 131{,}5$

1.3 **Förteckning över aggregat**

1.3.1 Följande förteckning över aggregat ska redovisas för råolja, uppdelade på typ och geografiskt produktionsområde:

1.3.1.1 Råoljans beteckning.

1.3.1.2 Genomsnittlig API-densitet.

1.3.1.3 Genomsnittlig svavelhalt.

1.3.1.4 Totalt importerad volym.

1.3.1.5 Totalt cif-pris.

1.3.1.6 Antalet rapporterande företag.

1.3.2 Följande förteckning över aggregat ska redovisas för råoljetillförsel:

1.3.2.1 Tillförd volym.

1.3.2.2 Vägt genomsnittligt cif-pris.

1.4 **Måttenheter**

— fat för 2.3.1.4 och 2.3.2.1.

— kt (tusen ton) för 2.3.2.1.

— % (procentandel) för 2.3.1.3.

— ° (grader) för 2.3.1.2.

— US-dollar per fat för 2.3.1.5 och 2.3.2.2.

— US-dollar per ton för 2.3.2.2.

1.5 **Tillämpliga bestämmelser**

1. Rapporteringsperiod:
   En kalendermånad.
2. Frekvens:
   Månadsvis.
3. Tidsfrist för översändning av uppgifter:
   Inom en kalendermånad efter rapporteringsmånaden.
4. Översändningsformat:
   Översändningsformatet bör följa lämplig kommunikationsstandard som anges av Eurostat.
5. Översändningsmetod:
   Uppgifterna bör översändas eller laddas upp på elektronisk väg till Eurostats dataportal.”

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2022/133

av den 25 januari 2022

om bemyndigande för Frankrike att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]), särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom skrivelser som registrerades hos kommissionen den 12 april 2021 och den 20 september 2021 ansökte Frankrike om bemyndigande att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG (nedan kallad *den särskilda åtgärden*) för att införa obligatorisk elektronisk fakturering för alla beskattningsbara personer som är etablerade på Frankrikes territorium. Denna skyldighet skulle omfatta fakturor som utfärdas i samband med transaktioner mellan beskattningsbara personer. Det begärda bemyndigandet omfattar perioden 1 januari 2024–31 december 2026.

(2) Kommissionen överlämnade Frankrikes ansökan till övriga medlemsstater genom skrivelser av den 29 september 2021. Genom en skrivelse av den 30 september 2021 underrättade kommissionen Frankrike om att den hade alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ansökan.

(3) Frankrike anför att införandet av ett allmänt krav på elektronisk fakturering skulle bidra till kampen mot mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt. Skyldigheten att utfärda elektroniska fakturor, tillsammans med överföringen av ytterligare transaktionsuppgifter, skulle göra det möjligt för skattemyndigheten att i realtid kontrollera huruvida den mervärdesskatt som deklarerats och uppburits och de fakturor som utfärdats och mottagits överensstämmer, vilket skulle förbättra myndighetens förmåga att förebygga och bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Det skulle också ge ökade kunskaper i realtid om affärsverksamheter, så att den ekonomiska politiken kan styras så nära den ekonomiska verkligheten som möjligt.

(4) Frankrike anser att skyldigheten att utfärda elektroniska fakturor skulle underlätta frivillig efterlevnad av skattelagstiftningen. Det skulle möjliggöra en förenkling av beskattningsbara personers mervärdesskatteredovisningsskyldigheter genom att det införs ett förhandsifyllande av deras deklarationer. Elektronisk fakturering skulle ge beskattningsbara personer andra fördelar, som kortare betalningstider, sänkta tryck- och portokostnader, lägre kostnader och färre förseningar i behandlingen av faktureringsuppgifter eller lägre lagringskostnader. De besparingar och fördelar som beskattningsbara personer skulle få genom införandet av elektronisk fakturering skulle till stor del kompensera för de initiala investeringar de måste göra för att anpassa sina system.

(5) Med tanke på det breda tillämpningsområdet och att den särskilda åtgärden är ny är det viktigt att utvärdera den särskilda åtgärdens effekter på bekämpning av mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och på beskattningsbara personer. Om Frankrike anser det nödvändigt att förlänga den särskilda åtgärden bör medlemsstaten därför överlämna en rapport till kommissionen, tillsammans med ansökan om förlängning, med en utvärdering av hur effektiv den särskilda åtgärden är för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt samt för att förenkla skatteuppbörden.

(6) Den särskilda åtgärden bör inte påverka beskattningsbara personers rätt att få pappersfakturor vid gemenskapsinterna förvärv.

([1]) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

(7) Den särskilda åtgärden bör vara begränsad i tiden, så att det kan göras en bedömning av om den är lämplig och effektiv mot bakgrund av dess mål.

(8) Den särskilda åtgärden står i proportion till de eftersträvade målen, eftersom den är tidsbegränsad och kommer att genomföras gradvis. Från och med 2024 kommer alla beskattningsbara personer vara skyldiga att ta emot elektroniska fakturor. Skyldigheten att utfärda elektroniska fakturor kommer att börja gälla år 2024 för stora företag, år 2025 för företag med 250 till 4 999 anställda och med en omsättning lägre än 1,5 miljarder EUR, och år 2026 för små och medelstora företag, inklusive beskattningsbara personer som omfattas av det undantag för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG. Den särskilda åtgärden leder dessutom inte till någon risk för att bedrägeri skulle flyttas över till andra sektorer eller medlemsstater.

(9) Den särskilda åtgärden kommer inte att ge upphov till någon negativ inverkan på de totala skatteinkomsterna i sista konsumtionsledet eller på unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 218 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Frankrike att godta fakturor som har utfärdats av beskattningsbara personer som är etablerade på franskt territorium i form av dokument eller meddelanden endast om dessa dokument eller meddelanden överförs i elektroniskt format.

Artikel 2

Med avvikelse från artikel 232 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Frankrike att föreskriva att användningen av elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer etablerade på franskt territorium inte måste godkännas av en mottagare som är etablerad på franskt territorium.

Artikel 3

Frankrike ska till kommissionen anmäla de nationella åtgärder som genomför de särskilda åtgärder för avvikelser som avses i artiklarna 1 och 2.

Artikel 4

1. Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

2. Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2024 till och med den 31 december 2026.

3. Om Frankrike anser det nödvändigt att förlänga de särskilda åtgärder för avvikelser som avses i artiklarna 1 och 2 ska Frankrike till kommissionen lämna in en ansökan om förlängning, tillsammans med en rapport med en bedömning av hur effektiva de nationella åtgärder som avses i artikel 3 har varit för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt samt för att förenkla skatteuppbörden. Den rapporten ska innehålla en utvärdering av dessa åtgärders effekter på beskattningsbara personer och särskilt huruvida åtgärden ökar deras administrativa bördor och kostnader.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 25 januari 2022.

På rådets vägnar
C. BEAUNE
Ordförande

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT (EU) 2022/134

av den 19 januari 2022

om gemensamma regler för Europeiska centralbankens överföring av tillsynsinformation till myndigheter och organ för att utföra de uppgifter som ECB tilldelats genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (ECB/2022/2)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ([1]), särskilt artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen och medlemsstaterna respektera och bistå varandra när de fullgör de uppgifter som följer av fördragen, och enligt artikel 13.2 i samma fördrag ska unionens institutioner samarbeta lojalt med varandra. Enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 1024/2013 ska Europeiska centralbanken (ECB) samarbeta med både unionens och medlemsstaternas andra myndigheter och organ.

(2) För att ECB ska kunna uppfylla kraven enligt artikel 3 och utföra de uppgifter som ECB tilldelas genom artikel 4 i förordning (EU) nr 1024/2013 måste ECB överföra tillsynsinformation som den innehar till både unionens, nationella samt internationella myndigheter och organ.

(3) Enligt artikel 27.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 får ECB, för att utföra de uppgifter som ECB tilldelats genom den förordningen, inom de gränser och på de villkor som anges i tillämplig unionsrätt, utbyta information med nationella myndigheter eller unionens myndigheter och organ i de fall som det enligt tillämplig unionsrätt är tillåtet för nationella behöriga myndigheter att lämna ut information till sådana enheter eller då medlemsstaterna får föreskriva att sådan information får lämnas ut enligt tillämplig unionsrätt.

(4) Det förekommer också att ECB överför tillsynsinformation till myndigheter och organ på grund av en skyldighet i unionens lagstiftning. Exempelvis ska behöriga myndigheter, enligt artikel 80 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([2]), utan dröjsmål och på begäran av Europeiska bankmyndigheten (EBA) överlämna all information om nya utgivna kapitalinstrument som EBA bedömer vara relevant för att EBA ska kunna övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument som har givits ut av instituten i unionen.

(5) Överföringen av tillsynsinformation till myndigheter och organ förutsätter att man gör en bedömning, kopplat till utförandet av de uppgifter som ECB tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013, av huruvida en sådan överföring är lämplig.

(6) Det är därför nödvändigt att skapa gemensamma regler för överföringen av tillsynsinformation som ECB innehar till myndigheter och organ som kan kompletteras av samförståndsavtal eller andra typer av bilaterala eller multilaterala instrument om sådana överföringar som ingås mellan ECB och sådana myndigheter eller organ.

(7) De gemensamma regler som fastställs i detta beslut ska inte påverka tillämpningen av bestämmelser i andra instrument som innehåller specifika bestämmelser om särskilda överföringskategorier av tillsynsinformation till myndigheter och organ. För samförståndsavtal gäller detta t.ex. när ECB utnyttjar sitt handlingsutrymme och

([1]) EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

förbinder sig att överföra information till specifika myndigheter eller organ. Därutöver bör de gemensamma regler som fastställs i detta beslut inte tillämpas på överföringen av tillsynsinformation som styrs av andra rättsliga ramar, t.ex. information som ges i samband med straffrättsliga undersökningar, parlamentariska undersökningskommittéer och revisionsrätter. Detta beslut kan även omfatta överföring av personuppgifter.

(8) Detta beslut och andra instrument som innehåller specifika bestämmelser om överföringen av tillsynsinformation berör olika handlingsutrymmen. Därför bör de antas enligt förfarandet med implicit godkännande som framgår av artikel 26.8 i förordning (EU) nr 1024/2013.

(9) Bestämmelserna enligt detta beslut och andra instrument som innehåller specifika bestämmelser om särskilda överföringskategorier av tillsynsinformation bör tillämpas av sådana anställda som getts ansvar för att godkänna sådana överföringar, baserat på anvisningar från ECB:s direktion. Enligt artikel 11.6 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ska direktion ansvara för ECB:s löpande verksamhet. I detta sammanhang fastställer artikel 10.1 och 10.2 i Europeiska centralbankens beslut ECB/2004/2 ([3]) att samtliga arbetsenheter inom ECB ska vara direkt underställda direktionen. Enligt artikel 13m.1 i beslut ECB/2004/2 ska direktionens behörighet i fråga om ECB:s interna struktur och ECB:s personal innefatta tillsynsuppgifterna.

(10) Detta beslut ska inte påverka tillämpningen av reglerna för överföring av tillsynsinformation som ECB innehar till myndigheter och organ eller som innehas av de nationella behöriga myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 1024/2013. Sådan överföring av tillsynsinformation som ECB innehar till myndigheter och organ som inte omfattas av detta besluts tillämpningsområde måste godkännas i enlighet med respektive förfarande för beslutsfattande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. I detta beslut fastställs gemensamma regler för överföring av tillsynsinformation som ECB innehar till myndigheter och organ enligt definitionen i artikel 2.2.

2. Detta beslut skall inte påverka tillämpningen av regler för överföring av tillsynsinformation som ECB innehar till myndigheter och organ eller som innehas av de nationella behöriga myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 1024/2013.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *tillsynsinformation*: all konfidentiell information som ECB innehar, vars överföring till myndigheter och organ förutsätter en bedömning, kopplat till utförandet av de uppgifter som ECB tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013, av huruvida en sådan överföring är lämplig.

2. *myndigheter och organ*: unionens, nationella samt internationella myndigheter och organ, med undantag för nationella behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 1024/2013, enligt vad som anges i bilagan.

3. *beslut om att tilldela uppgifter*: ett beslut genom vilket ECB:s direktion uppdrar åt en anställd som ska godkänna överföringar att tillämpa de regler som fastställs i detta beslut och/eller de särskilda bestämmelser som fastställs i instrument som är tillämpliga på särskilda överföringskategorier av tillsynsinformation.

([3]) Europeiska centralbankens beslut ECB/2004/2 av den 19 februari 2004 om antagande av arbetsordningen för Europeiska centralbanken (EUT L 80, 18.3.2004, s. 33).

4. *godkännande av överföring*: när en anställd som ska godkänna överföringar godkänner en överföring av tillsynsinformation till myndigheter och organ genom att tillämpa detta beslut och/eller instrument som innehåller specifika bestämmelser som är tillämpliga på särskilda överföringskategorier av tillsynsinformation, baserat på ett beslut om att tilldela uppgifter.

Artikel 3

Gemensamma regler för överföringen av tillsynsinformation

1. ECB ska överföra tillsynsinformation till myndigheter och organ i fall där:

a) tillämplig lagstiftning tillåter överföringen av sådan tillsynsinformation till sådana myndigheter och organ och alla överföringsvillkor är uppfyllda.

b) tillsynsinformationen är lämplig, relevant och inte alltför omfattande i förhållande till de uppgifter som dessa relevanta myndigheter eller organ utför.

c) det saknas skäl att förvägra utlämnandet av sådan tillsynsinformation för att undvika störningar i den gemensamma tillsynsmekanismens funktion och oavhängighet, särskilt genom att äventyra att den kan utföra sina uppgifter.

2. Om det kan föreligga skäl att förvägra utlämnandet av tillsynsinformationen som avses i punkt 1 c ska ECB-rådet fatta beslut om överföringen av tillsynsinformationen, med beaktande av förfarandet i artikel 26.8 i förordning (EU) nr 1024/2013.

3. De gemensamma regler som framgår av punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av sådana specifika regler som avses i artikel 4.

Artikel 4

Instrument som innehåller specifika bestämmelser

Detta beslut påverkar inte andra instrument som innehåller specifika eller kompletterande bestämmelser om särskilda överföringskategorier av tillsynsinformation till myndigheter och organ.

Artikel 5

Godkännande av överföring

En anställd med ansvar för att godkänna ECB:s överföringar av tillsynsinformation ska godkänna dessa och tillämpa de regler som fastställs i detta beslut och/eller de specifika bestämmelser som fastställs i de instrument som avses i artikel 4, baserat på ett beslut om att tilldela uppgifter.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den femte dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 19 januari 2022.

Christine LAGARDE
ECB:s ordförande

BILAGA

Myndigheter och organ som mottagare	Beskrivning och rättslig grund
Europeiska kommissionen	Artikel 32 i SSM-förordningen ([1])
Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska systemrisknämnden	Artikel 53.2 i kapitalkravsdirektivet ([2]) jämförd med artikel 35.1 i EBA förordningen ([3]) eller artikel 80 i kapitalkravsdirektivet ([4]), artikel 15 i ESRB- förordningen ([5]) Artikel 9a i EBA-förordningen.
Nationella tillsynsmyndigheter inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) avseende kvalificerade innehav och tillståndsförfaranden eller andra förfaranden som avses i relevant lagstiftning	Artiklarna 56 och 16.3, 24.2, 50.4 i kapitalkravsförordningen och jämförbara bestämmelser i unionslagstiftningen, särskilt artiklarna 26 och 60 i Solvens II ([6]) samt artiklarna 11 och 84 i MiFID ([7])
Nationella behöriga myndigheter och nationella rekonstruktionsmyndigheter som deltar i tillsynskollegier enligt kapitalkravsdirektivet, eller i arrangemang enligt direktivet om finansiella konglomerat eller krishanteringsgrupper Denna kategori omfattar informationsutbyte med tillsynskollegier enligt kapitalkravsdirektivet eller direktivet om finansiella konglomerat och krishanteringsgrupper samt även icke-diskretionära årliga uppdateringar och uppsägningar av skriftliga avtal om samordning och samarbete enligt direktivet om finansiella konglomerat och samarbete inom ramen för krishanteringsgrupper	Artikel 116 i kapitalkravsförordningen för skriftliga överenskommelser om samordning och samarbete Artikel 11 i direktivet om finansiella konglomerat ([8]) för aspekter som berör finansiella konglomerat. Artiklarna 90, 97 och 98 i direktivet om återhämtning och resolution av banker ([9]), avseende samarbete i krishanteringsgrupper. Artiklarna 88 och 90 i direktivet om återhämtning och resolution av banker, avseende skriftliga arrangemang i resolutionskollegier.
Myndigheter som deltar i kollegier avseende penningtvätt/ finansiering av terrorism	Artikel 117.5 i kapitalkravsdirektivet (för myndigheter för penningtvätt/ finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter och villkoren som avtalas för att delta i specifika kollegier avseende penningtvätt/ finansiering av terrorism) För informationsutbyte med andra myndigheter som deltar i kollegiet kan den rättsliga grunden variera (OBS: kollegierna avseende penningtvätt/ finansiering av terrorism regleras av gemensamma riktlinjer för samarbete och informationsutbyte i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ([10]) mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut och andra parter; dessa riktlinjer gäller inte för ECB).
Myndigheter med ansvar för penningtvätt/ finansiering av terrorism som undertecknat överenskommelsen om de praktiska formerna för informationsutbyte enligt artikel 57a.2 i direktiv (EU) 2015/849 (nedan kallad *AML-överenskommelsen*)	Artikel 117.5 i kapitalkravsdirektivet, artikel 3.4 och 3.5 i AML-överenskommelsen
Myndigheter med ansvar för penningtvätt/ finansiering av terrorism och medlemsstaternas finansunderrättelseenheter	Artikel 117.5 i kapitalkravsdirektivet och EBA:s riktlinjer om samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter. Myndigheter med ansvar för penningtvätt/finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter enligt direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/15) ([11])

Nationella marknadsmyndigheter i EU och EES	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Nationella tillsynsmyndigheter för försäkringsväsendet i EU och EES	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Insättningsgarantisystem, avtalsreglerade eller institutionella skyddssystem, konkurrensmyndigheter	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet, eller nationell lagstiftning som kräver ett yttrande från tillsynsmyndigheten
Nationella resolutionsmyndigheter i EU och EES	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Nationella makrotillsynsmyndigheter för uppgifter som faller utanför tillämpningsområdet för artikel 5 i SSM-förordningen	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Lagstadgade revisorer för viktiga institut	Artikel 56 f i kapitalkravsdirektivet EBA:s riktlinjer för kommunikation mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn av kreditinstitut och de lagstadgade revisorer och revisionsbyråer som utför den lagstadgade revisionen av kreditinstitut (EBA/GL/2016/05) ([12])
Nationella myndigheter med ansvar för att övervaka finansmarknaderna om dessa utsetts enligt artikel 24.1 i samband med artikel 24.4 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ([13])	Artikel 56 i kapitalkravsdirektivet
Nationella myndigheter som ansvarar för övervakningen av personer som ansvarar för lagstadgad revision av instituts, försäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationella myndigheter med ansvar att övervaka organ som medverkar vid instituts likvidation, konkurs samt liknande förfaranden	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationella myndigheter med ansvar att övervaka avtalsreglerade eller institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i kapitalkravsförordningen.	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationella myndigheter eller organ som är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelser av bolagsrättslig lagstiftning	Artikel 57 i kapitalkravsdirektivet
Nationella myndigheter med ansvar för att övervaka betalningssystem	Artikel 58 i kapitalkravsdirektivet
Internationella organisationer (Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning (BIS), Rådet för finansiell stabilitet (FSB)	Artikel 58a i kapitalkravsdirektivet, utom vid datautbyte (t. ex. moduler avseende tekniska standarder för genomförande) avseende stresstester

Tillsynsmyndigheter i tredje länder	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet Informationsutbyte enligt överenskommelser (samförståndsavtal), skriftliga överenskommelser om samordning och samarbete, institutionsspecifika gränsöverskridande samarbetsavtal som tagits fram av krishanteringsgrupper, skriftliga resolutionsarrangemang eller ad hoc avtal.
Myndigheter för nationella marknader, försäkring eller liknande i tredje länder	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet och tillämpliga arrangemang eller ad hoc-avtal
Myndigheter med ansvar för penningtvätt/ finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter i tredje länder	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet och i förekommande fall andra samarbetsformer
Resolutionsmyndigheter i tredje länder	Artikel 55 i kapitalkravsdirektivet, artiklarna 97 och 98 i direktivet om återhämtning och resolution av banker, i samband med tillämpliga arrangemang

([1]) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338) och EU:s genomförandeförordningar.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och rådets och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

([11]) Finns på EBA:s webbplats www.eba.europa.eu.

([12]) Finns på EBA:s webbplats.

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

RÄTTELSER

Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1 av den 20 oktober 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 vad gäller förteckningen över produkter med dubbla användningsområden

(Europeiska unionens officiella tidning L 3 av den 6 januari 2022)

På sidan 142, bilaga I punkt 3B001, ska led f ersättas med följande:

”f) Litografisk utrustning enligt följande:

1. Utrustning för uppriktning samt exponering med repetermöjlighet (step and repeat, direkt step on wafer) eller scanner (step and scan) som använder röntgen eller foto-optiska metoder och som har något av följande:
   a) Ljuskällans våglängd är kortare än 193 nm, eller
   b) kan producera ett mönster med en ’minsta upplösning för systemdimensionen’ (MRF) på 45 nm eller mindre.

   Teknisk anmärkning:

   Den ’minsta upplösningen för systemdimensionen’ (MRF) beräknas med följande formel:

   $$MRF = \frac{\text{(ljuskällans våglängd i nm)} \times \text{(skalfaktorn K)}}{\text{numeriska aperturen}}$$

   där K är en skalfaktor = 0,35
2. Litografisk präglingsutrustning som kan framställa detaljer på 45 nm eller mindre.

   Anmärkning: Avsnitt 3B001.f.2 omfattar följande:
   - *Verktyg för mikrokontakttryck.*
   - *Verktyg för värmeprägling.*
   - *Verktyg för nanopräglingslitografi.*
   - *S-FIL-verktyg (step and flash imprint lithography).*
3. Utrustning som är speciellt konstruerad för att tillverka masker och som har allt av följande:
   a) Den använder avlänkade fokuserade elektron-, jon- eller ”laser” strålar, och
   b) har något av följande:
      1. En halvvärdesbredd på under 65 nm och bildplacering på mindre än 17 nm (medelvärde + 3 sigma). eller
      2. Används inte.
      3. Misspass på andra lagret på mindre än 23 nm (medelvärde + 3 sigma) på masken.
4. Utrustning som är konstruerad för bearbetning med hjälp av direkta skrivmetoder och som har allt av följande:
   a) Den använder avlänkade fokuserade elektronstrålar, och
   b) har något av följande:
      1. En minsta strålstorlek på högst 15 nm. eller
      2. Misspass på mindre än 27 nm (medelvärde + 3 sigma).”

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV